

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

CRUEL COMMAND
BOOK THREE

CRUEL REVENGE

KIRA COLE

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

ACIMASIZ İNTİKAM

KIRA COLE

İÇİNDEKİLER

1. [Skyla](#)
 2. [Joshua](#)
 3. [Joshua](#)
 4. [Skyla](#)
 5. [Skyla](#)
 6. [Joshua](#)
 7. [Skyla](#)
 8. [Joshua](#)
 9. [Skyla](#)
 10. [Joshua](#)
 11. [Skyla](#)
 12. [Joshua](#)
 13. [Skyla](#)
 14. [Joshua](#)
 15. [Skyla](#)
 16. [Joshua](#)
 17. [Skyla](#)
 18. [Joshua](#)
 19. [Skyla](#)
 20. [Joshua](#)
 21. [Skyla](#)
 22. [Joshua](#)
 23. [Skyla](#)
 24. [Joshua](#)
 25. [Skyla](#)
 26. [Joshua](#)
 27. [Skyla](#)
 28. [Joshua](#)
 29. [Skyla](#)
 30. [Joshua](#)
 31. [Skyla](#)
- [Sonsöz](#)

Birinci Bölüm

SKYLA

KALANI'NİN SON . ve Ara o Sessiz için a an önce
Bağrışmalar
başlıyor.

İç çekti. Polisler taşıyor her şey dışarı of
"Çamaşırhane."

Kendimi yastığımın içinde boğma isteğime direniyorum.
"Kalani, bu lanet olası bir şaka olsa iyi olur."

Telefon konuşmasının arka planında bağırışlar devam ederken
alay ediyor. "Sana söylüyorum, değıl. Buraya gece ekibinin
yerini alıp işleri güne hazırlamak için geldim ve tam yolun
karşısına geçmek üzereydim ki polislerin içeri girdiğini
gördüm. Bir grup DEA ajanı etrafı sarmış durumda."

"Siktir!" Yorganımı yana atıp yataktan çıkıyorum, zemin
ayaklarıma soğuk geliyor.

Bu aileyle mi ilgili? Yoksa sonunda benim için mi geldiler?

Çünkü ailem ne kadar saklamak zorunda kalırsa kalsın,
benim sırlarım daha derinlere iniyor. O kadar derin ki ailem
bile gerçeğı kabul etmek istemiyor. Ya da ben.

Kendimi bildim bileli kendi başımın çaresine bakıyorum, çünkü başka hiç kimse bunu istemedi. Dolu bir evde tek başıma.

Annemin başa çıkması için çok fazlaydım ve babamın tek umursadığı metresleri ve mirasını devam ettirebilmemiz için bize işi öğretmekti.

Her zaman farklı, garip biri olduğumu biliyordum. Ve kendimden başka kimseye güvenmemeyi erken yaşta öğrendim.

Ama annemin vefatından iki yıl sonra babam da ölünce, işleri toparlamak bana ve Aiden'a kaldı. O işi devraldı, ben evi devraldım.

Ama dürtüler hiç durmadı ve sırlar birikmeye devam etti.

Masa sandalyemi çekip yere çöktüğümde açık pencereden gelen esintiyle tüller dalgalanıyor.

Telefonu hoparlöre aldıktan sonra bilgisayarın kilidini açıyorum ve güvenlik kayıtlarını açıyorum.

"Bugün hangi çamaşırhanedesin?"

"Otuz birinci caddedeki." Kalani bağırmaya başlamadan önce duraksıyor ve sirenler çalıyor. "Şu anda Hank'i tutukluyorlar. Dehşete düşmüş görünüyor. Zavallı çocuk neye bulaştığını bile bilmiyordu."

İçimi çekerek avukatlarımdan birine bir mesaj gönderiyorum. "Hank'le orada buluşacak biri var, onun için endişelenme. Şu anda endişelenmeni istediğim şey, dün gece ayrılırken paranın tesis dışına taşınıp taşınmadığı."

"Tabii ki." Kalani onu gücendirmişim gibi burnunu çekiyor.

Bulunduğu amaşırhanenin yayınına giriyorum ve ajanların arkalarında bir otomatla n kapıdan çıkışlarını izliyorum.

Alay ediyor. "Bu gerçek mi? şu anda bunu mu izliyorsun?"

"Evet. Hoşuma gitmedi. Birazdan oraya doğru yola çıkacağım. Seni görmelerine izin verme, görürlerse de hiçbir soruya cevap verme. Avukat tut."

Ellerimi saçlarımda gezdirmeden önce telefonu masanın üzerine iterek aramayı sonlandırıyorum.

Pazartesi gününe başlamak için berbat bir yol.

şu anda yatağımda olmalıydım ve pencerelerden içeri süzülen dumanlı sis yerine Vermont'un berrak havasını diliyor olmalıydım.

Brownstone'da yaşamak her zaman hayalim gibiydi, ama bugünlerde her zamankinden daha fazla baş ağrıtıyor.

İnsanlar Aiden'la uğraşmak istemediklerinde beni arıyorlar ve ben bundan bıktım.

O böyle saçmalıklarla uğraşırken ben kendi işime bakmalıyım.

Patron o, ben değilim.

Ve evet, ailemizi kaybettiğimizde yükü çeken bendim, parçaları toplayan bendim. Ama o da oradaydı.

Bir kez olsun, neden hayatımı

yaşayamıyorum? İ ekiyorum.

Aşk, evlilik, ocuklar? Böyle bir şey benim için asla söz konusu değil. Saklamak zorunda olduğum

beni dünyadan sakladı.

Aklı başında hiç kimse bunu bilseydi benimle birlikte olmak istemezdi.

Bu sevmek istemediğim anlamına gelmiyor.

Ama kendi aileniz sizi kabul etmiyorsa bu sizin hakkınızda ne söyler? Seni sevmiyor mu?

Hayır, sahip olduğum tek şey kendimim. Ve ben yeterliyim. Olmak zorundayım.

Babam benim ve Aiden'ın mirası korumamızı istedi. Kardeşim işin başında olsa da işi ayakta tutan benim.

Ama insanlar kardeşimi üzmeyi ya da hoş olmayan bir şey olduğunda onunla konuşmayı bile reddediyor diye tampon rolü oynamak zorunda kalmamalıyım.

Sadece gitmeliyim. Birkaç haftalığına. Belki de sonsuza kadar. Her şeyi geride bırakmalıyım. Ben dürtülerimle ilgilenirken onları bu karmaşayla baş başa bırakmalıyım.

Bunun yerine, bir kot pantolon ve bir deri ceket giydim. Odamdan çıkmadan önce bir kat mat kırmızı ruj sürüyorum.

Yap hadi. Yapmak istediğini biliyorsun. Şimdi hissedebiliyorsun, değil mi? Sıcaklığı... Huzuru... Sadece git.

Hayır! Hayır!

Ben bundan daha

güçlüyüm. Değil mi?

Üzerinde *Geçmeyin* yazan PARLAK *SARI* BANT, çamaşırhanenin bir tarafından diğer tarafına asılmış, ancak polislerin içeri girmek için altından eğilmeye devam ettikleri yerde sarkıyor.

Köşeyi dönünce sokağın karşısındaki duvara yaslanıyorum.

Tuğlanın sert kenarı ceketimin üzerinden sırtımı ısıtırken, rüzgâr birkaç metre ötedeki küçük arabadan sabahın erken saatlerinde haşlanmış sosisli sandviç kokusunu taşıyor.

Kalani bana doğru ilerliyor, bakışlarını uzak tutuyor ve sanki yürüyüşe çıkmış gibi etrafına bakınıyor.

Mavi ceketli birkaç kişi bir kamyonun arkasından büyük kameralar çıkarıyor.

Biri bana doğru dönüyor ve kamerayı kaldırıyor.

Köşenin arkasına saklanıp ceketimin cebini yoklayarak orada olmayacağını bildiğim bir karton sigara arıyorum.

Sigarayı hiç bırakmamalıydım. Bıraktığımda ne olduğuna bak.

Köşeden geri dönüp baktığımda Kalani sokağın karşısındaki apartmanlardan birinin merdivenlerinde oturuyordu.

İçimi çekiyorum ve telefonumu çıkarmadan önce elimi yüzümde gezdiriyorum.

Aiden cevap vermekte ağırdan alıyor. "Saatin ancak yedi olduğunun farkındasın, değil mi? Uyuyordum."

"Evet, bir şeyler dönüyor ve görünüşe göre kimsenin seninle konuşacak cesareti yok." Polisler çamaşırhaneden çıkarken köşeden geri döndüm,

para bozmaya yarayan makinelerden birini arkalarından sürüklüyor.

"Ne tür bir durum?" Sesi daha uyanık, arka planda kumaş karıştırıyor. "Sizinkilerden biri mi?"

İnancın için teşekkürler kardeşim.

"Polislerin Otuz Birinci Cadde'deki çamaşırhaneyi basması anlamına gelen türden."

"Tanrı aşkına." Telefonun ucunda bir şey çarpıyor. "Hazırlanıyorum. Bu konuda buluşup ne bildiklerini öğrenmemiz gerekecek."

"Hiçbir şey bilmemeliler." Yanağımın içini ısıırıyorum, sosisli sandviç suyunun pis kokusuna karşı burnumu kırııştırıyorum. "Matt sorununu Royce halletti. Şimdiye kadar bulduğunuz tek köstebek oydu."

"Ve yine de bunlar oluyor." Aiden derin bir nefes verdi. "Birlikte olduğun o pisliğe bizim hakkımızda hiçbir şey söylemedin, değil mi?"

Tırnaklarım avucuma batıyor. "Bizi biliyordu ama özel bir şey söylemedi. O zamanlar çamaşırhanelerimiz de çalışmıyordu, yani sızıntı benden gelmedi."

"Ne bulabileceğine bir bak. Adamlarıma kimin konuşuyor olabileceğini bulmalarını söyleyeceğim." Aiden dilini tıkırdatıyor, arka planda biri ona bir şeyler mırıldanıyor. "Bunu ortadan kaldırmak için elinden geleni yap."

Tekrar polisleri bakıyorum. "Bunu söylemek yapmaktan daha kolay olacak."

"Yine de yap."

Arama bitiyor ve Kalani köşeyi dönerken ekranda onun adının kararmasından başka bir şey kalmıyor.

Kapüşonunu indirip bir elini gece yarısı siyahı buklelerinin arasında gezdiriyor.

Telefonu arka cebime sokuyorum. "Ne kadar kötü?"

İnce omzunu silkiyor. "Harika değil ama dün kapanış iyi geçti, yani Hank'in vardiyası sırasında içtiği birkaç cigara dışında üzerimize yıkmaya çalışabilecekleri bir şey yok."

"En azından bu var." Polisler etrafta toplanmış, iyi bir iş çıkardıklarını düşündükleri için birbirlerinin sırtını sıvazlarken köşeden tekrar bakıyorum. "Dün gece her şeyin tesis dışına çıkarıldığından emin misin?"

"Protokole uyuldu." Yanımda eğilmiş, bir bileğini diğerinin üzerinden geçirmiş, botlarındaki bir çizige bakıyor.

"Gözden kaçan bir şey bulmaları ihtimaline karşı bu işi üstlenebileceğimiz kişilerin bir listesine ihtiyacım var."

Dün gece gözden kaçmış olabilecek şeylerin çamaşır listesini gözden geçirirken bile hiçbirinin gözden kaçmadığından eminim.

Kalani çok titizdir. Bu yüzden son birkaç yıldır asistanım olarak çalışıyor.

Yine de birkaç faturanın geride kalmış olma ihtimali var, bir ya da iki faturayı tesadüf olarak açıklamak yeterince kolay olacaktır. Bir müşterinin getirdiği bir şeye el koyduk ve yetkililere teslim edeceğiz. Belki de birileri kabartma ve katlama hizmeti için ödeme yapmak ya da makinelerden birinden para üstü almak için nakit çekerken cüzdanından düşürmüştür.

Göğsümdeki gerginlik hafiflemeye başlıyor. "Şu anda olay yerinde bilgi alabileceğimiz biri var mı?"

"Jensen beni izlerken gördüğünde gitmemi söyledi ama sanırım senin ziyaretine daha açık olabilir. Özellikle de kot pantolonunun kıcını sarma şekliyle."

Gözlerimi devirip duvarı itiyorum. "Biliyor musun, bazen neden arkadaş olduğumuzu bile merak ediyorum. Jensen *senden* hoşlanıyor ve hep hoşlandı. Geçen yıl zavallı küçük kalbini kırmış olmana rağmen adam sana aya asılmışsın gibi bakıyor. Ona sadece seninle uyumak istiyorum gülümsemesini ver, o zaman konuşmaya başlayacağını biliyorsun."

Bana kendini beğenmiş bir gülümseme veriyor ve saçlarını bir omzunun üzerinden atıyor. "Sanırım bunu yapabilirim. İşin iyiliği için tabii ki."

Homurdanıyorum ve omzumla onu şakacı bir şekilde dürtüyorum. "Elbette. İki hafta önce bana başka hiçbir erkeğin sana tek bir gecede bu kadar çok orgazm yaşatmadığını söylemenle hiçbir ilgisi yok."

Kalani gülüyor, sesi sıcak ve dumanlı. "Bu gecenin nasıl geçtiğini sana anlatacağım. Ve sonrasında ikimiz dansa gidiyoruz!"

"Dansa ayıracak vaktim yok. Bu sorunu nasıl çözeceğimi bulmalıyım."

Kalani gözlerini devirir. "Dansa gidiyoruz. Etrafında işler sarpa sardığında yapman gereken ilk şey dansa gitmektir."

"Gidip neler olduğunu öğren, sonra da şu ara sokaktan arabama git. Sikilme işini sonraya bırakabilirsin."

Bir homurtu ve başını sallayarak bana küstahça bir selam veriyor ve topuğunun üzerinde dönüyor.

Köşeyi dönüp gitti ve ben de polislerin dikkatini çekene kadar bekledim.

Bekleyen arabama kadar.

Direksiyonun arkasına geçip kapıyı kapatıyorum ve kilitlere basıyorum, camların içeriyi kimsenin görmemesi için neredeyse siyaha boyanmış olmasına seviniyorum.

Başımı direksiyona yaslarken gözlerimi sıkıca kapatıyorum.

Şu anda Vermont'ta bir hayat yaşıyor olabilirdim. Hatta bu noktada New York'un taşrasına bile razı olabilirdim. Şehrin dramından uzak bir yer. Belki birkaç iş yapabileceğim ve para aklamaya devam edebileceğim küçük bir kasaba.

Sabahın erken saatlerinde başkalarının yangınlarını söndürmek için koşuşturmak zorunda kalmayacağım bir yer.

Neden sıradan bir kız olamıyorum?

Normal, sıkıcı günlük hayattan geçen, sevilebilir... Özgür.

Böyle düşünmek beni hiçbir yere götürmüyor. Ne yazık ki aile işlerim yolunda gitse bile asla kimsenin birlikte olmak isteyeceği bir kız olamayacağım ve küçük yaştan itibaren bununla yaşamayı öğrendim.

Öyleyse neden şimdi farklı bir hayatın hayalini kurmama izin veriyorum? Bu farklı bir ben gerektirir ve bu asla olmayacak.

Kes şunu Skyla. Şimdi kızartacak daha büyük balıklar var.

Doğrulup pencereden dışarıyı izliyor, Kalani'nin köşeyi dönüp ara sokaktan aşağı inmesini bekliyorum.

Ön panelimde duran telefonumda zaman ilerliyor.

Sonsuzluk gibi görünen bir süreden sonra, piyango kazanmış gibi ışıldayarak arabaya geri dönüyor. Elinde

İki parmağımla arabanın kilidini açtım ve yolcu tarafına doğru eğilip kapıyı iterek açtım.

Yanıma çöktü ve kapıyı sert bir gümbürtüyle çarparak kapattı. "Pekâlâ, Jensen beni bu gece yerine Cuma gecesi dışarı çıkarıyor. Sen ve ben, bu gece dansa gidiyoruz."

"Bilmek istediğimin bu olmadığını biliyorsun." Kontak anahtarını çeviriyorum, arabam mırıldanarak çalıştığında sırtıtıyorum.

Savurganlık yapmış olabilirim ama leylak rengi LED ışıklar siyah deri üzerinde parladığında ruhum aydınlanıyor.

Bu benim hayattaki birkaç masum zevkimden biri.

Kalani kıs kıs gülüyor ve yüzümü işaret ediyor. "Bazen bir erkek yerine bu arabayla evlenmeyi tercih edeceğini düşünüyorum."

"En azından beni tatmin edebiliyor."

"Lütfen bana egzoz borusuna bir dildo sokup üzerine binmediğini söyle." Kalani'nin gözleri açılıyor, sırtarak müzik setinin düğmesine uzanıp müziğin sesini açıyor.

Alay ederek arabayı ara sokaktan çıkarıp New York'un bir ucundan diğerine uzandığından emin olduğum trafik kuyruğuna giriyorum. "Hayır. Bu biraz fazla ileri gitmek olur."

"En azından bunu biliyorsun." Kalani bir ayağını koltuğun kenarına koyuyor ve kollarını bacağına doluyor. "Jensen bunun aileniz için iyi görünmediğini düşünüyor. Çamaşırhanede bir şey bulamadılar ama bir sonraki hedefleri pizza zinciri."

Sokaktan keskin bir dönüşle Kalani'nin dairesine doğru ilerlerken dışlerim birbirine çarpıyor. "Harika. Aiden aklını kaçıracak. Bana bir iyilik yap ve ona mesajı gönder. Benim telefonumu kullan."

Kalani öne doğru eğilip telefonu alıyor, kilidini açıyor ve yerine koymadan önce Aiden'a bir mesaj gönderiyor. "Bunun yakın zamanda biteceğinden şüpheliyim."

"Seni bıraktıktan sonra bitecek."

POLİS İSTASYONU her zaman amonyak, yanmış kahve ve kan kokusunun garip bir karışımı gibi kokar. Hiçbir zaman sıcak bir yer olmamıştır, özellikle de Logan'ın resepsiyonistle yaptığı konuşmadan başını kaldırıp tezgâhın arkasındaki kendini beğenmiş yüzünü gördüğümde.

"Bayan Lynde, sizin için ne yapabilirim?" Ses tonu sakarin, midemi bulandırıyor.

"Sizinle arka kapılarından uyuşturucu sattığından şüphelenilen bir şirket hakkında konuşmam gerekiyor." Mümkün olduğunca akli başında olmaya çalışıyorum.

Gerçi Logan'la en son uzun uzun konuştuğumda, eski en iyi arkadaşımın açılmış bacakları arasından ona bakarken bunu yapmak zordu.

Bir erkeğe güvenmeye karar verdiğim tek an... Rakamlar.

Daha önce bir aşk hayatının bana göre olmadığına, yeterli olmadığıma, aşka layık biri olmadığıma dair herhangi bir şüphem varsa da Logan'la geçirdiğim zaman bunu derinden hissetmemi sağladı.

Logan çenesini bir ofise doğru salladı, ismi kapıda altın rengiyle parlıyordu. "Orada konuşabiliriz."

Odaya girip masanın kenarına tünediğimde ellerim yanımda yumruk şeklinde kıvrılıyor.

Logan arkamdan giriyor ve sırtarak kapıyı kapatıyor.

O bana doğru yaklaştıkça oda bin derece daha ısınıyor.

"Senin gelip rakiplerini ispiyonlayacak türden bir kadın olacağını düşünmemiştim. Her zaman bunun için fazla gururlu oldun."

"Korkarım neden bahsettiğinizi bilmiyorum. Muhasebeci olarak çalışıyorum."

"Bir yandan da çamaşırhanesi olan bir muhasebeci. Elbette, iş sizin adınıza değil, ama yine de ailenize kadar uzanıyor."

Omuz silkiyorum. "Neden bahsettiğinizi bilmiyorum. Ancak, benimle ilgisi olmayan varsayımsal bir işletmeye yapılacak bir baskın hakkında konuşacak olsaydık, kafanı kışından çıkarıp ailemi ne zaman rahat bırakacağını sorardım."

Alaycı bir tavırla odanın diğer tarafına doğru yürüdü ve gri, metal bir dosya dolabının üstünden bir dosya çıkardı. "Buraya gelip benimle konuşarak bu işin biteceğini sanıyorsan yanılıyorsun."

"Neye mal olacak?" Şu anda bununla uğraşacak zamanım yok. Daha fazla baskın planlanırken ve Aiden'ın malzemeleri zamanında taşımak için yardıma ihtiyacı varken olmaz.

Bana bakıyor.

"Hiçbir şey bunu ortadan kaldıramaz. Beni terk ettikten sonra sonunda hak ettiğin her şeyi alıyorsun."

İkinci Bölüm

JOSHUA

"Kızımınla evleneceksin." Grady kristal bardağındaki burbonu evirip çeviriyor.

Neredeyse elimdeki şişeyi düşürecektim.

Sanki bir cevap bekliyormuş gibi bana bakıyor. Sanki az önce gökyüzünün mavi olduğunu söylemiş gibi.

"Affedersiniz?" Boğazımı temizleyip şişeyi üç koltuğun arasındaki masaya bırakıyorum. "Seni doğru duyduğumdan emin değilim. Kızınızla evlenmemi mi istiyorsunuz?"

"Evet. Son zamanlarda ortaklığımız hakkında düşünüyordum. Emily senden oldukça etkilenmiş görünüyor ve ben kimim ki kızımı bir şeyden mahrum edeyim? O iyi bir kız ve harika bir eş olur."

Bu şu anda olmuyor. Bu, birinin ona yaptığının iğrenç bir şaka olması.

Ne haltlar karıştırıyor bu?

Oturup kendi içkime uzanırken püsküllü minder ağırlığının altında eğiliyor.

Burbon boğazımın arkasını kaplarken yumuşak ama bu saçma fikri yutmamı kolaylaştırmıyor.

"Grady, kızınla evlenmek için dünyadaki en kötü adam benim. Emily'nin hayatının bir noktasında hapse girmeyecek biriyle yuva kurmasını istemez misin?"

"İsterim." Grady bir yudum alıyor ve VIP salonunu kulübün geri kalanından ayıran kalın camın arkasından flaş ışıklarına bakıyor. "İşte bu yüzden onun için iyi bir koca olacağını düşünüyorum. Uzun zamandır kokain işindesin ve henüz hapse girmedin."

"Anahtar kelime *henüz*. İkimiz de biliyoruz ki er ya da geç beni parmaklıklar ardına attıracak bir şey yapacağım ve Emily kim bilir kaç yıl boyunca yalnız kalacak."

Bunun uzak bir ihtimal olduğunu ve yakalanacak kadar aptal olmaya hiç niyetim olmadığını bilmeme rağmen, böyle düşünmemesini umuyorum.

Grady gözlerini deviriyor ve bardağını bana doğru eğiyor. "Senden hoşlanıyor Joshua ve seninle yuva kurmak istiyor."

"Ben otuz altı yaşındayım ve Emily sadece yirmi üç yaşında. Daha çocuk denecek yaşta Grady. O birinci sınıfa başladığında ben liseyi bitirmiştım."

Yüzünü buruşturuyor, dudakları birbirine kenetlenirken kara bıyıkları aşağı doğru iniyor. "Göründüğü kadar çılgınca değil. Genç ama o bir yetişkin. Kendi aklını hepimizden daha iyi biliyor. Bilmediğini varsaymak aptallık olur. Bence ondan daha kötüsünü yapabilirsin."

Ben de çok daha iyisini yapabilirdim.

Tabii evlenmeye niyetim varsa.

Ama gerçek şu ki, bilmiyorum.

Annemle babamın ilişkisi boyunca oradaydım. Babama yaptıklarımı ve annemle hiçbir řey yapmak istemediğimi dūřınursek, neden kendi hayatım için bunu isteyeyim ki?

Ayrıca, zaten yeterince meşgulüm. Bırakın bir eşi, aşk ya da ilişki gibi aptalca şeyler için bile vaktim yok.

İçimi çekiyorum ve kolumu kanepenin üzerine atarak arkama yaslanıyorum. "Grady, bu çılgınca olmasa bile, ki öyle, kızınla evlenemezdim. Bunu bilmen gerek."

Öne doğru eğildi, kollarını geniş kalçalarına dayadı, koyu kahverengi gözleri bana bakarken kısıldı. "Peki neden bu kadar çılgınca?"

"ünkü bu evlilik. Bir kişi için dikte edebileceğiniz bir şey değil. İlgili kişilerin birlikte olmayı istemesi gerekir."

Yana kayarak belindeki kılıfa soktuđu silahı gösterdiđinde ensemdeki tūyler diken diken oluyor.

Grady Granville'in olduđu bir řey varsa, o da korkutucudur. Adam tuđladan bir ev řeklinde ve dūřünmek bile istemediđim kadar çok insan öldürdü.

Grady i geçiriyor ve hayal kırıklığına uğramış bir baba gibi başını sallıyor. "Korkarım bunun bir rica olduğunu dūřünüyorsun. Hatta belki de bir tartışma. Böyle bir hata yapmanı hiç istemem Joshua."

İçimden geçen tedirginliği belli etmek istemediğim için yüzümü rahat tutuyorum.

Tereddütlü olduğumu ya da bir zayıf noktayı sezdiği anda benim için her şey biter.

Ona itiraf etmek istediğimden daha fazla ihtiyacım var, ama belki de başka bir ithalatçı aramaya başlamamın zamanı gelmiştir.

Emily Granville'le evlenme sorununu da çözer.

Onun bitmek bilmeyen, boş gevezeliklerine katlanmak zorunda kalmayacaktım ya da bana bakarken, sanırım çok şehvetli olduğunu düşündüğü, ama tek yaptığı midemi bulandıran bakışlarına tahammül etmek zorunda kalmayacaktım.

Grady bardağa eliyle işaret ediyor ve ben de ilk kadehi bitirmemiş olmasına rağmen ona dolduruyorum.

"Sanırım tam olarak anlamıyorsun. Kızımın mutluluğu benim için son derece önemli ve bunun senin için de önemli olduğunu düşünmeliyim."

"Emily mutlu olmayı hak ediyor, ama ben onu mutlu edebilecek son erkeğim."

Ben *herhangi bir* kadını mutlu edebilecek son erkeğim.

Hayatımı çevreleyen karanlık, bir ya da iki geceliğine beni baştan çıkarmaya yetiyor ama etrafımda dolaşmak isteyecek biri için caydırıcı olacak kadar da korkutucu.

Ayrıca, peri masalları harikadır ama onlar kitaplara ve filmlere aittir. İnsan doğasının incelikli yanlarının devreye girdiği gerçek hayatta onlara yer yoktur.

VIP salonundaki müziğin gümbür gümbür bas sesi giderek artıyor ve Grady'nin bundan sonra söyleyeceklerini bastırıyor, ancak gözlerini sinirli bir şekilde devirirken dudakları hareket ediyor. Duvara yakın duran siyah takım elbiseli adamlardan birine eliyle işaret ediyor.

Kanepenin arkasına doğru eğiliyorlar.

Beni o zaman mı öldürecek?

Daha önce nasıl öleceğimi düşünmüştüm ve kalabalık bir kulübün ortasında b i r kanepede ölmek bu değildi.

Bir zafer ateşi bana çok daha ilginç geliyor. Ve sorun da bu. En azından bir tanesi.

Kardeşim bende birkaç sorun daha olduğunu iddia ederdi, bunlardan ilki Birleşik Devletler'deki en büyük çetelere kokain satmamdı.

Adam Grady'nin yanından ayrılır ve şişeci kızlardan birini işaret eder.

Birkaç saniye içinde müziğin sesi kısılır.

Minik elbiseli kızlar dans etmeyi bırakıp içki içerken inilti bir koro oluşturuyor.

Grady burbonundan bir yudum daha alır. "Emily'nin istediğini elde etmenin bir yolu var. Benim de öyle."

"Senin istediğin de beni çok az tanıyan kızınla evlenmem ve birbirimize uygun olup olmadığımızı bilmediğimiz halde hayatımızın geri kalanını birlikte geçirmemiz mi? Grady, Emily'nin bundan daha iyisini hak ettiğini görmelisin."

Fikrini değiştirmek için söyleyecek bir şey bulamıyorum ve bunu biliyorum.

Emily gerçek dünyada kendi ayakları üzerinde duramayacak şımarık bir veletten başka bir şey değil. Evlenmek istesem bile, evlenme teklif etmeyi düşündüğüm son kadın o olurdu.

Onun çocukça ihtiyaçları ve davranışlarıyla uğraşacak vaktim yok. Ona herhangi bir süre katlanmaktansa kafamı kaynar yağa sokmayı tercih ederim.

Günün sonunda evde beni bekleyen biri, kulağa ne kadar hoş gelse de, sadece bir hayal, bir fantezi.

Gerçekler böyleyken, eğer o kişi Emily olsaydı, evsiz olmayı tercih ederdim.

Grady bana bakıyor, ağzı daha ince bir çizgi haline geliyor ve kaşlarının arasında bir kırıklılık oluşuyor. "Bu ortaklığın yürümesini istemediğini düşünmeye başlıyorum Joshua. Ve eğer durum buysa, bunu bana şimdi söylemelisin. Bu işi bitirmekten ve yılda milyarlarca dolarlık kokain sevkiyatı yapmak isteyen başka birini bulmaktan çok mutlu olurum."

"Mesele o değil." Onu tedarikçi olarak kaybedemem ama Emily'yi karım olarak almadan önce ölürüm.

Bunu asla kabul etmez. Tabii... "Ben zaten evliyim."

Başını sallayarak alay ediyor ve içkisinden bir yudum daha alırken koltuğunda geriye yaslanıyor.

Pembe flaş ışıklar flaş karşısında onun yüz, döküm Beni incelerken sert gölgeler.

Sanki içimi görmeye çalışıyor ve tek yapabildiğim bu konuda şansının yaver gitmemesini ummak.

"Evli misin?" Tamamen inanılmaz bir şeymiş gibi kıkırdıyor. "Yıllarca süren birliktelikten sonra neden düğüne davet edilmedim? Birbirimiz için bundan daha fazlasını ifade ettiğimizi sanıyordum Joshua."

"Kaçarak evlendik. O özel bir kadın, göz önünde olmayı sevmiyor."

Bir elini bıyığının üzerinde gezdirerek kıllara yapışmış alkol damlalarını düzeltiyor. "Peki bu düğünü ne zaman yaptınız?"

"Sadece birkaç hafta önce. Hâlâ çok yeni ama ikimiz de mutluyuz." Burbonumdan yavaşça bir yudum alıp dans pistine bakmadan önce yüzümü gülümsemeye zorluyorum.

Grady ile uğraşmak yerine geceyi geçirecek birini bulabilseydim, çok daha iyi bir gece geçirirdim.

Yatağımı ısıtacak, karşımdaki adamın biriktirmeye kararlı görüldüğü stresin bir kısmını hafifletecek biri kulağa oldukça harika geliyor. Sabah gittikleri sürece.

Çapkın değilim, hiç değilim ama benim bile ihtiyaçlarım var. Evlilik, çocuklar, çitler... Bunların hiçbirisi bana göre değil.

Bir süre, çocukken, bunu hayal edebiliyordum, mükemmel hayatımı.

Ama dünyayı, etrafımdaki hayatı anlayacak kadar büyüdüğümde, kendimi asla bir başkasına karşı bu kadar savunmasız bir konumda bırakmayacağımı biliyordum. Özellikle de bir kadına.

Zaten kardeşime göz kulak olmakta yeterince zorlanıyorum, bir de bunu eklememe gerek yok.

Hayatın bana öğrettiği tek şey kendimden başka kimseye güvenmemem gerektiği idi. Ve eğer birinin bana ya da kalbime sahip olmasına izin verirsem lanetleneceğim.

Bakışları elime düşüyor. "Yüzük yok mu?"

"O daha çok dövme yaptırmayı seven bir kadın ve ne yazık ki dövme sanatçım şu anda yurtdışında."

Harika. Şimdi o şehre dönmeden önce bir dövme yaptırmam gerekecek.

Ama zaten sayamayacağım kadar çok dövmem var, o yüzden bir tane daha olsa bile önemli değil.

Grady mırıldanıyor, şişe kızlarından biri elinde bin dolara yakın bir şişe şampanyayla geçerken sırtıyor. "Bir ara karını da benimle buluşmaya getirmelisin. Kutlama yapabiliriz. Sana bir şişe alırım ve ikiniz bana nasıl aşık olduğunuzu anlatırsınız."

"Buna gerek var mı bilmiyorum."

Elini küçümseyici bir şekilde sallayarak öne doğru eğiliyor ve kendine bir içki daha dolduruyor, belindeki silahı daha önce olduğundan daha belirgin bir şekilde gösteriyor.

Bir an için bunun ceketinin açık kalmasından başka bir şey olmadığını düşünüyorum ama sonra gözlerinde öyle bir soğuklukla bana bakıyor ki henüz tehlikeyi atlatmadığımı anlıyorum. Çünkü tam burada blöfümü görüyor.

Yer değiştiriyor, bir bacağına diğerinin üzerine atıyor, bir yudum daha almadan alkolünü evirip çeviriyor. "Onu benimle tanışmaya getireceksin, Joshua. Biz iş ortağıyız, değil mi?"

"Öyleyiz." Elim yumruk şeklinde kıvrılıyor.

Adamları yaklaşıyor ve ben rahatlıyorum. Buna mecburum.

Grady'yi tedarikçi olarak kaybetmek yıllardır kurmaya çalıştığım işi mahveder. Tüm kokainimi o tedarik ediyor ve satışlarımın büyük kısmını kokain oluşturuyor.

Gülümsemeye zorluyorum, yanaklarım ağrıyor. "Bir dahaki sefere şehre geldiğinde onu seninle tanıştırmaktan mutluluk duyarım. Harika bir kadındır."

"Güzel. Seni Emily'mden çalan kadını tanımamaktan nefret ederim." Ayağa kalkıp takım elbisesinin ceketini düzeltirken dolu bardağını masanın üzerine bırakıyor. "Bir uçuşum var

ama anlaşmamızın devam etmesini istiyorsan beni bu kadınla tanıştıracaksın."

"Tanıştıracayım."

"Ve boşanmanın her zaman bir seçenek olduğunu unutmamalısın." Bana dostça bir gülümseme veriyor ve omzuma vuruyor.

"Aslında öyle değil. Ben karımı seviyorum." Kelimeler dilimde acı olsa da ses tonum sert.

Annemle babamın evliliğini bitirmek için babamın öldürölmesi gerekti, ne kadar zehirli olsa da. Boşanmak bir lütuf olabilirdi. Ve hiçbirini beni gerçekten umursamasa bile, en azından babamın bana ipleri öğretmek ve onun için bazı kirli işleri yapmak için bana ihtiyacı vardı.

Grady sırtıttı ve sertçe başını salladı. "Pekâlâ. Onunla tanışmak için sabırsızlanıyorum."

VIP salonundaki insanlar ayrılıyor, çoğu Grady'nin gerçekte kim olduğu hakkında hiçbir fikre sahip olmasa da ona yol açıyorlar. Etrafında dikkat çeken bir aura var ve bu beni en iyi ihtimalle tedirgin ediyor.

O salonun kapısından geçip merdivenlerden inerken, adamları da arkasından gelirken bakışlarım onun sırtına yapışıp kalıyor.

Kalabalığın arasından geçerek çıkışa doğru ilerliyorlar ve ancak onlar gittikten sonra koltuğuma yığılıp içkimin kalanını geri atıyorum.

Bu boktan bir gösteri. Benimle evliymiş gibi davranacak bir kadını nasıl bulacağımı bilmiyorum.

Ya da belki bir kadını Vegas'a kaçırabilirim.

Ama o zaman da ona bağılı olurum. Evlilik sözleşmesi olsa bile, hayatımdan bir şeyler almaya hakkı olduğunu düşünecek ve bu fikirden her şeyden çok nefret ediyorum.

Bir kadına hiçbir şey borçlu olmayacağım. Ama şu anda başka seçeneğim yok gibi görünüyor.

İnleyerek bir elimi yüzümden gezdiriyor ve yerde kıvranan bedenlere bakıyorum.

İnsanlar orada özgür, evlenecek bir kadın bulma kaygısı yok. Onların ensesinde soluyan bir ithalatçı yok.

Ben benim kendi Patron, ve Hatta Şimdi pranga görünüyor için boynumu sıkıyor.

Bu gece cehenneme döndü ama en azından kurtarabileceğim bir kısmı var.

İç çekerek salondan çıkıyorum ve kalabalığa katılıyorum, odayı sallayan ağır bas, kalbimin ritimle aynı anda çarpmasına neden oluyor.

Çok iyi bir dansçı olmasam da, terli bir kulüpte bir kadının bana baskı yapmasının her zaman bir çekiciliği olmuştur. Parmaklarım kalçalarının arasından ya da kışının kıvrımlarının altından geçerken vücudunun benimkine doğru yuvarlanması ve vücudunun gerilmesi.

Bu benim en sevdiğim ön sevişme türü ve bunu dört gözle bekliyorum.

Gözlerim kalabalığı tararken ona takılıyor ve donup kalıyorum.

Şeytan dans pistinin ortasında, siyah elbisesinin etekleri birden fazla kez omuzlarıma atmayı düşündüğüm kalçalarından yukarı doğru süzülüyor.

Şeytan tam da ihtiyacım olan kadın olabilir.

Benimle çalışmayı kabul etmesini sağlamak dış çekmek gibi olacak.

Ama onu her zaman birlikte oynamaya zorlayabilirim. Onu tutsağım yapabilirim. Gerekirse onu tekmeleyerek ve bağırarak koridordan aşağı sürükleyebilirim.

Ve olabilir de.

Hiçbir zaman başa çıkması kolay bir insan olmadı, ama yollarımız her kesiştiğinde kanımın daha hızlı akmasına neden oluyor, çünkü sonunda birbirimizi becerecek miyiz yoksa öldürecek miyiz asla bilemiyorum.

Onu kaçırmalıyım.

Belki de onu sikip boyun eğdirsem daha iyi olur.

Kaçır onu.

Onu sikip teslim almalıyım.

Kalabalık bedenlerin arasından geçmeye başladığımda cevap netleşiyor.

Senin için geliyorum Skyla Lynde.

Üçüncü Bölüm

JOSHUA

SKYLA'NIN DALGALI SAÇLARI hâlâ sütlü çikolata rengine ve köprücük kemiklerine sürtünüyor. Onda harika görünüyor, ama eminim ben ona sırtından vururken elime dolansa daha da güzel görünürdü.

Sırıtarak kalabalığın arasından sıyrılıyorum, parmaklarım kalçasını kavırıyor ve yüzüme bakması için onu döndürüyorum. "Evlen benimle."

Olduğu yerde durdu, rahat gülümsemesi düştü ve o şişe yeşili gözleri yeni kırılmış cam gibi keskinleşti. "Ne yaptığını sanıyorsun sen?"

Bakışlarım yakasının derin dalgalanmasına takılıyor. Neredeyse göbek deliğine kadar iniyor ve güneşte kızarmış tenini ortaya çıkarıyor.

Gözleriyle tekrar karşılaştığımda beni boğazlamaktan saniyeler uzakta görünüyor.

Kıkırdıyorum, parmaklarımı kalçasının derinliklerine bastırıyorum. "Evlen benimle."

"Oh, demek sen delisin. Bildiğim iyi oldu. Biri içkime ilaç kattı diye endişelenmiştim." Elimi tokatlayarak uzaklaştırıyor, gözleri kısılıyor ve kırmızı boyalı dudakları daha derin bir kaş çatmaya dönüşüyor. "Çek ellerini üzerimden."

"Yoksa ne olur? Peşimden kardeşlerini mi göndereceksin?"
Avuç içlerimi onun görebileceği şekilde tutarken ses tonumu alaycı tutuyorum. "Sadece küçük bir iş teklifi hakkında konuşmak istiyorum."

Alay ediyor, kollarını göğsünün üzerinde kavuşturuyor ama elbisesinin ne kadar çok şeyi ortaya çıkardığını gizlemek için pek bir şey yapmıyor. "Aileme koca orta parmağını gösteren kişinin sen olduğunu düşünürsek, bundan şüpheliyim!"

Omuz silkiyorum, ona yaklaşıyorum, ağzım müziğin sesini duyabilmek için kulağının yakınında geziniyor.

Kahretsin, cennet gibi kokuyor. Tadının da aynı derecede lezzetli olup olmadığını merak etmeden duramıyorum.

Ama bu bir iş.

"Bir eşe ihtiyacım var ve duyduğuma göre Rinaldo'lar yeniden ortaya çıktığından beri ailen için işler pek iyi gitmiyormuş. Bu ikimizin de sorunlarını çözmenin bir yolu."

Gülüyor ve başını sallıyor. "Böyle bir şey olmayacak. Kafanı çarpmış olmalısın. Belki de içkisine ilaç katan sensindir."

"Mantıklı ol."

Kemerli kaşları yükseliyor. "Ben mi? Makul olmak mı? Kardeşinin eski nişanlısına bir kulüpte evlenme teklif eden sensin."

Ellerimi indirirken ağzımın kenarı seğiriyor. "Hadi ama Skyla. Bunun onu kızdıracağını biliyorsun. Bu senin için eğlenceli olmaz mıydı?"

Omzumun hemen yanından bir şeye bakıyor ve ben de dönüp bardan bize bakan Logan'a göz kırpıyorum. Tabureyi itip kalabalığın arasına dalmaya başlıyor ama kalabalık yer değiştirerek şimdilik onu görmesini engelliyor.

Uzun sürmeyecek.

Kardeşim Skyla'yı her zaman kendi malı gibi görmüştür. Bizi birlikte görmek onu çileden çıkaracak ve ikisinin birkaç dakika içinde kulübün ortasında tartışmaya başlayacaklarından hiç şüphem yok.

Bu da Skyla'yı kendi tarafıma çekmek için sadece sınırlı bir zamanım olduğu anlamına geliyor.

Bana bakarken sırtıyor. "Bir dans. Bu saçma fikrinin benim için buna değeceğine beni ikna etmek için tek yapman gereken bu."

Sırıtarak elini tutuyorum ve onu kendi etrafımda döndürerek göğsüme doğru çekiyorum.

Başı çenemin hemen altında, portakal, vanilya ve tütün kokusu bana doğru yükseliyor. Baştan çıkarıcı gibi kokuyor.

Skyla içime giriyor, yuvarlak poposu bana daha sert baskı yaparken kalçaları sallanıyor. Sanki hayatı boyunca kulüplerde dans etmiş gibi kolaylıkla müziğin ritmine göre hareket ediyor.

Bu, kardeşimle nişanlı olan kadın değil.

Dudaklarımı kulağının kabuğunda gezdiriyorum, dokunuşumdan ürpermiş gibi görünmesinin tadını çıkarıyorum.

"İşte anlaşma. Ailen büyük kokain sevkiyatları alacak. Bölgedeki herkesin aldığından daha fazla. Diğer herkese yapılan teslimatları yavaşlatacağım ve aileniz Doğu Yakası'ndaki kokain tekeli tekrar ele geçirebilecek."

Başını geriye doğru eğiyor, tüm vücudu kamburlaşıyor. "Peki ne yapmam gerekecek?"

"Karımmış gibi davran. Grady Granville'in buna inanmasını sağla."

Sertleşiyor ve dönüyor, elleri göğsümden yukarı kayıyor, gömleğimin üst iki düğmesiyle oynuyor. "Pardon? Grady Granville'le yatma riskini almamı mı istiyorsun? ABD'ye bir yılda en çok kokain getiren adamla mı?"

"Evet." Logan'ı görüş alanımın dışında gördüğümde eğildim. "Bunu benim için yapmanı istiyorum."

"Kolunda dolaşmaktan mutluluk duyacak binlerce kadın daha var."

Kolumu beline doluyorum, şarkı daha çok tangoyu andıran bir hale dönüşürken onu alçaltıyorum.

Onu yavaşça kendime doğru çekerken sırtıyor, vücudunun her santimi benimkine baskı yapıyor.

Logan yanımda durup boğazını temizliyor. "Seninle konuşmam gerek Joshua."

Skyla ona küçümseyici bir gülümseme veriyor ve parmaklarını saçlarımda gezdiriyor, saçlarımı karıştırıyor ve onu tamamen görmezden geliyor. "Senin gibi bir hödüğün böyle hareket edebileceğini düşünmemiştim."

Homurdanıyorum ve dudaklarımı çenesinde gezdiriyorum, dokunuşumla nabzının zıplamasının keyfini çıkarıyorum. "Sadece bir düşün. Eğer bunu benimle yapmayı kabul edersen, onun yüzündeki o ifadeyi her gün görebilirsin."

Parmakları saçlarımda düğümlenip beni yerimde tutuyor. "Ve kokain sevkiyatını eski haline getirmek, bu konuda ciddi misin? Logan'ı kızdırmak iyidir ama kokain daha iyidir."

Sırıtarak kulak memesini ısıyorum, ondan ikimizin de beklemediği yumuşak bir inilti çıkarıyorum ve vücudum anında tepki veriyor. "Şu anda parmaklarımı amının üzerinde gezdirsem, sırılsıklam olur musun?"

Sorumun cevabını öğrenmeye fırsat bulamadan sert bir itiş beni ondan birkaç adım öteye tökezletiyor.

Logan yumruklarını sıkarak ayağa kalktı. "Sana söyledim, konuşmamız gerek."

Ellerimi ceplerime sokuyorum, kendimi tam boyuma çekiyorum ve onun üzerinde yükseliyorum. "Burada gösteriyi kimin yönettiğini unuttun mu *küçük* kardeşim?"

Şişiniyor, elleri sıkı yumruklar haline geliyor. Yüzündeki renk hemen akıp gitmese bana attığı ters bakış kanı buza çevirebilirdi.

Skyla başını sallarken kardeşlerinden biri karanlıkta beliriyor.

Kolunu yanındaki güzel esmer kıza dolamadan önce bir süre ona bakıyor ve gözden kayboluyor.

Royce Lynde ters düşmek isteyeceğim biri değil ve söylentilere göre karısı da gerektiğinde en az onun kadar acımasız olabiliyormuş.

Yine de hiçbirinin önümde duran kadın kadar acımasız olduğunu sanmıyorum. Karım olması için yalvardığım kadın.

Ellerini kalçalarına koyan Skyla gözlerini deviriyor, sonra da küçük, parlak bir gülümsemeyle bana dönüyor. Elini uzatıyor, ben de tutup beni kulübün derinliklerine çekmesine izin veriyorum.

DJ kabininin yanına yerleştirilmiş makinelerden birinden zemine sis yayılıyor.

Skyla bizi hoparlörlerden uzağa, tuvaletlere giden koridorun yanındaki köşeye götürüyor.

Tekrar bana yaklaşıyor, bana karşı kıvrılıyor ve kıvranıyor.

Çenesinin hizasını ısıyorum, sikim kışının kıvrımında kabarıken inlememeye çalışıyorum. "Kardeşimle birlikteyken bu halin neredeydi?"

Ritim değişiyor ve ayağa kalkmadan önce topuklarına doğru çöküyor, vücudu yavaşça benimkine doğru yuvarlanıyor, en kötü türden bir işkence gibi hissediyor.

Arkasını dönüp omuz silerken ağzının kenarında hınzır bir gülümseme oynuyor. "Derinlere gömüldü çünkü bana hiç değer vermeyen bir adam için mükemmel bir eş olmam gerekiyordu."

"Onun bir aptal olduğunu her zaman biliyordum." Ellerim beline doğru kayıyor, başparmaklarım elbisesinin ince kumaşından taştan meme uçlarına değiyor.

Işıklar tekrar üzerimizde dolaştığında pembe lekeler yanaklarında parlıyor.

Dili alt dudağını yalamak için dışarı fırlıyor. "Muhtemelen öyle diyebilirsin. Arkadaşlarımla dışarı çıkmamdan hoşlanmazdı. Onunla birlikte olmak varken bunun zaman kaybı olduğunu düşünürdü."

Eğildim, bir kolumla sırtına sarıldım ve onu kendime doğru çektim. "Senin bu halini daha çok seviyorum."

Bunun bir iş görüşmesinden başka bir şey olmadığı ve benim umutsuzca onu becermek istediğim çizgiler bulanıklaşmaya başlıyor.

Belki de en son biriyle yatmamın üzerinden aylar geçtiği içindir, ya da belki de onun tek kişi olduğunu bildiğim içindir.

asla bağlanmayacak olan biriyle tanışmak istiyorum.

"Anlaşmayı kabul et." Alt dudağını dişlerimin arasında sürüklemekten önce dudaklarımı onunkilerin üzerinde gezdiriyorum.

Küçük nefesi beni ona gömülmek için can attırıyor.

"Senin için ne kadar değerliyim?"

"Dağlar kadar kokain." Elimi saçlarının yumuşak dallarına daldırıyorum, başını geriye çekmek için kullanmadan önce parmaklarımın arasından akmasına izin veriyorum. "Eğer iyi bir eş olursan belki sonsuz orgazmlar."

Sırıttırıyor, eli aramıza giriyor ve pantolonumun üzerinden sikimi avuçluyor.

Skyla sıkıca sıkıyor.

Bana bakarken gözlerinde şehvet parlıyor.

Tam avucumun içinde oynuyor ve burada neler olduğunun farkında gibi görünüyor.

Görünüşe göre o da benim kadar tahrik olmuş.

Eline daha sert bastırıyorum. "Karımmış gibi davran. En fazla birkaç ay. Anlaşmamı mahvetmeden Grady'nin peşimi bırakmasını istiyorum."

"Anlaşma bittiğinde ailem kokain almaya devam edecek mi?" Bırakmadan önce beni bir kez daha sıkıyor, ayak parmaklarının üzerine basarken kalçaları yine müzikle sallanıyor.

Arsız bir sırtıtışla başını boynuma doğru eğiyor ve dilini hızla atan nabzımın üzerinde gezdiriyor.

Boş ver bu konuşmayı.

Elini tutarak onu kalabalığın içinden tuvalete doğru sürüklüyorum. Bekleyen insanların arasından geçip Skyla'yı arkamdan içeri çekiyorum ve kapıyı çarparak kapatıyorum.

Müzik burada boğuk. Ona çarparken çıkardığı inleme seslerini örtebilir ama şüpheliyim.

Skyla bir elini saçlarında gezdiriyor, bir bacağını diğerinin üzerinden geçirerek kapıya yaslanıyor. "Peki burada tam olarak ne yapacağımızı düşünüyorsun?"

"Muhtemelen sana adımı haykırtacağım." Ondan birkaç santim uzakta dururken omuz silkiyorum, aramızdaki gerginlik odayı bin derece gibi hissettiriyor.

Gözlerinde eğlence parlıyor. "Deneyebilirsin."

Ve bu üç küçük kelimeyle aramızdaki mesafe ortadan kalkıyor.

Bacakları ayrılırken ağzım onunkinin üzerine eğiliyor.

Kendini sabitlemek için ellerini omuzlarıma koyuyor ama çok geçmeden ceketimin altından kayıp yere düşüyorlar.

Öpüşürken inliyorum, dilimi alt dudağının üzerinde gezdiriyorum.

Ellerim vücudunda dolaşıyor, her kıvrımını ezberlemeye çalışıyorum. Dokunuşumla canlanıyor, ayak parmaklarının üzerinde duruyor.

Bir elimi bacaklarının arasına soktuğumda dili benimkine karışıyor.

Kahretsin, düşündüğümde daha da lezzetliymiş.

Parmak uçlarım çıplak amına sürünüyor, kaygan uyarılması parmaklarımı kapladığında sikim titriyor.

Nefes almak için savaşırken öpüşmeyi kesiyorum. "Benim için sırlıklam olduğunu biliyordum."

P a n t o l o n u m u n düğmesine uzanıyor. "Az konuş, çok seviş."

Sikimi çıkarıyor, eli uzunluğundan aşağı kayıyor ve ucuna geri dönüyor, başparmağı üzerimde geziniyor.

Onu tutup yukarı kaldırdığımda omurgamdan aşağı bir ürperti yayılıyor.

Elbise kalçalarına dolanır d o l a n m a z içine gömölüyorum, amı beni sımsıkı sararken inliyorum.

Ellerini saçlarıma gömüyor, kapının diğer tarafından biri vururken kalçaları benimkilerle birlikte sallanıyor.

Beni tekrar öpmeden önce attığı kahkaha nefesimi kesiyor.

Onun dil Fişler etrafında benim önce
o berbat üzerinde Ona daha sert ve
daha hızlı çarptığımda beni zonklatıyor.

Sırtını kavislendirirken iç duvarları etrafımda çırpınıyor.

Skyla'nın topukları kalçalarımın arkasına bastırıyor, inlemeleri yükselirken beni ona inanılmaz derecede yaklaştırıyor.

Çenesini öpüyorum. "Benim için gel. Boşaldığımda o daracık amcığın beni sağdığını hissetmek istiyorum."

"Siktir." Kalçasını yuvarlarken nefesi kesiliyor.

Vücudu titremeye başladığında, daha hızlı sallanıyorum, benimle oraya gelmesine ihtiyacım var.

Vücudunun benimkine yaslanmasını istiyorum. Kardeşimin asla yapamayacağından emin olduğum bir şekilde onu tatmin ettiğimi bilmem gerekiyor.

Skyla Lynde benim için eriyecek. Bundan emin olacağım.

Tenini ısıyorum, bir elimi klitorisine bastırmak için aramıza sokuyorum.

Küçük sinir yumağıyla alay etmek onu uçurumun kenarına göndermeye yetiyor. Boşalırken titriyor, taşaklarım sıkılaşıp kadar bana biniyor.

Ellerinden biri boğazıma dolanıyor ve ben de sertçe boşalıyorum, vücudumdaki enerji tükenene kadar ona pompalıyorum.

Onu yere indiriyorum, dönüp bir avuç nemli kağıt havlu almadan önce sabitlenmesini bekliyorum.

"Bana adını haykırtacağını sanmıştım." Kendini temizlerken sırtıyor ve kâğıt havluyu çöpe atıyor.

Aletimi pantolonuma geri sokuyorum ve yerden ceketimi alıyorum. "Başka zaman. Bu sadece bir mezeydi."

"Karınmışım gibi davranırsam olacakların önizlemesi mi?" Salonun kapısını açıyor ve dışarı çıkıyor, bir adam koşarak içeri girerken yana kaçıyor.

"Aynen öyle." Koridorda yürürken bir elimi sırtının küçük kısmına bastırıyorum ve doğruca kardeşimin yanına gidiyoruz.

Logan ikimizin arasına bakıyor, yüzü daha önce hiç görmediğim bir kırmızı tonuna bürünüyor. "Siz ikiniz orada ne halt ediyordunuz?"

Skyla bana bakıyor ve uzun kirpiklerini kırıştırıyor. "Bilmiyorum. Sanırım bazıları buna beynimi dağıtmak diyebilir."

Bir kahkaha atıyorum ve kolumu onun beline dolayarak Logan'a bakıyorum. "Burada bir sorun mu var? En son bildiğim kadarıyla başka bir kadınla evliydin."

Dişlerini gıcırdatıyor, alnındaki damarlar şişkinleşiyor. "İkiniz nasıl bir oyun oynadığınızı sanıyorsunuz bilmiyorum ama onun benim olduğunu biliyorsunuz."

Ben tepki vermeye fırsat bulamadan Skyla onun yüzüne bakıyor ve boğazına sarılacakmış gibi görünüyor.

"Ben kimseye ait değilim. En azından sana. Şimdi seni kimsenin cesedini bulamayacağı bir yere gömmeden önce yolumdan çekil."

Ben bir adım öne çıkmadan önce Logan onun önünde daha uzun duruyor.

Her ne kadar her şey yolundaymış gibi davranmak istese de, öyle değil. Beni kızdırma riskini göze alamayacak kadar bana ihtiyacı var ve bunu ikimiz de biliyoruz.

Bensiz hiçbir şey olamazdı ve bunu hatırlatma zamanı gelmiş gibi görünüyor.

Skyla yana doğru adımını atar atmaz yumruğumu savuruyorum ve çenesini yakalayıp yere yuvarlanmasına neden oluyorum.

Ben ona doğru yaklaşırken insanlar toplanmaya başlıyor, bir kez daha vurmakla onu orada yaralarını sarması için bırakmak arasında gidip geliyorum.

Skyla beni elimden tutup Logan'ın üzerinden atladı. "Bir içkiye daha ihtiyacım var."

Gülerek onu bara kadar takip ediyorum.

Oraya vardığımız anda yüzünü bana dönüyor, gözlerindeki şakacı ifade çoktan kaybolmuş.

Görünüşe göre eline fırsat geçerse bağırsaklarını deşeceği bir sonraki kişi ben olacağım.

Logan'ın insanları kötü bir ruh haline sokmak için bir yolu olduğu kesin, ama onun kullanım alanları var. Benim tam olarak

kurtulmaya hazır. Henüz.

Nerede hata yaptım ben?

Parmağını göğsüme sokmadan önce derin bir nefes verdi. "Benim için ayağa kalkmana ihtiyacım yok. Hayatım boyunca et kafalı kardeşlerim bu boku yaptı. Kendi başımın çaresine bakabilirim."

"Yapabileceğini biliyorum. Onu yumruklamak için bir neden arıyordum. Bir dahaki sefere ilk vuruşu senin yapmana izin vereceğim, sonra ben atlayacağım."

Yapmamaya çalışsa da ağzının kenarı bir gülümsemeyle yukarı kalkıyor. "Yine de seninle evlenmektense kazıkta diri diri yanmayı tercih ederim -sahte evlilik olsun ya da olmasın."

"Sorun değil." Ona yaklaşıyorum, parmaklarım kalçasının iç kısmını sıyrıyor. "Fikrini değiştirebileceğime eminim."

Ama bana verdiği küçük iç çekiş ve gözlerinde parlayan karanlık bir şeye bakarak, Skyla'yı yanıma çekmenin düşündüğüm kadar kolay olmayabileceğini düşünmeye başlıyorum.

Dördüncü Bölüm

SKYLA

BAŞIM ÖLÜYOR ve eğer durmazlarsa kapıma vuran yumruklar başımı ağrıtabak.

Kapıyı çekip açıyorum, Logan öne çıkınca öfkeyle bakıyorum.

Vücudumu kapının açıklığında tutarak görebileceği her şeyi engelliyorum, gerçi yasadışı olan her şeyi ne kadar iyi gizlediğimle gurur duyuyorum.

Sırıttıyor ve ellerini ceplerine sokuyor ama ön göğüs cebinden sarkan zarfı fark etmek zor değil.

"Neden buradasın?"

Gülümsemesi genişliyor ve ağzının arkasındaki gümüş azı dişini gösteriyor. "Arama iznim var."

"Birkaç yasadışı sınırı aşmadan nasıl bir arama emri aldığınızı anlamıyorum." Bir elimi kapıya dayıyorum, kenarının kalçamı ısırmasına aldırmiyorum.

Bir hareketle zarfı bana uzattı. "Okumakta özgürsünüz, ama ben mülkünüzü aramak için buradayım."

"Daha çok iç çamaşırımı soymak gibi çünkü sen bir sürüngensin." Kapıyı hafifçe dürtmeye çalıştığında bir ayağını kapının arkasına itiyorum. "Lütfen evime girmeye çalışırken güç göster. Aiden'in patronunuza şikayette bulunmasını çok isterim."

Gözlerinin içi kararıyor ama bana el kaldırmaması gerektiğini çok iyi biliyor. İlk ve tek denemesinde neler olduğunu ikimiz de biliyoruz.

İşe gidip patronunuza burnunuzun neden kırıldığını açıklamak zorunda kalmak, ona nişanlılığın sizi terk ettiğini söylemek istemediğinizde zordur.

Onu aldatırken yakalamam en iyisiydi.

Bunu onu bastığım günden beri biliyordum ve şimdi daha iyi biliyorum. Öngörü gerçekten komik bir şey.

Arama iznini gözden geçirdikten sonra ona geri veriyorum. "Buraya bununla girebileceğini sanıyorsan eğilebilirsin. İkimiz de biliyoruz ki evin her santimini arayabilirsin ve hiçbir şey bulamazsın."

Başını önümde duran ekip arabasına doğru eğdi, direksiyonda bir polis memuru vardı. "Aramamı engellediğin için seni tutuklamak zorunda kalmaktan gerçekten nefret ediyorum. Siz istemez miydiniz? Gerçi kelepçeli olmayı her zaman sevmişsindir."

"Sadece boşalmadan önce o garip sızlanmayı her yaptığında gözlerini oymamak için." Ona sakarca bir gülümseme veriyorum, kapıyı açıp içeri girmesine izin veriyorum.

İkimiz de biliyoruz ki o evimi parçalayana kadar bu iş bitmeyecek.

Onunla savaşmaktansa oyununu oynamasına izin vermek daha kolay.

Logan ayakkabılarını çıkarma zahmetine girmeden eve adım atarken mırıldanıyor.

Ayrıldıktan sonra restore etmek için saatlerimi harcadığım parkelerin üzerinde çamur izleri bırakırken gözümün kenarı seğiriyor.

Girişteki masadan anahtarlarımın ve cüzdanımın bulunduğu kaseyi alıp içindekileri yere döküyor. Anahtarlar birbirine çarparak masanın altından yana savruluyor.

Sırıtarak kâseyi tekrar yerine koydu. "Kaç kişinin USB gibi şeyleri kâselerin altına sakladığını bilsen şaşırırdın."

"Saklayacak bir şeyim olmadığını ve bunun senin için güç gösterisinden başka bir şey olmadığını biliyorsun." Kollarımı kavuşturup duvara yaslanıyorum ve ön dolabı açıp paltolarımı askılarından indirmeye, ceplerini karıştırmaya ve onları da yere atmaya başladığında yüzümü buruşturmamaya çalışıyorum.

"Yine de saklayacak bir şeyin olabilir."

"Senden daha fazla değil." Arkasını döndüğünde vücut kamerasının olmadığını fark ediyorum. "Neden buraya gelip bana bunun gerçekte neyle ilgili olduğunu söylemiyorsun ve sonra ikimiz de şu an sahip olduğumuz hayatlarımıza geri dönebiliriz? Yoluma çıkma ve en iyi arkadaşıma aletini soktuğun için seni affetmiyorum."

Bana yavru köpek gözleriyle baktığından eminim, ama piç kurusu daha çok yüzeye çıkarılan balon balıklarına benziyor.

Tüm bu durumdan duyduğum rahatsızlığa rağmen ağzımın kenarı seğiriyor.

Dönüp en üst raftaki eldiven sepetini kaptığı gibi yüzündeki yalvaran ifade kayboluyor ve sanki kıvırmaya başlamış gibi sepeti koridordan aşağıya doğru kaydırıyor.

Sepet duvara, koyu çiçekli duvar kağıdında küçük bir yırtık açacak kadar sert bir şekilde çarpıyor. Aynı duvar kâğıdını üç ay boyunca aramıştım. Mükemmeldi ve elime geçmesi neredeyse imkansızdı.

Ve o buna zarar verdi.

Onu hemen burada öldürmeliyim. Dışarıdaki polise muhtemelen ödeme yapılabilir.

Joshua'nın kardeşini kaybetmekle ilgili bir sorunu olabilir ama bunun onun için o kadar da büyük bir rahatsızlık olacağını sanmıyorum.

Logan iç çekip başını sallıyor ve büyükanne gibi mırıldanıyor. "Biliyor musun, eğer bana bilmek istediğim şeyi söyleseydin tüm bunlar daha çabuk biterdi."

"Gücünü kötüye kullanmayı bırakırsan bu iş daha çabuk biter."

Oturma odasına geçerken yeğenim Bianca'nın bir fotoğrafını eline alıyor. "Sevimli çocuk. Senin gibi olursa yazık olur. Kulüp tuvaletinde kardeşimi becermek mi? Gerçekten mi Skyla? Bu kadar mı düştün? Seni bir tür fahişe yapıyor."

Tırnaklarım avuç içlerimi ısırp küçük kan damlaları çiziyor. "Vay canına. İnanılmazsın, bunu biliyor muydun?"

Sırıttıyor ve resmi yere fırlattıktan sonra bir başkasını kapıp onu da kırıyor. "Sen her zaman dans etmeyi sevdin. Daha doğrusu, dans ederken erkeklerin sana gösterdiği ilgiyi. Her zaman biraz sürtük oldun."

"Aramızdaki her şeyi mahveden sen olduğun için neden umursadığını bilmiyorum."

Masadan itilen bir lamba yere çarpınca paramparça olur.

Logan ayakkabısının burnuyla küçük cam parçalarını halının üzerinde eziyor.

Bu onu sinirlendirmek için yem olabilir, ama şu anda istediğim de bu. Sinirlenmesini ve bana onu kovdurmak için bir sebep vermesini istiyorum. Onun istekleri karşısında ikinci planda kalmaya devam edecek biri olmadığımı anlamasını istiyorum.

Onunla birlikteyken kendimi dönüştürdüğüm kadın değilim.

Ayrıldıktan sonraki hafta, uzun zamandır ilk kez gözlerim açılmış gibiydi. Aynaya bakıp kendimi tanıyabiliyordum.

Ve yavaş yavaş hayatımı geri aldım.

Artık uyanıp beni olduğum gibi görmesinin zamanı geldi.

En başta beni bir kabuğa dönüştürmesine nasıl izin verdiğimden emin değilim.

Bu bir daha asla olmayacak.

Logan kanepenin minderlerini çekip odanın diğer tarafına fırlatıyor. "Öfkeni yenmelisin. Bu sağlıklı değil. Sadece ilişkimize yardımcı olmaya çalıştığımı görmelisin."

"Seninle bu tartışmayı yapmayacağım. Azıcık bile. Yaptığın şeyin yanlış olduğunu biliyorsun. Bunu meşrulaştırmaya çalışman bana neden hiçbir zaman yürümeyeceğimizi hatırlatıyor."

"Bana aşıkydın. Çalışacağımızı biliyordun. Sadece bir erkeğin ihtiyaç duyduğu türden bir kadın olmak istemedin. Bu benim suçum değil."

"En iyi arkadaşımın senin için bacaklarını açmasına göz yummak bir erkeğin ihtiyaç duyduğu türden bir kadın olmak mıydı? Bu konuda benimle dalga geçiyor olmalısın Logan."

Gözlerini deviriyor, kanepeyi tamamen ters çeviriyor ve bu sırada neredeyse sehpayı kırıyordu. "Ödeştik. Kardeşimle yattın. Artık her şeyin olması gerektiği gibi olmasına geri dönebiliriz."

"Olması gerektiği gibi mi?"

"Evet, sana doğru şekilde bakan her erkek için bacaklarını açmadığın zamanlara. Şimdi bana kardeşimle aranızdaki bu şeyin ne kadar zamandır devam ettiğini söylemek ister misin?"

"Bu seni hiç ilgilendirmez. İlişkimiz iki yıl önce en iyi arkadaşımı becermeye karar verdiğinde sona erdi. Artık benden hiçbir şey alamazsın."

"O benim kardeşim."

"Ve?" Onu mutfağa kadar takip ediyorum, dolapları kırıp dökerken ve plastik kapları yere atarken kaşlarımı çatıyorum.

"Beni onunla aldatıyordun, değil mi?" Parmaklarının arasından kayıp gitmelerine izin vermeden önce elinde bir yığın tabakla dönüyor.

Kırılan seramikler odayı dolduruyor, parçalar yerde her yöne doğru kayıyor.

Bunu polis departmanı ile halledebilirim. Ama bu pisliğin yaptıklarını Aiden'a anlatırsam, hayatı çok daha kötü olacak.

Logan kaselere uzandı. "Biz birlikteyken onunla yattığını biliyorum. Onunla nasıl yattığını görebiliyordum."

etrafta olduğun her an sana baktım."

Burnumun kenarını imdikliyorum. "Onunla yatmıyordum. Burada aldatan sensin Logan. Ben değil. Ben seni seviyordum."

"O zaman neden onunla dans ediyordun? Eğer beni sevseydin, bana asla böyle ihanet etmezdin."

Bu cretkrlık bende çığlık atma isteği uyandırıyor. Hangi yolun yukarı, hangi yolun aşağı olduğunu bilemeyene kadar duygularımla oynayarak beni eğip bkmekte her zaman iyi olmuştur.

"Kiminle dans ettiğim seni ilgilendirmez," diyorum, kelimelerimden zehir fişkırıyor.

"İşte burada yanılıyorsun." Bana bir adım daha yaklaşıyor, elleri iki yanında seğiriyor. "Sen benimsin ve şu anda görsen de gr m e s e n de her zaman benim olacaksın. Kardeşimle aranızdaki bu saçmalığa müsamaha göstermeyeceğim Skyla."

"Onun benim kocam olduğunu düşünürsek, fazla seçeneğin yok."

Beni bunu söylemeye neyin zorladığını bilmiyorum ama kelimeler ağzımdan çıktığı anda heyecanlanıyorum.

Logan evimi yıkmayı bıraktı, sanki biri yavru köpeğini tekmelemiş gibi görünüyordu.

Güzel.

Dönüp espresso makinemi tezgâhtan sökerken yüzü kıpkırmızı parlıyor, ağırlığının altında neredeyse sendeliyor, sonra da üç metre kadar uzağa fırlatıyor.

"Sen lanet bir kaltaksın." Logan'ın sesi öfkeyle titriyor. "Bunun bedelini ödeyeceksin, seni aptal küçük sürtük. ylece dönüp kardeşimle evlenebileceğini mi sanıyorsun?"

"Bu konuda pek söz hakkın olduğunu sanmıyorum." O ön kapıya doğru fırlarken ben sırtıyorum. "Joshua'yla evlendim ve beni nasıl korkuttuğunu duyunca çılgına döneceğini biliyorsun."

Joshua'ya bundan bahsetmek gibi bir niyetim olmasa da Logan'ın bunu bilmesine gerek yok. Kardeşinin kulağının bende olduğunu düşünmek, içinden bir sağduyu dalgası geçirmesi için yeter de artar bile.

Ön kapı Logan'ın arkasından çarpıyor ve ardında tatlı bir sessizlikten başka bir şey bırakmıyor.

Rahat bir nefes alıyorum, bileğimdeki lastiği çıkarıp saçımı arkadan bağlamak için kullanıyorum.

Evimin birinci katı darmadağın oldu ve kırdığı her şeyi değiştirmek için daha sonra internetten biraz hasar alışverişi yapmam gerekecek.

Bir gün o piç kurusuna hak ettiği her şeyi vereceğim.

Ona Joshua ile evli olduğumu söylemek, iki yıldır onu en çok üzdüğüm şey oldu.

Logan'la aramda olanlardan rahatsız olmayan kişi olmak çok rahatlatıcı. Öfkesi bile azalmaya başladı.

Ve ne kadar etkilenmediğimi düşünürse -onunla işimin bittiğini gördükçe- bu onu o kadar rahatsız edecek.

Sonunda istediğim intikamı alacağım. Aiden planı kabul ettiği sürece.

Poker masalarında sigara içen adamların sigara dumanı kumarhaneyi boğuyor.

Arkada sallanan kapıya doğru ilerlerken başımı eğerek yanlarından geçip gidiyorum.

Kapının hemen içindeki adam yanından geçerken bana başıyla selam veriyor ve koridorun sonundaki merdivene yöneliyor.

Merdivenleri ikişer ikişer çıkıyorum ve en üstteki kapının şifresini giriyorum. Kapı açılıyor ve neredeyse bir düzine farklı ofisin bulunduğu geniş bir ofis alanı ortaya çıkıyor.

Aiden'inki arka tarafta, sıcak ve aydınlık, güneş ışığı büyük pencereden içeri süzülüyor. Kapıyı arkamdan kapattığımda masasına yayılmış evrak işlerinden başını kaldırıp gözlerini kısıyor.

"Neler oluyor?" Kanatlı koltuğunda arkasına yaslanıp bir bacağına diğerinin üzerine atıyor.

Pencereye doğru ilerliyorum, insanların sabahın erken saatlerinde kumar oynamaya gitmek için taksilerden indiği otoparka bakıyorum. "Logan az önce evimi dağıttı."

Aiden ayağa kalkarken sandalye uçtu. "Affedersiniz?"

"Logan az önce sahte bir arama emriyle geldi ve evimi dağıttı. Bir sürü şey kırdı ve dün gece beni kulüpte kardeşiyle dans ederken gördüğünden beri özel hayatımı biraz kurcalamak istediğine karar verdi."

Aiden eliyle yüzünün alt kısmını ovuşturduktan sonra odayı geçip mini mutfaktaki beyaz mini buzdolabına gidiyor ve kapağını açıyor. Bir enerji içeceği çıkarıp üstünü kırıyor.

Uzun bir yudum aldıktan sonra tekrar masaya oturuyor. "Bana Joshua Vitale ile bir kulüpte dans ederek ne halt ettiğini söylemek ister misin?"

"Öncelikle, benimle babammışsın gibi konuşma." Pencereden uzaklaşıp karşısındaki diğer kanepeye oturuyorum, kadife pantolonum kotumdaki yırtıklardan tenime sürtünüyor.

Aiden'ın çenesi kenetlenirken rahat bir pozisyon bulmaya çalışarak yer değiştiriyorum.

Gözlerini deviriyor ve içkisinden bir yudum daha alıyor.

"Joshua ben kulüpteysen bana bir teklifle yaklaştı. Son derece faydalı olabilecek bir teklif."

Başını sallıyor, bakışları sertleşiyor. "O aileyle hiçbir şey yapmayacağız. Bize attıkları kazıktan sonra olmaz. Logan'ı öldürelim ve bu işi bitirelim."

"Tabii, polisler zaten peşimizdeysen ve Rinaldo'lar kim bilir neler yapıyorken, hadi gidip birini öldürelim." Ona düz bir bakış attım ve kollarımı kavuşturarak minderlere yaslandım.

"Bu daha kolay olurdu. Cesedi kimsenin bulamayacağından emin olabilirim."

"Bunu kendi başıma da yapabilirim. Ama o bir DEA ajanı."

Aiden kaşlarını çatı. "Ben de sen onunla birlikteysen bunun işimize yarayacağını sanıyordum. Zaten düşündüğümde daha da büyük bir aptal olması çok yazık."

Gülümsememi geri alıyorum. "Evet, kim bilebilirdi ki? Şimdi iş konuşalım, olur mu?"

İç çekiyor. "İyi. Ne işi?"

"Joshua Vitale bana sana bir dağ dolusu kokain getirecek ve bir DEA ajanını sırtından atacak bir fırsat sundu."

Bu anlaşma ruhumu şeytana satmak, kendimi eski sevgilimin kardeşine teslim etmek anlamına geliyor.

Her ne kadar istemesem de, eninde sonunda birinin içeri girmesine izin vermek ve kendimi bildim bileli sakladığım yönlerimi ona göstermek zorunda kalabilirim. Ailemin bile utandığı yönlerimi.

Joshua'nın planını kabul etmek bir parçamı kaybetmek anlamına geliyor çünkü *beni* asla kabul etmeyeceğini biliyorum. Sırrımı öğrenecek ve bunu bana karşı kullanacak.

Herkesin yaptığı gibi beni de bir kenara itecek.

Ve ailemi kurtarmanın, onları ne kadar sevsem de, buna değip değmeyeceğini bilmiyorum.

Beşinci Bölüm

SKYLA

AIDEN'IN GÖZLERİ neredeyse kafasından fırlayacaktı. "Gerçekten o pislikle bir anlaşma yapacağımı mı düşünüyorsun? Bu aileye yaptığı onca şeyden sonra ona güveneceğimi mi sanıyorsun?"

"Bence bunu yapman ailenin iyiliği için olur, bunu sen de biliyorsun."

Enerji içeceğini taş sehpanın üzerine bıraktıktan sonra mutfağın yanındaki yivli cam dolaba doğru ilerliyor.

Arkada belirli bir şey ararken şişeler içeride takırdıyor.

Dolaptan çıktığında elinde bir şişe beyaz rom ve iki shot bardağı vardır. Neon pembesi Miami bardaklarını aramıza koyup iki sağlıklı shot dolduruyor.

"Eğer Vitale ailesiyle çalışma fikrine sıcak bakacaksak ve ben hâlâ ikna olmadıysam, sanırım çok daha fazla içkiye ihtiyacım olacak."

"Zorluk çıkarma." Öne doğru eğilip içkime uzanıyorum, geri atıyorum ve alkol boğazımı yakıp geçerken yüzümü buruşturuyorum. "Joshua hakkındaki duyguların ne olursa olsun bunun bizim için iyi olabileceğini biliyorsun. Rinaldo'lar son birkaç aydır ortalıkta görünmüyor olabilirler ama bunun sadece bir yere kadar süreceğini biliyorsun."

"Peki Joshua Vitale bize kokain vermekten başka ne yapacak? Benim zaten bir kokain tedarikçim var."

"Onunki kadar kaliteli biri değil ve bunu sen de biliyorsun." O ilk kadehini içerken ben de kendime bir kadeh daha dolduruyorum. "Narkotik üzerimizde daha fazla baskı kurarsa işletmeler çökecek Aid. Rakamlara bakıyordum ve şu anda iyi olsalar da, tüm işletmeler kapanırsa mahvoluruz. Yasal olsun ya da olmasın, sizin için çalışan herkes parasını alamaz."

Bir elini yüzünde gezdirerek kanepeye yığıldı. "Peki. Diyelim ki en kötüsü oldu. Paramızın bitmesi ne kadar sürer?"

"Narkotik yarın tüm işyerlerine saldıracak olsa, belki altı ay yetecek kadar temiz paramız var. Kirli bunu bir yıla uzatabilir ama birini bulmanız gerekir ve onların payının küçük olacağından şüpheliyim."

Ellie, Noah Rinaldo tarafından kaçırıldığından beri Aiden ilk kez tamamen yenilmiş görünüyor. Masanın üzerindeki rom şişesine bakıyor, sanki hepsini geri atmayı düşünüyormuş gibi.

Öyle yapsa ben de onu suçlamazdım.

"Rinaldos'un dönüşüyle birlikte işler kötüleşti. Bunu rakamlarda benim kadar net görebilirsiniz. Vitale kokainini alırsak, uyuşturucuyu büyütebiliriz.

yine işlerin sonuna geldik. Joshua doğu yakasındaki tüm satıcılarını azaltmaya ve bizim tekel olmamıza izin vermeye hazır."

Ofisine girdiğimden beri ilk kez Aiden'in gözlerinde ilgi parlıyor.

Öne doğru eğilip kollarını bacaklarına dayadı. "O kadar büyük bir darbe almaya razı mı?"

"Daha fazla dağıtmaya başlarsak isabet olmaz. Bunu gerçekleştirmek için bağlantılarımız ve kendi karakollarımız var." Bardağı kalçamın üzerinde döndürerek neon Miami'yi çevreleyen palmye ağaçlarının daireler çizmesini izliyorum. "Bunun bizim için işe yaramasını sağlayabiliriz ve bu verebileceğin en faydalı karar olabilir."

"Peki neden bu işe bu kadar yatırım yaptın?"

"Çünkü bu, Rinaldoların New York'a geri döndüklerinde çaldıklarını geri almamız için bir şans. Onlar hâlâ Noah'nın ölümünün etkisindeyken gücü geri alma şansımız var."

Aiden dişlerini sıkarak ayağa kalkıyor ve masasına doğru ilerliyor. İncelemekte olduğu dosyalardan birini alıp geri getiriyor ve bana uzatıyor. "Polislerin geçen gün çamaşırhanede buldukları şey bu. Fotoğraflardan birinin arka planında sen varsın."

Kalbim küt küt atıyor.

Dosyayı karıştırıyorum, resmimi buluyorum ve ona uzatıyorum.

"Oraya bakmıyorum bile. Telefonum elimde. Bir mesajı okumak için durmaktan başka bir şey yaptığımı kanıtlamakta zorlanırlar. Ve bu bir suç değil."

"Haklısın, ama bu olmayacak bir hata. Eğer Vitales ile yatağa girersek, o zaman

böyle bir şeyi izleyip görünmez olmak. Joshua ile çalışmak Logan'ın bize daha fazla dikkat etmesini istemektir."

"Joshua onu geri çeker. O ailede iplerin onun elinde olduğunu biliyorsun."

Dosyayı kapatıp masaya fırlatıyorum ve Aiden'in bu konuda açmaya çalışacağı bir sonraki deliği bekliyorum.

Aiden sanki ona tüm gerçeği söyleyip söylemediğimi anlamaya çalışıyormuş gibi bana bakıyor.

Bu bakıştan nefret ediyorum. Hayatım boyunca bana hep öyle baktı.

Küçük kardeşlerimiz olmasaydı, babamın öldürüldüğü gün evi terk ederdim ve arkama bile bakmazdım. Aiden'a cevap vermenin şimdiki kadar sık olmadığı başka bir yerde bir karakol kurabilirdim.

Boğazını temizliyor. "Başka ne var?" "Pek bir şey yok."

"Skyla."

Omuz silkiyorum. "Joshua'yı ithalatçısıyla yaşadığı zor durumdan kurtarmak için onunla evliymiş gibi davranmak zorundayım. Durumun ne olduğundan emin değilim."

Aiden rom şişesini kapıyor ve geri koymadan önce şişeden bir yudum alıyor. "Bu kadarı çok fazla. Sevmediğin bir adamla evlenmeyeceksin."

"Evleniyormuş *gibi yap*. Teknik olarak, eğer seni daha iyi hissettirecekse, sanırım düğün çoktan olmuş gibi davranmam gerekecek." Sesime sızan küçük eğlence kırıntısına engel olamıyorum.

Başını iki yana sallar. "Böyle bir şey olmayacak. Bir kız kardeşin daha evlenmesine izin verirsem başarısız bir kardeş olurum.

aile."

"Bir kez daha, gerçek bir evlilik değil."

"Bunun bir önemi yok Sky. Bir noktada bu adamın yanına taşınmak zorunda kalacağını biliyorsun. Benim, senin ve Joshua'nın dışında kimsenin evliliğin sahte olduğunu bilmediğinden emin olmalısın, aksi takdirde her şey dağılabilir. Sence de bu uğraşmak için biraz fazla değil mi?"

"Eęer bir kez olsun gerçekten ne dūřundūęümü soruyorsan, bence bu kaçırılmayacak kadar iyi bir teklif." İçimi çekiyorum ve şişeyi almak için elimi uzatıyorum, bana verdiğinde bir yudum alıyorum. "Otuz üç yaşındayım, Aid. Kendi kararlarımı verebilecek yaştayım ve bu kararı vermek istiyorum."

Bana ters ters bakarken sesi soğuk ve mesafeli. "Ellie ve Sean'a ne olduğuna bir bak. Senin de aynı şeyleri yaşamana izin vermeyeceğim."

"Ellie ve Sean řu anda mutlular. Tūm hayatlarını birlikte yaşıyorlar ve grdūęüm kadarıyla harika bir hayatları var. Birbirlerini seviyorlar." şişeyi bir kenara bırakıp ayağa kalktım, bastırdığım enerjiden kurtulmak için pencereye doğru volta atıp tekrar geri döndüm. "Bu sadece bir iř."

"Ama sadece iş değil. Bu kişisel bir şey gerektiriyor. Vazgeçmek zorunda kalmaman gereken bir şey."

Aiden ellerini ceplerine sokuyor ve bana hiçbir işe yaramayan sert bir bakış atıyor.

Duruyorum ve ellerimi kalçalarıma koyarak kaşlarımı atıyorum.

"Bu, ailemizi eskisi kadar başarılı bir hale getirmek için elimizdeki en iyi şans. Karanlık ağ'da da değiliz. Sahte kocamın kim olacağına sen karar veremezsin."

Ağzının kenarı hayalet bir gülümsemeye dönüştü. "Şu anda burada durup bu tartışmayı yaptığımıza inanamıyorum."

"İnanabiliyorum. Ne zaman sonu tartışmayla bitmeyen bir tartışma yaşadık ki?" Dönüp üzerinde çocukluk resimlerimizin olduğu raflardan birine doğru yürümeden önce sırtıyorum. "O zamanlar daha iyi anlaşırdık."

"Evet ama bu, büyütmemiz gereken kardeşlerimiz ve yönetmemiz gereken bir imparatorluk olmadan çok önceydi. Bu kesinlikle ikimizi de dünyanın en hoş insanlarına dönüştürmedi."

Homurdanıyorum ve içinde annemizle babamızın olduğu fotoğraflardan birini alıyorum. "Biliyor musun, bazen bizim için istediklerinin bu olduğunu düşünmek zor. Babamın her zaman aile şirketinin başına geçmemizi istediğini biliyorum ama Rinaldo'ların son birkaç ayda bize yaşattıklarından sonra sence havlu atmayı düşünür müydü?"

"Mümkün değil," diyor Aiden, ses tonu sert.

Resmi yere bırakıp ona dönüyorum. "Öyle mi?"

Suçluluk duygusu yüzünde parlıyor. "Arada sırada. Çoğunlukla Summer ya da Jade'e ne olabileceğini düşündüğümde. İkisi de genç ve tüm bunlardan nispeten korunaklılar."

"Sanırım ikisinin başının ne kadar belaya girdiğini öğrendiğinde şaşıracaksın."

"Eminim şaşırmazdım. Çocukken çok yaramazdılar." Masasının arkasına tekrar oturdu ve kâğıtları yana doğru karıştırdı. "Şimdi, anlaşılmaya dönelim. Gerçekten senin çıkarın ne? Aile işinden daha fazlası olduğunu biliyorum."

"Logan sonunda hak ettiğini buldu. Kardeşiyle evli olduğumu ve ailemizin dokunulmaz olduğunu öğrenmesi kadar onu öfkelendirecek başka bir şey olamaz. Onu davayı kapatmaya zorlamak kesinlikle kötü görünmesine neden olacak ve her şeyin ötesinde, yıllardır peşinde koştuğu büyük terfiyi kaybedecek."

"Yani bu senin için intikam demek." Parmaklarını çenesinin altında birleştirerek bana düz bir bakış attı. "Bundan hoşlanmadım Sky. Bence yine öfkeyle hareket ediyorsun ve bunu enine boyuna düşünmek için zaman ayırmalısın."

"Bunu enine boyuna düşünüyorum." Onun karşısına oturdum. "Bunu sen de görüyorsun. Bunu kabullenmelisin çünkü hoşuna gitse de gitmese de bir adamla evliymiş gibi davranmak için senin iznine ihtiyacım yok. Yarın o adamla Vegas'a kaçmak istesem bile yine de senin iznine ihtiyacım olmaz."

Yüz ifadesini kara bir bulut kaplıyor. "İşte burada yanılıyorsun. Buna ihtiyacın var. Burada hâlâ yetkili benim."

"Ve babam öldükten sonra bu aileyi kurmana yardım etmeseydim, bu aile hiçbir şeye dönüşemezdi. Bu aile için vazgeçtiğim her şeyi de sakın unutma."

Sandalyesinde arkasına yaslanıp topuklarını masasına vurmadan önce bir süre beni inceliyor. "Peki. Bunu yapmak istiyorsan, başarısız olduğunda bunun sorumlusu sen olacaksın. Bunun getireceği her karışıklığı düzeltmek senin sorumluluğunda olacak. Ben bunların hiçbirine karışmayacağım."

"Gerçekten mi?"

Hiç de böyle bir şey beklemiyordum. Aiden'ın daha fazla mücadele edeceğinden emindim. Hiç de kolay pes edecek biri değil.

Bir dakika. Bunu yapabileceğime inanıyor mu, yoksa devreye girip ben demiştim diyebilmek için bu işin alev almasını mı bekliyor?

Her iki durumda da, hediye atın ağzına bakmayacağım.

Aiden iç çekerek ayaklarını yere indiriyor. "Eğer işler kötüye gitmeye başlarsa ve sen bu evlilikten hemen ayrılırsan, o zaman ben devreye girer ve işleri yoluna koyarım. Ama eğer bu konuda dürüst olmazsan, kendi başının çaresine bakarsın."

"Bu adil." Masasına doğru ilerledim ve saçlarını karıştırdım.

Ellerimi savuşturup bana ters ters bakıyor. "Eğer mesele sadece intikamsa Sky, o piç kurusuna bunu ödetsen iyi edersin."

Sırıtarak, yolundan çekilmeden önce saçlarını tekrar karıştırıyorum. "Benim kadar kindar olduğumu biliyordum."

"Git Vitale'e o aptal anlaşmanın geçerli olduğunu söyle."

JOSHUA'NIN ela gözleri kapıyı daha geniş açarken beni değerlendiriyor. "Nerede yaşadığımı nasıl öğrendin?"

Omuz silkiyorum, ellerim kotumun arka ceplerinde. "Hayatım, karını böyle mi selamlıyorsun?"

Kıvırcık saçları gözlerine düşerken sırtıyor ve bir kolunu yana açarak eğiliyor. "Leydim, gelişiniz üzerine kırmızı halı sermediğim için beni bağışlayın."

Homurdanarak onu çatı katına kadar takip ediyorum, etraftaki soğuk nötr tonlara ve şık metal aksanlara bakıyorum.

Orada burada ahşap izleri var ama dairenin çoğu soğuk ve kişiliksiz, sanki burada neredeyse hiç yaşamıyormuş gibi.

Joshua kapıyı arkamdan kapatıyor. "Peki, burada gerçekten ne yapıyorsun ve nerede yaşadığımı nasıl öğrendin?"

"Etrafa sordum." Bardaki taburelerden birine kayarak parmak eklemlerimi beyaz mermere vuruyorum. "Dairenin her tarafına eski pinup posterleri serpiştirecek türden bir adam olduğunu düşünmüştüm."

Barın karşısında bana doğru eğildi. "Bu seni rahatsız eder miydi?"

"Hayır. Vintage pinup dergi kapağı koleksiyonum var. Aslında çerçevelenmiş ve ofisimde asılı."

Joshua şu anda karşısında kimin oturduğunu anlamaya çalışıyormuş gibi bana bakıyor. "Düşündüğüm gibi biri değilmişsin."

"Bunu bir iltifat olarak kabul edeceğim." Bakışları benimkilerle kilitlenince gülümsemek için kendimi zor tutuyorum ve midemde uzun zamandır ölü olan kelebek kanatları yeniden çırpınmaya başlıyor. "Ama eğer bu sahte evlilik olayını yapacaksak, bazı şartlarım var."

"İçki?" Birkaç şişe köpüklü elma suyu çıkarıyor. "Seni bilmem ama ben kulüpte yeterince içtim."

Başımı sallıyorum ve ondan şişelerden birini alıp üstünü çevirerek barın üzerinde döndürüyorum. "İlk şartım, bu sahte evlilik sırasında olan her şey ve her şey hakkında bana gerçeği söylemen. Ailemin tekrar kazıklandığını görmek için karanlıkta kalmayacağım."

"Peki ya diğer koşullarınız? Devam et ve sırala, bakalım onları da yerine getirebilecek miyiz?"

Bir an duraksıyorum, tüm bu olanlardan ne anlam çıkaracağımı bilemiyorum.

Benimle sanki bu anlaşmanın bir ortağıymışım gibi konuşuyor, ama yetkili erkeklerin gücü kadınlarla paylaşmaktan hoşlanmadıklarını bilecek kadar hayatın içindeyim.

Yine de Joshua Vitale burada, şakalar yapıyor ve durumumuzdan tamamen memnunmuş gibi davranıyor.

Dönen kapağı elimle bir tokat atarak durduruyorum. "Tüm bunlar bittikten sonra bile aynı miktarda kokaini uygun fiyata tedarik etmeye devam edeceksin. Doğu yakasının gücü için ailemden başka kimseyi desteklemeyeceksin ve eğer şu anda olduğumuzdan daha fazla büyümeye karar verirsek, o zaman da bizi desteklemeni bekliyorum."

Dudaklarını birbirine bastırıyor. "Grady'nin beni rahat bırakması koşuluyla bunu kabul ediyorum. Aksi takdirde, büyümeye devam ederseniz sizi desteklemeyeceğim, ancak uygun bir fiyatla tedarik etmeye devam edeceğim."

"Kulağa adil geliyor." Meyve suyundan bir yudum alıp kenara koyuyorum, midem gurulduyor.

Joshua gülüyor ve barın etrafında dönerek mutfağa doğru ilerliyor. "Benimle gel. Sen ortaya çıktığında ben de yemek hazırlıyordum."

Onu takip ediyorum, sırtına ve giydiği ince, beyaz gömleğin altında hareket eden kaslara bakıyorum.

Kolları uzun olmasına rağmen, sanki dövmelemlerle kaplıymış gibi koyu lekeler var.

Midemde hafif bir sıcaklık birikiyor.

Belki de intikam almanın daha iyi bir yolu vardır. Bir zamanlar ailemi mahvetmeye çalışan bir adamla yatmak istemeyi içermeyen bir şey.

Tabii kahverengi tereyağlı gnocchi ve çıtır adaçayı dağıtmaya başladığında bu doğru olduğunu biliyorum.

seçim.

Diyetim için başka bir şey olmasa bile. Eğer Joshua her zaman böyle yemek yapacaksa, daha önce hiç yemediğim kadar iyi besleneceğim.

Bana kaseyi uzatıyor ve başıyla yemek masasını işaret ediyor. "Otursana. Benim de bazı şartlarım var."

"Doğal olarak."

Masaya oturuyoruz ve ilk birkaç dakika boyunca kaşıkların kaselerin kenarlarına çarpma sesinden başka bir şey duyulmuyor.

Sonunda elindeki kâseyi kenara itiyor ve öne doğru eğilip ellerini birbirine kenetliyor. "Yüzük parmağına bir dövme yaptırmalısın."

"Başka ne olacak?"

Omuz silkiyor. "Bu kadar. Grady'ye evliliğimizi sembolize etmesi için dövme yaptıracacağımızı söyledim bile."

"Kız kardeşlerim buna bayılacak. Hem parmağında bir taş olması pratiklikten daha iyi."

"Benim tarzımda bir kız olduğunu biliyordum."

Sertçe yutkunuyorum, Joshua hakkında ne düşüneceğimi onun benim hakkımda ne düşüneceğini bildiğinden daha fazla bilmiyorum. Her şeye rağmen Aiden'dan Logan'ı öldürmesini istemek daha kolay olabilirdi.

Bir DEA ajanının cesedini saklamak ve tüm cinayeti ortadan kaldırmak çok zor olmazdı.

Yine de uzun oyun buna fazlasıyla geçecek.

Joshua bana çok uzun süre bakıyor, ama bu iki insanın birbirine bakmasını bekleyeceğiz bir sevgiyle değil.

diğeriyle. Bunun yerine, sanki beni değeriendiriyor, onunla daha fazla mücadele edip etmeyeceğimi görmek için bekliyor.

"O zaman sanırım anlaştık, eğer tek şartın buysa." Sesim hafifçe kırılıyor.

Kendimi hiç bu kadar sorgulamamıştım sanırım.

Gözlerindeki bakış yoğunlaşıyor, benimle sağ elimin yanındaki bıçak arasında gidip geliyor.

Gözlerimi devirerek bıçaktan uzaklaşıyorum. "Bana seni öldürecekmişim gibi bakmaya devam edersen kimse bu evliliğin gerçek olduğuna inanmayacak."

"O zaman beni öldürecekmişsin gibi bakmayı kes." "Söz vermiyorum."

Tezgâhın üzerindeki bıçağı kapıyor ve sıkıca kavıyor. Aramızdaki mesafeyi geçerken temkinli davranıyorum.

Avını takip eden bir yırtıcı gibi hareket etmesinde beni geren bir şey var.

Yırtıcı olmaya alışkınım, gücü elinde bulunduran, ama Joshua ile yapamam.

Bana izin vermiyor.

Ve bundan hoşlandığımı itiraf etmekten nefret ediyorum, özellikle de bıçağı boğazıma dayayıp kenarını derimin üzerinde kaydırırken.

"Eğer bana karşı gelmeyi aklından bile geçirirsen..." Bir damla kan akıtmasına rağmen sesi yumuşak ve boğucudur.

Ve cümle askıda kalsa bile, mesajı iletilir. Yüksek sesle ve net.

Altıncı Bölüm

JOSHUA

"Lynde ailesiyle işin bitti." Logan'ın karşısındaki masasına oturdum.

Bilgisayarının yanında duran Bella'yla birlikte çekilmiş fotoğraflarına bakıyorum.

Düğün günlerinde çekilmişti.

Kadın daha mutlu olamazmış gibi gülümsüyor ama adam sanki zorla koridora çıkarılmış gibi, kaskatı duruyor ve kameranın hemen arkasında bir şeye bakıyor.

Skyla ile nişanlıyken daha mutlu görünüyordu.

Umurumda olduğundan değil. Eğer kardeşim olmasaydı, onu uzun zaman önce öldürmüş olurdum.

Logan fotoğrafı yere koymadan önce bir göz attı. "Bunu yapmayacağım. Bunun hayatının şansı olduğunu herkesten iyi biliyorsun."

Topuklarımı masasının kenarına vuruyorum ve pencereden dışarı, Bella'nın bahçedeki hayvanlarla ilgilendiği arka bahçeye bakıyorum.

Bahçe. "Ne tür bir Şans olduğu umurumda değil. Lynde ailesi masadan kalktı."

"Küçük fahişe seni etkilediği için böyle söylüyorsun."

Elim ceketimin hemen altında, omuz kılıfımın içinde duran silaha giderken kanım kaynıyor. "Az önce ne dedin sen?"

Skyla hakkında kötü konuşması beni neden bu kadar etkiliyor bilmiyorum ama etkiliyor ve artık bunu yapmasına izin vermeyeceğim.

Logan masadan kalkıp köşedeki dosya kutusunu almadan önce bana bakıyor. Ahşap dosya dolabının yanına götürüp üstüne yerleştiriyor. "Onları rahat bırakmamı söylemek için neden evime kadar geldiğini anlamıyorum. Bu bir telefon görüŐmesi olabilirdi."

"Elinize geçen ilk fırsatta kaydedip bana karşı kullanacağınız bir telefon görüŐmesi. Neyse ki kendi evinde bir Şeyler kaydetmek için çok fazla yasadışı iş yapıyorsun, seni yılan." Bir kez daha polyester sandalyeyi işaret ediyorum. "Şimdi yerine otur ve çeneni kapa. Konuşmamız gereken Şeyler var ve bunun bütün gün sürmesini istemiyorum."

Omuzları gerildi, elleri yumruk oldu. "Neden işimi bu Şekilde kontrol etmeye çalışma yetkisine sahip olduğunuzu düŐündüėünüzü bilmiyorum. Lyndes'ler doğu kıyısındaki en büyük mafya ailesi. Maine'den Florida'ya, Ohio ve Tennessee'ye kadar her yeri kontrol ediyorlar. Bu ülkenin üçte biri demek Joshua."

"Neyi kontrol ettiklerini biliyorum ve sana geri adım atmanı söylüyorum."

Ellerini spor ayakkabılarının içine sokarken gözleri neredeyse yuvalarından fırlayacaktı. "Ciddi olamazsın."

"Ciddiyim."

"Küçük fahişe seninle yattığı için mi? Kulüpte şov yaptığı için mi? Orada olanlarla ilgili ciddi olmadığını biliyorsun. Sadece seni etkilemeye ve manipüle etmeye çalışıyor. Onun işi bu."

Suratına bir yumruk indirmeden ya da kafasına bir kurşun sıkmadan önce ayağa kalkıyorum, masanın etrafında dönüyorum ve pencereden dışarı bakmak için duruyorum.

Bella bahçe işleriyle uğraşırken başını kaldırıp bana el sallıyor, terli alnındaki kir lekesini siliyor ve ellerini bir kez daha toprağa sokuyor.

En iyi arkadaşıyla birlikte olduğunu bile bile kardeşimle nasıl yatabilirdi?

Logan yanıma geldi. "Yaptığım en iyi şey o fahişeyi terk etmek oldu."

O daha bir şey söyleyemeden dönüp yumruğumu suratının yan tarafına indiriyorum, gözünden yakalayıp masaya doğru tökezlemesine neden oluyorum.

Kalçası masanın kenarına çarpınca inledi. "Bu da neydi böyle?"

"Karıma bir daha küfür edersen başına başka neler geleceğini görürsün." Ellerim ceplerimde, onun üzerinde duruyorum.

Logan kendini tekrar tam boyuna çekti, elini gözünden indirdi ve oluşan koyu mor çürüğü gösterdi. "Onunla gerçekten evlendin mi?"

"Evet. Karım demek bu demek." Ondan uzaklaşıp dosya dolabının üstünde duran dosya kutusuna doğru ilerliyorum.

Logan keskin bir kahkaha atarak masasının yanındaki mini buzdolabını açıyor ve gözüne bastırmak için soğuk bir kutu bira çıkarıyor. "Doğruyu söylediğine inanamıyorum."

"Neden olmasın ki?" Logan ve Bella'nın başka bir fotoğrafını alıyorum ama bu fotoğrafta Logan kocaman gülümsüyor, gençken arkadaşlarıyla bira pong oynuyormuş.

Masanın karşısında pek bir şey görünmüyor ama Skyla'ya çok benzeyen birinin parıltısı var.

Bu fotoğraf yıllar önce çekilmiş olmalı.

Kardeşimin hâlâ karım için taşıdığı meşaleyi görünce midemde hafif bir öfke kabarcığı oluşuyor.

Sahte karım.

Yine de o artık benim ve öyle davranıyor olsa bile onun üzerinde hiçbir hakkı yok.

İhtiyacım olan son şey onun hayatı daha da zorlaştırması ve ait olmadığı bir yere dahil olması.

Logan alay eder ve masasının kenarına tüneyerek başını sallar. "Onun bir sürtük olduğunu biliyordum ama beni kışkandırmak için seninle yatmaya başlayacağını düşünmemiştim."

Dosyaları karıştırıyorum, yığının en tepesinde Lyndes'lerden birini görünce öfkeyle bakıyorum. "Bu da ne böyle?"

"Bu yılın başında onların peşine düşeceğimi söylemiştim. Şimdi elimizde bir koz var." Logan sırtarak dosyaya doğru başını salladı, birayı hâlâ gözüne tutuyordu. "İşte bu yüzden bana geri adım attıramayacaksın."

Dosyayı açıyorum ve Skyla'nın fotoğrafı bana bakınca çenemi sıkıyorum.

Gia Esposito ile birlikte kışın ortasında bir güvertede duruyor, ikisi bir sigara yakıp söndürüyorlar.

Dosyanın derinliklerine indikçe, geçen yıla ait daha çok resim görüyorum. Sadece birkaç tanesi suçlayıcı. Geri kalanlar Skyla'yı saplantılı bir bakış açısıyla takip ediyor.

Odasında üstünü değiştirirken ya da dudaklarından bir esrar sarkarken sahilde yürürken çekilmiş resimler.

"Onu takip mi ettiriyorsun?"

"Şimdilik onu takip eden benim. O ve ailesinin yaptıkları her şeyin bedelini ödemesi gerekiyor ve eğer bunu yapmanın yolu buysa, o zaman bu şekilde yapılacaktır."

Masasının üzerindeki kül tablasından kibrit paketini almadan önce dosyayı masasının yanındaki küçük çöp kutusuna atıyorum. "Bu iş artık bitecek. Ciddiyim."

"Sırf karın olduğu için davayı bırakmam gerektiğini mi düşünüyorsun?" Logan homurdanır ve kösedeki kanepeye yığılır. "Böyle bir şey olmayacak. Bana çektirdiği onca şeyden sonra, bu nihayet sona erecek. Artık bununla uğraşmak zorunda kalmayacağım. O ve ailesinin geri kalanı ait oldukları yerde, hapishanede çürüyebilirler."

Kibriti çakıyorum, alevin bir saniyeliğine parlamasına izin verdikten sonra dosyanın üzerine bırakıyorum. "Artık sona erdi."

Ayağa fırlayıp öne doğru atılıyor. "Ne yaptığını sanıyorsun sen?"

Onunla yanan dosyanın arasına girmek için iki büyük adım atması gerekiyor. "Bunu senin için ne kadar açık hale getirmem gerektiğini bilmiyorum ama denemekten yoruldum. Skyla benim karım. Biz

Evliyim. İsteyeceğim son şey eşimin hapiste zaman geçirmesidir. Ve onun ailesiyle olan iş ilişkimin de paramparça olmasından gerçekten nefret ederim."

Logan'ın üst dudağı kıvrılıyor, elleri yumruk haline geliyor. "Nişanlımla yatağa atladın ve şimdi de karın olduğu için bana geri adım atmamı mı söylüyorsun?"

"Sana geri çekilmeni söylüyorum çünkü bu aileyi hayatta tutan benim."

"Ve senin gidip benim aşık olduğum kadınla evlenmenin bu konuşmayla hiçbir ilgisi olmamalı, öyle değil mi?"

"Bunun durumla çok ilgisi var." Ona bakarken sırıtiyorum. "Onun en iyi arkadaşıyla yatmak yerine aletini pantolonunda tutmuş olsaydın, o hâlâ senin olabilirdi. Evliliğime gelince, Skyla'yı aldatmaya karar veren sen olduğun için bu seni hiç ilgilendirmez."

"Bu da senin gelip onu benden çalmanı doğru mu kılıyor?" Dilinin ucu dişlerinin arasında kaymadan önce karanlık bir kıkırdama çıkarıyor. "Senin kardeşin olduğumu sanıyordum."

"Öylesin. Ama o benim karım. Ve o *her zaman* senden önce gelecek. Şimdi, sahip olduğun hayata bir göz atmalı ve onunla iyi geçinmelisin çünkü bu senin kendin için seçtiğin bir hayat."

Logan dalıp çöp tenekesine uzanırken mutfak kapısı kapanıyor ve hâlâ kurtarılabilir durumda olan birkaç yanmış resim çıkarıyor.

Onları yere fırlatıp alevleri söndürürken bana ters ters bakıyor.

"Bu yanık kokusu da ne?" Bella ofise giriyor ve yere bakıyor, Skyla'nın resmini gördüğünde rahat gülümsemesi kısılıyor. "O. Tabii ki. Başka ne için endişeleniyor olabilirsin ki?"

Logan onun sesindeki zehir karşısında irkilir. "Bels, görüldüğü gibi değil."

"Hiçbir zaman öyle değildir, değil mi? Bana her zaman onunla işinin bittiğini ve sonunda bize odaklanacağını söylüyorsun ve sonra bir bakıyorum, yine hayatımıza girmenin bir yolunu bulmuş." Bella kollarını göğsünün altında kavuşturuyor. "Bu sefer ne oldu?"

"Skyla ve ben evlendik." Masanın kenarına oturup rahatlamaya çalışıyorum, böylece birazdan yaşanacak boktan şovun tadını çıkarabileceğim.

Bella Logan'ın üzerine yürüyor. "Evli olduğu için mi üzgünsün? Benimle dalga geçiyor olmalısın. Seni terk ettiğinde onunla işinin bittiğini söylemiştin. Ona karşı hiçbir zaman gerçek hisler beslemediğini söylemiştin. O da neydi öyle?"

Kıkırdıyorum ve çöp kutusuna doğru başımı sallıyorum. "Yaktığım tüm fotoğraflarını görmelisin. Görünüşe göre kocan boş zamanlarını başka bir kadını takip ederek geçiriyormuş. Hatta o resimlerden biri onu Vermont'taki evine kadar takip etmiş gibi görünüyordu."

Eğer bakışlar öldürebilseydi, Logan şimdiye çoktan yerin dibine girmiş olurdu.

Bella'nın gözleri cam gibi ama yüzü kıpkırmızı. "Noel'den önceki iş gezisinde oraya mı gitmiştin?"

Logan omuz silkiyor ve resimleri aptal gibi yerden alıp kutunun üstüne geri koyuyor. "Sana onun ailesini sonsuza dek kilit altına almaya çalıştığımı söylemiştim. Bunun bir parçası da onları takip etmem gerektiği anlamına geliyor."

Hışımla kutuya doğru ilerliyor ve o daha saklayamadan resimleri kapıyor. "Bu, ailesini hapse attırmaya çalışmak gibi görünmüyor. Bu, eski sevgilisine hâlâ aşık olan birine benziyor."

Sırıtiyorum ve arkama yaslanıyorum. "Ona Lyndes'lere karşı açtığı davayı düşürmesini söyledim. Karımı bu şekilde takip etmesinden hoşlanmıyorum ve ona karşı hastalıklı bir saplantısı olduğu için karımın hapiste zaman geçirmesi düşüncesinden kesinlikle hoşlanmıyorum. Bu işin peşini bırakıp hayatına devam etmesi herkes için daha iyi olur."

Bella resimleri bana uzattı. "Bunları da diğerleriyle birlikte yak lütfen."

Gülerek çöp kutusunu kapıyorum ve onları tekrar alevlerin içine atıyorum.

Kenarları küle dönüşmeden önce kıvrılıyor.

"Senin mantıklı düşünen bir kadın olduğunu biliyordum."

Logan dikkatini tekrar karısına vermeden önce bana ters ters bakıyor. "Söz veriyorum o resimler sadece bir dava içindi. Hepsi bu."

Bella homurdanıyor ve ayak parmağıyla çöp kutusunu tekmeliyor. "Tabii, bunu bunların hepsine söyle."

"O lanet olası bir sürtükten başka bir şey değil. Etrafındaki herkese bacaklarını açtı ve ben de buna kandım ama bana inanmalısın Bels. O benim için hiçbir şey ifade etmiyor."

Masadan aşağı kayıyorum, kardeşimin suratına yumruk atmadan önce kalçalarımı dikleştiriyorum.

Burnu yumruğumun altında mide bulandırıcı bir çıtırtı çıkarıyor ve bir çığlık atarken yüzünden kanlar akıyor.

Sendeliyor, eliyle burnunu tutuyor.

"Sana karım hakkında böyle konuşmamamı söylemiştim." Parmak eklemlerimi kırıyorum, otururken ona ters ters bakıyorum. "Bunu sana hatırlatmak için suratına yumruk atmaya devam edeceksem, seni öldürürüm daha i y i ."

Logan, Bella odadan çıkarken gömleğinin yakasıyla kanı siliyor ve kapıyı arkasından çarparak kapatıyor. Kaşlarını çatıyor ve masasının arkasına oturup çekmeceye uzanıyor ve bir tomar kağıt mendil çıkarıyor.

"Bunu yaptığına inanamıyorum." Logan başını sallar, sesi önündeki mendiller yüzünden boğuklaşmıştır.

"Dediğim gibi, sana karım hakkında böyle konuşmamamı söylemiştim." Duvara yaslanıp beyaz halıya damlayan kana bakıyorum. "Bunu çıkarmak çok zor olacak. Çok yazık, değil mi?"

"Bu işte benim tarafımı tutmalısın. Beni aptal yerine koyduğunu biliyorsun ve seni sadece bana ulaşmak için kullandığını da biliyorsun. O kindar biri ve istediğini elde etmek için insanları kullanıyor."

"O zaman o da tıpkı diğer insanlar gibi."

"Bunu senin için daha da kötüleştirebilirim." Logan ne dediğinden tam emin değilmiş gibi bana bakıyor ama ilerledikçe kendine güveni artıyor. "Seni korumak ve kimsenin ne yaptığını öğrenmemesini sağlamak için çok zaman harcıyorum."

Duvarı itiyorum ve ona yaklaşıyorum. "Şu anda beni tehdit etmek istediğinden emin misin?"

"Tehdit değil Joshua. Sadece bu işte birlikte olduğumuzu hatırlatıyorum ve eğer sen bana karşı gelmeyi seçiyorsan, belki ben de sana karşı gelmeyi düşünmeliyim. Ne de olsa aile senin için o kadar da önemli değil."

"Seni öldürmeyeceğimi sanma. Kardeşim olabilirsin ama bu benim için hiçbir şey ifade etmiyor." Ve o bilsin ya da bilmesin, her kelimemde ciddiylim.

Bana ilk kez görüyormuş gibi bakarken oda buz gibi oluyor.

"Birlikte yaşadığımız onca şeyden sonra beni öldürecek misin?"

Ona yaklaşıyorum, sandalyede arkasına yaslanırken tepesine dikiliyorum. "Bana karşı dönmeyi düşünüyorsan seni hayatta tutmam için bana pek bir sebep vermiyorsun, değil mi?"

Logan sertçe yutkunur. "Sana sırtımı dönmem."

"Elbette dönmezsin. Her zaman omurgasız oldun ve ailen için yapman gerekeni hiçbir zaman yapamadın. Sen hayatını annemin altın çocuğu olarak geçirdin, ben ise ellerimi kirleten kişi oldum ve şimdi yetişkin olduğumuz için hiçbir şey değişmedi."

Gözleri kısıldı, yüzü kırmızının sağlıksız bir tonuna dönüştü. "Bu aileyi ayakta tutan kişinin sen olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Sanmıyorum, *biliyorum*. Şu anda DEA'da olabilirsin ama oraya yalan söyleyerek ve yalakalık yaparak geldin. Sahip olduğun hiçbir şey için çalışmadın." Alay ederek ayağa kalktım ve kapıya doğru yöneldim. "Onu aldatmamış olsaydın bile Skyla uyanıp senin ne olduğunu anlayacak ve seni yine de terk edecekti."

Başımın hemen sağındaki duvara bir vazo çarpıyor. Dönüp odanın karşısına geçiyorum.

Logan'ı boğazından yakalayıp pencereye doğru uçuruyorum.

Cam onun ağırlığıyla kırılıyor ve o da camdan arka bahçeye doğru yuvarlanıyor.

Bağırışları Bella'nın odaya geri dönmesine neden oldu.

Nefes nefese kalırken eli ağzını kapatmak için havaya kalkıyor. Bana bakarken gözleri sulanıyor.

"Karım hakkında son kez konuşuyor ya da beni tehdit ediyor." Logan dışarıda oturup surat asarken duyabilsin diye sesim yüksek çıkıyor. "Ve Lynde ailesine karşı açılan dava ortadan kalkar."

"Ya kaybolmazsa?" Bella soruyor, sesi titriyor. "O zaman onu öldürürüm."

Sonunda sorunlarımı çözmüş olurum ama Skyla çok kızar. Onu tanıdığım kadarıyla, Logan'ı öldüren kişi olmak için ağzından köpükler saçıyordur.

Eninde sonunda Skyla öyle ya da böyle bu evliliği benim yürüttüğümü öğrenmek zorunda kalacak. Onun değil.

Ve Logan'ı öldürmesini engellemek sonunda bu noktaya gelmesini sağlayacaksa, öyle olsun.

Onunla başa çıkmak için başka yollarım var.

Yedinci Bölüm

SKYLA

SUMMER ellerini kalçalarına koyuyor, dolgun dudaklarını Aiden'in kuru ve kırılğan bir dal gibi bükülmesine neden olan o kendine özgü dudak büküşüne bastırıyor. "Evli olduğunu neden hiçbirimize söylemediğini açıklamak ister misin?"

Gözlerimi deviriyorum ve önündeki ocağın üzerindeki sıcak tavaya bakıyorum. "O kadar önemli olduğunu düşünmedim."

Jade alay ediyor ve sarımsakları karıştırmayı bırakıp bana ters ters bakıyor. "Nişanlı olsaydın bize söyledin."

Tezgâhın kenarına oturmak için kendimi yukarı çekiyorum. "Logan'la yaşadığınız felaketten sonra mı? Hiç sanmıyorum. Birine nişanlandığınızı söylemek sadece o boktan anıları geri getirirdi. Sonra, koridorda gerçekten yürümek meselesi vardı." Başımı salladım. "Sadece... Hayır."

Summer bir dilim taze mozzarella alıp üzerine balzamik sos sürerken sırtıyor. "Senin hep kaçıp gidecek bir tip olduğunu düşünmüştüm. Ama en azından bize bunun olacağını söylersin diye düşünmüştüm."

"Bu kaçmanın amacını ortadan kaldırır."

Yeşim soğan doğramak için döner. "Orada sizinle birlikte olmak isterdik. Sadece arka planda oturup izlemek için bile."

"Hah! Siz ikiniz? Arka plandaki insanlar mı? İkinizin de olan biten her şey hakkında bir fikri olurdu ve ikiniz de istediğinizi elde edene kadar düşüncelerinizden vazgeçmezsiniz."

Summer güler ve mozzarella'nın kenarını kemirir. "Belki bu konuda haklısın ama yine de bize söylemeliydin. En azından adamla tanışabilirdik. Şimdi sana bir davet vermemize izin vermelisin."

"Öyle bir şey yapmama gerek yok." Bir bacağıma diğerinin üzerine atıp Jade soğanı atarken tavadaki sarımsağı karıştırıyorum.

"Haydi. Bir parti vermeliyiz." Jade tahta kaşığı benden geri alıyor, soğan ve sarımsak mutfağı pizza salonunun içi gibi kokuturken tavanın altını kısıyor.

Ellie odaya giriyor, saçları yüksek bir at kuyruğu şeklinde toplanmış ve önlüğü hâlâ üzerinde. "Yemin ederim biri bana yakında yiyecek bir şeyler getirmezse canavara dönüşeceğim ve kimse güvende olmayacak."

Gia, Ellie'yi takip ederken homurdanıyor. "Yirmi haftalık hamile olan benim. Yemek yemeden canavara dönüşecek biri varsa o da benim."

Summer hınzır bir gülümsemeyle ikisine de döner. "Lütfen Skyla'yı, hiçbirimize söylemeden evlenmeye karar verdiği için onun için bir düğün resepsiyonu düzenlememize izin vermesi gerektiğine ikna etmeme yardım edin."

Ellie'nin çenesi yere çarptı. "O ne?"

İnliyorum ve başımı arkaya eğip tavana bakıyorum. "Ben evlendim. Kaçtım. Dürüst olmak gerekirse hiçbirinize söylememeyi düşündüm ama er ya da geç ortaya çıkacaktı."

Gia gülüyor ve yanımdaki tezgâha yaslanıyor. "Biriyle görüştüğünü bile bilmiyordum ve her hafta birlikte dışarı çıkıyoruz."

Parmaklarımı uzun, siyah saçlarında gezdiriyorum. "Seninle sadece yeğenimi ve müstakbel yeğenimi görmek için vakit geçiriyorum."

"Beni seviyorsun ve bunu ikimiz de biliyoruz. Çocukların bununla sadece küçük bir ilgisi var." Gia elini karnının üzerine koyar. "O gelene kadar sabırsızlanıyorum. Kaburgalarımına incek tekmeleri iple çekmiyorum. Keşke o aşamayı atlayıp buradan doğruca doğuma gidebilsem."

Jade boğazını temizliyor. "Bence burada asıl önemli olan şeyi gözden geçiriyoruz, o da gelmiş geçmiş en iyi resepsiyonu düzenlemek. Bir tane yapmamız lazım."

Summer başını sallar. "Yapmak zorundayız. Düğün için bizi orada istemedin ve bu sorun değil ama bunu senin için yapmak istiyoruz. Çok fazla alkol içmek ve yeni kocanı tanımak için zaman harcamak istiyoruz."

"Siz ikiniz her zaman işleri zirveye çıkarmanın bir yolunu buluyorsunuz." Jade'in eklediği domatesler parçalanmaya başladığında sosu düzgünce karıştırmak için tezgahı aşağı kayıyorum. "Bunun kontrolden çıkan büyük bir olay olmasını istemiyorum."

Jade kollarını belime dolayarak bana sıkıca sarılıyor. "Bu sana bir parti vermemize izin vereceğin anlamına mı geliyor?"

"Bunun hakkında düşünmeye istekli olduğum anlamına geliyor. Belki."

Yine de bunun iyi bir fikir olduğunu biliyorum. İlişkimizi gerçek bir ilişki olarak kabul ettirecek bir şey varsa o da büyük bir parti düzenlemek ve tüm arkadaşlarımızı ve ailemizi davet etmek olacaktır. İnsanlar Joshua ve beni ilk kez bir çift olarak birlikte görecekler.

Bu da aşıkmanız gibi davranmamız ve ilişkimizi satmamız gerektiği anlamına geliyor.

Jade, Summer'a dönerken ciyaklıyor. "Gelmiş geçmiş en klas partiyi planlamamız gerekecek."

"Kahretsin." Ellie sırtıyor ve buzdolabına yaslanıyor. "Fıçı standı becerilerimi senin resepsiyonunda göstermeyi umuyordum."

Ellie bir parça peynir almak için uzandığında, Summer uzanıp Ellie'nin elini tokatlayarak yolundan çeker.

"Yiyeceklere dokunmaya başlamadan önce gidip o iğrenç önlüklerini değiştirmelisin."

Ellie gözlerini devirir ve merdivenlere yönelir.

Bianca'nın üst katta dolaşırken çıkardığı ses evin içinde yankılanırken Gia da onu takip ediyor.

Yalnız kaldığımızda, ikizler aynı gülümsemeye bana dönüyorlar. Hayatlarının diğer alanlarında birbirlerine zıt olmalarına rağmen aynı gülümsemeyi takınabilmeleri çok tuhaf.

Summer önce bana doğru ilerliyor, telefonunu çıkarıp arka bahçedeki resepsiyon fikirlerinin fotoğraflarını karıştırıyor. "Buna ne dersin? Siyah kravat takabiliriz."

"İnsanları balo elbisesi ve smokin giymeye zorlamıyorum. Farklı bir tema dene, belki evet derim."

Jade sinsi bir gülümsemeye ocağa dönüyor, kaşığı benden alıyor ve baharatları sosun içine boşaltıyor. "Bilemiyorum. Bence fıçı standı eğlenceli bir tema olabilir."

"Biliyor musun, Aiden'ı ziyaret etmek için çıktığım bir gezinin, düğünüm için bir fıçı standı yarışması düzenlemek istemene dönüşeceğini düşünmemiştim, ama şimdiye kadar daha iyi bildiğimi sanırsın." Eğilip içlerinden birinin daha önce yaptığı taze ekmeğe bakıyorum.

Jade sırtıyor. "Fıçı standı yarışması kulağa hoş geliyor ama Ellie hepimizin kışına tekme basar."

Parmaklarımı şakaklarıma bastırıyorum. "Eğer bunu yaparsak, ki bu büyük bir olasılık, fıçılardan içki içmeyeceğiz. Eğer ikinizin bunu yapmasına izin verirsem, o zaman saygıdeğer bir etkinlik olması gerekir. Joshua'nın birlikte çalıştığı bazı insanları davet edeceğinden eminim ve onlar üzerinde iyi bir izlenim bırakmamız gerekiyor."

Summer duraklar. "Joshua mı? Joshua Vitale mi yoksa başka biri mi?"

İçimi çekiyorum ve ekmeğin topuğunu kırıp üzerine biraz tereyağı sürüyorum. "Şuradaki gibi. Ama ikinizin bunu bir sorgulamaya dönüştüreceğinizi de düşünmemiştim."

Summer somunu ulaşamayacağım bir yere götürüyor. "Sır saklamayı seven sensin."

"Bunu sana eninde sonunda anlatacaktım. Sadece henüz paylaşmaya hazır değildim."

Jade alay ediyor. "Bir ilişki yaşadığın, nişanlandığın ve evlendiğin gerçeğini gizlice paylaşmaya hazır değil misin?" Başını sallıyor. "Tüm ailenin sorunları olduğunu biliyorum ama bence sen bunu yepyeni bir seviyeye taşıyorsun."

Bu konuda haklı olabilir ama bu gece burada durup sorunlarımın ne kadar derin olduğunu tartışmayacağım. Zaman kaybı gibi görünüyor.

Dönüp dolaşıp aynı yere geleceğiz ve sonunda ikisinin de istediklerini elde edeceklerini biliyorum. Bu

bu onları terletmeyeceğim anlamına gelmez.

Aldığım ekmek parçasını bitirdim. "Gidip Aiden'ı görmeliyim, sonra da yola koyulmalıyım. Yapmam gereken bazı şeyler var."

Jade dönüp kollarını kavuşturuyor. "Şimdi gidemezsin. Resepsiyon hakkında daha fazla konuşmalıyız ve senin de akşam yemeği yemen gerekiyor. Biraz kaynaması gerekiyor, sonra hazır olacak."

Gia kalçasında Bianca'yla odaya geri döner. "Kalmalısın."

Sean ve Aiden mutfığa giriyor, Dominic ve Royce da arkalarından geliyor.

Aiden bana bakıyor, sonra diğerlerinin nasıl toplandığına bakıyor ve Ellie merdivenlerden hızla iniyor.

Sırıtarak odaya dalıyor. "Eğer Skyla'nın kocası hakkında konuşacaksak, o zaman benim de bu konuşmaya dahil olmam gerek. Bunu kaçırmamın imkanı yok."

İkizler ağızlarını açıyor, muhtemelen herkes burada olduğuna göre bana yeniden sataşmaya başlayacaklar.

Ellerimi havaya kaldırıp "Sadece şu lanet resepsiyonu planla. Ama şık olması lazım. Fıçı standı yok. Bana neler olacağını ayrıntılı olarak anlattığında gelip gelmeyeceğime karar vereceğim."

Ellie kaşlarını çatarak Sean'ın yanına yaklaştı. "Skyla yaşlandıkça daha az eğlenceli olmaya başladı."

İnliyorum ve adaya doğru eğilip başımı ellerimin arasına alıyorum. "Beni ne zaman bir fıçı standı yaparken gördün? Ne var biliyor musun? Unut gitsin. Bu noktaya nasıl geldik bilmiyorum ama bu bir kardeşlik partisi olmayacak. Eğer ikiniz düzenleyecekseniz, bunu güzel bir şekilde yapacaksınız, anladınız mı?"

Jade ellerini çırpıyor. "Çok güzel olacak. Sen bayılacaksın ve Joshua da aileyi tanıyarak iyi vakit geçirecek."

Bomba düştükten sonra bana ilk bakan Royce oldu. "Joshua? Joshua Vitale?"

"Evet." Dik duruyorum ve bir kaşımı kaldırarak ona bakıyorum. "Kocamla ilgili bir sorun mu var, yoksa hepiniz kendinizi kontrol edecek misiniz?"

Dişlerini gıcırdatıyor. "Kardeşinin sana yaptıklarından sonra o pislikle evlendiğine inanamıyorum."

"Ailesinin bize yaptıklarından sonra Gia'yla evleniyorsun."

Ona hızlı bir gülümseme fırlatıyorum. "Sana tapıyorum ama kız kardeşin başıma bela olmaya başladı."

Gia omuz silkiyor ve tezgâhtaki ekmeği kapıp kendisi için bir parça koparıyor. "Hiç alınmadım. Zoe her zaman baş belası olmuştur."

Jade makarnayı pişmesi için kaynar su dolu tencereye atarken Royce tezgâha yaslanıyor. "Bence hepimiz asıl noktayı kaçırıyoruz. Skyla sadece evli değil, aynı zamanda ailemizi para kaybetme sarmalına sokan o piçle evlendi."

İleri geri tartışmaya başladıklarında sesim diğerlerinin üzerinde yükseliyor. "Sorunlarımızın tek nedeni Joshua değildi. Kokain anlaşmamızı eski haline getiriyor ve bölgedeki diğer gruplara yapılan sevkiyatı kesiyor. Ve eğer doğu kıyısını daha fazla kontrol altına almaya karar verirsek, bizi desteklemeye hazır."

Gia'nın gözleri büyüdü. "Ülkedeki en büyük tedarikçi o."

Royce sanki içimi görüyormuş gibi bana bakıyor. "Madem şimdi bu kadar cömert davranıyor, neden çıkmaya başladığınızda kokaine devam etmedi? Ya da nişanlandığınızda?"

"Çünkü daha önce sormak aklıma gelmedi. Elimizdekilerle iyi gittiğimizi sanıyordum ama rakamlarımız düşmeye başladı, ben de ondan yardım istedim. Kabul edecek kadar nazikti."

Jade yarı pişmiş makarnayı pişmesi için sosa ekliyor. "Sebebi ne olursa olsun, bence bu iyi bir şey. Kutlamak için bir parti vereceğiz, bu da hepinizin - sana bakıyorum Royce - en iyi şekilde davranmanız gerektiği anlamına geliyor."

Royce, Aiden'a bakıyor. "Onun Joshua Vitale ile evli olması senin için sorun değil mi?"

Joshua'nın adını hayatında duyduğu en kötü küfürmüş gibi söylüyor.

Gözlerimi deviriyorum ve dolaptan kaseleri alıp Jade'in makarnayı hazırlamasına ve üzerine taze fesleğen ve mozzarella dilimleri koymasına yardım ediyorum.

Joshua'yı karanlık... dürtülerimden uzak tuttuğum sürece... hiçbirinin endişelenmesine gerek yok.

Aiden boğazını temizliyor. "Benim için sorun değil. Skyla kocasıyla mutluydu, önemli olan da budur."

Ellie'nin çenesi düşer ve Sean hayalet görmüş gibi bakar. Diğerleri de kim olduğu ya da kardeşimize ne yaptığı hakkında hiçbir fikirleri yokmuş gibi Aiden'a dönüyor.

Bağrıışmalar hemen yeniden başlar.

Royce ellerini havaya kaldırıyor. "Bu nasıl iyi olabilir?"

Summer, Aiden'a yaklaşıyor. "Bu, artık kiminle çıkmak istersem senin için sorun olmadığı anlamına gelse iyi olur."

Masaya doğru ilerlerken hepsi birbirinin arkasından konuşmaya başlıyor ama bu benim için bir fırsat.

Koridordan ofise doğru koşmadan önce bir parça daha ekmek alıyorum. Aiden'ın benim için masasına bıraktığı dosyaları alıyorum ve ön kapıdan çıkıp doğruca arabama gidiyorum.

Binerken derin bir nefes alıyorum.

Ailemle uğraşmak yüreği zayıf olanlara göre değil. Hepsini sevmeme rağmen, ormana kaçma ve bir daha asla görülmemeye arzusu her ziyaretten sonra daha da güçleniyor.

Eğer düğün konusunda bu kadar vahşi olacaklarsa, o zaman her şey yoluna girecek. Ama Joshua'yla kocam olarak ilk kez resmen tanıştıklarında bir çentik -ya da seksen yedi- atmaya karar verirlerse, o zaman işler felaket olur.

Onu uyarmak zorundayım.

JOSHUA kapıyı açıyor, siyah saçları dağınık ve yüzünde çocuksu bir gülümsemeyle çerçeveye yaslanıyor. "Bu gece uğrayacağını düşünmemiştim, karıcığım."

"Ailem bir avuç vahşi canavar ve önümüzdeki altı ay boyunca bundan kaçış olmayacağı için gelip seni bu konuda uyarmam gerektiğini düşündüm."

Gülüyor ve kollarını kavuşturuyor. "Onlar hakkında çok fazla endişelenmemeye gerek olduğunu sanmıyorum."

Gözlerimi deviriyorum ve ellerimi kot pantolonumun ceplerine sokuyorum. "Onları o kadar iyi tanımıyorsun. Aiden'la daha önce iş yapmış olabilirsin ama hep birlikte olduklarında daha kötü oluyorlar. Ellie muhtemelen içimizde en işlevsel olanı. Royce pisliğin teki ama Gia ve çocukları onu biraz yumuşatıyor sanırım."

"Peki ya diğerleri?" Kenara çekilip kapıyı açık tutuyor. "İçeri gel, benimle yemek yerken de konuşabilirsin."

"Yemekten yeni geldim-" Midem hemen guruldamaya başlıyor.

Bir kaşını kaldırıp bir ona bir bana bakıyor.

İç çekiyorum. "Tamam, belki de yemek servis edilmeden önce çıkmışımdır."

Gözlerini deviriyor ve ben içeri girene kadar bekleyip kapıyı arkamdan kapatıyor ve kilidi yerine çeviriyor. "Hadi ama. İkimize de yetecek kadar yemek yaptım."

"Bunu yapmak zorunda değilsin. Sadece gelip sana ailemin bir düğün töreni planladığını ve muhtemelen tören sırasında canavar gibi davranacaklarını söylemek istedim."

"Resepsiyon mu? Parti vermeye varım." Mutfığa gidip ocaktaki tavuk tavasına yöneldi.

"Bu insanları tanımıyorsun. Şu anda bir fıçı standı yarışması ile siyah kravatlı bir etkinlik arasında tartışıyorlar." Onunla birlikte mutfığa giriyorum ve omzunun üzerinden tavuğa bu kadar lezzetli kokması için ne yaptığını görmeye çalışıyorum.

Tavuk, beyaz şarap ve güneşte kurutulmuş domates gibi kokan bir çeşit sosun içinde kaynıyor.

Tavaya biraz ıspanak atıyor ve karıştırıyor.

"Her şeyden önce, git otur. Ben yemek yapıyorum ve sen burada durup kolumun üzerinde gezinerek yemeğe atlamak için fırsat kollamayacaksın. İkincisi, eğer ailen resepsiyonumuzda bir fiçı standı yarışması yapmak istiyorsa, umarım hepsi kışlarına tekme yi yemeye hazırdır."

Adanın diğer tarafındaki taburelerden birine otururken ağzımın kenarı seğiriyor.

"Kardeşin yemek hazırlarken bana asla oturmamı söylemezdi."

"Logan bir aptal ve hep öyle oldu. Asla kendini toparlayamayacak ve kulağa ne kadar korkunç gelse de, o kurşundan kurtulduğuna sevindim."

Joshua iki tabak çıkardı ve risottoya benzeyen bir yatağın üzerine yemek koydu. Dönüp önüme bir tabak koydu.

Gülümseyerek yemeğe bakıyorum, o bana bir çatal ve bıçak uzatırken karnım daha yüksek sesle gurulduyor.

"Bu harika kokuyor."

Bir an bana bakıyor, gözlerinde uzak bir şey var. "Artık Logan hakkında konuşmak yok. Eğer sürekli ondan ve onun yaptıklarından ya da yapmadıklarından bahsedersen insanlar evli olduğumuza inanmaz."

"Sen bana bir yabancı gibi bakmaya devam edersen kimse evli olduğumuza inanmaz."

"O zaman sanırım resepsiyondan önce birbirimize karşı daha rahat olmamız gerekecek."

Tavuğu kesiyorum, tadı dilimde eridiğinde inliyorum. "Bu şimdiye kadar yediğim en iyi şey olabilir. Böyle pişirmeye devam edersen çok mutlu bir sahte evliliğimiz olacak."

"Önce resepsiyonu atlatmamız gerek."

"Logan ve Bella'nın orada olduğundan emin ol. Ailemi ben hallederim."

Çatalını ve bıçağını bir kenara bırakıyor. "Bu konuda..." "Ne olmuş ona?"

"Eğer zamanı gelirse Logan'ı öldürecek kişi ben olacağım."

Birden ayağa fırladım, tabure altımdan kayarak yere çarptı. "Lanet olsun!"

Joshua bıçağını tekrar eline alıyor, bıçağın ucunu tabağına yerleştiriyor ve döndürüyor.

İnce bir tehdit. Kalbimi hızlandıran bir tehdit.

Oyun oynamak istiyorsa, kaybetmek için oynamadığımı öğrenmek üzere.

Sekizinci Bölüm

JOSHUA

SKYLA benimle bıçak arasına bakıyor, sanki ben boğazını kesmek için kullanmadan önce onu benden koparma şansını hesaplıyor.

Yapacağımdan değil. Ona hâlâ canlı ihtiyacım var.

Ayrıca, bazı nedenlerden dolayı, onun ölü olduğu düşüncesi bana hiç çekici gelmiyor.

Bu ona saygısızlığının bedelini ödetmeyeceğim anlamına gelmiyor. O cam gibi teninde izler bırakmayacağım, kanın benim için boncuk boncuk olmasını izlemeyeceğim anlamına gelmiyor.

Vücudunun kime ait olduğunu her zaman hatırlayacağı bir şekilde onu işaretleyeceğim. Kime ait olduğunu.

Eminim onu daha fazlası için yalvartabilirim.

"Ne yapacağını düşünmek isteyeceksin." Mutfak adasının etrafında dönüyorum, bıçak hala elimde, ucu hala yere dönük. "Şimdiye kadar sana karşı sabırlı davrandım ama artık sabrım tükeniyor."

"Hiçbir şeye karşı sabırlı olmadın." Skyla bana bir adım daha yaklaşıyor, aletimin kabarmasına ve kot pantolonumu zorlamasına neden olacak şekilde bana meydan okuyor. "Otoriter ve başımın belası oldun."

"Ve sen de zorluktan başka bir şey yapmadın." Hızlı hareket edip onu boğazından tutarak duvara yasladım ve bıçağı boynundaki nabız noktasına kadar getirdim. "Gerekirse Logan'ı öldüreceğim. Hoşuna gitse de gitmese de. Sen ve ailen, başlattığınız o küçük savaşta benim yardımımı istiyorsanız, benim oyunumu oynayacaksınız."

Sertçe yutkunuyor ve ilk kez gözlerinde bir korku parlıyor.

Ortaya çıkar çıkmaz kayboldu ama bir anlığına oradaydı.

*Güzel*di.

Bıçağın ucunu çenesinin hemen altındaki derisine sürüyorum ve kan damlacıklarının birikmesini izliyorum. "Kime ait olduğunu unutma."

Bıçağı başının yanındaki duvara saplıyorum, o kaşlarını çatarken ona gülümsüyorum.

Hiçbir şey söylemiyor, ağzı ince bir çizgiye dönüşüyor.

Bir süre sonra onu bırakıyorum, gözlerindeki ateşin yanmaya devam etmesine izin veriyorum.

Yanlış olabilir, ama a r a m ı z d a k i sürekli itme ve çekme heyecan verici.

Ve sonunda, ne zaman boyun eğmesi gerektiğini öğrenecek.

SKYLA ertesi gün ön kapıdan içeri adımını atıyor.

Sırıttım. "Ben de seni bekliyordum."

O kapmak ve Vazo üzerinde ve masa sadece içeride ve hiç düşünmeden bana doğru fırlattı.

Yana doğru daldım ve vazo arkamdaki duvara çarptı, koyu çiçekli duvar kağıdına kir bulaştı.

Dik durarak sırtıyorum. "Biliyor musun, son bir hafta içinde bana iki kez vazo fırlatıldı. Kompleks yapmaya başlıyorum."

"Belki de evime zorla girmeseydin sana vazo fırlatmazdım." Skyla ayakkabılarını çıkarmadan önce anahtarlarını girişteki masanın üzerinde duran kaseye atıyor.

Giydiği dar elbise sıkı kalçalarını biraz daha yukarı tırmandırıyor. Sağ tarafındaki yırtmaç, güneşin öptüğü tenini daha da fazla ortaya çıkarıyor ve tek yapmak istediğim dilimi üzerinde gezdirmek.

Odaya girip doğruca mutfağa doğru ilerlerken öldürmek için giyinmiş gibi görünüyor.

Bir süpürgeyle geri geldi. "Burada ne yapıyorsun ve neden normal bir insan gibi beni aramadın? Numaram sende var."

"*Bu konuşma* senin bir *e-postan olabilmemiş* gibi geliyor." Süpürgeye uzanıyorum, ondan alıp kiri ve kırılmış seramikleri süpürüyorum. "Bu konuşmayı yüz yüze yapmanın iyi bir fikir olacağını düşündüm. Kızgınken çok ateşlisin ve bunu görme fırsatını nasıl kaçırabilirim?"

Ağzının kenarı seğiriyor. "Saçmalıyorsun."

Kalıntıları tavaya süpürüyorum. "Haklısın. Sen her zaman güzelsin."

Dün boğazına bıçak dayanmış halde duvarıma yapışmışken daha da fazla.

Homurdanıyor ve köşedeki masaya gidip şişe çekmecesini açıyor ve kalın bir dosya çıkarıyor. "Bunun ne olduğunu bilmiyorum ama şu anda bunun için zamanım olmadığını biliyorum. Yapmam gereken milyonlarca başka iş var."

"Kara para aklamak insana zarar veriyor." Dağınıklığı temizlemeyi bitirip çöpe atıyorum.

Skyla dosyayı açıp bazı kâğıtları karıştırmadan önce bana kızgın bir bakış atıyor. "Çamaşırhane hâlâ kapalı olduğu için elimde milyonlarca dolar kirli para var ve bu parayı inşaat şirketi aracılığıyla işletmem gerekiyor. Bu da bizim için çalışan insanları ya da bize malzeme veren müteahhitleri kazıklamadan parayı temizlemenin tamamen yeni bir zorluk olduğunu gösteriyor."

"Bir yolunu bulacaksın. Sen akıllı bir kadınsın."

"Yağcılıkla benimle hiçbir yere varamazsın. Umarım bunu biliyorsundur."

Sırıtarak süpürgeyi kaldırdım ve orman yeşili kanepeye oturdum. "Öyle olacağını düşünmemiştim ama yine de denemek zorundaydım. Bunun için beni suçlayamazsın."

"Yapabilirim." Çekmeceye geri koymadan önce dosyadan birkaç kâğıt çıkarıyor. "Şimdi bana burada ne aradığını söyleyecek misin?"

"Biz evliyiz. Birlikte yaşıyor olmalıydık. Grady'nin beni takip ettirip ettirmeyeceğini bilmiyorum ama bence takip ettiriyor olması oldukça güvenli bir varsayım."

Sertleşiyor. "Senin yanına taşınmayacağım. Kendime ait bir hayat sürdürmek için çok çalışıyorum. Sen birlikte yaşamamanın iyi bir fikir olduğunu düşünüyorsun diye bu sona ermeyecek. Pek çok evli çift bunu yapmıyor."

"Sadist bir piç tarafından izlenenler değil. O tehlikeli biri Skyla. Yalan söylediğimizi anlarsa ikimize de neler olabileceğini düşünmek bile istemiyorum."

"Evet, ben de birlikte yaşadığımız için seni öldürmek istemiyorum."

"Beni öldürmeyeceksin." Öne doğru eğilip sehpanın üzerindeki kitaplara bakıyorum.

Çoğu eski mimariyle ilgili ama sırtlarında birkaç giysi tasarımcısının adı da var.

Onu yavaşça içeri alıyorum. "Biliyorsun, eğer model olmak isteseydin, olabilirdin."

Saçlarını ensesinde dağınık bir topuz haline getirmiş, saç tutamları yüzünün etrafına dökülüyor. "Bunu yapmayacağım. Yaptığım işi seviyorum."

"Kendi kalbimden sonra bir suçlu."

Skyla hakkında öğrendiğim bir şey varsa, o da keyfi yerindeyken onunla başa çıkmanın çok daha kolay olduğudur. Eğer bu, ileri geri dans etmek, o gülümsemekten kendini alamayana kadar ona sataşmak ve alay etmek anlamına geliyorsa, o zaman yapacağım şey bu.

"Sanırım bugün birlikte yaşamayı düşünmeliyiz. Birkaç gün içinde Grady ile bir toplantım var ve eminim o zamana kadar, eğer henüz yapmadıysa, beni izleyen biri olacaktır."

"Birlikte olduğumuza inanmasının tek yolunun bu olduğunu mu düşünüyorsun? Ya kimin evinde kalacağımızı değiştirirsek?"

"Neden benim yanıma taşınmak istemiyorsun?" Koltuğuna yerleşiyorum, minderlere yaslanıyorum ve ayaklarımı ahşap sehpaye uzatıyorum. "Bence birlikte yaşamaktan keyif alıyorum ve geçen sefer yemeklerimi yeterince beğenmiştin."

Ona karşı nazik davranmak Skyla'yla başa çıkmanın her zaman yolu değil ama şu anda öyle. Eğer bu ortaklık yürüyecekse -eğer Grady ile hayatımı cehenneme çevirmeyecekse- o zaman kontrolün onda olduğunu hissetmesi için ona alan açmam gerekiyor.

Öyle olmasa bile.

İç geçiriyor ve bana doğru adım atarak kanepeye çöküyor. "Hayatımın çoğunu kardeşlerimle birlikte yaşayarak geçirdim. Çoğu daha küçükken babam öldü. Benimki de öldüğü için araya girip annelik yapmak zorunda kaldım. Başkalarıyla yaşamak için çok fazla zaman harcadım. Ve başkaları için."

"Bu sadece geçici bir durum ve iş için çok seyahat ediyorum. Bağımsızlığını kaybetme konusunda endişelenmene gerek yok."

Ayaklarını masanın kenarına dayadı. "Bir kısmını kaybedeceğim. Bundan kaçış yok."

"Nasıl yani?"

"Başka biriyle yaşıyorsun ve birdenbire ona hesap vermek zorunda kalıyorsun. Ne zaman ayrılacağınızı ve ne zaman evde olmayı planladığınızı bilmek istiyorlar. Tek yapmak istediğiniz yalnız kalmakken sizinle bir şeyler yapmak ve sizinle vakit geçirmek istiyorlar."

Konuşurken onunla ilgili her şey gergin. Sesinde bir sertlik ve bir tiksinti var, sanki başka birine hesap vermek zorunda olmak hayatını nasıl yaşadığının önüne geçiyormuş gibi.

Sanki sunabileceğim her şeyi -uyuşturucu ve savaşta yardım-karşılığında hiçbir şey vermeden istiyormuş gibi.

Ayağa kalkıp ön salona geri dönüyor, topuklu ayakkabılarını tekrar giyiyor ve kaseden anahtarlarını alıyor.

Ayağa kalkıp onu takip ediyorum, önüne geçmek için acele ediyorum ve kapının önünde duruyorum. "Bir anlaşmazlık yaşadık diye öylece kaçıp gidemezsin."

"Kaçmıyorum. Yapmam gereken işler var ve sen burada oturup yaşam koşullarımız hakkında konuşmanın daha iyi olduğunu düşünüyorsun. Sen kendi fikrini söyledin, ben de kendi fikrimi söyledim. Bir çıkmazdayız, yakında hiçbir yere varamayacağız gibi görünüyor ve benim de yapmam gereken diğer işlere geri dönmem gerekiyor."

"Her zaman çok nazıksın." Kendi ayakkabılarımı giyip onu takip etmeden önce kapıyı onun için açıyorum.

Skyla omzunun üzerinden bana buz gibi bir bakış attı. "Ne yapıyorsun?"

"Bugün yapacak başka bir işim yok ve karımın işlerinin nasıl yürüdüğünü görmek istiyorum."

"Nasıl oluyor da milyarlarca dolarlık iş yapıyorsun ama yapacak hiçbir şeyin yok?"

"Andrew benim için işleri yürütüyor. Şu anda yurtdışında, bir ithalatçıyla görüşüyor."

"Andrew da kim?"

"Onunla daha sonra tanışacaksın, ama büyük ihtimalle seni benden çalmaya çalışacaktır ve buna izin veremeyiz." Sırtarak yanından geçip arabasına doğru koşuyorum ve kapıyı açıyorum.

Arabaya binmeden önce bana ters ters baktı.

Kapıyı kapattım ve arabanın arkasına dolanarak geri vitese takıp gitmesini engelledim. Bugün tamponundaki kanı temizleyecek vakti olmayacağına güveniyorum.

Sırtarak yolcu koltuğuna geçiyorum. "Beni ezmeye çalışacağını düşünmüştüm."

"Bu bir düşünceydi." Sesindeki kızgınlık, eğlencesini gizlemek için ince bir perde. "Yine de o güzel yüzünü mahvetmekten nefret ederim. Gerçekten de sahip olduğun tek şey bu."

Homurdanarak eğildim ve müziğin sesini açtım. "Er ya da geç benden hoşlanmanı sağlayacağım, biliyorsun."

"Senden hoşlanmadığımı hiç söylemedim." Sokağa dönüyor ve yola doğru ilerliyor. "Seninle evleniyormuş gibi yapmayı kabul ettim, değil mi?"

Bunu söylemesi neden kalbimi küt küt attırıyor?

"Çünkü dağlar kadar kokaini seviyorsun."

Başını geriye atıp bana burnunun altını gösteriyor. "Hiç sanmıyorum."

Gülerek bacaklarımı uzatıyorum ve rahatlıyorum. "Daha iyisini bilmeseydim, bunun bir şaka olduğunu düşünürdüm."

"Ürünün tadına bakmıyorum. Şimdi bana bir esrar ve bir kadeh beyaz şarap verin ve farklı bir melodi söyleyebilirim. Ama sadece hafta sonları. Kafam bulanıkken para aklama işleriyle uğraşmak istemiyorum."

"Birbirimiz hakkında ne kadar çok şey öğrendiğimize bak."

Alay ediyor ve parmaklarını şarkının ritmine uygun olarak direksiyona vuruyor. Şehirden çıkıp banliyölere doğru ilerlerken bakışları Manhattan'ın manzaralarına sabitlenmiş durumda.

Ofis binasında yürümeyi bitirdiğimizde ısıklık çalıyorum. "Bu etkileyici bir düzen. Koca bir inşaat şirketini yönetiyorsun ve sadece şehirdeki en büyük mimarlardan bazıları için yasal işler yapmakla kalmıyor, aynı zamanda bir ton kirli parayı da bu şirkete aktarıyorsun."

Skyla masasının üzerine eğilip programındaki bir şeyi kontrol ederken gülümsüyor. "Biliyorum. Çok fazla iş var ama burada yaptığımız işi gerçekten seviyorum. Yine de işleri mümkün olduğunca arka plandan yürütmeye çalışıyorum."

"Neden?"

"Logan'ın beni takip ettiğini biliyordum. O zamanlar pek düşünmemiştim ama yaklaşık bir yıl önce onu fotoğraflarımı çekerken yakaladığımda işlerin kötüye gitmeye başladığını anladım."

"Kolunun kırılmasının sebebi sen misin?"

Gülüyor, gözleri hınzır bir parıltıyla parlıyor ve sırf gözlerindeki o muzipliği tekrar görmek için onu masasının üzerine eğmek istiyorum. "Onun için daha kötüsü de olabilirdi. Onu hadım etmeyi düşündüm ama o gün bıçağımı evde bırakmıştım."

"Senin de bunu yapacağına inanıyorum."

"Beni aldattıktan sonra yapmalıydım. Bunu da ciddi ciddi düşündüm ama umurumda değilmiş gibi davranmak

onu daha çok
incitti." "O bir
aptaldı."

Skyla başını sallıyor ve masadan birkaç dosya alıp büyük siyah bir çantanın içine tıktırıyor. "Bana bilmediğim bir şey söyle."

"Bence böyle bir iş kurmuş olman inanılmaz etkileyici. İş için iyi bir kafanız var. Başka neler yapabileceğimi öğrenmek için iş yapımı gözden geçirmek üzere sizinle bir zaman ayarlamamı hatırlat."

"Gerçekten bunu yapmamı istiyor musun?" Sesi şüpheli geliyor, sanki ağabeyi ondan her zaman işine bir göz atmasını istemiyormuş gibi.

Belki de istemiyordur.

Aiden'ın Skyla'yı ve potansiyelini görmemesi için aptal olması gerekirdi. Ama yine de, insanların kardeşlerini küçümseme gibi bir huyu olduğunu biliyorum. Hayatımda bir kez Logan'la yaptığım bir hataydı ve bir daha asla yapmadım.

"İhtiyacın olan her şeyi aldın mı?"

Ofisten çıkıyor ve otoparka doğru ilerlerken arkasından gitmem için beni bırakıyor. "Evet. Ve biraz daha düşündüm. Haklısın. Birlikte yaşamalıyız."

SKYLA bir kutuyu daha bantlarken evin içinde çalan müzik eşliğinde odanın içinde dans ediyor. Ben yatak odasının kapısında dururken benden habersiz görünüyor,

kıçını sallamasını, ellerinin belinde dolaşmasını izliyordum.

Dönüyor ve gözleri bana takılınca açılıyor.

Yanakları kırmızının parlak bir tonuna dönüştü. "Orada ne kadar durdun?"

"Mükemmel hareketleri görecektir kadar uzun süre." Odaya girip küçük boş bir kutu alıyorum, açıp altını bantlıyorum. "Mutfaktaki işimi bitirdim. Başka ne konuda yardıma ihtiyacın var?"

Skyla arkasını dönmeden önce komodine doğru ilerlerken aletimin şortuma sürtünmesini görmezden gelmeye çalışıyorum.

Şifonyerini karıştırmaya devam ediyor, giysilerini çıkarıp bir kutuya dolduruyor.

Komodinin en üst çekmecesini açtığımda, çiçek şeklinde soluk mor bir vibratör bana bakıyor.

Sırtarak çekip çıkarıyorum ve Skyla'ya dönüyorum. "Komodini bana toplatmanın bir tuzak olduğunu düşünmeye başlıyorum."

Odanın öbür ucuna atılıp vibratörü kapıyor ve kutunun içine fırlatıyor. "Bunun için endişelenmemize gerek olduğunu sanmıyorum."

Geri çekip çalıştırıyorum, alçak bir uğultu odayı dolduruyor. "İyi çalışıyor mu? Bu küçük şey klitorisini emerken beni düşünüyor musun?"

Yüzü kırmızının daha koyu bir tonuna dönüyor, ama gözlerine meydan okuyan bir bakış giriyor.

"Bu hoşuna giderdi, değil mi? Ben yatakta, çıplak ve kendime dokunduğumda seni düşünüyorum. Kendime dokunduğumda

Beni becerdiğin yapışkan banyo. Belki de boşaldığımda adını haykırdığımı düşünüyorsun."

"Yüzüme sürerken inlemene bile razıyım."

Skyla'nın dili aramızdaki mesafeyi kapatmadan önce alt dudağını yalamak için dışarı fırlıyor.

Yukarı uzanıp vibratörü benden alırken vücudunun her santimi benimkine baskı yapıyor. "Keşke seni düşünüyor olsaydım."

"Düşündüğünü biliyorum." Eğilip dudaklarına sıcak bir öpücük konduruyorum.

Gömleğimin kumaşını kavrayıp bizi döndürürken parmakları göğsüme bastırıyor.

Üstüme çıkmadan önce beni yatağa doğru itiyor.

Kalçalarını kalçalarıma sararken, amını sertleşmiş sikime doğru yuvarlıyor.

Ellerimi başımın arkasında birleştirip onun oyununu izliyorum. "Keyif alıyor musun?"

"Vibratör daha iyi." Ayağa kalkıyor ve eve geldiğimizde değiştirdiği minik tayt şortunu çıkarmadan önce spor sütyenini çıkarıyor.

Beni tekrar kucaklıyor ve vibratöre uzanıyor.

Onu klitorisine bastırıp bana bakarken sürerken ağzım kuruyor.

Yanakları kızarıırken saçları etrafına dökülüyor. Yumuşak inlemeleri ve uyarılmışlığının kokusu odayı dolduruyor.

Her ne kadar onu ters çevirip oyuncağı yoldan çekmek istesem de, gösterinin tadını çıkarmayı tercih ediyorum.

Vibratörün ayarını değiştirirken sikim zonkluyor. Çıkardığı küçük sesler daha da yükseliyor.

Skyla eğilir ileri ve koyar bir el üzerinde benim göğsüne bastırarak kendini dengeledi.

"Joshua."

İşte o zaman kendimi tutamıyorum.

Bizi ters çeviriyorum, sırtarak oyuncağı ondan alıyorum ve klitorisine yaklaştırıyorum. "Bu doğru Sky. Beni düşünerek boşalacaksın, değil mi? Beni düşündüğünde küçük, pis bir sürtükten başka bir şey değilsin."

Sırtını yataktan kaldırırken dişleri alt dudağına batıyor.

Sert ve hızlı bir şekilde boşalıyor, vibratörü tekrar hızlandırdığımda inlemeleri daha da yükseliyor.

Boşalırken çarşafı kavırıyor, titreşimlerle birlikte kalçalarını sallıyor.

Bacaklarının titremesi durduğunda vibratörü kapatıp kenara fırlatıyorum.

Kıyafetlerimin yere düşmesi birkaç saniye sürüyor ve ben onun üzerinde durup bir elimle bileklerini tutarak başının üzerinde sabitliyorum.

"Kızdırmayı seviyorsun." Dişlerimi çenesinde gezdiriyorum. "Ben de alaycı olabilirim. Sen daha fazlası için yalvarana kadar orgazmlarını erteleyebilirim."

"Zamanını boşa harcıyorsun." Göğsü yükselip alçalırken sesi hırıltılı. Sert meme uçları tenime sürtünürken

bacağımı belime doladı. "Toplanmayı bitirmeliyiz."

Kalçalarımı yuvarlıyorum, sikimi kaygan kıvrımlarından geçiriyorum ve klitorisine doğru sertçe bastırıyorum.

Onunçivilertirmikaşağı benim geri olarak o çeker
Ben Daha da yaklaşıyor, sikimin başı içine girene kadar kalçalarını eğiyor.

İç duvarları etrafımda sıkışıyor. Cennet gibi.

Doyamıyorum.

Başım omzuna doğru düşerken ona doğru yaklaşıyorum.

Topukları sırtıma saplanıp beni teşvik edince, daha da derine bastırıyorum, kendimi sonuna kadar gömüyorum, sonra çekip tekrar sokuyorum.

Küçük bir iniltiyle tüm kontrolümü kaybediyorum, kalçalarım öne doğru sallanıyor ve ter tabakaları tenimizi kaplarken onunkilerle buluşuyor.

Beni sınıksıkı sarıyor, amcığı çırpınıyor.

Uzun süre dayanamayacağım. Yaptığı küçük gösteriden sonra ve şu anda ne kadar iyi hissettiğiyle değil.

"Lütfen." Sesi yumuşak bir iniltiden öteye gitmiyor.

"Siktir, evet." Yalvarmasına bayılıyorum.

Boynunun dibindeki hassas eti ısıriyorum ve bu onu orgazmın eşiğine getiriyor.

Amcığı etrafımda kenetleniyor, ben bitirirken sikimi sağıyor, vuruşlarım yavaşlıyor ve nefesim kısa aralıklarla geliyor.

Çekildikten sonra yatağa, onun yanına düşüyorum ve tavandaki teneke panellere bakıyorum. "Evin çok gösterişli."

Gülüyor ve yataktan kalkıp bir bornoz giyiyor. "Seksten sonra düşündüğün ilk şey bu mu?"

"Gecenin geri kalanında seninle yatakta kalmanın daha eğlenceli olabileceğini düşündüm, ama sonra tavana baktım ve tüm o küçük tasarımlardan kanı temizlemenin ne kadar zor olduğunu merak etmeye başladım."

"Tavana kan sıçratmak gibi bir alışkanlığım yok." Bir elini saçlarında gezdiriyor ve bana bakıyor. "Toplanmayı bitirmeliyiz."

"Artık her şeyi benim gibi gördüğüne sevindim."

Homurdanıyor. "Seni iki kez becermiş olabilirim ve eve taşıyıp olabilirim, ama bunun olduğundan daha fazlası olduğunu düşünmeye başlama. Bağımsızlığımı seviyorum. Gerçek bir ilişki istemiyorum ve evimi de satmayacağım."

Bacaklarımı yataktan dışarı sallıyorum. "Güzel. Aynı fikirde olduğumuza sevindim."

Göğsümde hissettiğim küçük sancı sadece mide ekşimesi, değil mi? Onunla bir ilişki istemiyorum. İstemiyorum.

Skyla gözlerini deviriyor. "Bu anlaşmanın ötesinde herhangi bir konuda aynı fikirde olacağımızdan şüpheliyim."

Önce tavana, sonra tekrar ona bakarak giyiniyorum. "Tavana kan bulaşmıyor mu?"

Dolabın içinde kaybolurken bir omzunu kaldırıyor. "Çıkmıyor."

"Ama burada hiç insan öldürdün mü?"

Uzun bir sessizlikten sonra üzerinde büyük bir gömlek ve küçük bir şortla dolaptan çıkıyor.

Skyla saçlarını bir omzunun üzerinden çekmiş, gözlerinde şüpheyeye benzer bir şeyle bana bakıyor. "Evet. Bunu alışkanlık haline getirmedim ama bir iki kez çok ileri gittiğim oldu."

"Olur böyle şeyler." Ona rahat bir gülümseme veriyorum ama şu anda hiç de rahat hissetmiyorum.

Sözlerinin içi boş. Kulağa robotik geliyor. Sanki daha önce binlerce kez söylediği bir yalan gibi.

Benden bir şey sakladığını ilk kez düşünmüyorum belki ama ilk kez bundan emin oluyorum.

Karımın kim olduğunu bilmiyorum. Tam olarak değil. Onun bedenini ve itaatini arzuluyorum.

Bu geçici olabilir. İş.

Ama bir şeyler saklıyor ve şimdilik sırrını saklamasına izin vereceğim. Bana güvenmesini sağlayacağım.

Ancak zamanla Skyla Lynde hakkında bilinmesi gereken her şeyi öğreneceğim.

Dokuzuncu Bölüm

SKYLA

JOSHUA ŞÜPHELENMEYE BAŞLADI. Bu sabah kahve içerken beni izlediğinde bunu gözlerinde görebiliyordum.

Dün sırlarımı vermeye çok yaklaştım. Duvarlarım yıkılmıştı. Kelimelerim düşünmeden ağzımdan çıktı.

Neredeyse gerçeğe çok yaklaştım.

Bunun olmasına son kez izin vereceğim.

Kalemimi önümdeki çek yığınının vurdukça, ortadan kaybolma isteğim daha da güçleniyor. Yıllar boyunca bir süreliğine ortadan kaybolmak zorunda kaldığım ilk sefer olmayacaktı.

Joshua gitmeme asla izin vermezdi.

Kalani ofisime girdi ve karşıma oturdu. "Bana seksi kocandan bahsedecek misin yoksa burada oturup dün tüm ofisin başını döndürmemiş gibi mi davranacağız?"

Gözlerimi devirerek dikkatimi imzalamam gereken maaş çekime geri veriyorum. "Anlatacak ne var bilmiyorum."

"En başta ateşli bir kocan olduğu ve benimle bu konuda konuşmayı hiç düşünmediğin gerçeğine ne dersin? Bu konuda konuşmak istiyorum çünkü ben burada oturup burnumu sokmadıkça bana hiçbir şey anlatmayacağını biliyorum."

Kalani masanın karşısındaki koltuğa çöküyor, bir bacağını diğerinin üzerine atıyor ve mükemmel bir şekilde alınmış kaşlarından birini kavislendiriyor.

İçimi çekiyorum ve ona ne kadarını anlatacağımı düşünerek çekleri kenara itiyorum. Ona her konuda yalan söylemek istemiyorum ama fazla seçeneğim de yok.

"Kaçarak evlendik. Ben büyük bir düğün istemedim, o da istemedi, biz de kaçtık ve evlendik."

Dudaklarını büzüyor. "Lütfen bana bir yıldır evli olmadığınızı ve benim bunu yeni öğrendiğimi söyleyin."

"Evlenmedim. Hâlâ yeni bir evlilik. Daha düne kadar onun yanına taşınmadım bile ve evim hâlâ duruyor."

İşte. Gerçeğin küçük bir parçası.

Kalani gülüyor ve bir elini göğsüne bastırıyor. "Sadece sen bir adamı yanına taşınması için bu kadar bekletir ve sonra da evini hala elinde tutarsın. Bu zavallı adamın yakasını ne zaman bırakacaksın?"

Kalemimin ucunu masaya vuruyorum. "Bilmiyorum. Bir ayağımı kapının dışında tutmak daha kolay geliyor. Logan'dan sonra, birine her şeyimi verip sonra da tekrar yüzüme vurulmasını istemiyorum."

"Bir ara gevşemen gerek. Dün seni nasıl gülümsettiğine bakılırsa, bence bu koca senin için iyi olacak. Keşke bana ondan daha önce bahsetseydin."

"Resepsiyonda onu tanımak için biraz daha zaman harcayabilirsin. Henüz tarihini bilmiyorum ama bir resepsiyon olacağını biliyorum."

Kalani'nin gülümsemesi genişliyor. "İkizleri bekletmeyeceğini biliyordum."

Ona düz bir bakış attım ve çekleri önüme geri çektim. "Seni mi aradılar?"

"Evet deme ihtimalinin ne olduğunu öğrenmek istediler. Bir kocan olmasının şokunu atlattıktan sonra bunun iyi bir fikir olacağını düşündüm." Kalani öne doğru eğilip masamın köşesindeki plastik sukulenti alıyor ve saksının üzerindeki desene bakıyor. "Gerçek bir tane almalısın. Onları öldürmek imkânsız."

"Bunu yapmayacağım. Bir bitkiye bakacak vaktim yok." Önümdeki yığını işaret ediyorum. "Konuşmamız gereken bir şey mi vardı, yoksa buraya sadece sohbet etmek için mi geldin?"

Kalani bitkiyi masanın üzerine geri koyar. "Fredrick parayı bu hafta nakletmeyi bitirebileceğinden emin değil. Miktarın tamamının geçmesinin biraz daha uzun süreceğini düşünüyor."

"Cuma gününe kadar bitmesi gerekiyor. O paraya başka bir yerde ihtiyaç var, bu da acele etmesi ve bunu yapması gerektiği anlamına geliyor."

İç çekiyor. "Bunu halletmemiz mümkün olabilir. Ve sanırım daha fazlasını taşıyabilecek potansiyel var ama bu riskli."

Kalemi tekrar yere bırakıyorum ve parmaklarımı şakaklarıma bastırarak derin bir nefes alıyorum. "Sence şu anda bu kadar riskli olan ne? Son dört yıldır milyonlarca dolar taşıyoruz ve henüz bir sorun çıkmadı."

"Bu işe dahil olmayanlardan bazıları meraklanmaya başladı. Onları başka bir projeye gönderdim ama gelip etrafı kurcalamalarını istemiyorum ve sizin de istediğinizden şüpheliyim. DEA zaten çamaşırhaneyi basmaya çalıştı."

"Onlar için endişelenmemize gerek yok. Joshua onları cebine koydu."

Telefonum çalmaya başladığında Kalani gülüyor. "İyi evleneceğini biliyordum."

Telefonumu elime alıp başparmağımı ekranda kaydırıyorum. "Alo?"

"Bir saldırı oldu," diyor Royce, sesi sert. "Şu anda depodayım ama durum iyi değil. Zoe ve Rinaldos saldırdı. Bir sürü insan öldürdüler. Kokaini yaktılar."

"Tanrı aşkına." Başımı masaya doğru eğiyorum ve çarpmanın beni bu acıdan kurtarmaya yetmesini diliyorum. "Bana Aiden'ı çoktan aradığını ve bu haberi ona benim vermek zorunda olmadığımı söyle."

Royce kıkırdadı. "Neden ona ben söyleyeyim ki? Yeni yıldan beri daha da piçleşti ve artık sözünü dinlediği tek kişi sensin. Ve bu tür konularda hâlâ akli başında olan tek kişi sensin."

"Temizlik ekibi yolda mı?"

"Evet. Ama aynı anda küçük bir saldırı daha olmuş gibi görünüyor. Önce orayı temizliyorlar, sonra da buraya geliyorlar."

Başımı kaldırıyorum ve burnumun kenarını sıkıyorum. "O zaman ikinci ekibi çağır."

"Cesetlerden kurtulma konusunda o kadar iyi değiller."

"Cesetlerden kurtulmak için onlara ihtiyacımız yok. O cesetleri bir mesaj göndermek için kullanacağız."

ROYCE, Kalani ve ben arabadan inip erzak deposunun yanmış kalıntılarına bakarken yukarı bakıyor.

"Buraya gelmen yeterince uzun sürdü."

Alay ettim. "Şaka yapıyor olmalısın. Aiden'ı arayamayacak kadar korkak olan sensin, ama trafikte sıkışıp kaldığı için dalga geçilen ben miyim?"

İç geçiriyor ve başıyla evi ve çimenlerin etrafına saçılmış cesetleri işaret ediyor. "Sağdakiler Rinaldo'nun adamları. Nöbetçi tuvalete giderken saldırmışlar."

"Saatin, siki elinde olmadan bir an daha geçiremeyeceğine karar vermeden önce neden yerine birini almadığını bilmek isterdim."

Joshua yanmış evin yan tarafında belirir. "Yine benden mi bahsediyorsun? Bu çok tatlı."

Kaşlarımı çatıyorum ve kollarımı kavuşturuyorum. "Burada ne halt ediyorsun? Bu seni hiç ilgilendirmez."

Royce ellerini ceplerine sokar ve yanından geçen polis arabasına başıyla selam verir. "Onu ben aradım. Neredeyse beş milyon dolarlık erzak kaybettiysek, bize kokain sağlayan adamın daha fazlasına ihtiyacımız olacağını bilmesi gerekir diye düşündüm."

"Hâlâ neden burada olduğunu anlamıyorum."

Temizlik ekibi garaj yoluna girip minibüsten inerken Joshua omuz silkiyor. "İster inanın ister inanmayın, ben

cesetlerin temizlenmesini izleyerek çok zaman geçirdim. Bunu görmenin eğlenceli olabileceğini düşündüm."

Öfkemi dizginlemeye çalışarak yavaş bir nefes verdim. "Joshua, bu her ne haltsa ona ayıracak vaktim yok."

Bir köpekbalığı gibi bana yaklaşıyor, üzerinde yürüdüğü kurumuş kanı umursamıyor.

"Hata yapma Skyla, aramızdaki bu küçük ileri geri oyununu seviyorum. Aramızdaki anlaşmayı seviyorum. Bu, arkama yaslanıp senin bokunu yiyecek bir adam olduğum anlamına gelmiyor. Bu da demek oluyor ki *bu her ne haltsa onunla* uğraşmak için zaman yaratacaksın çünkü sana yarı fiyatına daha fazla kokain sağlayan ben olacağım."

Dişlerimi gıcırdatarak ona ters ters bakıyorum ama itiraf etmeliyim ki bir yanım onun bana karşı duruşundan hoşlanıyor. Bu alışık olduğum bir şey değil.

Aiden yeterince iğnelendikten sonra geri adım atıyor ve Royce nadiren enerjisine degecek bir tartışma görüyor. Çıktığım herkes karşı koymak yerine bana istediğimi vermenin daha kolay olduğunu düşündü.

Ve şimdi burada, karşımda duruyor ve omurgamdan aşağı bir ürperti gönderiyor.

Yine de onunla uğraşacak vaktim yok. Onun yerine Royce'a dönüyorum. "Ekip cesetleri Zoe'nin annesinin evine götürsün."

Kalani boğazını temizleyerek Joshua'yla arama giriyor. "Bunun iyi bir fikir olduğunu düşünüyor musun?"

Ona bakarak beni neden sorguladığına dair bir açıklama bekliyorum.

"Gia senin ailen ve o da onun annesi." Kalani'nin sesi alçak olduğu için sadece Royce ve Joshua bizi duyabiliyor. "Sen

bunu yaparak ona zarar verebilir."

Royce omuz silkiyor. "Gia'nın umurunda olmaz. Ona hemen mesaj atıp sorabilirim."

Burnumun kenarını çimdikliyorum. "Hayır. Ona mesaj atıp sormayacağız. Değer verdiğimiz insanlar öldü. Bunun gözden kaçmasına izin vermeyeceğiz. Rinaldo'nun adamlarının cesetlerini Zoe'nin annesine göndereceğiz ve bu da hikâyenin sonu olacak. Gia bu hayatın içine doğdu. Skorun ne olduğunu biliyor."

Royce başını sallar ve mesajı diğerlerine iletmek için döner.

Kalani iç çeker ve muhtemelen Gia'yı olacaklar konusunda uyarmak için telefonunu çıkarır.

Joshua bana baktı. "Bu kadar soğuk olduğunu bilmiyordum."

"Askerler bana frijit kaltak diyor." Ona alaycı bir gülümseme veriyorum. "Şimdi, izin verirseniz, ağabeyimi arayıp burada olanları anlatmam gerekiyor ve muhtemelen savaş yoluna girecek, bu da işin içinde olan hiç kimse için iyi olmayacak."

Ondan uzaklaşarak telefonumu çıkardım ve Aiden'ın numarasını çevirdim.

Ben beklerken sonsuza kadar çalacak gibi görünüyor.

Tanıdığım cesetlere, bana bakan cansız gözlerine bakmamaya çalışarak bir ileri bir geri yürüyorum.

Uygun cenaze törenleri için birini ayarlayacağım. Ailelerine toplu para gönderilmesi ve ardından çocuklara bakmaya devam etmek için vakıflar kurulması gerekecek.

Bunu düşünmek bile şakaklarımda ağrıya neden oluyor.

"Ne oldu?" Aiden bana doğru havlıyor. "Şu anda bir işin ortasındayım ve şu anda konuşacak vaktim yok."

"Ben seni ne zaman bir bok atman için aradım ki, göt herif?" Yanağımın içini ısıırıyorum, gözlerimin kenarlarını diken diken eden yaşları saklıyorum. "Queens'teki ikmal evine bir saldırı oldu. Yakılmış. Binanın bir kısmı hâlâ ayakta ama kokain yakılmış ve herkes ölmüş."

"Pardon?"

"Beni duydunuz. İnsanlar öldü. Uyuşturucu gitmiş."

Arka planda bir şey kırılır. "Lanet olsun."

"Buradayım ve bununla başa çıkıyorum ama daha fazlası da gelecek. Zoe sonunda hamlesini yapıyor ve görünüşe göre başka biri tacı ondan almaya çalışmadan önce kendini kanıtlamaya çalışıyor."

Başka bir şey söylemeden görüşmeyi sonlandırıyor.

Telefonu bahçenin öbür ucuna fırlatma isteğime karşı koyuyorum.

Son zamanlarda Aiden'a neler olduğunu bilmesem de Royce haklı. Onunla başa çıkmak her zamankinden daha imkânsız hale geliyor.

Joshua önümde belirdi. "Kulağa iyi gitmiş gibi geliyor."

Telefonu şortumun arka cebine sokuyorum. "İyi gitmedi. Yardım ettiğin için teşekkürler. Başka bir şeye ihtiyacın var mı?"

"Sakinleşmen gerek." Joshua sanki ciddi ciddi boğazıma indirmeyi düşündüğüm yumruğu bekliyormuş gibi büyük bir adım geri atıyor. "Bunu pratik bir şekilde söylüyorum."

Kadınlar daha az duygusal olmalı. İstedğin kadar duygusal ol, umurunda değil, ama şu anda böyle yaralı olmanın kimseye faydası yok."

"Ama cidden, senin burada ne işin var?" Royce'u aramak için onun yanından geçiyorum.

"Sana söyledim. Sana verdiğim malzemenin yandığını duydum. Sana yarı fiyatına daha fazlasını vermeden önce kendim görmek istedim. Çok nazik bir davranış olduğunu da eklemeliyim."

Onunla yüzleşmek için döndüm. "Gerçekten ailemin seni dolandırmaya çalışacağını mı düşünüyorsun? Suçlu olabiliriz ama iş ortaklarımıza karşı dürüstüzdür."

"Ve belki de senin saçmalıklarını görebilecek birini kullanabileceğini düşündüm." Joshua bana yaklaşıyor, yere bakıyor ve beni olduğum yerde durduruyor. "Bunun seni ne kadar üzdüğünü görebiliyorum."

"Elbette üzüyor. Bu insanları tanıyordum ve şimdi ailelerine gidip sevdikleri insanların öldüğünü söyleyen kişi ben olacağım. Bu çok yorucu."

"Neden Rinaldos'la buluşup bir barış anlaşması ayarlamıyorsun?"

Gözlerim yuvalarından fırlamak üzere.

Başımı iki yana sallıyorum. "Hakkında hiçbir şey bilmediğin bir savaşın ortasına adım atıyorsun."

Onuncu Bölüm

JOSHUA

"BENCE SİZ BOŞANMAYI DÜŞÜNMELİSİNİZ." Grady elini sıkıyor. Bahçeden çıkıp eve doğru dönerken ellerini arkasında birleştirdi.

"Buraya iş hakkında konuşmak için geldim. Evlilik durumum hakkında konuşmak istemiyorum çünkü bu değişmeyecek. Karımı seviyorum ve Emily ne kadar harika bir kadın olursa olsun, Skyla'yı onun için terk etmeyeceğim. Ne şimdi, ne de hiçbir zaman."

Cebinden bir sigara çıkarıp yakıyor ve dudaklarının arasına sıkıştırıyor. Başını sallarken kutuyu bana uzatıyor. "Bence bir hata yapıyorsun."

"Sana saygıyla katılmıyorum."

"Sen gençsin. İyi bir evliliğin neye benzediğini bilmiyorsun. İyi bir kadının neye benzediğini bile bilmiyorsun. Senin yaşındayken benim de kafam karışıktı."

"Otuz altı yaşındayım. Hiçbir konuda kafamın karışık olduğunu sanmıyorum."

Skyla bana ne yapıyorsa onun dışında. Ve saklanıyor olabilirim.

Ellerimi ceplerime sokuyorum ve Grady'yi boynundan tutup sol tarafımızdaki gölette boğma arzusuyla savaşıyorum.

Sahip olduğum her bir sınırı zorluyor ve iş oraya gelirse kendini bu kavganın yanlış tarafında bulacak.

İthalatçımı öldürmek bir hata olabilir ama beni daha iyi hissettirir.

Kızıyla evlenmekle ilgili dırdırını dinlemek zorunda kalmazdım. Emily'i önemsiyormuşum gibi davranmak zorunda kalmazdım. Sanki hayatım boyunca onu düşünmeden yaşayamazmışım gibi.

Tam olarak anlayamadığım kısım, Emily'nin onun sırtından inip benim sırtıma binmesinin ötesinde, onun bundan ne kazanacağı.

Tırnaklarım ellerime batıyor. "Yakında bir düğün resepsiyonumuz olacak. Aslında düğünle uğraşmayacaktık ama Skyla'nın kız kardeşleri onlar olmadan kaçtığımız için çok üzüldüler."

Arka kapıyı açıyor ve eve giriyoruz. "Bu bir davetiye mi?"

"Elbette. Sen benim en önemli iş bağlantım ve iyi bir arkadaşımsın. Seni ve Emily'yi bizimle birlikte kutlamada görememek utanç verici olurdu."

Grady çalışma odasının kapısını açıyor, önce benim girmeme izin veriyor, sonra da arkasından geliyor. "Skyla, kızım için onu terk edeceğini bilmesine rağmen Emily'nin de orada olmasını mı istiyor?"

Nefes al. Sıra başka bir ithalatçı olmadan o pisliğin boynunu kıramazsın.

Yine de cazip geliyor. Hem de çok cazip.

Aksi halde sessiz olan evde çatırdama sesi duyulabilir.

Yine de yere düşmeden önce gözlerindeki korkuyu göremeyecektim. Ne zaman saldıracağım konusunda endişelenmesi için yeterli zaman olmayacaktı.

Emily fırlayarak odaya girdi, elbisesinin kabarık pembe eteği etrafını sarıyordu. "Joshua!"

Kendini bana doğru fırlattı ve beni sıkıca kucakladı. Etrafındaki herkesi öğürtmeyen pahalı bir parfüm alması gereken zengin bir babası olmasına rağmen pamuk şeker fabrikası patlamış gibi kokuyor.

"Merhaba Emily." Ondan uzaklaşırken sesim sertleşiyor, ellerinden kurtulmaya çalışıyorum.

Sonunda beni bırakıp bir bacağını diğerinin üzerinden geçirerek sandalyelerden birine çöktüğünde gülümsemesi genişliyor.

"Biliyor musun, düğünümüz hakkında düşünüyordum ve bence lacivert bir takım elbise sana çok yakışır. Ben al bir elbise giymek istiyorum. Elbette elbiseme uygun bir kravat almamız gerekecek ama bunun çok zor olacağını sanmıyorum."

Çenem sertleşti. "Ben zaten evliyim, o yüzden evlenmek için başka birini bulman gerekecek."

Emily susuyor ve başını sallıyor. "Hiç sanmıyorum."

Grady başını sallıyor. "Boşanma konusundaki tutumunu gerçekten yeniden gözden geçirmelisin. Bunun iş anlaşmalarımızı etkilemesinden nefret ederim. Senden hoşlanıyorum Joshua. Bence iş ilişkimizi bu kadar basit bir şey yüzünden bitirmek utanç verici olur."

Emily bana gülümserken yanındaki sandalyeye vuruyor.

Ben gülümsemeden ayakta durmaya devam ediyorum. "Bence Emily kendi yaşına yakın biriyle daha mutlu olur."

Emily kirpiklerini bana doğru kırıştırarak başını sallıyor. "Bence birlikte mükemmel oluruz ve ben yaşlı erkeklerden hoşlanıyorum. Benim yaşımdaki erkekler yeterince olgun değiller."

Yanağımın içini ısıırıyorum, bir an için gözlerimi kapatıyorum ve bu konuşmaya devam edecek gücü bulmaya çalışıyorum.

"Emily, ben evli bir adamım. Bir karım var ve o kıskanç bir tip."

Yine de bunun doğru olup olmadığını bilmiyorum. Bir yanım Skyla'nın kıskanç bir tip olacağını düşünürken, diğer yanım onun beni buz gibi yapıp umursamıyormuş gibi davranmasının daha muhtemel olduğunu düşünüyor. Tabii başlangıçta umursuyorsa. Onda bunu söylemek zor.

Ne zaman aklının nerede olduğunu bildiğimi düşünsem, beni tahmin etmeye devam ediyor.

Bir de karşımda üniversiteden yeni mezun olmuş ve ne istediğini bildiğini sanan bir kadın var.

Emily elime uzandı. "Birlikte olacağız. Sadece aklını başına toplaman gerekiyor."

Onu yolumdan çekiyorum.

Biri beni öldürsün ve acıma son versin.

"Hayır, birlikte olmayacağız. Ben karıma aşığım ve onunla bir hayat kurmayı dört gözle bekliyorum." Onlardan bir adım daha uzaklaşıyorum. "Skyla'yla birlikteyim çünkü onu seviyorum. Ondandır boşanmayacağım ve onu aldatmayacağım da. Eğer bunun bedeli seninle iş yapmak olacaksa, Grady, öyle olsun."

Grady sigarasının külünü savururken bana bakıyor. "Sen ciddisin."

Yavaş bir nefes vermeden önce sigarasından bir nefes daha çekiyor.

O bana bakarken duman tavana doğru kıvrılıyor.

"Eğer böyle hissediyorsan, sanırım ortaklığımızda bazı değişiklikler olacak."

"Eğer böyle hissediyorsanız, buna saygı duymak zorundayım. İkinize de resepsiyona gelmeniz için yaptığım davet hâlâ geçerli." Emily bana tekrar uzanırken ondan bir adım daha uzaklaşıyorum.

Ağır bir iç geçiriyor ve başını geriye atıyor. "Joshua, bunu olması gerekenden daha zor hale getiriyorsun."

Grady kıkırdıyor. "O sabırsız biri. Yine de resepsiyona geleceğiz. Seni karınla birlikte görmek isterim."

Gözlerimi dikip ona bakıyorum. "Bana inanmıyorsun."

Sandalyesinden kalkıp gözlerini kısarken ensemdeki tüyler diken diken oluyor.

Sigarasını kül tablasında söndürüyor, izmaritini çöpe atıyor. Bakışları beni delip geçiyor.

"Bana yalan söylediğini düşünüyorum. Kızım burada otururken ve seninle evlenmekten çok mutlu olacakken bunun için hiçbir nedenin yok."

"Bana dayatmaya çalıştığın bu gündem her neyse ona karşı sabırlı ve anlayışlı davrandım ama sana evli olduğumu söylediğimde bana inanmanı tavsiye ederim. Benim bir karım var ve onu seviyorum. Onun hakkındaki düşüncen ne olursa olsun bu değişmeyecek."

"Bana yalan söylediğini öğrenirsem, bunun sana uğraştığın tüm kokain işine mal olacağının farkındasın değil mi?"

içeri." Grady'nin kelimeleri dikkatle seçilmiş, sesi yavaş ve kasıtlı. "Bence konuştuğumuz her şeyi yeniden gözden geçirmelisin. Bu konuyu her yönüyle düşünmek için biraz zaman ayır ve bana yalan söylemenin buna değip değmeyeceğini gör."

"Yalan söylemiyorum." Telefonumu çıkarıp eşyalarımızı yerleştirirken çektiğim Skyla'nın bir fotoğrafını gösteriyorum. "Onu benim yanıma taşınması gerektiğine ikna etmek bir yıldan uzun sürdü ve o hâlâ evini elinde tutmakta ısrar ediyor."

"Kulağa sallantıda bir evlilik gibi geliyor." Grady tekrar bana bakmadan önce resme baktı. "Eğer durum buysa, belki de boşanmayı daha çok düşünmelisin."

Telefonu cebime geri sokuyorum. "İşini kendi halleden, son derece bağımsız bir kadınla evlendim. Hınzır bir zekâsı var. Hak ettiğinden daha azına razı olmayacaktı ve benim de öyle olmak için çalışmam gerekiyordu. Kusura bakmayın ama iyi bir evliliğin temeli budur. Sallantıda olan bir evliliğin değil."

Emily kollarını kavuşturuyor. "O güzel değil."

"Haklısın. Çok çekici ve akıllı onu daha da çekici kılıyor." Söylediklerimin hiçbirinin yalan olmadığını fark ettiğimde şaşıyorum.

Emily ayağa kalkıp bana doğru yürüyor, ben geri adım atmaya çalışırken bile elini göğsümde gezdiriyor.

Gerçi gidecek başka bir yer yok. Emily kendini daha da yakınlştırırken bir kitap rafı kalçalarımaya saplanıyor.

"Küçük karın birlikte kurtulmamız gereken bir sorun olabilir."

Bir kaşımı kaldırıp kenara çekiliyorum. "Böyle bir şey olmayacak. Bundan vazgeçmelisin. Umutsuz görünüyorsun ve mutlu bir evliliği olan bir adamın peşinden koşmaktan daha fazlasını hak ediyorsun. Kendine bundan daha fazla saygı duymalısın."

Grady bana baktı. "Hâlâ burada durup bir karın olduğunu mu söyleyeceksin?"

"Çünkü benim bir karım var."

Emily kıkırdıyor ve bana dönerken eteğini düzeltiyor. "Henüz değil ama bence yaz sonu düğünü bizim için iyi olur. Renkler senin ten rengine çok yakışır ve hava da dışarıda düğün yapmak için yeterince serin olur. Central Park'ı bile kapattırabiliriz."

Bu delilik. Bu insanlar bir ipucu bile alamıyor.

Bir gün bu anlaşmadan kurtulmanın bir yolunu bulmam gerekecek. Bana çok paraya mal olacak olması umurumda değil. Grady ve kızına katlanmaya değmez. Beni kızlarıyla evlenmeye zorlamayacak başka ithalatçılar da var.

Grady bir sigara daha çıkarıp yakıyor. "Bize anlatmaya çalıştığın bu hikâyeden sıkılmaya başladım."

"Dediğim gibi, resepsiyona gelip Skyla'yla tanışabilirsiniz. Eminim seni orada görmekten mutluluk duyacaktır." Karşısına oturuyorum, ensemden aşağı terler akmasına rağmen rahat görünmeye çalışıyorum.

Uzun bir nefes alıyor. "Bu resepsiyon için bize bir davetiye göndereceksin."

"Göndereceğim."

"Ve eğer gidersek, karın da orada olacak mı? Bana resimde gösterdiğin kadın. Eğer araştırırsam

bir sorunla karşılaşmayacağım, değil mi?"

Evlilik cüzdanı.

Gerçi ona *nereye* kaçtığımızı hiç söylemedim. Ona başka bir ülkede kaçtığımızı ve evrak işlerinin tamamlanmasının uzun sürdüğünü söyleyebilirdim.

"Hayır, söylemeyeceksin." Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturup bacaklarımı önümde uzatıyorum. "Bütün aile orada olacak. Lynde ailesinin geri kalanıyla da tanışabilirsin. Hepsi sana bu evliliğin gerçek olduğunu söyleyecek."

Emily homurdandı. "Yalan söyleyebilirler."

"Yalan söylemek için ne sebepleri olabilir ki? Onlar Doğu Yakası'ndaki en büyük suç ailesi. Ne yapacaklarını bilemeyecekleri kadar çok paraları var ve çoğu insanın hayal edebileceğinden çok daha güçlüler. Yalan söylemek için hiçbir sebepleri yok."

Grady'nin dudakları ince bir çizgi halinde birbirine yapışır. "Peki. Gideceğiz. Şimdi Emily, Joshua'yla konuşmam gerek."

Başını salladı ve odadan çıktı, kapı arkasından kapandı.

O gider gitmez derin bir nefes alıyorum ve bir elimi yüzümde gezdiriyorum.

Parfümünün iğrenç kokusu hâlâ burnumda tütüyor.

Şakaklarımda bir baş ağrısı oluşuyor ve eve gidip onun dokunuşunu tenimden temizlemek için sabırsızlanıyorum.

Yalnız kaldığımız anda Grady'nin dikkati bana yöneliyor. "Eğer bana herhangi bir konuda yalan söylediğini öğrenirsem, seni öldürürüm."

"Öldürmeyeceğim."

"O zaman yine de boşanmayı düşünmelisin. Bu sadece iş ilişkimizi güçlendirebilir."

"Boşanmayacağım." Ayağa kalktım ve ona baktım. "Karımı terk etmemin tek yolu cesedimi çiğnemektir."

Bana ürpertici bir gülümseme veriyor. "Bu ayarlanabilir."

On Birinci Bölüm

SKYLA

JOSHUA söyleyeceği şeyin beni kızdıracakını biliyormuş gibi bana bakıyor.

Onun söylemesini istemiyorum. Hayatımda bir kez olsun, bir şeyin basit olmasını istiyorum. Bir şeyin istediğim gibi gitmesini. İhtiyacım olan son şey planlarda başka bir aksaklık olması, ama o bir aksaklık çıkarmaya kararlı görünüyor.

Joshua'nın bakışları benimkilerle kilitleniyor. "Grady ve Emily düğün resepsiyonuna gelecekler."

Midem bulanıyor. Hayatını kontrol eden adamlarla tanışacağımı düşündükçe iç organlarım düğümlenmeye çalışıyor olabilir.

Bunun sonu felaket olabilir ve ben ölebilirim.

Grady Granville insanların kendisine yalan söylemesini hafife alacak türden bir adam değil.

Joshua'ya ne kadar endişeli olduğumu söyleyecek değilim.

İncelediğim defterleri kapatıp bir kenara koyuyorum ve başımı kaldırıp ona bakıyorum. "Affedersiniz?"

"Bunu konuşmuştuk. Gerçekten aşık olduğumuza inanmak zorundalar, bu da demek oluyor ki, ikisi de resepsiyonda olacak ve sen de bizim bir çift olduğumuz gerçeğini satmak zorunda kalacaksın."

Joshua deri ceketini silkiyor ve kapının yanındaki sandalyelerden birinin arkasına asıyor.

Gözlerimin seğirmesine neden oluyor.

Eve döndüğünde ceketlerini asma ihtimali daha düşük olan bir adamla hiç karşılaşmadım. Son iki gün içinde, sandalyelerin üzerine atılmış ve orada terk edilmiş iki tane daha var.

Hepsini ateşe vermeli ya da küçük parçalara ayırıp onu boğmak için kullanmalıyım.

Ayakkabılarını tekmeleyip duvara fırlatırken bana kaşlarını çatıyor. "Beni duydun mu?"

"Seni duydum ama şu anda ne zamandan beri eve bakması için bir hizmetçi tuttuğunu merak ediyorum."

"Ne zamandan beri bana kendi evimde ne yapacağımı söylüyorsun?" Masanın diğer tarafındaki sandalyeye çöktü, silahını omuz kılıfından çıkarıp aramıza yerleştirdi.

Uyarı çok ince ve masanın öbür tarafına geçip ellerimi boynuna dolamak istememe neden olan bir uyarı.

Gerçi aptal herif muhtemelen bundan hoşlanacaktır. Bunu gözlerindeki bakışta görebiliyorum. Bana haddimi bildirmek için fırsat kolluyor ama ben ona bu fırsatı vermeyeceğim.

En azından şimdilik.

Yine de bana öyle baktığında, şu anda onun dizinin dibine nasıl çökebileceğimi düşünüyorum.

Joshua öne doğru eğiliyor, kollarını masaya dayıyor. "Şimdi sana bir soru sordum ve bir cevap bekliyorum."

"Silahımı da masanın üzerine koymamı ister misin? Benimki seninkinden büyük oyunu oynayabiliriz ve bakalım kim diğer tarafa geçecek." Gülümsüyorum ve tırnaklarımı masaya geçiriyorum. "Çünkü eğer gerçekten istiyorsan eğlenceli bir oyun oynayabileceğimizi düşünüyorum."

Kaşları bunu düşünüyormuş gibi kalkıyor.

Üzerindeki sıcaklık dalga dalga yayılıyor ve bir an için onu daha fazla zorlamak istiyorum. İkimizden biri kaybetmeden önce ne kadar ileri gidebileceğimi görmek istiyorum.

Gerçi bu benim ölmem ve onun Emily Granville'le evlenmek zorunda kalmasıyla sonuçlanabilir.

Buna değebilir.

"Git arabaya bin." Ayağa kalktı, silahını kılıfına geri soktu. "Konuşmamız gereken şeyler var ve eğer bana zarar vermeye çalışacaksan, kendi yerlerimdeki kanı silmek zorunda kalmamayı tercih ederim."

Homurdanarak geri çekildim ve onu odadan çıkarken takip ettim. "Sana zarar vereceğimi mi düşünüyorsun?"

Yani, verebilirim. Tahmin edebileceğinden çok daha fazla şekilde. Ama garip bir nedenden dolayı kendimi bunu istemezken buluyorum.

Bazen onu boğmak istiyorum, elbette, ama gerçekten incinmesini ya da hayatımdan çıkmasını istemiyorum, Tanrı bilir neden.

Öfkelendim.

Garajın kapısını açıyor ve başparmağını parmak izi tarayıcısına bastırıyor.

Duvardaki küçük siyah kutunun kilidi açılıyor ve içinden birkaç anahtar çıkıyor.

Bir tanesini alıyor. "Parmak izleriniz de eklendi. İhtiyacın olduğunda istediğin arabayı alabilirsin."

Önümüzdeki araba koleksiyonuna bakmadan önce anahtarlara bakıyorum.

Koyu renkli camları olan siyah bir kamyonete yöneliyor ve kilidini açıyor.

Lanet şey kaldırılmış ve içine girmek için sirk gösterisi yapmak gerekecek.

"Kokain satıcısı diye bağıran bir şey istiyorsan, işte bu." Lastiğin üzerine çıkıp kolu tutmadan önce yolcu kapısını anahtarla açıyorum. Kendimi kamyonetin içine attım ve ona ters ters baktım. "Belki de bir ip merdiven düşünmelisin."

Joshua sırtıyor ve uzaktan kumandadaki bir düğmeye basarak kapıyı kaldırıyor. Garaj yolundan geri geri çıkıyor ve otoyola doğru ilerliyor.

Çıkışlardan birine giriyoruz.

Kaşlarımı çattım. "Nereye gidiyoruz?"

"Bu anlaşmanın hâlâ halletmemiz gereken bir kısmı var." Başparmağıyla yüzük parmağına dokunuyor.

Bir dövme dükkanının önüne park ediyor. "Hadi alyanslarımızı alalım, olur mu?"

İçimi çekiyorum ve arabadan çıkıyorum.

İkimiz de aynı yüzük dövmelelerini taktıktan sonra arabaya binip tekrar otoyola çıkıyoruz ama görünüşe göre eve gitmiyoruz.

Şehri arkamızda bırakırken, keşke ona evde kalmayı tercih ettiğimi söyleseydim diye düşünerek yanına oturuyorum.

Müziğin sesini açıyor, dans müziğinin ağır basları arabayı dolduruyor ve her türlü konuşma ihtiyacını bastırıyor. Şükürler olsun.

Ona ne diyeceğimi bilemiyorum. Bir Vitale ile sohbet etmektense Vermont'ta tek başıma vakit geçirmeyi tercih ederim.

Onunla evliymiş gibi davranmak yeterince kötü zaten. Ondan etkilenmek için çok fazla rol yapmama gerek yok.

Ne kadar karşı koysam da, üzerimde kaçamadığım tuhaf bir etkisi var.

Kolonyasının baharatlı kokusu kamyonu doldururken bağımlılık yapıyor ve kalçalarımı birbirine bastırmama neden oluyor.

Onun içimde, teninin tenimde olduğu anılar zihnimi dolduruyor.

Kaşlarımı çatıyorum ve pencereden dışarı bakıyorum, sonra kısık bir ses dikkatimi tekrar ona çekiyor.

Trafikte ilerlerken parmakları direksiyona vuruyor, bir uçurumun kenarına park edene kadar şhirden uzaklaşıyor.

Park yerinin hemen ötesinde şehre bakan metal bir çit ve birkaç piknik masası var.

Önce kemerimi çözüp kamyondan atlıyorum ve çitlere en yakın piknik masalarından birinin üzerine oturuyorum.

O yanıma oturmadan önce ayak sesleri arkamdaki betonda yankılanıyor.

Kalçası benimkine sürtünüyor ve vücuduma yaydığı sıcaklıktan nefret ediyorum.

Ya da belki sadece onun dokunuşundan nefret etmediğim gerçeğinden nefret ediyorum.

Joshua cebinden bir esrar çıkarıp bana uzatıyor. "Konuşma kayganlaştırıcı mı?"

Bir kahkaha atıyorum, yakıp bana uzatmadan önce bir nefes çekerken gözlerimi deviriyorum. "Yani, patronun ve onun şımarık velet kızı, zaten hiç işimiz olmayan düğün resepsiyonunda mı olacaklar?"

Bir nefes daha çekiyor, dumanı birkaç saniye içinde tutuyor, sonra dumanı halkalar halinde üflüyor, birini diğerine kolaylıkla gönderiyor. "Bunu yapmayı kabul etmiştin. Şimdi geri mi çekiliyorsun?"

Vazgeçmiyorum.

Ama vazgeçmeliyim.

Üzerimdeki bu etkisi sonunda ölüm fermanım olacak.

"Yaparsam ne olur?"

Bana bakışı düz, gözleri rahatsız edici. "Aileni yok ederim."

"Ben de seninkini yok edebilirim." Ona daha da yaklaşıp esrarı alıyorum. "Kardeşini öldürmek bir şey olmaz ama bunu yavaş yavaş yaparım. Onu azar azar öldürür, mümkün olduğunca çok acı çekmesini sağlardım. Onun gibi bir piç hızlı ve kolay bir ölümü hak etmiyor."

"Seninle tartışmayacağım." Joshua uzun bacaklarını önüne uzattı. "Logan bir sorundan başka bir şey değil ve her zaman da öyle oldu. Ancak, şu anda ondan kurtulmayı biraz daha zorlaştıran kullanım alanları var. Federalleri etkilemek ve benden uzak tutmak konusunda iyi, insan olmak konusunda kötü."

"Altın çocuk sorunları."

"Onları tanıyormuş gibi konuşuyorsun." Beni izliyor, ben dumanı içime çekip üflemeden önce tutarken bakışları ağzıma düşüyor.

Elini uzatıp başparmağını ağzımın köşesinde gezdiriyor. "Ruj bulaşmış."

Kalbim kaburgalarımın çarpıyor. "Evet, olur böyle şeyler."

Ağzının köşesi seğiriyor. "Bu anlaşmadan caymak yok."

Kullandığı ses tonu omurgamdan aşağı bir ürperti gönderiyor.

Etrafını saran karanlık bir aura beni kendine çekiyor ve aynı zamanda kaçmamı istiyor.

Anlaşmayı kabul etmemem gerektiğini biliyordum ama o karanlık beni içine çekti. Hâlâ da çekiyor.

Aynı karanlık bana sesleniyor gibi görünüyor.

Ve bu daha da kötü çünkü gerçek beni asla bilemez.

Tehlikeli biri ama benim ailem gibi değil. Biz birkaç şehri kontrol ediyoruz. Onun ülkenin yarısında gücü var.

Gerçekten isterse beni gözünü kırpmadan öldürebilir. Ve belki de bundan zevk almamı da sağlar.

Ona esrarı geri veriyorum. "Böyle davranmaya devam etmemizin iyi bir fikir olup olmadığını bilmiyorum. Grady Granville dalga geçilecek türden bir adam değil."

Çenesi gerilir. "Ben de değilim."

"Başka ne istiyorsun?" Kotumdaki yırtıklardan birinden çıkan gevşek ipliği karıştırıyorum. "İstediğin her şeye sahip olabilirsin. Emily ile evlenmenin senin için bir anlamı bile olmazdı. İstediğin her şeyi yapmakta özgür olabilirsin."

"Bunu seninle evliyken de yapabilirim." Ayağa kalkıyor ve bacaklarımın arasında durmak için hareket ediyor.

Ellerini masanın üzerine, kalçalarımın iki yanına yerleştiriyor, eğilirken dudaklarından bir kütük sarkıyor.

"İstediğim kişiyle yatabilirim. İstersem aileni gömebilirim. Benden başka ne sakladığını ve Grady'yi neden ailenin yakınında istemediğini söylemeye hazır olana kadar seni kilitli ve zincirli tutabilirdim."

Sertçe yutkunuyorum, vücudumda sıcak bir kızarıklık oluşuyor.

Beni hem bu kadar korkutup h e m de nasıl bu kadar tahrik edebiliyor?

Gerçekten kafayı yemiş durumdayım.

"Neden bahsettiğini bilmiyorum ve eğer biz evliymişiz gibi davranırken başka birinin yanına gitmeyi aklından bile geçirirsen, sikini keser ve onunla seni boğarım."

Elini kaldırıp boğazıma doluyor ve beni olduğum yerde tutarken bakışları benimkini arıyor. "Bundan zevk alırdın, değil mi?"

"Neyden zevk aldığımı bilebileceğini sanmıyorum."

Sigarayı ağızından çıkarıp yere atıyor ve beni kendine çekmeden önce ayağının altında eziyor.

Dudakları benimkiler üzerinde aceleci, bana yaklaşırken ağzı hareket ediyor, sert aleti bizi ayıran ince tabakalar arasından bana sürtünüyor.

Öpüşürken inliyorum, dillerimiz birbirine dolanıyor. Boğazımı sıkıca kavırıyor.

Korkmam gerekirdi ama şu anda o kadar tahrik olmuş durumdayım ki doğru düzgün düşünemiyorum bile.

Kalçalarım kalçalarının iki yanında birbirine bastırarak onu bana karşı sabitliyor.

Joshua'nın diğer eli gömleğimin altından kaymadan önce kalçamı kavırıyor. Nasırlı parmakları kaburgalarımın üzerinde geziniyor.

Alt dudağımı dişlerinin arasına alıp o kadar sert ısıırıyor ki kanın bakırımsı tınısı dilimin ucunu kaplıyor.

Zevk ve acının kokteyli sarhoş edici.

Boğazının arkasından çıkardığı alçak ses, onun için yanıp tutuşmama neden oluyor.

Çenemden aşağı doğru öpüyor, nabzımın üzerine yerleşirken dişleri ısıırıyor ve dili oynaşıyor, eli boğazımdan uzaklaşıyor.

Gömleğimi başımın üzerinden çalıların arasına savuracak kadar uzun süre geri çekiyor. "Sikimi kesmekle ilgili söylediğin neydi?"

O etkileyici sikini içime sokarken odaklanamıyorum.
"Hatırlamıyorum."

"Ben de öyle düşünmüştüm. Şu anda tek istediğin sikimin içine gömülmesi, değil mi?" Sütyenimin ön klipsine uzanıp onu çözerken sesi boğuklaşıyor ve malzemenin düşmesine izin veriyor.

Askıları omuzlarımdan aşağı kaydırıyorum. "Onunla yapacak başka şeyler de düşünebilirim."

Parmakları kot pantolonumun düğmesine uzanıp onu açarken bakışları şehvetle parlıyor. "Boğulmaktan hoşlandığını biliyordum. Merak etme Sky, yakında seni sikimde boğacağız ve daha fazlası için yalvaracaksın. Ama bunu başka bir güne saklıyoruz."

Ayakkabılarımı tekmeliyorum ve kalçalarımı, giysilerimin geri kalanını çekip çıkarmasına yetecek kadar kaldırıyorum. "Bu bir tehdit mi yoksa söz mü?"

Joshua sırtlıyor, parmak uçları boynumun dibindeki oyuktan klitorisime doğru yavaş bir iz bırakırken tekrar yaklaşıyor. "O gün beni ne kadar kızdırdığına bağlı."

Kot pantolonunun fermuarını açıyor ve sertleşmiş sikini çıkarıyor.

Eliyle uzunluğunu aşağı yukarı okşarken, midemde bir yangın büyüyor.

Tek düşünebildiğim beni doldurması, daha fazla dayanamayana kadar girmesi.

İki tanesini içime iterken amım parmaklarının etrafında kenetleniyor.

Başparmağı klitorisime sürtünüyor.

Elektrik vücudumda titreşiyor.

Uyarılmışlığım her itişte parmaklarını kaplıyor, iç duvarlarım onun etrafında daha sert titreşiyor, ta ki yapabileceğimi sanmıyorum.

daha fazla dayanamıyorum.

Sert ve hızlı boşalıyorum, bacaklarım kalçalarının her iki yanına sertçe bastırıyor.

Parmakları içimde daha derinlere dalmaya devam ediyor, orgazmı olabildiğince uzun süre uzatırken hızı yavaşlıyor.

Vücudum nihayet gevşemeye başladığında, beni masanın en ucuna çekiyor ve içime giriyor.

Tırnaklarım piknik masasının tahtasına batıyor ve sırtım kavisleniyor.

Kalçalarımı döndürüyorum, onu daha derine çekmeye çalışıyorum, nerede durduğumu ve onun nerede başladığını bilmeyene kadar varlığımı tüketmesine ihtiyaç duyuyorum.

Joshua'nın eli saçlarıma dolanıyor ve başımı geriye çekiyor. "Şu haline bak, ne kadar iyi bir sürtüksün, değil mi? Sadece birinin seni kontrol etmesini istiyorsun, böylece hayatında ilk kez sert davranmayı bırakabilirsin."

İç duvarlarım onun etrafında titreşiyor. "Beni daha sert becer."

Karanlık kıkırdaması omurgamdan aşağı bir ürperti gönderiyor. "Sihirli kelimeyi söyle."

"Eğil."

Sol kıkır yanağımın derisi elinin temas ettiği yerde yanarken yüksek sesli bir tokat havayı dolduruyor.

İnliyorum, tahrik iç uyluklarımı kaplıyor, itişleri yavaşlıyor ve neredeyse hiç hareket etmiyor.

Bana bakıyor, çenesi geriliyor ve gözlerinde bir tehlike belirtisi var. "Sihirli kelime ne Skyla?"

"Lütfen," diyorum nefes nefese, kalçalarımı hareket ettirmeye ve içimdeki gerginliği biraz olsun azaltmaya çalışırken.

Tekrar hareket etmeye başladığında, kalçaları daha sert ve daha hızlı sallanırken, amım onun horozunun etrafında çırpınıyor.

Masanın ahşabı tenime sertçe vuruyor, bu da beni sıkıca tuttuğu için aldığım zevki daha da artırıyor.

"Benim için gel." Dudakları dudaklarıma değiyor.

Uzanıyorum, parmaklarım kaslı omuzlarına batıyor, tırnaklarım tenine batıyor.

Onunla birlikte sallanıyorum, orgazmın kıyısına yaklaşırken başımı daha sert bir şekilde geriye çekiyor, öpücük kopuyor.

Diğer eli aramıza giriyor, nasırlı parmakları klitorisimin etrafında dönüyor, beni uçurumun kenarına gönderen bir basınçla, bacaklarım titriyor.

İtmeye devam ediyor, sanki tek istediği bana sahip olmakmış gibi bana bakıyor. Bana sahip olmak.

İç duvarlarım onun etrafında sıkışırken siki zonkluyor.

Boşaldığında, salıverilmesi beni doldururken itişler yavaşlıyor ve uzuyor.

Çekiliyor ve yüzünde ukala bir sırıtışla kendini uzaklaştırıyor. "Yani, gerçekten sikimi kesecek misin?"

"Eğer bu anlaşılmaya sadık kalacaksak, o zaman benimle dalga geçmeyeceksin." Piknik masasından kayıyorum ve giysilerimi topluyorum, başkalarının buraya gelip beni çıplak görmesine fırsat vermeden giyiniyorum.

Joshua tek kaşını kaldırıyor. "Bana ne yapacağımı sen mi söylüyorsun?"

"Hayır. Sana ne yapmaman gerektiğini söylüyorum." Diğer ayakkabımı aramaya başlamadan önce tişörtümü başımın üzerinden çekiştiriyorum. "Eğer istersen

Bu anlaşma devam edecekse beni becerebilirsin ama başka kimseyi beceremezsin. Ailen tarafından bir daha aşağılanmayacağım."

"Sakın beni kardeşimle kıyaslamaya kalkma." Ben tek ayağımın üzerinde zıplayıp ayakkabımı çekerken o bana doğru ilerliyor.

Dik duruyorum ve ona ters ters bakıyorum. "O zaman onun gibi davranma, o zaman bir sorunumuz olmaz."

Kollarını geniş göğsünün üzerinde kavuşturuyor. "Eğer daha fazla şart koyacaksak, benden ne sakladığını bilmek istiyorum."

"Hiçbir şey." Bu yalan dilimde acı bir tat bırakıyor.

Joshua alay ediyor ve başını sallıyor. "İyi, bana yalan söylemeye devam et. Bak başına neler gelecek."

Dönüp uzaklaşıyor, kamyonu biniyor ve ben ne olduğunu tam olarak anlayamadan motoru çalıştırıyor.

Ancak arka lambaları köşede kaybolduğunda uzun bir yürüyüşe çıkacağımı anlıyorum.

Eve döndüğümde ölü bir adam olacak.

On İkinci Bölüm

JOSHUA

BÜTÜN GECE UYUMADIM.

Dün gece Skyla'yı terk etmek o an için iyi bir fikir gibi gelmişti ama zaman geçtikçe huzursuzluk ve şüphe baş göstermeye başladı.

Arabası yoldan uçarak gelip kaldırıma o kadar hızlı yanaştı ki iki arabanın önünü kesti ve neredeyse aracı kaldırıma fırlatacaktı.

Skyla Chelsea Meydanı'nın önünde benimle buluşmak için arabadan iniyor. "Sen bir piçsin ve umarım cehennemde çürürsün."

Sesindeki kızgınlık vücudumdaki kanın güneye doğru akmasına neden oluyor.

Bazen beni çok kızdırıyor olabilir ama sinirlendiğinde günah kadar seksi olmadığını söylemek yalan olur.

Benim neyim var ki ona bir türlü doyamıyorum?

Dün gece onu görmemiş olsam da, eve geldiğinde bunu duyduğuma eminim. İçimden bir ses

odama girip öfkesini kusacaktı.

Ne yazık ki, akıl sağlığım için evliliğimi bitirip bitirmemem gerektiğini düşünürken beni mavi toplardan başka bir şeyle bırakmadı.

Ama onunla ne kadar uzun zaman geçirirsem, varlığını o kadar çok arzuluyorum.

Deliriyor olmalıyım.

Sırıtarak tuğla duvara yaslanıyorum, dudaklarımın arasında bir sigara. "Dün gece eve yürürken eğlendin mi?"

Beni tersleyerek baldırlarının ortasına kadar inen siyah ipek bir slip elbiseyle yanımdan geçip gidiyor. Sağ tarafındaki yırtmaç inanılmaz derecede yukarı tırmanıyor, dolgun bacaklarını ve neredeyse kalçasında parmağımın morarttığını bildiğim küçük noktayı gösteriyor.

"Oraya girdiğimizde başka bir şey giyeceksin, değil mi?"

Elbisesine bakıyor. "Giydiğim şeyde bir sorun mu var?"

Siktir. Yakasının düşüklüğü göğüslerinin kıvrımını ve belindeki çukurluğu ortaya çıkarıyor.

Sonra bakışlarım daha aşağıya, meme uçlarının kumaşa baskı yaptığı yere kayıyor.

"Benimle evli olman gerekirken, başka erkeklerle dolu bir odaya gireceksin ve onları kendinle yatmaya ikna etmeye çalışıyormuş gibi görüneceksin. Sonra da düğün resepsiyonumuzda insanları öldürmek zorunda kalacağım."

Skyla alay ediyor, bana yaklaşırken gözleri kısılıyor. "Dün gece beni bir uçurumun kenarında bıraktığında ne giyeceğimi belirleyebileceğini sanmıyorum. Bunu kardeşlerime anlatmadığım için şanslısın."

Sigarayı söndürüyorum ve onunla yarı yolda buluşmak için ilerliyorum. "Kardeşlerine bana nasıl sürekli saygısızlık ettiğini anlatıp sonra da sana borçluymuşum gibi mi davranmak istiyorsun?"

Tüm duruşu sertleşiyor. "Kardeşlerimin bunu sorun edeceğini düşünüyorsan, ailenin Aiden için ne kadar önemli olduğunu bilmiyorsun demektir."

"Ailen hakkında herkesin bildiği şeyler dışında pek bir şey bilmiyorum çünkü bana hiçbir şey anlatmaya istekli değilsin." Ellerimi pantolonumun ceplerine sokuyorum ve yanımdan geçen insanlara gülümseyerek başımı sallıyorum.

İhtiyacım olan son şey, tanıdığım herkesin benim ve yeni eşimin zaten geçinmekte zorlandığımızı öğrenmesi. Bu Grady'ye kadar ulaşır ve ben de kızıyla evlenmekten başka bir yol bulmakta zorlanırım.

Skyla saçlarını bir omzunun üzerinden çekiyor. "Bilmen gerekeni biliyorsun. Sen de bana her şeyi anlatmıyorsun ama senin aksine ben başkalarının işlerini sormuyorum çünkü bu kabalık."

Onu şu anda öldürebilirdim. Onu öldürdükten sonra resepsiyona girip, sanki bende bir teleferikten keskin kayaların üzerine atlama isteği uyandırmıyormuş gibi davranabilirdim.

Bu çok cazip bir düşünce, ama bu sadece koridorun sonunda durup başka bir kadının benimle evlenmesini beklememle sonuçlanacak bir düşünce. Nefret ettiğim bir kadınla.

Elimdekiyle kalmayı tercih ederim. Hayatı hakkında her şeyi bilmiyor olabilirim ama araştırmaya başladığımda benden saklamak için yapabileceği fazla bir şey de yok.

Ayrıca, sanırım ona garip bir şekilde bağlanıyorum. Onun gerçekte kim olduğunu bilmek istiyorum.

Bakışlarım bir kez daha onunkilere kayıyor ve o da bana bakıyor, omuzları çökmeden önce dudaklarını büzüyor.

Derin bir nefes alıyor ve kendini toparlayıp ayağa kalkmadan önce şu anda içinden geçen sinirleri dışarı atıyor gibi görünüyor.

Sanırım onu ilk kez kendinden bu kadar emin görüyorum. Bu onu biraz daha insan gibi gösteriyor. Ve eğer aramızdaki bu şey beni ona daha çok çekmiyorsa lanet olsun.

Elimi tutarken yüzünde rahat bir gülümseme var. "Bunu tek başıma yapabilmemin imkânı yok. İlgi odağı olmaktan nefret ediyorum."

Elini biraz daha sıkı tutuyorum, binanın dışını çevreleyen tuğla duvardaki açıklıktan geçip muhteşem bahçeye doğru yürüyorum.

Ağaçlar pırıl pırıl ışıklarla kaplanmış ve bahçelerin uzak ucunda canlı bir müzik grubu çalışıyor. Her şey yemyeşil bir fantezi gibi görünüyor.

Bizi fark ettikleri anda öne doğru fırlıyorlar. Ama

konuşmak istedikleri ben değilim.

İki daha gençkadınlar fırça tarafından Ben, döngü onların kollarını Skyla'nınkilere geçirip onu sürüklüyor.

Aiden elleri cebinde ve kaşları çatık bir şekilde önümde duruyor. "Kız kardeşimle ne halt ettiğini sanıyorsun bilmiyorum ama ona kazık atarsan cesedi saklamasına yardım ederim."

Bahçenin ana görüntüsünden uzakta, binanın yanında kenara çekilirken başkalarının bizi dinlemediğinden emin olmak için etrafıma b a k ı y o r u m . "Ne kadarını biliyorsun?"

"Yeterince."

"Az konuşan bir adamsın o zaman."

Aiden omuz silkiyor, bana bakarken gözleri kısılıyor. "Senden ya da kardeşinden hoşlanmıyorum ama sana ihtiyacımız var. Şimdilik."

Bunu söyledikten sonra başka bir şey söylemeden dönüp uzaklaşıyor.

Bir silah çekip Lynde'in en büyüğünü burada ve şimdi öldürmenin ne kadar uygun olacağını düşünerek gidişini izliyorum.

Skyla muhtemelen beni affetmeyecektir ama kimsenin koruyucu bir ağabey konuşması yapması gerektiğini düşünmesini istemem.

Ben bahçeye geri dönerken Skyla bana doğru geliyor, gözlerinde dehşet var ama kendini tutmaya çalışıyor. Siyah boyalı tırnaklarını avuçlarına geçirdiği için avuçlarında küçük yarım ay izleri var.

Daha sonra sikime sarıldığında nasıl görüldüğünü görmek için sabırsızlanıyorum.

Bir elimle sırtının alt kısmına bastırıp onu kendime çekiyorum. "Buradan koşarak çıkmana iki saniye kalmış gibi görünüyorsun."

Bir elim diğer elimi bulup parmaklarımız birbirine dolanırken bana bakıyor. "Çıkabilirim."

"Grady ve Emily gelene kadar olmaz, tamam mı?" Birkaç iş arkadaşımın ona baktığını fark ettikten sonra ağzının kenarına bir öpücük konduruyorum.

İzlemeye devam ettiklerinde, çenesinden tutup o n u tamamen öpüyorum.

Önce şaşıyor, hemen karşılık vermiyor ama sonra sanki bunu yıllardır yapıyormuşuz gibi içimde eriyor.

Vücudunun her santimi benimkine baskı yapıyor ve bu neredeyse onu dün gece lookoff'ta bıraktığım için pişman olmama yetiyor.

Neredeyse.

Ondan uzaklaştığımda, gözlerinde parlayan şehvetle bana bakıyordu.

Artık kimse ona bakmıyor, çoğu dans pistine ya da masalara göç ediyor.

Skyla'nın yanakları kızarıyor ve geri çekilip elimi bırakıyor.

"Herkesle sahiplenme gösterisi yapmak zorunda değilsin," diyor yumuşak bir sesle. "Ben senin malın değilim."

"Sen benimsin." Bir elimi saçlarına daldırıyorum, başının arkasını kavıyorum ve ona yakın duruyorum.

Nefesi kesiliyor. "Beni bu kadar telaşlandırmandan nefret ediyorum. Ben de senden pek hoşlanmıyorum."

Kıkırdıyorum ve Grady ile Emily'nin bahçeye girişini göz ucuyla yakaladığım sırada dudaklarımı onunkilerin üzerinde gezdiriyorum. "Beni seviyormuş gibi yapabildiğin sürece, benden ne kadar hoşlandığın umurumda değil."

Ama bir iki saniye için ona doğruyu söyleyip söylemediğimi merak ediyorum.

Kaşlarını çatıyor. "Tam bir baş belasısın."

"Ve sen de ders alması gereken bir veletsin." Saçlarını çekiştirerek başını hafifçe geriye yatırdım. Onun hakkında ne hissedersen hissedeyim, kesin olan bir şey var. "Eğer şu anda bu işten vazgeçmeyi aklından bile geçirirsen, aileni daha önce hiç yapmadığım kadar mahvederim."

"Gece uyurken gözlerini kapatmasan iyi edersin."

Grady bize doğru adım atarken elimi belinin kıvrımlarında gezdiriyorum. "Kendine gel Sky, yoksa eve döndüğümüzde bunun bedelini cehennemde ödeyeceksin."

Sanki bir meydan okumaymış gibi sırtıyor ve bir an için ne yapacağından endişeleniyorum.

Onun da en az benim kadar öldürme ve kaos yaratma kapasitesine sahip olduğunu unuttuğum zamanlar oluyor. Yine de onunla ilgili bu ayrıntıyı unutmak kolay, özellikle de öldürmek için giyinmiş ve sınırlarımı test etmeye hazırmış gibi bana bakarken.

"Bu senin karın olmalı."

Geleceğini biliyordum ama bana nerede olduğumu ve etrafımı unutturan bir tarzı var.

Yine de bizi böldüğü için onu öldürebilirim.

Skyla yana kayıyor, kolunu belime doluyor ve yanımda duruyor. "Bay Granville, değil mi? Joshua bana birlikte çalışmaktan zevk aldığı adamın siz olduğunu söyledi."

Fazla abartıyor.

Grady kıkırdıyor ve serin esintiyle birlikte ellerini deri ceketinin ceplerine sokuyor. "Bunun bir zevk olduğunu söyleyeceğinden pek emin değilim ama evet."

Emily gözlerini deviriyor ve kollarını kavuşturmuş bir şekilde duruyor, ancak görünüşe bakılırsa, giydiği inanılmaz kısa elbiseyi tutmaya çalışıyor olmalı. Belki de sadece bir gömlektir ve diğer kıyafetlerini giymeyi unutmuştur çünkü tek bir yanlış hareketinde New Jersey kıçını görecektir.

Skyla yanına doğru eğildi. "Bilmiyorum, işini severek yaptığını düşünüyorum. Yine de seni aile olma fırsatından mahrum ettiğim için üzgünüm."

Emily'nin gözleri neredeyse yuvalarından fırlayacak gibi olurken gülmemeye çalışarak yanağının içini ısııyorum.

Elleri yanlarında pençe şeklinde kıvrılıyor ve Grady hafifçe önüne geçip ben aralarına girmek zorunda kalmadan önce Skyla'ya giden düz yolu kapatana kadar bir kedi dövüşü başlatmaktan saniyeler uzakta gibi görünüyor.

Güzel.

Grady kızını kontrol edemediği için birbirini öldürmeye çalışan iki kadının ortasında kalmak zorunda kalsaydım, o zaman onunla yaptığım ithalat anlaşmasını ciddi bir şekilde düşünürdüm. Öte yandan, sırf bu amaçla onları kavgaya teşvik etmek daha iyi olabilir.

Emily burnunu havaya kaldırdı. "Hâlâ genç görünürken evliliğin tadını çıkar."

Grady gökyüzüne bakıyor ve derin bir nefes alıyor, sanki kızının bir gün yanlış bir kadınla bu şekilde konuşacağını ve kendini öldürteceğini biliyormuş gibi.

Skyla ona sakarca bir gülümseme veriyor. "Yaşlı kadınlar için bir çekicilik var."

"Emeklilik çekleri mi?" Emily'nin tonu serttir.

Skyla sırtarak ona bir çocuktan farksızmış gibi bakıyor. "Çoktan kapılmış erkeklerin peşinden koşmak zorunda değiliz ve kim isterse onunla yatmak zorunda değiliz."

Emily dönüp uzaklaşırken Grady'nin yüzü kırmızının derin bir tonuna bürünüyor ve nefesinin altında mırıldanıyor.

Grady elini yüzüne götürürken, bu gece muhtemelen bu konuda bir telefon alacağımı biliyorum ama umurumda değil. Emily'nin bir kez olsun haddinin bildirildiğini görmek buna değer.

Bir elimi sırtına bastırırken parmaklarım Skyla'nın çıplak kürek kemiğinde geziniyor.

Boğazımı temizliyorum. "Yakın bir zamanda yemeğe çıkmalıyız Grady. Aldığım ürün miktarını artırmakla ilgileniyorum."

Bu onu şimdilik yatıştırmaya yetti.

Emily'nin peşinden gitmeden önce başını sallıyor, şüphesiz ona er ya da geç Skyla'dan ayrılacağımı ve beni alabileceğini söyleyecek.

Sanki bir et parçasından başka bir şey değilmişim gibi. Ya da bir statü sembolü.

Ama Skyla'yı bırakmanın bedeli Emily ile uğraşmak zorunda kalmamak olsa bile, yanımdaki kadının kim olduğunu öğrenmeye çalışırken çok eğleniyorum.

İç çekerek Skyla'ya dönüyorum. "Biliyorsun, oraya onunla gitmek zorunda değildin."

"O başlattı. Büyük çocuklarla oynamak istiyorsa, verdiğini sandığı şeyi nasıl alacağını öğrense iyi olur."

"Ben bir içki alacağım. Ben dönene kadar iş hayatımı daha fazla mahvetmemeye çalış."

İnsanların arasından geçip bara doğru ilerlerken, Skyla beni germiş olsa da mutlu ve rahat görünmek için elimden geleni yapıyorum.

Ne yapacağı hiç belli olmuyor.

Kiminle evliymiş gibi davranacağım konusunda daha fazla düşünmeliydim. Öyle yapsaydım, onun psikopat ama lezzetli kıcıyla kapana kısılmayabilirdim. O zaman da Emily'ye mahkum olurum.

Skyla ne kadar psikopat olursa olsun, onda beni sürekli çağıran bir şeyler var ve görünüşe göre ondan uzaklaşamayacak kadar zayıfım.

Bara yaklaşıyorum ve kız kardeşlerinin etkinlik için planladığı özel kokteyllerden birini sipariş ediyorum. Beklerken etrafımda toplanan insanlara bakıyorum.

Benim gözler inatla ısrarcı üzerinde gidiyor geri için ve Skyla'yı bıraktığım köşede.

Logan ve Bella da onunla birlikte. Geç kaldı, ki bu şaşırtıcı değil.

Şaşırtıcı olan, elinin Skyla'nın boğazına gitmesi ve onu herkesin göremeyeceği bir yere itmesi.

Bella hiçbir şey görmemiş gibi başını öne eğmiş, pazusunda taze bir morlukla koşarak uzaklaşıyor.

Bardan uzaklaşıp Logan'ın Skyla'yı götürdüğü yere doğru aceleyle ilerliyorum. Kendini ne sanıyor bilmiyorum ama karıma el sürmenin bedelini ödeyecek.

Birden fazla kez boynunu sıkmayı düşünmüş olabilirim ama o *benim* dokunmam gereken boynum, onun değil.

"Seni lanet olası piç," diyor Skyla, etin ete çarpma sesi duyulmadan önce sesinde zehir var. "Bana bir daha dokunursan seni öldürürüm."

Köşeyi döndüğümde Skyla'nın onun üzerinde durduğunu, elinin hâlâ yumruk halinde olduğunu ve Logan'ın ona ters ters baktığını görüyorum.

Adam hamle yapıyor ve o hamleyi yaparken kadın adamın ulaşamayacağı bir yere eğiliyor ve yumruğunu adamın karnına indirerek havasını kesiyor.

Pekâlâ, karımla yumruk yumruğa kavga etmek yok.

Adam karısına tekrar uzanamadan yumruğu burnuna çarpıyor, kıkırdağın mide bulandırıcı çatırtısı ve adamın kısık iniltisi havayı dolduruyor.

Geriye doğru tökezliyor, eli burnunun üzerinde ve parmaklarının arasından kan damlıyor.

Yanımızdaki binanın duvarına yaslanıyorum, ağzımın köşesi seğirirken bakışlarım Skyla'nınkilerle birleşiyor. "Burada her şeyi hallettin mi?"

Elini sallıyor ve omuz silkiyor. "Henüz emin değilim. Son derece aptal."

Logan, ayaklarının dibine bir ağız dolusu kan tükürmeden önce ona ters ters bakıyor. "Seni aptal sürtük."

Onu omzundan yakaladım ve ayağımı dizinin arkasına vurdum.

Öfke damarlarımda dolaşırken yere yığıldı.

Ona gülümseyerek bakıyorum. "Tatlım, lütfen gidip herkesin iyi vakit geçirdiğinden emin ol."

Bir kez olsun benimle tartışmadı. Köşeyi dönüp konukları eğlendirmeye gitmeden önce Logan'ın yerde tuttuğu eline ince topuğunu saplıyor.

Logan ayağa kalkıyor ve bana ters ters bakıyor. "Ne yaptığını sanıyorsun sen?"

"Yardıma ihtiyacın var mı?" Royce yanımda beliriyor, Aiden da hemen arkasında. "Çünkü biliyorum ki bu ahmak

kız kardeşimin düğününü mahvetmeye çalışacak kadar aptal."

Gururum onlara gitmelerini ve bu işi bana bırakmalarını söylememi istiyor ama en azından biraz olsun yanımda olmalarına ihtiyacım var. Skyla'yla aramdaki bu şey sona erdiğinde, peşimden gelip beni öldürmelerini istemiyorum.

"Onu buradan çıkarmama yardım edin."

Royce ve Aiden birer koluna girerek Logan'ı yukarı kaldırıyor.

Logan Royce'u tekmelemeye çalışıyor ve böbreğine yediği sert bir yumrukla ödüllendiriliyor.

Kardeşim inliyor, başı düşüyor. "Seni aptal piç kurusu. Bütün aileni ortadan kaldıracığım. Seninle işim bittiğinde, kız kardeşlerinin hepsi hapiste çürüyor olacak."

Aiden kaşlarını kaldırarak bana baktı. "Maaş bordronda çalışan insanların yaptıklarına böyle mi katlanıyorsun?"

"Hayır." Bir sonraki sokağa doğru başımı salladım. "Onu oraya götürün."

Logan çırpınıyor, kurtulmaya çalışıyor. "Benim olanı aldın, Joshua. Bunun senin için iyi sonuçlanacağını mı sanıyorsun? Skyla bir fahişeden başka bir şey değil."

Aiden ve Royce Logan'ı yere atıyor.

Hemen ardından ayağımı göğsüne koydum ve bastırdım. "Karımın adını ağzına almayacaksın, seni sümüklü bok parçası. Seni hemen şimdi öldürmeliyim."

Logan gülererek ayağımı itiyor, hareket etmemi ve onu kaldırmamı sağlamaya çalışıyor. "Bensiz bir hiç olursun. Seni DEA'dan koruyan benim."

Aiden duvara yaslanıyor, ben yerimi değiştirirken bakışlarını üzerime dikeyor.

Eğer bir sınav gibi hissettiren bir şey varsa, o da buydu.

İkisine de kanıtlayacak bir şeyim yok ama yanımda olmaları ileride işime yarayabilir.

Her halükârda Logan bunun için affedilmeyecek.

Ayağım hâlâ göğsünderken çömelip baldırımda sakladığım silahı çıkardım. Şakağına bastırıyorum. "Benim işime yaramayı bıraktığın an, ölürsün."

On Üçüncü Bölüm

SKYLA

LOGAN ben almaya fırsat bulamadan kahvemi tezgahtan kapıyor. "Geçen gün kocan sözümüzü kestiği için konuşmamız gerekiyor."

Hayalini kurduğum kahve ile başlayarak güzel bir sabah geçirmeyi dört gözle bekliyordum. Şimdi ise tek düşündüğüm Logan'ı ensesinden yakalayıp yüzünü tezgâhın kenarına çarpmak.

Yüzünden akan kanı izlemek, kafatasının ikiye bölündüğünü görmek eğlenceli olurdu.

Joshua onu canlı istiyor.

Şimdilik.

"Ölmeyi tercih ederim."

Kahvemi almadan dönüp kafeden çıkıyorum ve caddeye doğru ilerliyorum.

Oraya geri dönüp onu şimdi öldürmeliyim. Onu banyoya götürmek hiçbir şey olmazdı. Onu parçalayabilirim.

kafasını taş çıkıntından aşağı atabilir. Belki de köşeyi şakağına saplardı.

Çılgılık atardı. Muhtemelen ağlardı.

Her yer kan gölüne döner ve bir sürü insan ölür.

Aşırı doz gibi görünmesini sağlayabilirim.

Summer ya da Jade kafeye gelip her şeyi sahnelemem için bana küçük bir paket kokain verirlerse dikkat çekmezler.

Sonunda onun pisliğinden kurtulmuş olurdum.

Bu fikir çok cazip. Onu öldürme fikrinden daha fazla hoşlandığımı sanmıyorum.

Geri dönüp kafeye yürümek ve işi bitirmek için can atıyorum.

Joshua eninde sonunda beni affetmek zorunda kalacaktı.

Logan bana yetişti. Kahvem çoktan bitmiş ve elleri ceplerinde, yanıma geldi. "Özür dilerim, konuşmamızın bittiğini düşünmenin bir nedeni var mı?"

"Sana cevap veriyor gibi mi görünüyorum?" Ona bakıyorum, karşıdan gelen taksinin önüne itmeyi düşünüyorum.

"Ya benimle konuşursun ya da CPS'in Gia'yı ziyaret etmesini sağlarım. Sence banyoda saklanmış eroin bulma ihtimalleri nedir? Çocuk odasında iğneler?"

Onu boğazından tutup tuğla duvara doğru ittim. "Seni piç kurusu. Eğer Gia'yı suçlamayı ve çocuğunu tehlikeye atmayı aklından bile geçirirsen, bu yapacağın son şey olur."

"Biliyor musun, son zamanlarda herkes hayatımı tehdit edip duruyor ve bu artık sıkıcı olmaya başladı."

İnsanlar bizi izlemeye başlayınca elimi bırakıyorum.

Üzerimde güç sahibi olduğu polis karakoluna götürülmek bir seçenek değil. Beni hayatımın geri kalanında hapse atmak için ağzından köpükler saçarak bir sebep arıyor. Ona bir sebep vermeyeceğim.

Logan sırtlıyor ve ellerini deri ceketinin ceplerine sokuyor. "Şimdi, seninle konuşmak istediğimi söyledim, bu da nazık olacağını ve tanıştığımızdan beri ilk kez söyleyeceklerimi dinleyeceğini düşündüğüm anlamına geliyor."

"Ailemi tehdit ettiğin için sen ölü bir adamsın." Yürümeye devam ederken ses tonumu alçak tutuyorum.

O da beni takip ediyor. "Bu tehdit artık eskidi Skyla. Bunu sana daha yeni söyledim. Beni dinlememen konusunda ne demek istediğimi anlıyor musun?"

"Ne istiyorsun?"

"Sadece kardeşimle bir hata yaptığını bilmen gerektiğini düşündüm, ama bunun için seni affetmeye hazırım." Bana yardımsever bir diktatör gibi gülümsüyor. "Boşanma konusunu düşünüyordum da, yasal olarak sahip olduklarının en azından yarısını alabilmelisin çünkü sana evlilik sözleşmesi imzalatmadığını ikimiz de biliyoruz."

"Evliliğimle bu kadar ilgili olman rahatsız edici."

Kaşlarını çatarak önüme geçti. "Bunun bir oyun olduğunu düşünüyor olabilirsin ama değil. Seni affetmeye hazırım, bu yüzden beni dinlemeni ve bunu şakaya vurmayı bırakmanı tavsiye ederim."

"Affedilecek hiçbir şeyim yok."

Logan'ın kaşları kalkıyor ve gözlerinde çılgın ve tehlikeli bir bakış beliriyor. "Özür dileyecek bir şeyin olmadığını mı düşünüyorsun?"

"Hayır, bilmiyorum. Hayatıma devam ettim çünkü sen aletini ait olmadığı yere sokmaya karar verdin. En iyi arkadaşımı becermeye karar verdin çünkü kendini toparlayamayacak kadar zavallı bir çocuktun. Ben senin hiç olmadığın kadar başarılı ve güçlüyüm ve bu seni yiyip bitiriyor."

Ellerini yumruk yaptı, parmak eklemleri beyazlaştı. "Benimle böyle konuşamazsın."

Ona bir adım daha yaklaşıyorum, kan kulaklarıma hücum ediyor ve damarlarımda kaynıyor. "Yaptığım en iyi şey seni terk etmektir. Eğer daha akıllı bir kadın olsaydım, seni aldatırken yakaladığım gün öldürürdüm."

"Denediğini görmek isterdim."

Elim cebime gidiyor ve oradaki kelepçe bıçağı çıkarıp hafifçe sallayarak açıyorum ve ona yaklaşıyorum.

Sokakta yanımızdan geçen diğer insanlara, sadece birbirimize yakın duruyormuşuz gibi görünebilir, belki de o ana kapılmış iki sevgili.

Gerçekte, kırık burun onun için yeterli değil. Şimdi ceketinin altında ve sağ böbreğinin hemen üzerinde bir bıçak var.

Logan bana bakarken keskin bir nefes alıyor. "Peki sen ne yaptığını sanıyorsun?"

"Sana kim olduğumu ve neler yapabileceğimi hatırlatıyorum. Seni sokak ortasında öldürmeyeceğimi sanıyorsan yanılıyorsun."

"Bunu yaparsan, kardeşimden sakladığın her şeyi onun kapısına teslim ederim."

Bıçağı daha derine saplıyorum, etinin hafifçe gevşediğini hissediyorum ve acı dolu tıslamasına, tüm vücudunun gerilmesine sırtıyorum.

"Ateşle oynamak istemezsin Logan, yanacak ve diğer tarafa geçecek kadar taşaklı değilsin."

Acıya karşı dişlerini sıkıyor. "Bir hata yapıyorsun."

"Hayır. Hata seninle birlikte olmaktı. Ya da belki hata elimin hafifçe kaymasıdır. Bıçağı doksan derece çevir. Bıçak yaralarını gördün. Bundan dolayı alacağın yara hakkında ne düşünüyorsun?"

"Sakın buna cüret etme."

Sırtıyorum ve bıçağı biraz daha derine saplıyorum. "Onun yerine böbreğini delebiliyim. Seni toksinlerin vücuduna yayıldığı bir kaldırımda bırakabilirim."

Logan kıvranarak uzaklaşmaya çalışıyor ama bu sadece bıçak yarasını daha da kötüleştiriyor. "Buna pişman olacaksın."

Sadece Joshua'yla başa çıkmak söz konusu olduğunda, ama kendimi gayet iyi idare edebilirim. Hep öyle yaptım.

"Pişman olacağımı sanmıyorum." Yüzünü okşuyorum, parmaklarım elmacık kemiklerinin üstündeki koyu renkli morluğa değiyor ve irkilmesine neden oluyor. "Joshua'nın seni neden hayatta tuttuğunu bilmiyorum. Senin yaptığın saçmalıkları yapsaydım kardeşlerim beni öldürürdü."

"Sen lanet bir psikopatsın." Kendini hatırlar gibi olmadan önce sesinden zehir dökülüyor. "Sadece benimle eve gel ve bunu düzeltmenin bir yolunu bulalım, tamam mı?"

"Kocamdan ayrılmamı mı istiyorsun? Sevdığım adamı? Seninle olmak için mi?" Gülüyorum ve başımı sallayarak yanağını okşuyorum.

tekrar ve çürüğe daha sert vurarak. "Böyle bir şey olmayacak ve böyle olduğunu düşünmen tüm bu olanların en acınası kısmı olabilir."

"Kardeşimin kim olduğunu ya da neye bulaştığını bilmiyorsun."

"Böyle düşünmen çok hoş." Bıçağı birkaç derece sağa çeviriyorum. "Sır diye bir şey yoktur, bu yüzden benimle ya da onunla ilgili ne düşünüyorsan yanılıyorsun ve bundan hemen vazgeçmelisin."

Acıdan inliyor, bir damla gözyaşı yanağından aşağı kayıyor.

Onu sevdiğimi düşünerek kendimi nasıl kandırdım?

Düşünceler çarpıcı bir netlikle geliyor.

Birlikteyken onun bu yönünü görseydim, ondan asla etkilenmezdim.

"Skyla, şu anda sağlıklı düşünemiyorsun. Bu yüzden eve dönmen gerekiyor. Seni çözebiliriz ve sahip olduğun hayata geri dönebilirsin."

Bıçağı biraz yukarı doğru eğiyorum, tekrar inlediğinde gülüyorum.

"Hiç sanmıyorum."

Bıçağı çıkardığımda inliyor ve yere yığılıyor, eli yarasına kenetleniyor.

Onun hizasına gelene kadar çömeliyorum. "Bence bir doktora görünmelisin Logan. Kötü bir kesiğe benziyor."

Bıçağı gömleğine silip kan olup olmadığını kontrol ettikten sonra tekrar katlayıp cebime koyuyorum.

"Seni ve tüm aileni alaşağı edeceğim."

Başımı sallayarak gülüyorum. "Bunu yapmak için işinizde iyi olmanız gerekir. Beni hapse attıracak kanıtlara sahip olman gerekirdi ve böyle bir kanıtın olmadığına göre bir şey yapacağını da sanmıyorum. Tüm eksikliklerin konusunda kendini daha iyi hissetmek için diğer insanları avlamaya çalışan zavallı ve zayıf küçük bir adamdan başka bir şey değilsin."

Öksürüyor, parmaklarının arasından daha fazla kan sızıyor. "Kanıtım var ve onu saklamaktan bıktım. Seni korumaktan bıktım, seni aptal sürük. Artık kendi başınasın."

"Oh, Logan, konu sen olduğunda, her zaman tek başımaydım."

Eve geldiğimde JOSHUA ön holde duruyordu. Hızla hareket edip beni boğazımdan yakalıyor ve duvara fırlatıyor.

Sırtıma yayılan acıyla homurdanıyorum.

Bakışları beyaz bir ateş gibi içimi yakıp kavuruyor.

"Bana kardeşimi sokak ortasında neden bıçakladığını söylemek ister misin?"

"Bir kaldırımdaydık."

Kavrayışı sıkılaşıyor ve nefes almak zorlaşıyor ama tepki vermiyorum.

"Nerede olduğun umurumda bile değil Skyla." "Peki ya sabit bir sikiş?"

Gözlerinde ince bir eğlence parıltısı var. "Şimdi beni kızdırmanın sırası değil."

"Yazık. Ben senin kızgın halini seviyorum." Beni bir yere götürmeyeceğini bildiğim halde sırtıyorum.

Joshua iç geçiriyor ve omuz kılıfındaki silaha uzanıyor. "Neden bana onu neden bıçakladığını söylemiyorsun, ben de sana bir kurşun sıkmayayım?"

"Neden benden ne sakladığını söylemiyorsun, ben de sana kardeşinle aynı muameleyi yapmayayım?" Eline uzanıp tırnaklarımı derisine geçiriyorum.

Tıslıyor, silahını çıkarıp soğuk metali şakağıma bastırıyor, boynumdaki baskı hafiflese bile. "Bıçaklama, Skyla. Şimdi."

"Beni bir kafede köşeye sıkıştırdı ve seni bırakıp onunla geri dönmemi söyledi."

Joshua sırtıyor ve silahı kafama dayıyor. Eğiliyor, ön kolunu duvara dayayarak kendini desteklerken yüzü benimkinden birkaç santim ötede duruyor. "Benden bu kadar çok mu hoşlanıyorsun?"

"Hayır. Ondan o kadar nefret ediyorum. Logan'ı bıçaklamanın seninle hiçbir ilgisi yok." Ellerimi göğsüne koyup onu bir adım geri itmeye çalışıyorum ama yerinden kıpırdamıyor.

Silah başıma dayanıyor ve kalbimi hızlandırıyor. Uzun bir süre sonra silahı bırakıyor.

Bir gün beni öldürecek.

Belki önce ben onu öldürürüm.

Ama öldürmeyeceğimi biliyorum çünkü bu düşünce göğsümün sıkışmasına neden oluyor.

Yine de, o ne olduğunu anlamadan bıçağı çıkarıp, bıçağın düz kısmını boynunun nabız gibi atan damarına dayıyorum. "Kafama bir daha silah daya Joshua ve ne olacağını gör. İtip kakabileceğın kadınlara alışkın olabilirsiniz ama artık değıl."

Sertçe yutkunuyor, bana bakışında şehvetle kızgınlık savaşıyor.

Etrafımızdaki hava elektrikle kıvılcımlanıyor ve bir an için ikimiz de hareket etmiyoruz.

Sonra eli benimkine uzanıyor, bileğimi kavırıyor ve boynundan uzaklaştıırp başımın üstüne doğru çekiyor.

Joshua bileğimi sertçe duvara çarpıyor ama ben bıçağı tutmaya devam ediyorum. "Bu boku tekrar denemek ister misin?"

"Benden ne sakladığını söylemezsen deneyeceğim."

İki parmağını baskı noktama sokuyor, bıçağı düşürmekten başka çarem kalmayana kadar acı içimde dalgalanıyor.

Bıçak yere çarpıyor ve o da tekmeleyerek uzaklaştıırıyor.

"Sırlar hakkında konuşmak istiyorsan, sırlar hakkında konuşabiliriz." Ağzımı kapatıp ona ters ters bakıyorum.

Logan'ın neden bahsettiğini bilmek istesem de, beni konuşmaya zorlarsa kaybedecek çok şeyim var. Kendisi de dahil.

Bakışma rekabeti bir süre daha devam ettikten sonra elimi bırakıp bir adım geri çekiliyor.

"Logan'ı ben hallederim."

"Peki ya benden sakladığını söylediğı şeyler?"

"Ne olmuş onlara?" Joshua'nın ses tonu duygudan yoksun, çünkü içimi görüyor. "Bu bir ilişki değil ama sen öyleymiş gibi davranıyorsun. Hayatımın hiçbir parçasında hakkın yok ve bunu hatırlasan iyi edersin."

Göğsüme çarpan acı beni şaşırtıyor ve gözlerim karıncalanıyor, ama söylediklerinin beni ne kadar etkilediğini bilmesine izin vermiyorum.

Başka bir şey söylemeden evden fırlayıp çıkıyor, kapı arkasından çarpıyor, duvarı sarsıyor ve midemde hastalıklı bir his bırakıyor.

Neden sözleri beni bu kadar derinden yaraladı?

Benden ne sakladığını bilmiyorum.

Ama yine de ondan ne sakladığımı hakkında hiçbir fikri yok.

Eğer bilseydi, bana bir daha asla bakmazdı. Ve buna dayanmakta zorlanacağımı düşünmeye başlıyorum.

Bölüm On Dört

JOSHUA

BİR BOK GÖSTERİSİ VAR, bir de karımın ve kardeşimin sebep olduğu lanet olası karmaşa var.

Ve bir de önümde yanan bina var, sırtlarına hortumlar ve otomatik tüfekler bağlanmış adamlar tarafından söndürülmeye çalışılan son yangın.

Lyndes'lere tekrar bulaşmanın hayatıma bu kadar bela getireceğini bilseydim, bunu yapmazdım.

Bir parçam bu düşünceden geri çekilirken göğsüme bir sızı çarpıyor.

Ona aşık olamam. Olabilir miyim?

Çünkü hayatımın geri kalanını Skyla'nın daracık amına gömülerek geçirsem bile, buna gerçekten değer mi?

Kafamın içinde "EVET!" diye bağırın sesi duymazdan geliyorum, çünkü bunun doğru olduğunu biliyorum.

Bu sahte ilişkinin birçok bulanık çizgisi var ve artık neyin sahte neyin gerçek olduğu konusunda hiçbir fikrim yok.

Ama Őu anda bunların hićbiriyle uęrařacak ne zamanım ne de zihinsel kapasitem var.

"Şu anda depodayım." Telefonu kulağımla omzum arasında tutuyorum. "Durum kötü. Her Şey yanmış."

Lyndes her neye bulaőtıysa, durum kőtü. Bu anlaőmada ćok para kaybedeceęime dair bir his var ićimde.

Onlara sattığım Őey ićin maliyet fiyatının iki katını talep etmeye başlamalıyım. Bu, onlara tedarik ederek neredeyse zarar etmekten daha iyi olur.

"Lanet olsun." Skyla ić gećiriyor ve telefonun arka planında bir Őey kıpırdanıyor. "Őu anda oraya inemem. Kalani'ye halletmesini söyleyebilir misin?"

Eskiden kokain tuğlalarını tutan erimiő kaućuk palete bir kez daha bakıyorum. "Bunu onsuz da halledebilirim. Sana aőaęı inip halledeceğimi söylemiőtım."

"Ben de sana bunun ailemin iő olduęunu söylüyorum. Uyuőturucuyu senden satın aldık ve bununla ilgilenmesi gereken biziz," diyor Skyla, sesi keskin. "Halletmeye ćalıőırsan Aiden'a hakaret etmiő olursun."

Derin bir nefes veriyorum ve üstümdeki yanmış kiriőlerin arasından gökyüzüne bakıyorum. "Şu anda bunun bir önemi olduğunu sanmıyorum."

Logan depoya giriyor ve etrafına bakınıyor, giydiği tiőörtün göğsünde büyük, kalın bir yazı tipiyle *DEA* yazıyor. "Sanırım biraz konuşmamızın zamanı geldi Joshua. Sence de öyle değil mi?"

Skyla arka planda inliyor. "Bu bok lekesi, değil mi?"

Şu anda yüzündeki ifadeyi hayal edebiliyorum.

"Evet, bu o." Logan depoda dolaşırken ona bakıyorum, yanmış tuğla duvarlara bakıyor.

Logan'a yaklaştımadan önce telefonu cebime atıp vedalaştımadan aramayı sonlandırıyorum.

Odanın diğer tarafında hâlâ duran metal varillere bakarken bana bakıyor. "Eğer isteseydim seni şu anda tutuklayabilirdim. Skyla'yı da. Bu deponun onun ailesine ait olduğu biliniyor ve etrafa baktığımda gördüğüm tek şey uyuşturucu."

Yerdeki külü işaret ediyorum. "Tam olarak ne uyuşturucusu?"

Bakışları daralıyor, ağzı düz bir çizgi haline geliyor. Kırık bir pencerenin önünde dururken elleri iki yanında toplanıyor.

"İkimiz de bu depoda ne saklandığını biliyoruz."

"Burada ne saklandığını bilmiyorum." Ellerimi ceplerime sokuyorum. "Bıçak yaran nasıl? Acıdığını duydum."

Logan'ın yüzü kırmızının derin bir tonuna dönüştü. Eğer mümkün olsaydı, kulaklarından buhar çıkmaya başladılar. "Karının bir psikopat olduğunu biliyorsun o zaman?"

Omuz silkiyorum ama kalbim küt küt atıyor.

"Eş" kelimesi Skyla'yla ilişkilendirildiğinde neden kulağa bu kadar doğru geliyor?

Kahretsin, bu her ne haltsa silkelenip atmam lazım.

Seçeneklerimi tartarak Logan'a doğru ilerliyorum.

Onu hemen şimdi öldürebilirim. Cesedini ateşe verebilirim. Yangın başladığında burada olduğu için onu suçlamak kolay olurdu. Bütün suçu onun üzerine atabilirdim. Uyuşturucu satıcılığını bile onun üzerine yıkabilirdim.

Ama o zaman DEA'daki bağlantımı kaybederim ve tüm gözler bana döner.

Bu henüz alamayacağım bir risk. Grady ile olan ilişkim zaten sallantıdayken olmaz.

Şu anda çok fazla değişken var.

"Beni öldürecek misin?" Logan aklımı okuyormuş gibi soruyor. "Şu anda bunu düşünürsün, değil mi? Bunu gözlerinde görebiliyorum. Sen her zaman soğuk ve hesapçı bir piç oldun."

"Birimizin öyle olması gerekiyordu. Babam öldükten sonra yönetimi devralmak için her zaman çok zayıftın."

"Sahip olduğu gücü istediğin için onu öldürmesi için oraya birini gönderdikten sonra mı?"

Hay sikeyim.

"Neden bahsettiğinizi bilmiyorum. Ben babamı öldürtmedim. Ben de seninle aynı çağrıyı aldım. Biri ona saldırmış ve hücresinde ölüme terk etmiş."

Logan depoda dolaşmaya devam ediyor, etrafa bakıyor ama bulabileceği ya da bana karşı kullanabileceği bir şey yok.

"Sorun da bu, Joshua. Bu senin her zaman oynadığın oyun. Hiçbir şey bilmiyormuş gibi davranıyorsun ama onun ölüm sebebi sensin. Sen ve o birbirinize çok benziyordunuz."

"Şimdi de annem gibi konuşuyorsun."

Sırıttıyor ve ellerini arkasında kavuşturmuş bana bakıyor, oynadığını sandığı oyunda üstün olan kendisiymiş gibi kasıla kasıla yürüyor. "Seninle hiçbir şey yapmak istememesinin bir nedeni var."

"Yıllar boyunca bunu açıkça belirtti. Ben de onunla hiçbir şey yapmak istemiyorum." Volta atmayı bırakıp onu inceliyorum, oyalamaya çalışıyormuş gibi pencereden dışarı bakışını izliyorum.

Hay sikeyim. Bana tuzak mı kurdu?

Ne olduğunu anlamasına fırsat vermeden ileri atılıyorum.

Gömleğini avucumun içinde sıkıca tutarak onu hâlâ ayakta duran metal sütunlardan birine doğru itiyorum.

Gözleri açılıyor ve alnında boncuk boncuk terler

birikiyor. Logan korkusunu benden saklamakta hiç iyi değildi.

Sertçe yutkunuyor, elleri yukarı kalkıyor ve avuç içleri dışarı bakıyor. "Ne yaptığını sanıyorsun bilmiyorum ama ben olsam bir sonraki hamleni düşünürdüm."

"Bence kardeşim onun için yaptığım hiçbir şeye değer vermeyen bir sıçan." Onu tekrar kolona çarpmadan önce kolondan çekiyorum. "Bence babam hapse girdikten sonra aileye ben baktım ve yapılması gerekeni yapmaya istekli olanın ben olduğum gerçeğine her zaman içerledin. Bence günün sonunda bir korkaktan başka bir şey değilsin."

"Hiçbir şey bilmiyorsun."

"Bilmiyor muyum?" Kıkırdayarak iki parmağımı bıçak yarasına bastırıyorum.

Dişleri sıkıştı ve tısladı. "Hata yapıyorsun."

"Sen omurgasızsın." Parmaklarımı yaranın içine sokuyorum, kanının sıcaklığı ve yapışkanlığı gömleğin içinden sızıyor. "Her zaman öyleydin."

Ama son zamanlarda giderek daha küstah davranıyor.

Bunun Skyla'yla bir ilgisi olup olmadığını ya da kenarda oturmaktan bıkip bıkmadığını merak ediyorum.

Eve döndüğümde Andrew'un Logan'ı araştırmaya başlamasını sağlayacağım. En ufak bir şey bulursa, uğraşmam gereken bir sorunum daha olacak.

Ben parmaklarımı daha derine bastırırken Logan benden uzaklaşmaya çalışıyor.

Dişlerini gıcırdatıyor. "Bir gün, daha büyük ve daha acımasız biri senden her şeyini alacak."

Dikişlerini yırtıyorum ve parmaklarımı yaranın içine sokup o çılgılık atana kadar büküyorum. "Bu bir tehdit mi?"

Parmaklarımı yaradan çıkarıp onu yere düşürüyorum.

Dizlerinin üzerine çöküyor, bana bakarken ellerini yarasına bastırıyor.

Gözlerindeki bakış çıldırmış gibiydi ve diğer eli kalçasındaki silaha doğru uzanıyordu.

İç çekerek kendi silahımı kılıfından çıkardım ve kafasına doğrultup emniyetini kapattım.

"Skyla'nın bugün sana yaptığı şey çocuk oyuncağıydı. Eğer bir daha ona yaklaşırsan ya da karımı tehdit edersen, karşında beni bulursun."

Silahın namlusundan aşağı bakıyor, kaşları birbirine yaklaşıyor, gözlerinde nefret var.

Eğer ilişkimiz daha önce gergin değilse bile, bugün burada olan her şey onu sudan çıkardı. Bundan sonra asla toparlanamayacağız.

İstediğimden değil. Ona artık kardeşim demek istemiyorum ama federaller ben hazır olmadan oyun oynamak için çok riskli.

Silahı indirerek külün bir kısmını ona doğru savuruyorum ve yüzüne püskürtüyorum. "Kendini toparlamalı ve kafanda ne haltlar dönüyorsa halletmelisin."

Silahı kılıfıma geri soktuktan sonra dönüp uzaklaşıyorum, eve gidip Skyla ile uğraşmaya hazırım. Bu da zamanım olmayan başka bir savaş.

Gerçi onunla savaşmanın da kendine has anları var.

Belki de ikisini de öldürüp bu işi bitirmek daha kolay olurdu.

Ama onun hayatımda olmadığı düşüncesi bile ağzımda kötü bir tat bırakıyor.

Sırtıma ağır bir şey çarpıyor ve inerken beni yere düşürüyor.

Logan ben onu atamadan ellerini üzerime koymaya çalışırken ağırlık sırtıma baskı yapıyor.

Parmakları omzuma saplanıp beni ters çevirmeye çalışıyor.

Kafamı kırık burnuna çarpıyorum ve geri döndüğünde sırtıtıyorum.

Yüzünden kanlar akıyor ve elinin tersiyle silerek bana ters ters bakıyor.

Öne atılıp onu boğazından yakalıyorum ve bir tahtaya saplanmış çiviye birkaç santim kala onu tekrar yere çarpıyorum.

Bana bakmadan önce bakışları çiviye kayıyor.

Dizi göğsüme sertçe çarpıyor, tüm hava ciğerlerimi terk ediyor.

Tutuşum beni itmesine yetecek kadar gevşedi.

O üstüme çıkarken çividen kaçarak yana yuvarlanıyorum.

Yumruğu elmacık kemiğimi buluyor ve yüzümün sol tarafında acı çiçekleri açıyor.

İnliyorum ve silahıma uzanıyorum ama silahımı çekip kapının yanına fırlatıyor.

Logan bana tekrar yumruk atıyor ama bu son şanslı vuruşu oluyor.

Yumruğumu yarasına indiriyorum.

Uluyor ve ben de tereddüt anını kullanarak onu saçlarından yakalayıp kafasını yanıımızdaki sütuna çarpıyorum.

Başının yan tarafında büyük kırmızı bir yara oluşmaya başladı bile ve gözlerinin altındaki koyu halkalar burnunun yeniden kırılmasıyla daha da kötüleşecek gibi görünüyor.

İnliyor ve ikimiz de ayağa kalkarken bir elini başına götürüyor.

"Beni reddetmeye ve görmezden gelmeye devam edemezsin." Ses tonu sertleşirken, ağzını sıkışık bir çizgiye bastırarak bakıyor.

Silahına doğru yürüyorum ve onu alıyorum. "Bu bir alışkanlık haline gelmeye başladı Logan. Ve ben hoşgörölü bir adam değilim."

Logan alay ediyor ve yere bir ağız dolusu kan tükürüyor. "Bunun beni korkutması mı gerekiyor?"

Silahı bir kez daha ona doğrultuyorum, bu sefer kalçasının dış tarafına nişan alıyorum.

Başka bir şey söylemeden tetiği çekiyorum, mermi deriyi sıyrıp geçiyor.

Canını acıtmaya yetiyor ve bunu gösterecek bir yara izi olacak, ama uzun süre canı yanmayacak.

Öfkesi geçmeden önce onu göğsünden vurmuşum gibi feryat ediyor. "Bu ne lan!"

"Seninle oyun oynamayacağım. Hizaya gel, yoksa bir sonraki sıyrık bile olmayacak."

Bir elini kurşun yarasına bastırıyor. "Onu tanımıyorsun. Hayatının çoğunu beni tanıyarak geçirdin ve bana böyle mi davranıyorsun? Senin için yaptığım onca şeyden sonra?"

Önüne çömelip silahı ayağına doğrultuyorum. "Sana *hiç* güvenmedim Logan. Güvenmek aptallık olurdu. Her zaman sinsice dolaşıyorsun. Sonuçları hakkında fazla düşünmeden hayattan kurtulmanın en kolay yolunu arıyorsun."

"Yaşadığım hiçbir şeyi bilmiyorsun."

"İşte burada yanıliyorsun." Silahın namlusunu çenesinin altına dayadım ve bana bakması için başını kaldırmaya zorladım. "Seni korumak ve kollamak için yıllarımı harcadım. Narkotik'te işe girebilmen için seni temiz tuttum. Sorun şu ki, sıkı çalışmam ve yatırımım artık karşılığını vermiyor."

Gözlerinde endişe parlıyor ve alnından daha fazla ter akıyor. "Karına senden ne sakladığını sordun mu?"

"Sakin şimdi bunu Skyla'nın üzerine yıkmaya kalkma. Yaptıklarının hesabını vermenin zamanı geldi."

Başını silahtan çevirmeye çalışıyor ama ben silahı yerinde tutuyorum, uzaktan siren sesleri geliyor.

"Kendini canavar sanıyorsun ama onun yanında hiçbir şeyin yok." diye tükürüyor.

"Onu tanıyormuş gibi davranmayı bırakmalısın ve senin için neyin iyi olduğunu biliyorsan, beni terk etmesi için onu ikna etmeye çalışmaktan vazgeçersin." Silahı çeviriyorum, ağzını çenesinin alt tarafına bastırıyorum. "Bunu hemen burada ve şimdi bitirebiliriz. Sadece geri çekilmen ve kafası karışık ve bilgisiz küçük bir çocuktan başka bir şey değilken neler olup bittiğini bildiğini düşünmeyi bırakman gerekiyor."

Gözlerinde nefret parlıyor. "Benden kurtulursan başına neler geleceğini bilmiyorsun."

"Şimdi, senden neden kurtulayım ki?" Silahı indirip sırtıyıyorum ve onu bir kez daha yere itmeden önce omzuna vuruyorum. "Biz kardeşiz. Bana hâlâ sadık olduğunu göstermek için bir şansın olacak."

"Skyla ve ailesi başlarına gelecek her şeyi hak ediyor."

İç çekerek silahı kafasının arkasına dayadım. "Bu son şansın."

Siren sesleri yükselirken silahı kılıfına geri sokuyorum. Etrafta dolanmak yerine kapıdan çıkıp arabama biniyorum ve sakince uzaklaşıyorum.

Bırakalım polisler Logan'ı küllerin arasında bulsun. Ben bu karmaşadan uzaklaşırken o da onlara ne söyleyeceğini düşünerek iyi vakit geçirebilir.

Karımın gerçekte kim olduğunu ve benden neleri saklayabileceğini düşündüğünü araştırmaya başlamanın zamanı geldi.

Sırları ne kadar tehlikeli olursa olsun, beni öldürmezler.

Ama onu öldürebilirler.

On Beşinci Bölüm

SKYLA

KALANI çamaşırhanenin kapısında duruyor, yüzünün rengi solmuş ve dudaklarını gergin bir gülümseme kaplamış. Ben yaklaştıkça başını hafifçe sallıyor ve midemin dibinde bir çukur açılıyor.

Şimdi ne haltlar dönüyor?

Derin bir nefes alıyorum, ellerimi ceplerime sokuyorum ve rahat görünmeye çalışıyorum.

Polis soruşturmayı kapatmış ve çamaşırhaneler yeniden açılmak üzere olsa da, bu bizi takip etmedikleri ve her hareketimizi izlemedikleri anlamına gelmiyor.

Logan denen piç muhtemelen bu işin başını çekiyor.

Ben yaklaştıkça Kalani saçlarını bir omzunun üzerinden çekiyor. "Ne zaman geleceğini merak ediyordum. Ateşli kocan seni bütün gece ayakta mı tuttu?"

"Onun gibi bir şey."

Neyim olduğu hakkında hiçbir fikrim yok ama son zamanlarda her şeyin eskisi kadar rahat olmamasını itiraf etmek istediğimden daha fazla önemsiyorum.

Logan'la ilgili koridordaki yüzleşmeden beri. Ya da depo yandığından beri.

Ve tüm bu kafa karıştırıcı duygular ve bu garip çekimle, sanırım benim ondan kaçtığım kadar onun da benden kaçıyor olmasına şükretmeliyim.

İsteyeceğim son şey ona aşık olmak, gerçi bunun için biraz geç kalmış olabilirim.

Kalani kapıyı iterek açıyor ve ben onu içeri kadar takip ederken kapıyı tutuyor. Kapıyı arkamızdan kapatıp kilitlediğinde kalp atışlarım hızlanıyor.

Ne haltlar döndüğünü bilmiyorum. Normal bir iş günü için geldiğimi, her şeyi yeniden açılışa hazırladığımı sanıyordum ama görünüşe göre öyle değilmiş.

"Bilmem gereken bir şey var mı?"

Kalani bir silah çıkarıyor ve köşeye doğrultuyor.

Dönüp ön pencerelerin olduğu küçük oyuğa bakıyorum.

Zoe gülümsüyor ve koltuğunda arkasına yaslanırken bir bacağını diğerinin üzerine atıyor. "Ailenin masaya koymaya çalıştığı pazarlık hakkında konuşmamızın zamanı geldi diye düşündüm."

Kaskatı kesilip kapıya doğru bakıyorum.

Aiden'ın son detayları görüşmek üzere bir saat içinde burada olması gerekiyor ama onu burada yakalarsa kıyamet kopar.

Ailesinin bize yaptıklarından sonra Zoe'nin yaşamasına izin vermesine imkân yok.

Artık Noah öldüğüne ve Gia Royce'la birlikte olduğuna göre, sorumlu kişi Zoe'dir. Ailesinin yaptıklarının bedelini ödeyecek olan o.

Günahlar. Noah'ın üvey kardeşi olabilir ama en az onun kadar gaddar.

Ellerimi ceplerimden çıkarıp bıçağı kot pantolonumun içinde bırakıyorum. "Neden kardeşim yerine benimle konuşmak istiyorsun?"

Bana alaycı bir gülümseme veriyor.

"Nedenini biliyorsun." Aiden yerine hep ben.

İnsanların benimle konuşmanın daha kolay olduğu fikrine nereden kapıldıklarını bilmiyorum. Hepsi bana gelmenin onları onun gazabından kurtaracağını düşünüyor. Hiçbiri endişelenmeleri gerekenin ben olduğumun farkında değil.

Ve işte buradayız, bir kişi daha beni hafife alıyor. Ama bunu kendi avantajıma kullanabilirim.

As I Yürümek daha yakın için Onu, I al
a bak etrafında çamaşırhanede.

Burada başka kimse yok.

Zoe, Kalani ve benim bugün geleceğimizi nereden biliyordu?
Çamaşırhanenin yeniden açıldığını nereden biliyordu?

Rinaldo'ların uyuşturucu depolama ve sevkiyatını engelleyebildiğini düşünürsek, yüksek mevkilerden birinin ona yardım ettiğini tahmin ediyorum.

Ben yaklaşırken Zoe irkilmiyor.

Kalani silahını beline sokar.

"Otur, Kalani. Güçlü olarak iyi yapmak
kendimiz Zoe bizi haraca bağlamaya çalışırken
rahat olalım."

"Bu bir k a z ı k l a m a değil." Zoe yanındaki kahve
bardağına uzanıyor. "Eğer öyleyse, bu en dostane olanı.

Hiç görmedim. İş arkadaşınız bana kahve bile getirdi. Çok nazıksınız."

Kalani homurdanıyor.

Tezgâha yaslanıp kollarımı kavuşturuyorum. "Başka birine gitseydin çoktan ölmüş olurdun."

"Biliyorum." Zoe bir yudum almadan önce bardağın kenarından gülümsüyor. Bardağı kenara koyuyor, bakışları hesaplı. "Ama sen uzun vadeli oynamayı seven soğuk bir kaltaksın."

"O zaman sadece Aiden'dan kaçmıyorsun?"

"Dediğin gibi, buraya girdiğim anda beni öldürürdü. Muhtemelen vücudumla da bir gösteri yapardı. Sen öyle biri değilsin. Büyük resmi görüyorsun ve onu manipüle ediyorsun."

"Şu anda hangi büyük resmi görmeliyim?" "Seni ve aileni yok edeceğim bir resim."

Bir kaşımı kaldırıyorum, dudaklarımın kenarında eğlenen bir gülümseme beliriyor. "Bunu yapmazsın. Kız kardeşin ve yeğenin artık ailenin bir parçası."

Zoe ince bir omzunu silkiyor. "Kimse kalmayınca Gia'nın aklı başına gelecektir."

"Onun öyle olmadığını biliyorsun."

Sandalyeye daha da gömülürken ayağını zıplatıyor. "Konuşmamız gereken bir iş var. Bunun huzurlu bir konuşma olmasını istiyorsanız, desteğinizin gitmesini öneririm."

Kalani'nin bakışları benimkilerle kilitleniyor ve başını küçük bir kez daha sallıyor.

Haklı olmasına ve Zoe'yle yalnız kalmamam gerekmesine rağmen, ikimizden biri odada olursa hiçbir şey hallolmayacak.

Çenemi kapıya doğru sallıyorum ve Kalani iç çekip gidiyor, o gittikten sonra kilit gümbürdeyerek yerine oturuyor.

Zoe ellerini birbirine vurur ve ayağa kalkar. "Güvensiz ve kindar olmayan bir Lynde olduğunu bilmek güzel."

"Bunun ben olduğumu düşünüyorsan, kesinlikle yanlış kişiyle konuşuyorsun demektir."

"Ellie hakkında her şeyi ve onun hayattan en uzak kız kardeş olduğunu biliyorum." Zoe tezgahın etrafında bir köpekbالیğının suyun etrafında döndüğü gibi dönüyor.

Ben de onunla birlikte dönüyorum, gözlerimi ondan hiç ayırmadan. "Yine de benimle konuşmaya geldin. Peki, ne istiyorsun?"

Zoe makinelerin bulunduğu koridorlardan birinde yürürken hoparlörlerden gelen hafif müziğe eşlik ediyor. Gülümseyerek bana dönmeden önce arka taraftaki ofise göz atıyor.

"Görünüşe göre birbirimize güvenebileceğimizi düşünüyorsun, değil mi?" Zoe kendini yukarı çekerek kurutma makinelerinden birinin üstüne oturuyor, uzun bacakları sallanıyor. "Güvenebileceğimizi düşünmek istiyorum, en azından bu toplantı için."

"Göreceğiz bakalım." Tezgâhın etrafından dolanıyorum ve aramızda birkaç metre bırakarak ona yaklaşıyorum.

"Bakın, ailenizin oturup müzakere edeceğimizi düşündüğünü biliyorum. Onu öldürmeden önce haftalarca Noah ile bunu yapmaya çalışıyordun ve belki de kardeşimi öldürmemiş olsaydın, şimdi her şey farklı olurdu."

"Olmayacağını ikimiz de biliyoruz."

Zoe bacaklarını sallamayı bırakıyor ve sanki içimi görebiliyormuş gibi bana bakıyor. "Adil."

Bir sonraki hamlesini değerlendiriyormuş gibi gözleri kısılıyor.

Aklında iki farklı senaryo olduğuna eminim ve bunlardan en az biri benim ölümümle sonuçlanıyor.

Beni öldürmeye fırsat bulamadan onu şimdi öldürebilirim.

O fark etmeden bıçağı cebimden çıkarmak imkânsız olurdu ama hayatını bir katil olmak için eğitim alarak geçirmedim.

Gia'nın bana anlattıklarına bakılırsa, Zoe Rinaldo'larla ilişkideymiş ama işi striptiz kulüplerini işletmekmiş.

Ya da belki striptizciydi. Hâlâ emin değilim. Yaşlanana kadar Noah'ın onunla pek ilgilenmediği gerçeğinin ötesinde bir ilgisi olduğunu düşünmedim.

Bu şimdi onun düşüşü olabilir. Dövüş konusunda eskisinden daha tecrübeli olabilir ama muhtemelen o bana el kaldırmayı düşünmeden önce ben ona ulaşabilirim.

Bıçağı kaburgalarının arasına sokmak kolay olurdu. Akciğerini delebilirdim. Bıçağı çevirir ve kalbine doğru sürerdim. Boğazını keserdim. Ben bir soygun sahnelemeye çalışırken onu çamaşırhanenin zemininde ölüme terk ederdim.

Kulağına saplanan çemberler en az bin dolar değerinde olmalı.

O kadar para için onu seve seve bıçaklayabilirim ve buna ihtiyacım bile yok.

Ancak, bu bir şeytanı tanırsın ya da tanımazsın durumu.

Onu öldürebilirim ama yerine kimin geçeceğini bilmiyorum.

Jace öldü ve şu anda onun sağ kolu olarak kimin hareket ettiğini bilmiyoruz. Ondan daha kötü biri olabilir ve onu ortadan kaldırmak iki kat daha zor olur.

Uzun bir duraksamadan sonra Zoe dik oturur. "Müzakereler için masaya gelmeyeceğim ve bunu size bildiriyorum."

"Tekrar düşünmelisin."

Kadın homurdanıyor ve başını sallıyor. "Tekrar düşünmeyeceğim ama etrafındaki insanlara daha fazla dikkat etmelisin."

"Bununla ne demek istediğini bana söylemek ister misin?" Ona yaklaşıyorum, elim cebime gidiyor. "Şu anda bu bilginin bana pek faydası yok. Yerinde olsam, oyun oynamak yerine bana bildiğin her şeyi anlatmayı düşünürdüm."

"Oyun yok." Zoe sırtıyor, yalan söylediği çok açık. "Gerçi duyduğuma göre yeni kocanın senin gerçekte kim olduğuna dair hiçbir fikri yokmuş. Bu yönünü ondan daha ne kadar saklayabileceğini düşünüyorsun?"

Kanım donuyor ama tepki vermiyorum. "Neden bahsettiğini bilmiyorum."

Gülerek makinelerden iniyor ve beni tam istediği yerde yakalamış gibi bana yaklaşıyor. "Neden bahsettiğimi *çok* iyi biliyorsun."

Omuz silkiyorum. "Ne bildiğini sandığın hakkında hiçbir fikrim yok ama seni hayal kırıklığına uğrattığım için üzgünüm. Bunu bana karşı kullanamayacaksın. Joshua benim hakkımda her şeyi biliyor."

Sözcükler gerçek gibi kolayca ortaya çıktı.

Bana kalırsa, bilmesi gereken her şeyi biliyor. Gerisi onu ilgilendirmez. Bana aynı açlıkla bakmasını, gözlerinde tiksinti yerine *beni* gören o bakışla bakmasını istiyorsam değil.

Yine de ne biliyor ve ona kim söyledi? Ve gerçekten ne kadarını biliyor?

Zoe sanki bu onun için parkta sıradan bir y r y  m   gibi elini saçlarında gezdiriyor. Başını ofise doğru eğiyor. "İ i orada konu sak daha iyi olmaz mı?"

Onu takip ediyorum, tüylerim diken diken oluyor.

Perdeler hâlâ kapalı,  ama ırhaneye içeriden tek bir ışık bile girmiyor.

Bu i te doğru gitmeyen bir şeyler var.

Masanın arkasındaki sandalyeme oturuyor. "Burada ilginç küçük bir operasyonunuz var."

"Bu, peşine d  e eğin bir sonraki yer olduğu anlamına mı geliyor?"

Boğazının arkasından kayıtsız bir ses çıkarıyor. " ikimiz de Aiden'ın kana susayacağını biliyoruz. Pazarlıklarla ilgilenmesem de, mümkün olduğunca uzun süre hayatta kalmakla ilgileniyorum. Pe imden gelmeyeceğine söz verirsen seni ailenin ayakta kalan son  yesi olarak bırakırım."

Zemin altımdan kayıp gidiyor ve oda inanılmaz derecede ısınıyor. Duvarlar, ondan ve benden başka hiçbir şey yokmuş gibi hissedene kadar içeri doğru bastırıyor.

"Seninle böyle bir anla ma yapmayacağım."

"O zaman aptalsın." Topuklarını masaya vurup rahatlıyor.
"Burada sana tüm dünyanı ateşe vermek üzere olduğuma dair bir uyarıda bulunuyorum **ve** sana bundan kurtulman için bir şans veriyorum ve sen bana hayır mı diyorsun?"

"Aileme elini sürmeye fırsat bulamadan seni öldüreceğim." Ellerimi masaya dayadım ve eğildim. "Seni avlamaktan zevk almayacağımı mı sanıyorsun? Seni öldürmek ve yüzümün gördüğün son şey olmasını sağlamak?"

Ayakları yere düşüyor ve yüzünde parlayan ilgiyle doğruluyor.

Gülümsüyor. "İşte buradasın Azrail. Ben de ne zaman karşılaşacağımızı merak ediyordum."

On Altıncı Bölüm

JOSHUA

Kapalı yatak odasının kapısına bakıyorum.

Bugün diğer tarafta beni ne karşılayacak acaba? Skyla nasıl bir ruh hali içinde olacak?

İçeri girip onu duvara dayasam, boğazına bir bıçak dayasam ve neler olduğunu sorsam ne yapardı? Onun hakkında bilmediğim ne var?

İkimizi de öldürtecek ne tür bir sırrı olduğunu sormak istiyorum.

Sınır ne zaman aşıldı bilmiyorum ama artık ilişkimizi sahte olarak görmüyorum. Ve bu beni çok korkutuyor çünkü neye bulaştığım hakkında hiçbir fikrim yok.

Tek bildiğim, onu kaybetme düşüncesinin sakladığını tahmin ettiğim her şeyden daha incitici olduğu.

Ama yine de bilmek istiyorum. Bilmeye *ihtiyacım* var.

Derin bir nefes alarak yatak odasına giriyorum ve Skyla'ya bakıyorum, sanki dünyada hiçbir şey umurunda değilmiş gibi yatakta uzanıyor. "Hazırlanman gerek."

Ona şu anda benden ne sakladığını sormak istesem de, sanırım ikimizin de gerçek bir çift gibi davranmak için biraz zamana ihtiyacı var.

Eğer bu ilişkiyi satacaksak, ikimiz de yalanları görmezden gelmek için çaba göstermeliyiz.

En azından şimdilik. Çünkü eğer bu ilişkiyi bir sonraki seviyeye taşıyacaksak, ki bence çoktan taşıldık, her şeyi açıkça ortaya koymalıyız.

Benim sırlarım da onunkilerle birlikte ortaya çıkmak zorunda kalsa bile.

Ve henüz buna hazır olup olmadığım konusunda hiçbir fikrim yok. Bana farklı bakması için. Çekip gitmesi için.

O benim ve gitmesine izin verebileceğimi sanmıyorum.

Skyla sırt üstü dönüp dirseklerinin üzerinde doğruluyor, telefonu yana düşüyor. "Neden?"

"Bir randevuya çıkıyoruz."

Kaşları kalkıyor, dolgun dudakları aralanıyor. "Çıkıyor muyuz?"

Yataktan kalkıyor ve tişörtünü çıkarıp yere bırakıyor. Meme uçları sertleşip sütyeninin ince lavanta danteline baskı yapınca sikim kabarıyor.

Yapmak istediğim son şey şu anda oynadığı küçük oyunu bozmak, özellikle de gözlerinde şehvet parlarken ve bana bir ağaç gibi tırmanmasına saniyeler kalmış gibi görünürken.

Benim bakışlar tırmıklar aşağı onu vücut olarak ulaşır için Siyah taytının bel bandını.

Bir kaşımı kaldırıyorum. "Onları da mı çıkaracaksın?"

"Eğer dışarı çıkacaksak, sanırım önce bir duş almam gerek."

Skyla dönüp pencereye doğru ilerliyor ve perdeleri kapatıyor. Sırtı hâlâ bana dönükken bir kez daha bel bandına uzanıyor.

Daracık kumaşı bacaklarından aşağı indirirken eğiliyor, yuvarlak poposu havaya kalkıyor ve beni daha da sertleştiriyor.

Tanrım, el izimle daha da güzel görünürdü.

Ben odayı geçerken tekrar doğruldu.

Bir elimle ensesine yapışıp onu önündeki duvara doğru itiyorum.

Nefesi kesiliyor. "Oh, peki sen ne yaptığını sanıyorsun?"

"Belki de senin alayların için vaktimiz yoktur diye düşünüyorum." Kulak memesini dişlerimin arasında sürüklüyorum, bana karşı kıvranana kadar ısıyorum.

Sırtı kavislenip kızı sıkıma sertçe bastırduğında, elimi yukarı kaldırıp saçlarına batırıyorum.

Yumuşak teller parmaklarımın arasından kayıyor ve başını geriye çekmek için tutuşumu kullanıyorum.

Gırtlaktan gelen kıkırdamaları sıkıma sertleştiriyor.

"Sert çocuk."

Diğer elim belinin kıvrımından kalçasına kadar iniyor.

Tangasının yan tarafını kavıyorum, etini ısırana kadar tenine doğru gergin bir şekilde çekiyorum.

İnliyor, ellerini duvara bastırıyor.

Bakışları benimkilerle birleşiyor. "Benimle alay etmeye devam edecek misin?"

Onun içine gömülmek, teslimiyetini arzulamak, vücudunun her yerinde izlerimi görmek istiyorum. Bu neredeyse bir dürtü. Sürekli. Felç edici.

Ama kontrol *bende*. Onun üzerinde. Kendimin.

Her zaman. Öyle olmak zorundayım.

Bu yüzden onu bıraktım ve kollarımı kavuşturarak bir adım geri çekildim. "Ve sana istediğini vereyim mi? Hayır. Git hazırlan."

Skyla dönüp bana bakıyor, omuz silkmeden önce bakışlarında sinirlilik var. "İyi ama bu biraz zaman alacak. Beni becermeye istekli olmadığına göre, sanırım parmaklarım işimi görecek."

Kıpırdamadan duruyorum. Tepki vermiyorum.

Çünkü Eğer I Hatta nefes al Yanlış, Eğer
a tek kas seğirmeleri, işimin bittiğini
biliyorum.

"Devam et."

Banyoya yöneliyor, kalçaları her adımda sallanıyor, içimi acıtıyor.

Gülümsemesi daha da genişliyor. "Sen bilirsin, ama inlediğim başkasının adı olunca kızma."

Sikerim böyle işi.

Onu duvara çarpmak ve kendimi içine gömmek, bildiği tek kelime benim adım olana kadar onu becermek istiyorum. Onun daracık, küçük amcığının etrafımı sarmasını istiyorum.

Her şeyden çok, bana boyun eğmesini istiyorum.

Bu yüzden onu banyoya kadar takip ediyorum, kıyafetlerimi çıkarıyorum.

Su zaten akıyor, ama Skyla tezgahın üzerinde oturuyor, tamamen çıplak ve kendini beğenmiş görünüyor.

Kollarını göğüslerinin altında kavuşturmuş, onları yukarı doğru itiyor.

Gülüyor ve başını sallıyor, gözlerinde yaramazlık var. Elleri tezgâha düşüyor ve arkasına yaslanıyor. "Çok kolaysın."

Ona yaklaşıyorum, sikim zonkluyor.

Neden bu kadına doyamıyorum?

Kalçalarını tutup ayırıyorum ve aralarına giriyorum, parmaklarım kaygan kıvrımlarında geziniyor.

Nefes nefese bir inilti çıkarıyor ve sikim spazm geçiriyor.

Parmaklarımı klitorisinin etrafında döndürüyorum, amı uyarılmasıyla ıslanırken daha sert bastırıyorum.

Hızını artırmaya çalışarak kalçalarını yuvarlıyor.

Geri çekiliyorum. "Kendi parmaklarını becereceğini sanıyordum."

Bir ayağını göğsüme koyuyor. Beni birkaç adım geri itmeye çalışsa da kıpırdamıyorum.

Bunun yerine bileğinden tutup onu tezgâhtan çekiyorum, bir bacağını büküp yanımda yüksekte tutuyorum.

Sikim onun amına doğru kayıyor, onun uyarılması beni kaplıyor.

"Şimdi, benimle alay etmen hakkında mı konuşmak istiyoruz, yoksa benim için yalvaracak mısın?"

"Yalvarmak benim tarzım değil." Onu, içine girmemi sağlayacak bir açıya kaydırduğımda sesi hafifçe kırılıyor.

"Hayır mı?" Çekiliyorum ve bacağını bırakıyorum. "O zaman sanırım alabileceğinin en iyisi bu."

Sırtarak ondan uzaklaşıp duşa giriyorum ve sıcak suyun sırtımdan akmasına izin veriyorum.

Onun sinirli iç çekişi beni takip ediyor.

Birkaç dakika suyun içinde durup onun gidiş sesini dinliyorum ama ses gelmiyor.

Birkaç uzun dakikadan sonra duşun kapısı açılıyor ve içeri girip önümde dizlerinin üzerine çöküyor, su püskürmesinin hemen dışında.

Bana bakarken eli sikimin etrafını sarıyor, aşağı yukarı okşuyor, başparmağı başın üzerinde geziniyor ve omurgamın dibine doğru bir ürperti gönderiyor.

Dilinin ucuyla uzunluğumun alt tarafını izlerken elinde sarsılıyorum. "Becerilmek istediğini sanıyordum."

"Yalvarmamı istedin." Beni tekrar yalamadan önce bana bakıyor. "Bu benim yalvarışım."

Hay sikeyim.

Ellerim saçlarına gömüldü ve onu kendime doğru çektim.

Ağzını açıyor, beni dudaklarının ötesine ve boğazının arkasına götürüyor.

Yanaklarını çukurlaştırırken tırnakları kalçalarımın batıyor.

Başı uzunluğumda aşağı yukarı sallanmaya başladığında, uzun süre dayanacağımı sanmıyorum.

Ellerinden biri kalçamı bırakıp taşaklarımı kavırıyor, dili ucunda gezinirken onları sertçe sıkıyor.

Acı çekiyorum ve ağzının derinliklerine doğru itiyorum.

Gözleri yaşlarla doluyor ama beni daha d a derine götürüyor, etrafımda inliyor.

Titreşimler beni acıtıyor ve zonklatıyor. Başını geriye çekmek için saçlarını kavriyorum.

Ayağa kalkmadan önce şehvet dolu gözleri benimkilerle buluşuyor.

Ellerimi kışının altına koyup onu kaldırıyorum ve duvara ç a r p ı y o r u m .

İçine daldığımda inliyor, acele etmiyor ve amını genişletiyorum.

Benimle birlikte hareket etmeye başladığında iç duvarları etrafımda çırpınıyor.

Bir kolumu başının üzerine koyarak ona daha sert vuruyorum. Tırnakları omuzlarımın derinliklerine battığında inliyorum.

Sırtı kavislenirken bana tutunuyor.

Boşaldığımda, sert ve hızlıydı. Ona vurmaya devam ediyorum, inlemeleri arttıkça d a h a derine ve daha sert sürüyorum.

Sonunda kendi orgazmının kenarından geçerken bana doğru eğiliyor.

Amcığı sikimdeki her damlayı sağıyor. Yine de onunla işim henüz bitmedi.

Bacakları titremeyi bırakır bırakmaz i ç i n d e n çıkıp onu çeviriyorum.

Onu duvara doğru iterken küçük bir inilti çıkarıyor.

İki parmağımı içine sokuyorum. "Benim için tekrar boşalacaksın ve bu sefer düzgünce yalvaracaksın."

Nefes nefese kalıyor, ben içine daha derine daldıkça kalçaları geriye doğru itiliyor. "Yalvardım zaten."

"Hayır. Küçük bir sürtük gibi davrandın ve ben doğru düşünemeyecek kadar şehvet sarhoşu olana kadar sikimle oynadın."

Küçük kıkırdaması beni duraklattı.

Kalçalarını döndürüyor, daha fazlasını almaya çalışıyor ama ben ondan tamamen çekiliyorum.

"Belki de beni duymadın." Onu duvara doğru itiyorum ve klitorisini çimdikliyorum. "Sana benim için yalvarmanı istediğimi söyledim."

Nefes nefese kalıyor ve kalçalarını tekrar içime sokuyor. "Lütfen, beni boşalt."

"Yeterince iyi değil." Klitorisini daha sert çimdikliyorum, kışını tekrar içime soktuğunda kıkırdıyorum. "Benim için gerçekten boşalmak istiyormuş gibi yalvar."

"Lütfen. Sana ihtiyacım var." Omzunun üzerinden bana bakıyor. "Lütfen."

"Çok daha iyi."

Parmaklarımı tekrar içine sokuyorum, iç duvarlarına çarptırıyorum, ta ki etrafımda o kadar sıkı sarılana kadar, bir şeyleri kıracağını düşünüyorum.

Bacakları titremeye başlıyor, amı inanılmaz derecede sıkılıyor.

Başımı eğip boynunun dibindeki hassas deriyi ısırdığımda boşalıyor.

Kalçaları parmaklarımla birlikte sallanıyor.

O tükenene, vücudu fayanslara yığılana kadar itmeye devam ediyorum.

Bir süre sonra arkasını dönüp bana bakıyor, küçük bir gülümseme ağzının kenarlarını kıvrıyor.

Onu tekrar spreyn içine çekiyorum, parmaklarım saçlarında geziniyor, o şampuana uzanırken saçlarını açıyorum.

Şişeyi ondan aldığımda bir kaşını kaldırıyor ama avucuma biraz döküp köpürtmeye çalışırken hiçbir şey söylemiyor.

Şu anda ne halt olduğunu bilmesem de, doğru hissettiren bir şey var.

Kahretsin! Bu kadına aşık oluyorum ve kendimi tutmamın hiçbir yolu yok.

SKYLA'NIN uzun eteği her adımda ayak bileklerine dolanıyor. Alnındaki teri silmek için uzanıyor, yaz sıcağı çoktan bastırmış. "Central Park'a mı gidiyoruz?"

Kapıdan içeri adım atıyorum ve beni takip etmesini bekliyorum. "Evet, sevdiğin bir yere gidersek bir kez olsun uslu durursun diye düşündüm."

Ağzının kenarı seğiriyor. "Neden bahsettiğinizi anlamıyorum. Ben her zaman kibar davranırım."

Ona düz bir bakış atıyorum, bir elimle sırtının alt kısmına bastırıyorum ve bisikletli biri hızla geçerken onu yoldan çekiyorum.

Ona karşı korumacı içgüdülerim haddinden fazla.

"Evlendiğimizden beri iyi davrandığın tek bir an bile söyleyemem."

"Aletini ağızıma soktum. Bu benim için oldukça hoştu." Yürümeye devam etmeden önce dirseği yan tarafıma çarpıyor, güneş ışığı parlıyor ve saçlarındaki açık renk telleri öne çıkarıyor.

Skyla bir kahkaha patlatırken yanımızdan geçen yaşlı bir kadın bize pis pis bakıyor.

Günlerdir bu kadar kaygısız görünmemişti ve daha da güzel görünüyordu.

Gözlerimi devirerek ellerimi ceplerime sokuyorum ve onu kendime çekme dürtüsüne karşı koyarak bankta oturmuş ona bir et parçasıymış gibi bakan adamlardan koruyorum.

Yine de bakmaya devam ederlerse, bakacak başka bir şeyleri olacak.

Elleri yanlarında gevşek bir şekilde yanıma geliyor. "Buraya gelmeyi sevdiğimi nereden biliyorsun?"

"Birkaç gün önce Summer ve Jade'i aradım."

"Gerçekten mi?" Başını sallamadan önce bana bambaşka biriymişim gibi bakıyor. "Kız kardeşlerime sorduğuna inanamıyorum. Benden hoşlandığını düşünmeye başlayacağım, kocacığım."

Bana böyle seslendiğinde içimi bir ürperti kaplıyor. Doğru hissettiriyor.

"Birbirimizi öldürmeye çalışmadan bir gün geçirmenin güzel olabileceğini düşündüm, ama eğer yanılıyorsam eve gidip bıçak atma alıştırmaları falan yapabiliriz."

Homurdanıyor. "Dürüst olmak gerekirse, benimle bıçak atma yarışına girmek isteyeceğini sanmıyorum."

"Anladım. Baban seni küçük yaştan itibaren ölümcül olman için yetiştirdi." Dönüp onun önünde duruyorum. "Bununla birlikte, ben de yapabileceklerimi hafife almazdım."

Gözlerinde fesatlık parlıyor. "Öyle mi?"

"Evet."

Skyla sırtlıyor ve ellerini boynumun arkasında birleştirerek yukarı uzanıyor.

Ona yaklaşırken kalbim hızla çarpmaya başlıyor, ne yaptığından emin değilim ama öğrenmek istiyorum.

Parmak uçlarında dururken parmakları saçlarıma batıyor, vücudunun her santimi benimkine baskı yapıyor.

Ve sonra kalçamda bir acı patlıyor.

"Tanrı aşkına!" Ona dik dik bakıyorum, dizini uyluğuma sapladığı yeri ovuyorum. "Bu da neydi böyle?"

"Ne kadar ölümcül olduğumla alay etmek istedin." Yürümeye devam ederken omzunun üzerinden bana tatlı bir gülümseme veriyor. "Ben sadece sana neler yapabileceğimi hatırlatmak istedim."

Onu öldürmeliyim.

Bu kolay olmalı. Hayatı için yalvaracak ve ben de boynunu kıracaktım. Kemikli küçük dizini bana sürdüğü için onu parkta cansız bıraktırdım.

Göründüğü kadar kolay değil çünkü onu yanımda istiyorum. Kendi sağlığım ve güvenliğim pahasına bile olsa. Onunla hayat daha zor ama aynı zamanda daha hafif. Daha iyi.

Ve birlikte başka neler yapabileceğimizi bilmek istiyorum.

Ayrıca, daha kötüsü de olabilirdi. Toplara saldırabilirdi.

Skyla bana bakarken tam olarak ne düşündüğümü biliyormuş gibi sırtıyor. "Geliyor musun, yoksa bu yürüyüşü tek başıma mı bitireceğim?"

İçimi çekerek onun peşinden parkın dolambaçlı yollarında yürüyorum ve tekrar sokağa çıkıyorum. "Nereye gidiyoruz?"

"Şey, hayvanat bahçesine gitmemiz gerektiğini düşünüyordum. Summer ve Jade küçükken onları hep oraya götürürdüm."

Yüzündeki uzak anıyı görünce kaşlarım birbirine çarpıyor. "Onlara yakın mısınız? Üçüyle de mi?"

"Daha çok Summer ve Jade. Ellie babamız öldükten sonra zor zamanlar geçirdi çünkü babamız öldürüldüğünde o da oradaydı. Yine de birinin diğerleriyle ilgilenmesi gerekiyordu, ben de öne çıktım."

"Anneniz neredeydi?"

"Babam öldürülmeden iki yıl önce öldü. Araba kazasında. O zamandan önce pek de iyi bir anne sayılmazdı. Babam onu aldatıyordu ve çocukluğumun çoğunda bir insan kabuğuydu."

Başımı salladım. "Babam hapse girdiğinde aileyi ayakta tutan bendim."

"Evet, Logan da öyle derdi, gerçi senin dünyayı yönettiğini ve herkesin sana boyun eğmesi gerektiğini düşündüğünü söylerdi."

Omuz silkerek park etmiş iki arabanın arasından çıkıyorum, hayvanat bahçesine gitmeden önce köşedeki dükkândan kahve alıp geçebilir miyiz diye bakıyorum.

Skyla tam yanımda beliriyor ki köşeden bir minibüs çılgık çılgınlığa geliyor.

Yüzünü buruşturuyor. "Kahretsin."

Önümüzde kayarak durdu ve gökyüzüne bakarak iç geçirdi.

Sürücü camı aşağı inip arka kapı açılırken belimdeki silaha uzanıyorum.

Aiden güneş gözlüklerinin üstünden bana bakıyor. "Atla."

On Yedinci Bölüm

SKYLA

AIDEN bakışlarını bana çevirdiğinde, midem ayaklarımın altına düşüyor ve nabzım çarpıyor.

Ben ona söylemeden önce Zoe'nin çamaşırhaneye gittiğini öğrenmiş miydi?

Gitmesine izin verdiğimi öğrendi mi?

Eğer bu Zoe ile ilgiliyse, işler hızla çirkinleşecek demektir.

Ona ters ters bakıyorum, ondan rahatsız olmadığımı göstermeye çalışıyorum. "Şu anda bir randevumuz var. Daha sonra konuşmak istersen Kalani'den randevu al."

Dudakları ince bir çizgiye dönüşüyor. "Bunun zor olmasını istemiyorum. Ya minibüse binersin ya da seni zorla bindiririm. Ve eğer bunu yapmak zorunda kalırsam, büyük bir sorunumuz olacak."

İç çekerek minibüsün arkasına bindim.

Joshua da beni takip ediyor ama öfkesi dalga dalga yayılıyor.

Şu anda ihtiyacım olan son şey ikisinin kavga etmeye başlaması.

Joshua silahını belinden çıkarıp kucağına koyuyor, trafiğe çıkmadan önce aynaya baktığında Aiden'in gözünden kaçmayan ince bir uyarı.

Arka planda çalan hafif müzik eşliğinde parmaklarını direksiyona vuruyor ama çenesi sıkılmış ve gözlerinin kenarları kırışmış.

Aiden bir sokaktan sonra diğerine dönerek New York'un kalbinden ayrılıyor.

Ne yaptığımı biliyor olmalı. Bizi dışarı çıkaracak.

Joshua uzanıp elini bacağıma koyuyor. Aiden bakmazken silahı bana vermeden önce ona baktığımda elini sıkıyor.

Bir kaşımı kaldırıyorum ama o başını sallıyor.

Birkaç dakika sonra Aiden minibüsü bir ara sokağa çekip motoru durduruyor. "Randevuların ilişkinizin bir parçası olacağına ne zaman karar verdiğinizi merak ediyordum."

"Bu seni ilgilendirmez." Koltukta kayıyorum, arkamı kapıya yaslamak için dönüyorum. "Şimdi bana neden bizi kaçırmaya karar verdiğini söylemiyorsun?"

"Sen çocuk değilsin." Aiden sırtıyor ve güneş gözlüklerini çıkarıp arabanın ön paneline koyuyor.

"Aiden, yemin ederim-"

Joshua yanımdan homurdanarak pencereden dışarı bakıyor, sanki şu anda olanlara tam olarak dikkat etmiyormuş gibi. Yine de vücut dili gergin, her şeyi sarmalanmış ve saldırmaya hazır bir yılan gibi kaskatı.

"İkinizden biri bana Zoe Esposito hakkında ne bildiğini ve şu anda ne yaptığını anlatmak ister mi?" Aiden

Sakin, ama kulaklarının ucuna kadar uzanan kırmızı bir kızarıklık var.

Ben de en ufak bir korkuya kapılmadan ona bakıyorum. "Neden ikimiz de onun hakkında bir şey bilelim ki? Royce ya da Gia'ya sormayı dene. Bahse girerim Bianca bile parmağını ağzından çıkarıp hiçbirimizin o kaltakla bir ilgisi olmadığını söyleyecek kadar uzun sürebilir."

Aiden bana daha çok dişlerini gösteriyormuş gibi görünen bir gülümseme veriyor. "Seninle uğraşmak her zaman büyük bir zevk."

"Sen de tam bir baş belasısın."

"Çocuklar, uslu durun." Joshua sanki kreşteki son damlatmaz bardak için yumruk yumruğa kavga edecektik gibi ikimizin arasına bakıyor.

Belki de öyleyizdir.

Biz gençken Aiden'ın kafasını direksiyona vurmak eğleneliydi. Şimdi yine eğleneli olabilir.

"Uslu duruyoruz *canım*. Ama buraya gelip ikimizi aileye karşı gelmekle ve uber kaltağıyla işbirliği yapmakla suçlamak istiyorsa, o zaman bir sorunumuz olacak."

Aiden kollarını kavuşturmadan önce gözlerini deviriyor. "Senden şüphelenmek için bir nedenim yok diye mi? Gerçekten mi Skyla?"

Koltuğuna sertçe tekme atıyorum, saldırmak için döndüğünde sırtıyorum.

Joshua araya girerek Aiden'ı koltuğuna geri itiyor. "Ne kadar sinir bozucu olursa olsun karıma elini süremeyeceksin."

Onun beni koruması göğsümü ısıtıyor.

Hakkımdaki gerçeği öğrendiğinde her şeyin değişeceğini biliyorum, ama şu an için bu durumla yüzleşmiyor olmam çok iyi.

tek başına.

Aiden ona ters ters bakıyor, eli belindeki silahın yanında geziniyor. "Bu işe karışma. Onunla evli bile değilsin."

"Bunun için şükürler olsun."

Göğsümdeki sızı birdenbire ortaya çıktı.

Aramızdaki ilişkinin gelişmekte olduğunu, belki de artık o kadar da sahte olmadığını düşünmüştüm. En azından benim için değil.

Aptalca, Skyla. Ona aşık olmak gerçekten aptallık. Sen daha iyi bilirsin.

Ve bilmeliydim! Ama yine de oldu.

Acımı yutuyorum.

Sanırım bu anlaşma biter bitmez, her zaman olduğu gibi dünyaya karşı sadece ben olacağım.

Joshua koltuğuna geri yerleşiyor ama gözeneklerinden hâlâ ölümcül bir enerji sızıyor. Minibüsün her köşesini doldurmuş gibi görünüyor, havadaki oksijeni emiyor ve nefes almayı zorlaştırıyor.

Bu karanlık beni çağırıyor.

Ama aramızdaki şeyler farklı olsaydı bile, o da benim gibi hissetseydi, gerçek beni asla kabul edemezdi. Karanlığım onu yutardı.

Ya zamanla ~~beni~~ kabullenmeyi, en karanlık yanlarımı anlamayı öğrenebilirse?

Büyük ihtimalle, o da diğer herkes gibi tepki verecektir. O parçalarımı görecektir ve kaçıp saklanacak. Eninde sonunda yok olacağı umuduyla yokmuş gibi davranacak.

Hayır. Asla bilemez. Bunun bir önemi yok, çünkü onun için bu hâlâ bir anlaşımdan başka bir şey değil.

Aiden bir elini saçlarının arasında gezdiriyor. "Seninle Zoe sorunu hakkında konuşmak istedim, burada oturup seninle tartışmak değil."

"O zaman beni yapmadığım şeyleri yapmakla suçlamayı bırak."

Joshua gözlerini devirerek başını cama yasladı. "Bunun için neden burada olmam gerektiğini bilmiyorum."

Ben de onun neden burada olduğunu bilmiyorum. Aiden genellikle büyük tartışmaları ailesiyle sınırlı tutmaya çalışır. Çok fazla bilginin yayılmasından hoşlanmaz.

Aiden'ın bakışları ona doğru kayıyor. "Çünkü Zoe Esposito kapıma cesetler bırakıyor ve şimdi iki kadına dul olduklarını söylemek zorundayım. Ve üçüncü adam da senin."

"Siktir." Joshua'nın çenesi dişlerini gıcırdatırken fazla mesai yapıyor. "Kim?"

"Bilmiyorum. Andrew bu öğleden sonra cesedi aldı. Seni arayacağını söyledi." Aiden bir kaşını kaldırıyor, sidik yarışının ortasındaki kibirli bir piç gibi görünüyor.

Joshua bana bakıyor, gözlerinde muziplik var. "Başka bir işle meşguldüm ve mesaj bırakmadı."

Aiden öğürmeye başladı. "Bu çok boktan. Hayatım boyunca kız kardeşimin seks yaptığını bilmeden yaşayabilirim. Bunun farkındasın, değil mi?"

Kendini beğenmiş sırıtışı Aiden'a verdiği tek cevaptır.

"Çocuklar, ikinizin de bunu yapması için vaktimiz yok." Aiden'ın telefonuna bakmak için öne doğru eğildim.

Zoe'nin aile evine yakın bir yerde çekilmiş video görüntüsü. "Mülkte olduğuna dair herhangi bir kanıt var mı?"

"Hayır." Aiden telefonu kaydırarak uzaklaştırır. "Ama oydu. Alınlarına baş harflerini kazımış. Bu aile ve insanları damgalama olayı nedir bilmiyorum."

Joshua hafiften ilgilenmiş görünüyor. "Rinaldos'un insanları damgaladığını bilmiyordum."

"Ve hâlâ bilmiyorsun," diye tersliyor Aiden. "Anladın mı?"

"Tamam." Joshua sırtlıyor ve bana bakıyor. "Seni damgalayabilirim."

Ona ters ters bakıyorum. "Yaparsan sana kendi taşaklarını zorla yediririm."

"Sapıkça." Gülüyor.

Aiden yine boğazının arkasından boğuk bir ses çıkarınca Joshua dikkatini kardeşime çeviriyor.

Aiden başını arkaya yatırıyor ve tavana bakıyor. "Sanki lanet bir sirk işletiyorum."

Joshua omuz silkiyor, gülümsemesi sinsî, bakışları soğuk ve hesapçı. "Ölü bedenlerin evinizin ön kapısında son bulduğunu düşünürsek öyle görünüyor. Gerçekte ne tür bir operasyon yürüttüğünüzü merak etmek zorundayım. Bunun olmasına izin vermek için güvenlik ekibinizin palyaço olması gerekir."

"Senin saçmalıklarından bıktım artık!" Aiden'in sesi minibüsün içinde bir kırbaç gibi şaklıyor.

"Ve sırf kız kardeşinin bacağına işeyip ona aileye yönelik bir tehdit olduğunu söyleyebilmek için vaktimi boşa harcadığın yetti artık. Flaş haber, her zaman tehditler vardır."

Joshua ile göz teması kurarak yer değiştiriyorum. "Tamam, neden üçümüz bu konuyu yetişkinler gibi konuşmuyoruz?"

minibüsteki en büyük bela olduğunu mu kanıtlamaya çalışıyorsun?"

"Peki." Joshua koltuğunda kaykılıyor, kollarını geniş göğsünün üzerinde kavuşturuyor. "Gerçi Sky, belki de Summer ve Jade'i yanımıza taşımayı düşünmeliyiz, böylece düzgün bir şekilde korunduklarından emin olabiliriz."

İç çekiyorum.

Joshua hiçbir şey söylemese daha iyi olurdu ve o da bunu biliyor. Her ne sebeple olursa olsun, Aiden'ı kızdırmak için en uygun zamanın bu olduğuna karar verdi.

Hayatımı sikeyim.

Aiden dudaklarını ince bir çizgi halinde bastırıyor, kaşlarının arasında bir kırıksıklık belirliyor. "Cesedimi çiğnersen."

Joshua sırtlıyor ve öne doğru eğiliyor. "Bu ayarlanabilir. Seni öldürmek eğlenceli olurdu. İddiaya girerim görüldüğünün yarısı kadar bile sert değildir. Günün sonunda, uğraştığım diğer adamların çoğu gibi bir korkaktan başka bir şey olmayacaksın."

Aiden bardak tutucusundan bir bıçak çıkarır ve ona doğrultur. "Dene bakalım. O kadar sert olduğunu düşünüyorsan, durma ve bir şeyler dene. Seni deşeceğim."

Parmaklarımı şakaklarıma bastırırken Joshua'nın ağzının kenarı seğiriyor.

Şu anda ne yaptığını bilmiyorum. Aiden onu gerçekten öldürmeye çalışana kadar zorlamaya devam edebilir. Belki de istediği budur.

Belki de benden sakladığı şey, Aiden'ı öldürmek için bir neden aradığı gerçeğidir.

Bu evlilik böyle bir şey mi? Aileme girip hepimizi öldürmenin bir yolunu bulmak için büyük bir sebep mi?

Joshua iç çeker ve başını sallar. "Biliyorsun, bu ne kadar eğlenceli olsa da, günümde yapmayı tercih edeceğim başka şeyler var."

"Bu saçmalığı başlatan sensin." Ellerim havaya kalkıyor, sonra yanlarıma düşüyor. "Bu boku çözebilir miyiz? Güzel bir gün olması gerekiyordu ama şimdi boka sardı. Mümkünse eve gidip tüm bunları unutmak istiyorum."

Aiden gözlerini kapadı ve derin bir nefes aldı. "Şu anda konuşmak istediğim tek kişi Zoe değil."

"Başka ne var?" Joshua tekrar ağzını açmaya başladığında ona buz gibi bir bakış fırlatıyorum.

Sırıttırıyor ama gözlerindeki bakış bunun komik olmaktan çok uzak olduğunu söylüyor.

Aiden bana bakıyor. Kaşları çatılıyor. "Bugün senin taş binana gittim. Evin ne durumda olduğunu görmek ve orada seni bekleyen cesetler olmadığından emin olmak istedim."

"Ve?"

Eğer kapımın önünde cesetler yığılırsa, Zoe'yle aramızdaki sorunlar daha da artacak. Kışına toprak atacağım ve ona neyin çarptığını anlamayacak. Ve onunla işim bittiğinde, Rinaldoların geri kalanının peşine düşeceğim.

Bu düşünce bir dereceye kadar cazip, ama şu anda yapmak istediğimden çok daha fazla iş gibi geliyor.

Önümüzdeki birkaç ay boyunca evliliğim ana odak noktam olmalı.

Zoe şu anda büyük hamleler yapmak için çok zayıf.

Aiden iç geçiriyor, omuzları çöküyor. "Logan oradaydı. Görünüşe göre içeri girmiş."

Joshua daha dik oturur. "Logan mı?"

"Evet, kardeşinle başa çıkman gerek." Aiden Joshua'ya ters ters bakıyor, bıçak hâlâ elinde ama artık ona doğrultulmuş değil. "Oturma odasında Skyla'nın fotoğraflarıyla mastürbasyon yapıyordu."

Boğazımın arkasındaki safra yükseliyor. "Şimdi o kanepeyi yakmak zorunda kalacağım. O kanepeyi severdim."

Joshua'nın elleri yumruk şeklinde kıvrılır. "Onun orada olduğundan emin misin?"

Aiden gözlerini deviriyor. "Oraya kardeşini mastürbasyon yaparken bulma niyetiyle girmedim, o yüzden evet, o olduğundan eminim."

İnliyorum ve elimi yüzümün yan tarafına götürüyorum. "Seni orada görünce ne yaptı?"

"Oradan çok çabuk çıktı." Aiden bıçağı torpido gözüne koydu. "Onu o anda öldürmeliydim."

Joshua'nın kaşları çatılır. "Hâlâ hayatta o zaman?"

Aiden keskin bir şekilde başını sallıyor, bakışları benimkilere kayıyor. "Yaşıyor. Başka birinin halletmesi gerektiğini düşündüm."

Yanağımın içini ısırıyorum, başımı hafifçe eğiyorum ve Joshua'nın silahı yanımdan geri alırken bunu fark etmediğinden emin oluyorum.

Logan'la nasıl başa çıkacağımı henüz bilmiyor olsam da, onunla başa çıkacağım. Benim alanıma bu şekilde saygısızlık edemez.

Onu alt etmek hayatımın en önemli olayı olacak. Bana yaptığı onca şeyden sonra, sonunda bedelini ödeyecek.

Sadece zamanımı beklemeliyim.

Aiden Joshua'ya tekrar bakarken arabanın içi gerginlikle doluyor. Gözleri kısıılıyor ve çenesindeki kaslar ne söyleyeceğinden emin değilmiş gibi seğiriyor. Ya öyle ya da huzuru korumaya çalışıyor ve mümkün olduğunca kendini tutuyor.

Sonunda Aiden bir nefes veriyor. "O şimdilik hayatta çünkü kardeşinle ilgilenmesi gereken kişi sensin."

"Olacağım," diyor Joshua, sesi ölümcül. "Bunun için endişelenme. Bir daha böyle bir şey yapmayacak."

"Bununla ilgilensen iyi olur. Bunun benim üstesinden gelmem gereken bir sorun olmasını istemiyorum. Bu ikimiz için de iyi olmaz." Aiden sırtıyor ve minibüsü bir kez daha çalıştırıyor. "Özellikle de sen. Uyuşturucu baronunun kontrolü kaybetmesi çizmek isteyeceğin bir imaj değil. Suyun içinde bu kadar çok köpekbalığı dolanırken olmaz."

"Bunu ben hallederim." Joshua bana bakıyor, gözlerindeki sıcaklığın zerresi yok olmuş, bir canavar bana bakıyor.

Joshua bana doğru eğilirken hava neredeyse elektrikle çatırdıyor.

Bakışlarım tekrar gözlerine kaymadan önce ağzına düşüyor.

Bunu kazanmana izin vermeyeceğim, Joshua. Öyleyse, oyun başlasın.

Öğleden sonra eve geldiğimizde ayakkabılarımı tekmeleyerek çıkarıyorum, doğruca buzdolabına yöneliyorum ve arkaya sakladığım ballı elma şarabı şişesini çıkarıyorum.

Zaman kaybetmenin ve bir bardak aramanın anlamı yok. Bunun yerine vidalı kapağı açıyorum ve uzun bir yudum almadan önce bir kenara atıyorum.

Joshua beni mutfağa kadar takip ediyor. "Bana şu anda neler olduğunu anlatmak ister misin?"

"Kardeşimi duydun." Kendimi tezgâhın üzerine atıp sırtımı duvara yaslıyorum. "Logan gücünü kötüye kullanan bir pislik ve görünüşe göre seninle evlendiğimden beri bu durum daha da kötüleşecek."

"Bunu ben halledeceğim. Sadece bana güvenmek zorundasın."

Alay ediyorum ve şişeyi ona uzatmadan önce şaraptan uzun bir yudum alıyorum. "Sana güvenmemi mi istiyorsun?"

"*Sana* güvenmemi bekliyorsun." Şarabı kenara koydu. "Kardeşimi ben hallederim. Endişelenmene gerek yok."

Logan'la kendim ilgilenmek istesem de, bir yanım ilgilenilme düşüncesinden hoşlanıyor.

Belki bir kereliğine de olsa, her şeyi bir arada tutan ve aileye bakmaya çalışan kişi ben olmak zorunda değilim.

Joshua benimle ilgilenen kişi olmak istiyor. Bunu benim için halletmek istiyor.

Ona izin vermek istiyorum. Hem de çok.

Bu yüzden tezgahtan aşağı kayıyorum, kalbim göğsümde çarpıyor.

Joshua'ya yaklaştığımda o elektrik hissi havada yeniden kıvılcımlanıyor, bedenlerimiz birbirine yaklaşıyor.

"Bu sahte evlilik bir hatadan başka bir şey değil." Yanlış hissetmeme rağmen kelimeleri zorla çıkartıyorum. "Bunu teklif ettiğinde sana eğilmeni söylemeliydim."

Elini uzatıyor, parmakları enemde geziniyor, dokunduğu her yerde kıvılcımlar akıyor. "O zaman neden hâlâ burada duruyorsun?"

"Bilmiyorum." Ona bakıyorum.

Bildiğim şey, istesem bile gitmenin mümkün olmadığı.

Artık değil.

On Sekizinci Bölüm

JOSHUA

Eğer pencereyi kırarsam, Skyla beni öldürecek. Şimdi görebiliyorum, yerde kırık camlar ve boynumda o lanet kelebek bıçak.

Tatmin edici olabilir ama henüz hikâyenin tamamını öğrenememişken onu bu kadar kızdırma riskini almak istemiyorum.

Kendi hayatıma en azından biraz değer veriyorum.

Ve bana yaşattığı bu lanet duygular her şeyi berbat ediyor.

Keşke Andrew onun sakladığı şeyin ne olduğunu bulabilseydi, her şey çok daha kolay olurdu.

Bu sabah bana verdiği anahtarı çıkarıp kilide sokuyorum ve çeviriyorum.

Siyah kapı açılıyor ve beni renk ve hayat patlaması gibi görünen bir yer karşılıyor.

Evinin bitkilerle ve mücevher tonlarıyla ne kadar dolu olduğunu unutmuşum.

Garip bir şekilde, şimdi onu daha iyi tanıdığım için, burada yaşadığını hayal etmek zor. Onun için fazla abartılı ve dramatik görünüyor.

Onu şık ve modern bir evde, belki de evcil hayvan olarak kılıç dişli kaplan gibi bir şeyle hayal etmek daha kolay. En az onun kadar vahşi bir şey.

Gürültü yapmamaya dikkat ederek kapıyı arkamdan yavaşça kapatırken mutfaktan tıkırtılar geliyor.

Silahımı belimden çıkarıp emniyetini açmadan önce anahtarları cebime sokuyorum.

Evin içinde sürünüyorum, köşelere bakıyorum, burada kimi beklediğimden tam olarak emin değilim.

Logan burada yalnız olabilir ya da Rinaldo ailesinin üyeleri pusuya yatmış, Lyndes'lerden birini öldürmek için fırsat kolluyor olabilir. Bu bir yazı tura ve Skyla'nın şu anda düşman sıkıntısı çekmiyor gibi.

Mutfaktan gürültülü bir ses geliyor, kardeşimin hafif küfürleri de onu takip ediyor.

Arkasından odaya giriyorum, silahım hâlâ çekili.

Silahın ağzını arkadan şakağına bastırdığımda donup kalıyor.

"Her kimsen bilmelisin ki ben DEA'danım. Eğer bir polisi öldürürsen, bu senin için hiç iyi olmaz." Logan'ın sesi titriyor, elindeki kâseyi daha sıkı kavrarken kısa kısa nefes alıp veriyor. "Param var. Sana ne istersen alabilirim."

"Bir kez korkak olan her zaman korkaktır." Silahı şakağına yaklaştırarak boynunu yana doğru eğmeye zorluyorum. "Ne yapıyorsun lan sen?"

Omuzları kulaklarına yaklaşıyor. "Neden bana silah doğrultuyorsun?"

Cevap verme zahmetine girmeden silahla daha sert vuruyorum.

Logan iç geçiriyor. "Bak, buraya sadece ne tür kanıtlar bulabileceğime bakmak için gelmiştim. Eğer onu hapse attırabilirsek, bu maskaralığı sürdürmek zorunda kalmayacağını düşündük."

Küçük solucanın ne kadarını öğrenebildiğini merak ederek kıllandım.

Skyla ve ben toplum içindeyken dikkatli davranıyoruz, biri bizi görürse diye bir ilişkimiz varmış gibi davranıyoruz.

"Joshua, burada ne olduğunu düşünüyorsun bilmiyorum ama her şeyi yanlış anlıyorsun." Logan kaseyi tezgâhın üzerine koymak için öne doğru eğiliyor ve boş ellerini başının yanında tutuyor.

"Aiden seni kanepesinde karımın fotoğraflarıyla mastürbasyon yaparken yakalamış."

"Eğer o *gerçekten* senin karınsa, o zaman neden hâlâ evi var?"

"Çünkü bu onun ve benim vardığımız bir karar." Parmağımı tetiğe doladım, kalbim güm güm atıyordu.

Bunu şimdi ve burada bitirebilirdim.

Artık onun için endişelenmemize gerek kalmazdı.

Uğraşacak bir sorun daha azalırdı.

Kardeşimin beni yolumdan çekmek için uydurduğu saçma sapan suçlamalarla üzerime atlamasını bekleyerek köşelere bakmak zorunda kalmazdım.

Bunun olacağından eminim. Skyla'ya kafayı takmış durumda. Her zaman öyleydi.

Ama bu iyi bir takıntı değil. Bu onu öngörülemez yapıyor.

Ölmesi gerekmesinin sebebi de bu.

Bella elinde bir fotoğraf albümüyle odaya girer. "Bunlardan bazılarını yakmayı bitirdim."

Beni görünce olduğu yerde durdu, ama o anda yüzünde çarpık bir gülümseme belirdi. Saçının bir tutamını kulağının arkasına sıkıştırıp bir kalçasını eğdiğinde, masum rolü tekrar maskeye dönüşüyor.

"Bize katılacağını bilmiyordum." Albümü tezgâhın üzerine koyuyor ve Skyla'nın Summer bebekken çekilmiş bir fotoğrafını yırtıyor. "Ben de seni davet etmeyi düşünüyordum. Logan'ı da."

Logan hâlâ kendisine doğrultulmuş olan silaha rağmen başını sallıyor. "Sen de bunu yapmak istediğini biliyorsun Joshua. O aile için bir sorundan başka bir şey değil."

"Eşler hakkında mı konuşmak istiyorsun?" Silahı bırakıp emniyetini tekrar açıyorum ve belime sokuyorum. "O zaman konuşalım. Bella burada Skyla'nın fotoğraflarına bakıp mastürbasyon yaptığını biliyor mu?"

Bella'nın gülümsemesi düşüyor ve gözlerini devirerek mutfaktan çıkıp fotoğraf albümüyle birlikte oturma odasına yöneliyor.

Ne yapmak üzere olduğundan emin olmadan arkasından gidiyorum.

Bana sırttıktan sonra fotoğraf albümünü, çoktan yanmış gibi görünen başka bir albümle birlikte ateşe fırlatıyor.

Hiç düşünmeden odanın öbür ucuna atılıyorum ve fotoğraf albümünün ateşten çıkan kenarına uzanıyorum.

Onu çekip yere fırlatıyorum ve Bella'ya dönmeden önce alevleri ezerek söndürüyorum.

Ona doğru ilerlerken kanım kaynıyor, Logan boğazının arkasından bir ses çıkarırken başımı kaldırıp bakmıyorum.

Bella'yı pazusundan yakaladım, üzerinde yükselirken onu yerinde tuttum. "Kiminle uğraştığını bilmiyorsun."

Logan başını sallıyor ve iç çekiyor. "Sen de kiminle evli olduğunu bilmiyorsun. Bir uyandırma çağrısına ihtiyacın var."

Sanki Logan hiçbir şey söylememiş gibi parmaklarım Bella'nın etine gömülerek sıkılaşıyor. "Hemen şimdi gidiyorsun."

Çenesini yukarı doğru eğiyor, gözlerinde şaşırtıcı derecede sert bir bakış var. "Ya gitmezsem?"

Belki de bunca zamandır düşündüğüm kadın o değildir.

Silahı çıkarıp çenesinin hemen altına sıkıştırıyorum. "Seni öldürmek zorunda kalmak istemiyorum. Sen aptal bir kaltaksın ama Logan'ı benden uzak tutuyorsun. Bana faydalı olmaktan vazgeçmeni hiç istemem. Sen istemez miydin?"

Korku bakışlarını ele geçirir ve sertçe yutkunur. "Ben gidiyorum."

"Ben de öyle düşünmüştüm." Silahı indiriyorum. "Buradan ayrılmayı ve neler olduğunu birine anlatmayı aklından bile geçirirsen Skyla'nın seni öldürmesine izin veririm. Eminim bunu yapmak için ağzından köpükler saçtığını biliyorsundur."

Bella başını sallıyor ve kolunu bıraktığım anda yana doğru adım atıyor. Evin içinden çıkıp kapıyı arkasından çarpıyor.

O gidince Logan'a döndüm. "Karım hakkında konuşuyorsun."

"Karım şöyle, karım böyle." Logan alay ediyor ve kollarını kavuşturarak gezegende yürüyen en büyük aptal olduğunu bir kez daha kanıtlıyor. "Bu konuda gerçekten ne yapacaksın? Bana ihtiyacın var."

Koridorda geriye doğru yürümeye başladığında, "Aletini kesmek başlamak için iyi bir yer olurdu," diye ona doğru ilerliyorum. "Ama bence seni akranlarının önünde rezil etmek daha eğlenceli olur. Küçük polis arkadaşların bir kadını takip ve taciz ettiğin için hücrede oturman hakkında ne düşünüür?"

Adam olduğu yerde durur ve ayağa kalkar. "Bunu yapmayı aklından bile geçirirsen, senin hakkında yıllardır sakladığım tüm kanıtları ele veririm. Ve Lyndes'i de. Seni ve yeni aileni de yanımda götürürüm."

Kıkırdıyorum, silahı bir kez daha bir kenara koyuyorum, ellerimi arkamda birleştiriyorum. "Gözden düşmüş bir polis olduğun halde insanların sana inanacağını mı sanıyorsun?"

Logan'ın çenesi fazla mesai yapıyor, açılıp kapanıyor ve kendini bundan kurtarmanın bir yolunu arıyor.

Yine de bir çıkış yolu yok. Haklı olduğumu biliyor.

Davalar öne çekilebilir, ama hapse atılırsa, açabileceğim delikler ve sıralayabileceğim cepler olacak.

Gözleri kısıldı. "Onlara karının tam olarak kim olduğunu söyleyebilirim."

"Skyla hakkında hiçbir şey bilmiyorsun. Bilseydin onu aldatmazdın."

Ağzının köşesi yamuldu. "Onun hakkında en ufak bir şey bilmiyorsun. Bilseydin, onunla ilgilenmem için bana yalvarıyor olurdun."

"Günü atlatmak için ihtiyacın olan hayal ürünü şeyleri kendine söylüyorsun." Etrafında dönüyorum, bana saldırma ihtimaline karşı ellerim yanımda gevşek duruyor. "Kafanda her şeyi çözdüğünü mü sanıyorsun? Sana geri döneceğini mi sanıyorsun? Dönmeyecek. Tehditlerin işe yaramaz ve her zaman da öyle oldu. Hayatındaki tek bir kişi bile seni ciddiye almıyor."

"Bu onların hatası."

Omzum omzuna çarpıyor ve tökezleyerek yana savruluyor. "Öyle olduğunu sanmıyorum. Günün sonunda, rol yapan küçük bir çocuktan başka bir şey değilsin."

Logan geriliyor, elleri sıkı yumruklar haline geliyor ve duruşu sertleşiyor. "Neden beni korkutmaya çalışmak yerine karına gerçekte kim olduğunu sormuyorsun?"

"Hiçbir şey yapmaya *çalışmıyorum*." Yanında duruyorum, gözlerinin içine bakabilmek için bir adım geri çekiliyorum. "Benden korkuyorsun ve korkmalısın da."

"Tıpkı babam gibisin," diyor Logan, sesi zehirle dolu. "Hayatının geri kalanını hapishanede geçireceksin."

"Muhtemelen." Sırıtiyorum ve bir kaşımı kaldırıyorum.

Logan'ın yüzü kıpkırmızı oldu. Topuklarının üzerinde dönüp evden çıkmadan önce bana bakıyor.

Gitmesini izliyorum, telefonumu çıkarmadan önce kapıyı arkasından çarparak kapatıyorum.

Andrew ikinci çalışta telefonu açtı. "Selam."

"Size bulunduğum adresi göndereceğim. Burayı 24 saat gözetim altında tutacak iki kişiye ihtiyacım var."

"Bir sorun mu var?" Arka planda bir şey kapanıyor.

"Logan."

"İşi ilk devraldığında sana onun bu iş için iyi olmayacağını söylemiştim."

"Ve ne gariptir ki, *sana söylemiştim* demek şu anda duymak istediğim şey değil." Şömineye gidip ateşi söndürüyorum ve ocakta Skyla'nın anılarından geriye kalanlara bakıyorum. Yanmış albümü alıp kolumun altına sıkıştırıyorum. "Buraya kimsenin girip çıkmasını istemiyorum ve Logan binanın etrafını koklarsa bana haber verilmesini istiyorum."

"Olur."

"Logan'ı da izleyen biri olsun. Eğer bize sırt çevirecekse, bunu ilk öğrenen ben olmak istiyorum."

"Peki ya Bella?"

"Çok açık. O bir psikopat olabilir ama ikisini de takip etmek istemiyorum. Logan onu takip eden birini bir mil öteden görürdü ama benim onu takip ettiğimi düşünemeyecek kadar kendini beğenmiş."

"Onu ne kadar erken toprağa verirsen o kadar iyi olur."

"Biliyorum." Evden çıkıyorum, kapıyı arkamdan kapatıp kilitliyorum. "İnsanları mümkün olan en kısa sürede bölgeye gönderin."

Ben ofise girerken SKYLA başını kaldırıyor, Kalani de arkamdan geliyor.

Skyla gülümsemesini bastırırken, onun göz ucuyla yaptığı imalı hareketi görmezden geliyorum.

"Eve gitmek nasıl gitti?"

Ben albümü masanın üzerine bırakırken o da evrakları kenara itiyor.

"Bella içerideydi, eşyalarını yakıyordu ve Logan da her şeye bakıyordu."

"Tabii ki." Ayağa kalkıp masanın etrafında dönüyor ve bana dönmeden önce Kalani'yi uzaklaştırıyor. "Söylemek istediğin başka bir şey varmış gibi görünüyorsun."

"Benden bir şeyler sakladığın söylenip duruyor." Kollarımı kavuşturuyorum, Kalani bizi biraz yalnız bırakırken onu izliyorum, kapı çerçeveye çarparak tıkırdıyor. "Ve öyle olduğunu bildiğim için, sana itiraf etmen için bir şans vermeyi düşündüm."

"Beni takip eden insanlar olduğunu düşünürsek bu çok komik." Bakışları soğuk ve bana bir adım daha yaklaşıyor. "Bu ilişkide sahip olduğumuz güven seviyesi bu mu *kocacığım*? Hayatımın erişemediğin kısımlarının seni ilgilendirmediğini söylediğim için mi bana kuyruk taktın?"

Ona bir adım daha yaklaşıyorum ve kalçalarının arkası masasının kenarına değene kadar onu geri adım atmaya zorluyorum. "Ne saklıyorsun Skyla?"

Ellerini göğsüme koyup beni geri itiyor. "Seni ilgilendirmez."

Ellerini tutuyorum ve bir elimle sırtının alt kısmına bastırıyorum. "Bana hemen şimdi söyleyeceksin."

"Söylemeyeceğim."

Bileklerine daha fazla baskı uyguluyorum, hafifçe kıpırdanıp kendini kurtarmaya çalıştığında sırtıyorum.

"Sabırlı davrandım. Şimdi bitiyor."

Alay ediyor, gözlerinde tehlikeli bir şey parlıyor. "Logan bu kadar çok şey biliyorsa, neden sana söylemedi?"

"Bunu çevirme."

"Ben ciddiylim." Dizini yukarı doğru kaldırıp kalçama sertçe vuruyor.

Bileklerini kavrayışım, ellerini serbest bırakmasına yetecek kadar gevşedi.

Beni yakalamaya çalışıyor ama elimi saçlarına daldırıp başını geriye çekiyorum ve onu bana bakmaya zorluyorum.

Bana tekrar diz çökmeye çalıştığında, onu döndürüp duvara doğru itiyorum.

Geriye doğru tekme atıyor ve botunun kalın topuğunu ayak parmaklarıma indirmeden önce beni bileğimden yakalıyor.

Acıya karşı dişlerimi sıkıyorum, vücudumu onunkine bastırarak onu duvara yaklaşıtıyorum. "Bana söylemeni istiyorum."

"Hiçbir şey saklamıyorum." Geri çekildi ve kafasını burnuma çarptı.

Ellerini bırakıp ondan uzaklaşırken ılık kan damlaları çenemden aşağı yuvarlanıyor. "Oyun oynamak istiyorsan kendi başınasın."

Bana dik dik bakıyor, yanaklarına pembe bir kızarıklık giriyor ve göğsü inip kalkıyor. "Kardeşinle başa çıkman için sana güvenmemem gerektiğini biliyordum. Sen de tıpkı onun gibisin, acınacak haldesin."

Onu tekrar yakalamaya fırsat bulamadan, ofisten çıkıp gitti ve beni kanlı bir burunla orada öylece bıraktı.

Hay sikeyim.

Ŗu anda net olan tek Ŗey, kiminle evliymiŖim gibi davrandığım hakkında hiçbir fikrim olmadığı.

Ya da onun neler
yapabileceğini. Ama bir
Ŗeyden eminim.

Onun gitmesine izin veremem. Bu artık benim için sahte değil.
O benim.

Ve beni ldürtecek. Eğer beni öldüren kendisi değilse.

On Dokuzuncu Bölüm

SKYLA

Birini öldürmek için beklemek, öldürmenin en sıkıcı kısmıdır. Avlanma ile gerçek öldürme arasındaki anlar heyecanlı ve sürükleyici olmalıdır. Büyük finale doğru bir vites yükseltme.

Ama benim için değil. Avımızın görünürde olması ve saldırmak için mükemmel zamanı beklemek zorunda kalmak beni sıkıyor. Keşke ölseydim diyorum.

Ellerimden akan kan, gözlerinden süzülen hayat, işte işin eğlenceli kısmı bu.

Logan omzunun üzerinden bakmak için döndüğünde gölgelerin içine geri çekiliyorum.

Tuğlaya sırtımı yasladığımda zaman etrafımda yavaşlıyor gibi görünüyor, pürüzlü yüzey siyah tişörtümün üzerinden omzumu ısıırıyor.

Acele et ve eve git, seni aptal piç.

Sıcak bir gece ve nem etkisini gösteriyor.

İsteyeceğim son şey, ıslak yaz sıcağında eski sevgilimi takip etmektir çünkü aşık olduğum adam, benim sahte

kocas1, sadece belalı biri gibi davranıyor.

Joshua'nın hakkımdaki gerçeği öğrenmesini istemiyorsam, er ya da geç Logan'ı öldürmeliyim. Logan öldüğünde, kedinin çantadan çıkmasına izin verecek kimse olmayacak. Ailemden hiçbirisi bana sırt çevirmeyecek. Canavar yokmuş gibi davranırlarken olmaz.

Royce ve Aiden'in oldukları kişi olmalarında bir sorun yok ama en kötü yanlarımı göstermeyi aklımdan bile geçirirsem yine ailemden dışlanırım.

Vermont'ta kalmalıydım. En azından orada herkesin nefesini ensemdede hissetmiyor ve bir dahaki sefere ne zaman kaçacağımı merak etmiyordum.

Logan tekrar yürümeye başladığında köşeden dışarı bakıyorum.

Yakasını kaldırmış ve ellerini ceplerine sokmuştu. Bir şey yapacakmış gibi görünmüyor ama ben onu bundan daha iyi tanıyorum.

Kanının oturma odasındaki o korkunç halıyı lekelediğini görmek çok güzel olacak.

Köşeyi dönüyor ve ilk iki evin önünden geçerek kendi evinin önünde duruyor ve anahtarlarını arıyor.

Sokağın karşısındaki gölgede duruyorum, bir ağaca yaslanıp telefonumdan bir şeylere bakıyormuş gibi yapıyorum, bedenim onun evinden uzağa doğru eğilmiş.

Sokağın karşısından yumuşak bir kapı sesi geliyor.

Yüzümü eve dönüp pencerelerden gelen sıcak sarı ışığın karanlık bahçeyi aydınlatmasını izliyorum.

Joshua geçen hafta kardeşiyle ilgilenmiş olsaydı, günlerce Logan ve

yönünü bulmaya çalışıyorum. Bu zaman kaybından başka bir şey değil.

Zamanıma değecek birinin peşinden gidebilirdim. Yaptığı her şey için ölmeyi hak eden başka birinin.

Bunun yerine, Logan'ın oturma odasında müziği açmasını, mutfakta yemek hazırlarken etrafta zıplamasını izliyorum.

Sırtını pencereye döndüğünde eve yaklaşıyorum, kameraların bıraktığı kör noktalardan gizlice geçiyorum.

Ona evi nasıl koruyacağını söylediğimde beni hiç dinlemedi. Daha iyisini bildiğini sanıyordu.

Kaçınmaya çalıştığı tehdidin o sırada kendisiyle birlikte yaşadığını bir kez bile düşünmedi.

Onu şu anda öldürebilirdim. Belki önce elini sıcak ocağın üzerine koyar ve derisinin cızırtısını, evi dolduran pis kokuyu dinlerdim. Ya da kafasını kaynar su dolu tencereye sokabilirdim. Hayatı için çığlık atmasını dinlemek eğlenceli olabilir.

Yan kapıya doğru ilerlerken tek düşünebildiğim onun nasıl öleceğı. Aklımda bir sürü olasılık dönüp duruyor.

Ona zaman ayırmam, onu önemsedığimi düşünmesine neden olur.

Önemsemiyorum. Sadece ölmesini ve yolumdan çekilmesini istiyorum, böylece sürekli arkamı kollamak zorunda kalmayacağım.

Joshua gerçeğı öğrenip beni öldürmesin diye.

Çünkü öldürebilir. Geçen hafta ofisimdeyken bunu gözlerinde gördüm.

Orada çılgınca bir şey vardı. Bu evlilikten sağ çıkacağımı hissettirmeyen bir şey.

Logan öldüğüne göre, ölümümü hızlandıracak bir değişken daha azaldı.

Yan kapıya doğru uzandım ama diğer taraftan Bella'nın yumuşak sesi gelince durdum.

Midemin dibindeki karanlık çukur büyüyor.

Bir parçam oraya gidip onu da öldürmek istiyor. Bana yaptığı her şey için bunu yapmalıyım.

Ama uğraşacak çok fazla ceset var.

Ve eğer oraya gidip sadece Logan'ı öldürürsem, o zaman Bella'nın ağzını kapalı tutmasına güvenmek zorunda kalacağım.

Zaten boktan bir arkadaş olduğunu kanıtladı. Artık bana karşı zerre kadar sadakati olmadığına göre, ki zaten olduğundan da emin değilim, doğruca polise gitmeyeceğine dair hiçbir umut yok.

Sanırım bu senin şanslı gecen Logan.

Derin bir nefes alıyorum ve evden yavaşça uzaklaşıyorum, caddenin karşısına geçip bir ara sokağa girene kadar kör noktalarda kalıyorum.

B planı zamanı.

MARTINA ESPOSITO elini saçlarında gezdiriyor, telefonu kulağına götürüyor. "Gia'yı eve getirmesi için birini göndermeliyiz."

Arabasına biniyor, elindeki büyük çantayı yanındaki yolcu koltuğuna fırlatıyor.

Ayaklarımın dibinde bağılı duran muhafıza bakıyorum.

Ağzındaki tıkaçı çıkarmaya çalışıyor ama nafile. Elleri arkadan bağlanmış ve ayakları birbirine sabitlenmiş.

"Görünüşe göre gitmiş." Bıçağı alıp ayaklarının etrafındaki ipin içinden geçirirken parlak bir şekilde gülümsüyorum. "Mutfağa kendi başına yürüyeceksin. Eğer aptalca bir şey yaparsan, bu çok daha fazla canını yakacak."

Gözleri açılıyor ve alnında boncuk boncuk terler beliriyor. Silahla arka kapıyı işaret ediyorum.

Kapıya doğru yürüyor, başı öne eğik ve omuzları gergin.

Silahı ona doğrultuyorum. Çoğu zaman insanlar hayatları söz konusu olduğunda aptalca bir şey yapmaya çalışırlar.

Mutfağa girer girmez silahımı kalçamdaki kılıfa yerleştiriyorum.

Birini öldürmeyeli çok uzun zaman oldu. Bu işi aceleyle getirmeyeceğim.

En azından, biri onun görev yerinden kaybolduğunu fark etmeden önce olabildiğince çok zaman.

Masayı işaret etmeden önce kasap bıçağını bloktan alıyorum. "Oturun."

Ona söyleneni yapıyor. Sanki bir parçası bu işten canlı çıkacağını düşünüyor. Ya da belki kaderini çoktan kabullenmiş ve bunu olabildiğince kolaylaştırmak istiyor.

Her iki durumda da, annesi için bıraktığım dekorasyonu öğrendiğinde Zoe'nin kafası patlayacak.

Çömelerek ocağın sapından iki çay havlusu koparıyorum ve onları adamın ayaklarını sandalyeye sabitlemek için kullanıyorum.

Kaçmayı deneyebilirdi ama bu onun için iyi olmazdı. Yine de ölmekten daha kötü olamaz.

Oh, bekle. Evet, olabilir.

Mırıldanarak adamın ellerini çözüp birini masanın üzerine sürüklüyorum. Yerinde tutup bıçağı bileğine olabildiğince sert indiriyorum.

Boğuk ığlığı mırıltımın üzerinde yükseliyor.

Satırla daha hızlı ve temiz bir kesim olurdu ama bu da işe yarıyor.

BİRKAÇ DİLİM SONRA, kopmuş elini alıp yüzüne vuruyorum. Yüzünün rengi solmuştu ve bileğinden kan akıyordu.

"Diğer el lütfen." Ses tonumu tatlı tutuyorum ve kanlı bıçağımla masayı işaret ederken parlak bir şekilde gülümsüyorum.

Başını sallıyor.

Bir kaşımı kaldırarak vücudunun diğer tarafında duruyorum ve elini masanın üzerine çekiyorum.

Bıçağı bileğine indiriyorum, sıcak kan yüzüme sıçırıyor.

"Biliyor musun, bu kadar kanamacı olman çok yazık. Bu gömleği gerçekten sevmiştim."

Bayılmak üzereymiş gibi görünüyor. Kan kaybından mı, yoksa bir tencere çıkarıp ocağı koymamı ve ellerini içine sokmamı izlediğinden mi, bilmiyorum.

Buzdolabına gidip kapağını açmadan önce ona bakıyorum ve süt sürahisini buluyorum. Kapağını açtıktan sonra şişeyi vücudundan sızan kana tutuyorum. "Bu muhtemelen şimdiye kadar yaptığım en iğrenç milkshake."

Bayılmadan önce gözleri açılıyor, kafası masaya güm diye çarpıyor.

"Ne yazık. Birlikte daha fazla zaman geçirmeyi dört gözle bekliyordum."

Kan akışı yavaşladığında, sütün kapağını yerine takıp çalkalıyorum ve bulduğum yere, arkadaki buzdolabına geri koyuyorum.

Mutfaktaki dağınıklık gecenin sonunda temizlenmiş olsa da, bunu bulmak muhtemelen bir ya da iki gün sürecek.

Tencereye biraz su koyup tuz ve birkaç baharat arıyorum.

Elleri baharatlıyorum ve kaynaması için ocağa koyuyorum. Eve aç gelmeleri ihtimaline karşı güzel bir yemek.

"Eh, artık eğlencem bittiğine göre..." İçimi çekiyorum ve bıçak bloğundan bir fileto bıçağı çıkarıp adamın boğazını kesmek için kullanıyorum.

Onu sandalyeden çözüp yere yatırırken bir cenaze marşı mırıldanıyorum, adrenalinim yükseliyor ve başım dönüyor.

Çok uzun zaman oldu. Bu parçamı bir yıldan daha uzun bir süredir kilit altında tutuyordum.

Zoe'yi göğsüne oyarken onu kutuya geri koyabilecek miyim bilmiyorum.

"Az önce orada ne yapıyordun?" Evden çıkıp kapıyı arkamdan kapattığımda gecenin içinden bir ses tıslıyor.

Döndüğümde kalbim küt

küt atıyordu. Joshua.

Hangi ~~çatı~~ geldi bu?

Omuz silkip ellerimi ceplerime soktum. "Bir sorunla ilgileniyorum."

"Yeterince iyi değil."

"Olmak zorunda." Ondan birkaç santim uzakta duruyorum, buz gibi bakışlarına bakıyorum ve dünyanın tepesindeymişim gibi hissediyorum. "Eğer senin için neyin iyi olduğunu biliyorsan, beni burada gördüğünü unutacaksın."

Gözleri açılıyor ve yıllar önce onunla tanıştığımdan beri ilk kez gerçekten korkmuş görünüyor. Benden ya da yapabileceklerimden, bilmiyorum. Onun da bildiğinden şüpheliyim.

İçerideki katliamı görmedi. Hiçbir

şey bilmiyor.

Belki günün birinde öğrenir ama bugünün o gün olmayacağı kesin.

Göğsünü okşuyorum. "Bazı şeyleri karanlıkta bırakmak daha iyidir, Joshua. Beni tekrar takip etmeye karar verdiğinde bunu hatırlamalısın."

Havuzun kenarında otururken AIDEN bana yanan bir esrar uzatıyor. "Bunun burada bir sorun olacağını düşünmemiştim."

Bir nefes çekmeden önce kanlı kıyafet torbasına bakıyorum, dumanı üflemeden önce bir an tutuyorum. "Beni sürüklediğin her yerde bunun bir sorun olacağını biliyordun."

"Kontrolünü mü kaybediyorsun?"

"Hayır." Esrarı yana çeviriyorum, tekrar dudaklarıma götürmeden önce parlayan ucuna bakıyorum. "Strese girdim ve hıncımı çıkaracak birine ihtiyacım vardı. En azından bu sefer verimli oldu."

"Bunun doğru olduğundan emin değilim." Ayaklarını suyun içinde sürüklerken oluşan dalgalanmalara bakıyor.

Bir an için yeniden genç olduğumuzu ve gece geç saatlere kadar oturup ikimizin kardeşlerimizi nasıl hizaya getirebileceğimizi konuştuğumuzu hissediyorum.

Artık sürekli birbirinin boğazına sarılan ve güç için yarışan iki kardeş değiliz.

"Joshua beni çıkarken gördü ama."

Aiden sertleşti. "Bu endişelenecek başka bir şey mi olacak?"

"Bundan şüpheliyim. Ne gördüğünü bildiğini sanmıyorum ve bilse bile bu konuda yapabileceği pek bir şey yok."

"Ne gördü?" Aiden esrara uzandı.

Dudaklarına götürüyor, birkaç saniye sonra büyük bir duman bulutu üflüyor ve bana bakıyor.

"Sadece evden üzerimde kanla çıktığımı. Sanırım." Arkama yaslanıp gökyüzündeki iki yalnız yıldızla bakıyorum. "Yine de bu konuda daha fazla bir şey söyleyeceğini sanmıyorum."

"Söylerse, icabına bakmaya hazır mısın?"

Hayır.

"Evet.

"

Aiden başını sallıyor, dudaklarını birbirine bastırıyor ve ardından ağır bir iç çekiş havayı dolduruyor. "Peki, bana bunun ne hakkında olduğunu söylemek ister misin?"

"Zoe. Geçen hafta çamaşırhanede beni ziyarete geldi. Senin orada olduğun gün. Bana pazarlıkla ilgilenmediğini söyledi."

"Ve sen bunu bana şimdi mi söylüyorsun?" Sözleri ısırtıcı ve keskin. "Ne oluyor Skyla?"

"Beni çocukmuşum gibi azarlama. O kimseye zarar vermedi. Gitmesine izin verdim çünkü Gia'yı kurtarabilmemizin sebebi oydu. Şimdi o konuda ödeştik."

"Evet, öyle görünüyor ki onunla daha çok sorunumuz olacak. Şu anda ortalıkta görünmüyor olabilir ama bunun tek nedeni kocanızın arkadaşı Emily Granville ile görüşüyor olması."

Dik oturup ona bakarken damarlarımdaki kan donuyor. "Bu kulağa bir suçlama gibi geliyor, Aiden."

"Kocan bu pisliğe bulaşmışken onu suçlamam gerekmez mi? Granville'lerle sorun yaşayacağımızı düşünmek için hiçbir nedenimiz yoktu ama şimdi onunla evli olduğun için sorun olacaklar gibi görünüyor. Bunun onunla bir ilgisi olup olmadığını merak ettiğim için beni suçlayamazsın."

"Seni suçlayabilirim ve suçluyorum da."

Gözlerini deviriyor. "Böyle davranma. Benim yerimde olsaydın sen de şüphelenirdin. Özellikle de yaşadığımız onca şeyden sonra."

Yanağımın içini ısıırıyorum, birkaç dakika onun sözlerini düşünüyorum. "Joshua hiçbir şeye karışmadı."

"Bunu şüphe duymadan söyleyebilir misin?"

Hayır.

"Evet." Ayağa kalkıp ödünç aldığım eşofman altımın tozunu aldıktan sonra eğilip kanlı giysilerin olduğu çantayı kapıyorum. "Gitmem gerekiyor. Gece geç saatlere kadar çamaşırhanede bu kanı çıkarmaya çalışacağım."

Aiden iç geçiriyor ve benimle birlikte ayağa kalkıyor. "Eve dönüp Joshua'ya bundan bahsetmeni istemiyorum. Ona söylemeyeceğine dair bana söz ver."

Aiden'a düz bir bakış attım. "O benim kocam. Eğer ikimizin ne konuştuğunu sorarsa, ona yalan söylemek doğru olmaz."

Aiden benimle birlikte araba yoluna açılan kapıya doğru yürüyor. "Ona zaten pek çok konuda yalan söylüyorsun, bir şey daha söyleyen ne olur?"

Ona "bir şeyin daha" hayatıma mal olabileceğini söyleme zahmetine girmiyorum.

Aiden'ın, hayatlarımızın geldiği bu boktan durumun üzerine başka bir şey için endişelenmesine gerek yok.

Bunu tek başıma halledebilecekken olmaz.

Sanırım.

Yirminci Bölüm

JOSHUA

Belki de beni öldürmek için o kelebek bıçağı kullanacağı günü planlamaya başlamalıyım. Sonunda patladığı zaman.

Önce onu öldürebilirim.

Ama bu düşünce artık çekici gelmiyor. Onun küçük güzel boğazını kesmeyi düşündükçe göğsüm daha çok acıyor.

Belki de karımı New York'ta takip etmeyi bırakmalı ve günün birinde bana her konuda doğruyu söyleyeceğini ummalıyım.

Daha akıllı bir adam durur ve onun güvenini kazanmaya çalışırdı, her ne kadar bunun kimseye vermek isteyeceği bir şey olduğunu düşünmesem de. Kardeşiyle nasıl konuştuğunu gördüm. Ona bile güvenmiyor.

Ya da belki o adam tam bir aptaldır ve yanlış kişiye güveniyordur.

Skylla çok güvenilir biri değil.

Ama onun güvenini kazanmak gökkuşağının sonundaki lanet olası küp olacaktı.

Andrew iç çeker ve çamaşırhanenin karşısındaki apartmanın merdivenlerine oturur. "Ne olursa olsun, bence bunu yaparak hata yapıyorsun."

Omuz silkiyorum, telefonumu çıkarıp Andrew'un iki gün önce arabasına yerleştirdiği dinleme cihazının takip uygulamasına bakıyorum. "Görünüşe bakılırsa yakında burada olacak. Eğer bir çamaşırhaneniz olsaydı kıyafetlerinizdeki kanı yıkamak için çamaşırhaneye gelmez miydiniz?"

"İşini gözetlemekten bahsetmiyorum. Üzerine böcek yerleştirmekten ve onu takip etmekten bahsediyorum. Ne yaptığını anlatacak kadar sana güvenmesini sağlamanın yolları var. Bu onlardan biri değil."

"O gittikten sonra o eve girdim. Adamın ellerini kesmiş ve bir tencerede kaynamaya bırakmış." Telefonu bir kenara bırakıp, onunkine benzeyen bir araba sokağın diğer ucuna yanaşırken gölgelerin arasına geri çekiliyorum.

Arabadan inen kişi o değil ve göğsüm biraz daha sıkışıyor.

Andrew başını sallar. "Tamam, bu iğrenç bir şey ama onun insanları öldürdüğünü bilmiyor değilsin. Sen de ondan daha iyi değilsin."

Dişlerimi birbirine geçiriyorum.

Haklı olmasından nefret ediyorum ve bu konuda yapabileceğim hiçbir şey yok.

Günün sonunda Skyla da benden farklı değil. Biraz daha acımasız olabilir ama yöntemleri hakkında söylenecek bir şey var.

İşe yarıyorlarsa, işe yarıyorlar.

Andrew çenesini ara sokağa doğru salladı. "O burada."

Elbette, ara sokağa bir araba park eder ve kadın arabadan inip bir koluna astığı bez çantasıyla sokakta yürümeye başlar.

Neon ışıklarının altında durup güvenlik kapısının kilidini açarken üstünden plastik bir torba görünüyor.

Sokağın karşısına geçiyorum, tam kapıyı kapatmak için döndüğünde kapı aralığına adım atıyorum.

İç çekmeden önce gözleri irileşiyor ve kapıyı iterek daha geniş açıp beni içeri alıyor.

"Sana işime karışma dediğimden beri burada ne yaptığını sanıyorsun bilmiyorum."

"Ben de bir adamın ellerini neden kestiğini bilmiyorum."

"Aptalı oynama." Çamaşır makinelerinden birine gitmeden önce kapağını kapatır. Çantasını yanındakinin üzerine koyuyor ve kanlı giysilerden oluşan plastik torbayı çıkarıyor. "İnsanları öldürüp Aiden'ın kapısının önüne bıraktığını biliyorsun. Bu intikamdan başka bir şey değildi."

"Gerçekten mi?" Arkasındaki makinelerden birine yaslanıp bir bileğimi diğerinin üzerinden geçiriyorum. "Çünkü o evde gördüklerim kişisel görünüyordu."

"Onun ailesinin benim aileme neler yaşattığını bilmiyorsun."

"Birbirlerinin aile üyeleriyle yattıklarını, sözde birbirlerini öldürdüklerini, sözde bölge savaşlarını, Rinaldoların saklanıp geri döndüklerini duydum." Bir an için onu inceliyorum, taktığı dikkatli maskenin düşmeye hazır olduğuna dair bir işaret var mı diye bakıyorum.

"Ve bu yarısı bile değil." Kıyafet torbasını açıyor ve makineye atıyor. "Eğer bu kan çıkmazsa, bu benim zihinsel çöküşümün başlangıcı olacak."

Şaka mı yapıyor?

Ağzının kenarı seğiriyor, gözlerinin kenarları kırışıyor. Kendi kendine mırıldanıyor, çamaşır sabununu -muhtemelen ihtiyacından fazlasını- içine boşaltıyor ve makineyi çalıştırmadan önce kapatıyor.

Hâlâ mırıldanarak kan lekeli torbayı köşedeki metal çöp kutusuna götürüyor ve arka taraftaki ofise gitmeden önce içine atıyor.

Orada duruyorum, kalbim hızla çarpıyor ve elim silahımın yanında geziniyor.

Bir elinde bir şişe çakmak gazı, diğerinde kibritle geri geliyor. Tek kelime etmeden, bir kibrit çakıp içine atmadan önce plastik torbayı ıslatıyor.

Gerçekten deli olabilir.

Gerçi onun deliliğinde içimin en karanlık yanlarını harekete geçiren bir şeyler var. Sanki birbirimizi garip bir şekilde tamamlıyoruz.

Beni kimsenin anlamadığı bir şekilde anlıyor ve sanırım bazı yönlerden ben de onu anlıyorum.

"Bu gece neden Logan'la birlikteydin?" O orada durup ateşin yanışını izlerken elim silahın yanında kalıyor.

Mecbur kalsam bile ona zarar verebileceğimi sanmıyorum ama burada neler döndüğü hakkında hiçbir fikrim yok.

Hâlâ sözlerime dikkat ediyorum, buranın dinlenmesi ihtimaline karşı zarar verici bir şey söylememeye özen gösteriyorum. Bunu federallere bırakmazdım.

B u r a y ı ona geri vermeden önce buraya birkaç mikrofon saklamak için.

Tabii ki, o akıllı biri. Muhtemelen binayı çoktan taratmıştır.

Yine de ekstra dikkatli olmak iyidir.

"Bana sorunu halledeceğini söylemiştin." Bana bakıyor ve baktığında gözlerinde ruhsuz bir şey var. Ne söylediği ya da onu kimin duyabileceği umurunda değil gibi görünüyor. "Ama sen hâlâ üstesinden gelemedin, bu yüzden onun rutinini çözmem gerekti."

"Bu onunla başa çıkacağın anlamına mı geliyor?"

Bir omzunu silkiyor ve yanmaya devam eden çöp kutusunu kenara itiyor. "Bunu düşünüyorum."

"Peki ya sana yapma deseydim?"

Sırıtarak, ön taraftaki küçük bekleme alanındaki masalardan birine oturmak için kendini yukarı çekiyor. "Deneyebilirsin. Ama günün sonunda benim patronum değilsin. Ve bu meselenin halledilmesi gerekiyor."

Ona doğru yürüyorum, birkaç adım ötesinde duruyorum. Nabzım kulaklarımda atıyor.

Odayı bu kadar sıcak hissettiren ateş mi yoksa beni boğmakla tehdit eden gerginlik mi bilmiyorum.

Kendimi dezavantajlı hissetmeye alışık değilim ama şu anda ilişkimizde kontrolü elinde tutan tarafın ben olup olmadığımdan emin değilim.

Skyla bana sanki beni test ediyormuş gibi bakıyor, tepki vermeden önce bir sonraki hamlemin ne olacağını görmek için bekliyor.

Soğuk ve hesapçı biri ve bu sahte evliliğe girerken onun bu özelliklerini biliyordum ama bu özelliklerin bu kadar derinlere işleyeceğini hiç düşünmemiştim.

Ve bu beni biraz korkutuyor çünkü günün birinde benden bıkip beni öldürebilir.

Bunu gözlerinde görebiliyorum. Beni bir et parçası gibi değerlendiriyor.

Terazi tartıyor... Beni öldürüp Logan'dan ve bol miktarda kokainden intikam almak için başka bir yol bulmak zorunda kalmak *mı yoksa* yaşamama izin verip her zaman omzunun üzerinden bakmak *mı?*

Ve benim için gelebileceğini bilsem bile, gitmesine izin vermeyeceğim. Bırakamam.

Skyla dilini alt dudağının üzerinde gezdiriyor. "Akıllı olsaydın sen de Logan'ı takip ederdin."

"Peki neden?"

"O senin için bir yükten başka bir şey değil." Bir bacağına diğerinin üzerine atıyor, arkasına yaslanıp ellerinin üzerine destek alıyor. "Sonunda ölecek olmanızın sebebi o."

"Sebebin sen olduğunu düşünmeye başlıyorum."

Sırıttıyor ve omuz silkiyor, bu da beni daha da tedirgin ediyor.

Bu benim alışkın olduğum Skyla değil. Şu anda karşımda oturan kişi bazı açılardan bir yabancı da olabilir. Evde olduğu gibi davranmaya bile çalışmıyor. Konunun etrafında dans etmiyor ya da kendini kurtarmaya çalışmıyor.

O tehlikeli biri.

Bunun farkına varmak beni çok etkiledi.

Onun tehlikeli olduğunu hiç düşünmemiştim, hatta insanları öldürmekte ve ellerini kirletmekte bir sakınca görmediğini biliyordum.

Ama hayatımın hiçbir zaman şu anda olduğu kadar risk altında olmadığını fark etmeye başlıyorum. Onunlayken. Ve eğer hayatıma son veren o olsaydı ona kızıp kızmayacağımdan bile emin değilim.

Skyla ayağını uzatıp hafifçe uyluğuma bastırıyor. "Korktun mu?"

"Hayır."

Gülüştü tüyler ürpertici. "Korkmalısın."

Kim lan bu?

Onu daha fazla sıkıştırıp neler olduğunu öğrenmeye fırsat bulamadan telefonum çalmaya başlıyor.

Cevap vermek için ondan uzaklaşıyorum ama ona arkamı döndüğümde midemde bir çukur açılıyor. Herhangi bir anda bana arkamdan sarılıp sarılmayacağı ya da kürek kemiklerimin arasına bir bıçak sokup sokmayacağı hakkında hiçbir fikrim yok. Belki de ikisini birden yapacaktır.

Grady telefon bağlanır bağlanmaz boğazını temizliyor. "Benimle depoda buluş."

Cevap veremedi telefon kapanıyor ve ben kapıya yönelirken göz ucuyla Skyla'yı izlemeye devam ediyorum. "Yapacak başka işlerim var ama bu konuşma henüz bitmedi."

Onun sorununun ne olduğunu anlayana kadar olmaz.

Ve daha da kötüsü, onun neler yapabileceğini bildiğim halde çekip gitmeye hiç niyetim yok.

GRADY bana dönmeden önce paletlerin üzerindeki kokain dağlarına bakıyor. "Senin bu evliliğin benim için sorun olmaya başladı. İnsanlar etrafı kokluyor ve Vitale ailesi hakkında bilgi arıyorlar."

"Bunu onlara verecek misin?" Paletler getirilirken yana kayarak ardına kadar açık kapılara yaklaşıyorum.

İnsanlar teknelerden daha fazla palet indirirken güneş ufukta yükseliyor.

"Bunu düşündüm." Grady yanımda dururken sırtıyor. "Ailen ve dolabındaki tüm iskeletler hakkında çok şey biliyorum. Sahip olmak için değerli bir bilgi."

"Bugünlerde pek işe yaramıyor."

"Haklısın." Yoldan geçen paletlerden birinin üstünden bir tuğla alıyor ve geri koymadan önce inceliyor. "İzlerini örtme konusunda babanın yaptığından daha iyi bir iş çıkarıyorsun."

"Ama yine de bildiklerini bana karşı kullanmayı düşünüyorsun. Ailelerimiz bu kadar uzun süredir birlikte çalışırken bile."

Omuzlarını silkiyor, ellerini pantolonunun ceplerine sokuyor. "Dediğim gibi. Evliliğiniz benim için bir sorun olmaya başladı."

İçimi çekiyorum ve tavana bakıyorum. "Hayatımı mahvetmemen için ne yapmam gerekiyor?"

Onun iradesine boyun eğmek istemesem de, Lyndes'lerle yaptığım anlaşmayı bozabilecek şeyler var ve bu da beni Emily ile evlenmek için açıkta bırakacak. Bunun olmasına izin vermektense ölmeyi tercih edeceğimden, Grady'nin oyunlarını oynamak zorunda kalmış gibi görünüyorum.

Grady sırtıtarak bana döndü. "Teklif edeceğini hiç düşünmemiştim."

"Tiyatroyu bırak. Bu ne kadar sürecek?"

"Bugün Emily ile biraz zaman geçireceksin. Genel olarak daha fazla zaman ama bugün başlamak için iyi bir yer olacak." Emily kapıdan içeri girdiğinde sırtışı yayılıyor, beni görmekten çok heyecanlı görünüyor.

"Evet, karımı arıyorum."

Ondan uzaklaşıp birkaç adım atıyorum ve Skyla'yı arıyorum.

Telefon o kadar uzun çalıyor ki sesli mesaja düşeceğinden eminim. İkimiz tartıştıktan sonra beni görmezden gelmek tam ona göre bir davranış olurdu.

Skyla telefonu açar açmaz iç geçiriyor. "Joshua, eğer tartışmaya devam etmek istiyorsan, hayatımda yaptığım şeyin senin sorunun olmadığını sana anlatmanın yeni ve heyecan verici yollarını bulmam için bana üç iş günü vermen gerekecek."

"Çok şirin. Ben de seni seviyorum, tatlım."

"Ne oluyor be? Neden benimle böyle konuşuyorsun?"

"Grady ile görüşmem bitmek üzere." "Oh, anlıyorum.

Bunun benimle ne ilgisi var?"

Dişlerimi sıkıp eve gitme ve onun sesindeki eğlenceyi boğma dürtüsüne direnmeye çalışıyorum. Ya da belki de ona boyun eğdirmek için becermek.

Bir kadın nasıl her zaman bu kadar sinir bozucu ve çekici olabiliyor anlamıyorum.

"Emily'yi alışverişe götürmem gerekiyor ve sana haber vermek istedim. Ne kadar süreceğinden emin değilim." Grady ne dediğimi duyabilsin diye sesimi yükseltiyorum.

Kahkahası daha da yükseliyor. "Oh, bu çok hoş. Küçük bir randevu mu? Ne kadar tatlı. Yoksa lanet bir velet gibi davrandığı için bu daha çok bir bebek bakıcısı durumu mu?"

"Eve gittiğimde görüşürüz."

"Harika, sanırım o yaşlı dildoyla bir iki tur atmam için bolca zaman var. Belki boşalırken adını bile inletirim. Ve bunu yaparken, ondan bilgi almaya çalış. Alışverişte iyi eğlenceler." Telefonu kapattı.

Harika, şimdi sikik bir ereksiyon **ve** Emily Granville'le baş başa kaldım.

Emily çantasını omzuna atıyor ve alışveriş merkezine geldiğimizden beri neredeyse beşinci kez o lanet şeyle bana vuruyor. "Er ya da geç geleceğini biliyordum."

"Baban ve ben uzun zamandır birlikte çalışıyoruz." Kordon sapları derime batmaya başladığında çantaları bir elimden diğerine geçiriyorum. "Bir gün onun işini devralacaksın. İşin inceliklerini öğrenmeye başladın mı?"

Omuz silkiyor ve bir mağazadan çıkıp Paskalya Tavşanı'nın pisliği gibi kokan başka bir mağazaya giriyor. Bu koku ancak pamuk şeker ve striptizci parıltısının o iğrenç parfümlerden birinde karıştırılmasıyla elde edilebilecek kadar tatlı bir koku.

Belki de Skyla'dan beni öldürmesini istemeliyim. Bu beni bir daha böyle bir yolculuk yapmak zorunda kalmaktan kurtarır. Ve eminim benim için eğlenceli hale getirecektir.

Emily iç geçiriyor. "İş sıkıcı ve hapishanedeki bazı adamlarla görüşüp duruyor ama bu yeni bir şey değil."

Başımı sallıyorum.

Söylediği hiçbir şey işe yaramıyor. Ne tulumların renginden bahsettiğinde ne de son doğum günü partisiyle ilgili bir hikâyeye başladığında.

Skyla'ya tüm bunları anlatmak için sabırsızlanıyorum. Eve döndüğümde buna bayılacak. Bunun şimdiye kadar olan en komik şey olduğunu düşünecek.

Sonra da Emily'den işe yarar bir şey öğrenemediğim için kızacak.

Hay sikeyim.

Hayır, bir dakika.

Neden Skyla'yla birlikte olmayı ve bu konuda onunla gülmeyi dört gözle bekliyorum?

Ve neden onu hayal kırıklığına uğratacağımdan endişeleniyorum?

Ona kızgınım, değil mi? Benden sır saklıyor.

Ayrıca Skyla'nın kızmaya hakkı yok. O benim patronum değil ve o söylemese bile bilgi almaya çalışırdım.

Aşık olmak ve gerçek bir ilişki içinde olmak berbat bir şey.

Bazı şeylerin değişmesi gerek.

Bu ilişkiyi yürüttüğünü düşünerek nereye varıyor bilmiyorum ama ona bir ders vermenin zamanı geldi.

Bay İyi Adamı oynamaktan bıktım.

Bölüm Yirmi Bir

SKYLA

Bütün gece uyuyamam. Uyuyamam.

Joshua eve hiç gelmedi. Sadece arayıp depolardan birinde çalışarak daha fazla zaman geçireceğini, bir şeyler ters gittikten sonra bir sevkiyatın gelmesini beklediğini söyledi.

Buna inanmıyorum.

Duvardaki saate bakıp iç geçiriyorum ve başımı sallıyorum.

Saat sabahın dördünü geçiyordu.

Sabırlı bir kadınımdır ama bu biraz fazla olmaya başladı.

Her neyin peşindeyse ve benden saklamaya çalışıyorsa, bu onu öldürmekten başka bir işe yaramayacak, çünkü anlaşılmamıza sadık kalmazsa onu ben öldüreceğim.

Aptal yerine konmaktan hoşlanmam. Hiç hoşlanmadım. Asla da olmayacak.

Ön kapı gıcırdayarak açıldı ve Joshua içeri girdi.

Karanlıkta kanepede oturmaya devam ettim.

Işığı yaktı ve neredeyse bir metre havaya sıçradı. Bakışları benimkilere kilitlenince ellerini sıkıca yumruk yapıyor, sonra hafifçe gevşiyor.

"Ne yapıyorsun lan sen?" Ayakkabılarını tekmeliyor ve ceketini köşedeki sandalyenin üzerine atıyor.

Cidden, bu adamın sandalyelerin üzerindeki paltolarla ne alıp veremediği var?

Bir bacağımı diğerrinin üzerine atıp minderlere yaslanıyorum. "Bugün Emily ile iyi vakit geçirdin mi?"

Yüzünde anlayış belirmeden önce kaşları birbirine yaklaşıyor. "Hile yaptığımı düşünüyorsun."

Omuz silkerek ayağımı zıplatıyorum. "Ne yaptığını bilmiyorum."

Joshua oturma odasına giriyor ve önümdeki sehpanın kenarına oturuyor. "Kardeşim tam karşısında duran kişinin değerrini bilmeyen bir aptaldı ama benim bildiğimden emin olabilirsin. Başka biriyle ilgilenmiyorum ve sahip olduğumuz şeyi mahvetmek istemem."

"Ve buna güvenmem mi gerekiyor?"

Omuz silkiyor. "İster güvenirsin ister güvenmezsin ama şüphelenmeni gerektirecek hiçbir şey yapmadığımı biliyorsun. Bütün gece depodaydım, gerçi ikimizin konuşması gereken şeyler var."

"Peki ya sana güvenemeyeceğime karar verirsem?"

"O zaman ne yapacağına karar vermek senin sorunun." Joshua öne doğru eğiliyor, eliyle baldırımı kavırıyor ve ayağımı kucağına çekerek bacağımdaki gergin kaslara masaj yapıyor. "Sana bir şey kanıtlamaya çalışmak için çemberlerden atlamayacağım. Buna ihtiyacım yok."

Bir an için onu inceledim ve ona lanet ettim.

Bunu nasıl bildiğime dair hiçbir fikrim yok ama dün gece yaptığı son şeyin beni aldatmak olduğundan hiç şüphem yok.

Joshua'yı bir zamanlar Logan'ı tanıdığımı sandığım kadar iyi tanımasam da, aptalca kendimi kaptırdığım adam aldatacak türden bir adam değil. Bunu yapmayı düşünecek biri olduğunu bile sanmıyorum.

Hele de öyle ya da böyle geri dönüp onu kışından ısıracaksa.

Bacağımı neredeyse acı verecek kadar sıkıca kavırıyor. "Şimdi seninle gecikmiş bir konuşma yapacağız ve benden tam olarak ne sakladığını söyleyeceksin."

Kahretsin.

Tekme atıyorum, ayağımla göğsüne vuruyorum, ama o dayanıyor, darbenin etkisiyle birkaç santimden fazla kaymıyor.

"İyi denemeydi." Parmaklarını daha derine sokuyor. "Bana gerçeği söyleyeceksin ve bunu şimdi yapacaksın."

İşte bu kadar. Onu kaybettiğim an bu.

Çünkü ona gerçeği söylemek zorundayım. Daha fazla erteleyemem.

Ve söylediğimde, benim bir canavar olduğumu düşünecek ve beni silip atacak. Tıpkı diğer herkes gibi. Ve bu konuda yapabileceğim hiçbir şey yok.

Ama belki onu bu işin peşini bırakmaya ikna edebilirim. Elimden gelenin en iyisini yapacağımdan eminim.

Öne doğru eğilip onu boğazından yakalayıp sertçe sıkarken ağzımın kenarı seğiriyor. "Bilmek istemiyorsun. Ne hakkında konuştuğunu bildiğini sanıyorsun ama en ufak bir fikrin bile yok, değil mi?"

Yer değiştirip kanepeye doğru eğilmeden önce elimden kurtuluyor, beni saçlarımdan yakalıyor ve ona bakana kadar başımı geriye doğru itiyor.

Üzerimdeki etkisini hem seviyorum hem de nefret ediyorum.

Gözlerini kısıyor. "Bu ön sevişme değil. Bana neler olduğunu anlatacaksın ve sonra seninle ne yapacağımıza ben karar vereceğim."

"Midenin bunu bilecek kadar güçlü olduğunu sanmıyorum." Aramıza uzanarak kot pantolonunun üzerinden sertleşmiş sikini avuçluyorum, başparmağımı elime daha da bastırana kadar çıkıntının üzerinde gezdiriyorum. "Ve ne olursa olsun, bu en iyi ön sevişme türü. Bana kızdığında çok tatlı oluyorsun."

"Komik. Gülmüyor olmamız çok kötü. Şimdi gerçeği söyle Skyla. Bunu istiyorum."

Saçımı kavrayarak başımı yerinde tutmaya devam ediyor.

Sırıtiyorum, pantolonunun üzerinden sikini daha sıkı kavriyorum ve gözlerinde parlayan korkuyu izliyorum.

Diğer eli kalçasındaki silaha yakın duruyor ama ne ona uzanıyor ne de beni tutuşunu hafifletiyor.

Bir yanım onu daha fazla kışkırtmak istiyor.

Beni domaltması ve ondan başka bir şey düşünemez ya da hissedemez hale gelene kadar şaplak atması için ona bir sebep vermek istiyorum. Karanlık tarafım onun kontrolü ele almasını arzuluyor.

Kendini kaybetmesini, kişiliğinin benimkiyle örtüşebilecek en derin ve karanlık yanlarını bana göstermesini istiyorum.

Joshua beni bırakıyor ve tekrar sehpanın üzerine oturuyor, silahını çıkarıp yanına koyuyor.

Başımı sallayıp ayağa kalkmadan önce kaşlarım sırtarak alnıma tırmanıyor.

Ona doğru eğildiğimde nefesi boğazında düğümleniyor.

Cebimden kelebek bıçağı çıkarıp açıyorum ve ucunu tırnaklarımın altını temizlemek için kullanıyorum. "Bak, benim özel hayatımda olup bitenler senin endişelenmen gereken şeyler değil. Bilmemen daha iyi."

"Bunu seninle yapmayacağım." Bakışları bıçakla benim aramda gidip geliyor. "Rol yapmayı bırak ve bana neler olduğunu anlat, yoksa bu kapıdan çıkıp giderim ve anlaşmamız sona erer. Tamamen."

"Ultimatolar şimdi bu evliliği nasıl idare edeceğimizi mi gösteriyor?" Bıçağı kapatıp cebime geri koyuyorum. "Eğer işleri böyle yürütmek istiyorsan, buyur, ama bana ihtiyacın olduğunu unutma."

Göğsüm sıkışırken sırtıyıyorum, dönüyorum ve misafir odasına doğru adım atıyorum, kapıyı itip açarken beni takip edip etmeyeceğini bekleme zahmetine girmiyorum.

Ama geleceğini biliyorum.

Gerçeği bilmek istiyor, asla gün ışığına çıkmamasını dilediğim bir gerçeği.

Ama ısrar ederse, bunun artık benim oyunum olduğunu anlamalı.

Eğer her şeyi bilmek istiyorsa, her şeyi öğrenecek.

Sadece şimdi değil.

Misafir odasına dönmek üzereyken kapıyı çarparak kapatıyorum ve kilidi yerine oturtuyorum.

İçimi tatmin edici bir huzur kaplıyor.

Her canı istediğinde benden bir şeyler talep edemeyeceğini öğrenmesinin zamanı geldi.

Yatakta boyun eğceğim, ama hayatım benim hayatım ve bağımsızlığım için çok çalıştım, herhangi birinin, hatta onun bile hayatımda herhangi bir şeyin ne zaman ve nerede olacağını dikte etmesine izin veremem.

Yumruğu olduğunu tahmin ettiğim şeyle kapıya vururken yüksek bir gümbürtü odayı dolduruyor. "Skyla!"

"Üzgünüm, bütün geceyi kocamın eve gelmesini bekleyerek geçirdim. Biraz uyuyacağım!"

Kapıya vurmaya devam ediyor ama kapıyı kırmayacağından emin olduğumda yatağa uzanıp tavana bakıyorum.

Bu konuşmanın er ya da geç gerçekleşmesi gerektiğini biliyorum, özellikle de Martina'nın evinde yaptıklarını gördüyse.

Ama henüz onu kaybetme riskini almaya hazır değilim.

Benim için düşündüğümden çok daha fazla şey ifade ederken olmaz.

Ertesi sabah çamaşırhaneye girerken Kalani bana bakıyor. "Bin yıldır uyumamış gibi görünüyorsun. Ateşli kocan seni geceleri uyutmuyor mu?"

"Onun gibi bir şey." Arka taraftaki ofise geçiyorum ve çantamı köşedeki kanepeye atıyorum. "Aslında şu anda kavga ediyoruz."

Kalani başka bir şey söylemeden odaya giriyor ve kapıyı arkasından kapatıyor. Kendini kanepenin koluna, çantamın yanına bırakıyor ve eliyle başını yukarı kaldırıyor. "Bana şu sözde kavganız hakkında daha fazla şey anlatmanız gerekecek."

"Bu bir kavga." İnliyorum ve masamın arkasındaki sandalyeye çöküyorum. "Keşke öyle olmasaydı ama inatçı davranıyor, hakkımda henüz ona söyleyip söyleyemeyeceğimi bilmediğim bazı şeyleri bilmek istiyor. Bu, bir insana farklı bir gözle bakmanıza neden olan türden bir şey."

Kalani dilinin ucuna geleni söyleyemeden ofisimin kapısı açıldı ve Emily Granville içeri girdi, yüzünde kendini beğenmiş bir ifade vardı ve burnunu havaya kaldırmıştı.

"Oh, güzel. Ben de burada olmanı umuyordum." Topuklarını masamın önündeki vinil zemine vururken Kalani'ye selam verme zahmetine girmiyor. "Seninle konuşmamızın zamanı geldi."

Gözlerimi devirerek Kalani'ye bakıyorum. "Herkesin benimle konuşmak istemesinden bıktım usandım artık."

Emily iç geçiriyor ve tahta sandalyeyi çekiyor, kenarına tünemeden önce hastalıklı olabilirmiş gibi aşağıya bakıyor. Tırnaklarına bakıyor, birkaç saniye geçip de Kalani hala gitmeyince kaşlarını kaldırarak bana bakıyor.

"Kalani'den gitmesini istersem bu iş daha çabuk mu bitecek?" Kalani'ye sert bir bakış attım ve o da ayağa kalkarak odadan çıktı ve kapıyı arkasından kapattı.

Emily sırtıyor ve öne doğru eğilerek kollarını masamın üzerinde kavuşturuyor. "Küçük sorunumuzun ortadan kalkması için ne gerekiyor?"

"Neymiş o küçük sorun?"

Emily dilini şaklatıyor ve sanki dünyanın nasıl bir yer olduğu hakkında hiçbir fikri olmayan zavallı masum bir insanmışım gibi başını sallıyor.

Kollarımı kavuşturarak sandalyemde arkama yaslanıyorum. "Bana ofisimde ne halt ettiğini ve nasıl bir sorunumuz olduğunu düşündüğünü açıklamam gerekecek."

"Biliyor musun, eğer babama benimle bu şekilde konuştuğunu söyleseydim, kocanla iş yapmayı derhal bırakmamızı sağlardı."

"Bundan şüpheliyim ama denemekten çekinmeyin."

Patlamasına saniyeler kalmış gibi görünürken ağzımın kenarlarında bir gülümseme beliriyor.

Öne doğru eğilip sırtıtmama izin veriyorum. "Eğer sahip olduğun en büyük tehdit babansa, şansın yok demektir."

Yüzünün rengi soluyor, dudakları düz bir çizgi halinde büzülüyor. "Eğer Joshua ile ilişkini bitirirsen, babamla aracıları aradan çıkarıp doğrudan ailenle anlaşmak için konuşacağım."

Bu da ailemin cebine çok daha fazla para girmesi anlamına geliyordu. Joshua'nın talep ettiği ücretleri ödemek zorunda kalmayacağız, ciddi oranda indirimli olsalar ve iki kez saldırıya uğradıktan sonra bizim için tedariki değiştirmiş olsa bile.

Bir omzumu silkerek parmaklarımı masaya vuruyorum. "Biliyor musun, bence kocama olan bu küçük aşkın oldukça acınası. Yani, şu haline bir bak. Bir ilişki için kokain takas etmeye çalışıyorsun. Bu sana da çaresizlik çağrısı yapmıyor mu?"

Emily'nin yüzü kırmızının derin bir tonuna dönüşür. Gözleri kısılrken akrilik tırnakları avuçlarına batıyor. "Ama yine de kocan hakkında hiçbir şey bilmeyen sensin.

değil mi? Tek uğraştığı işin kokain olduğunu düşünüyor olamazsınız."

"Hayatında ne yaptığını bilmediğimi ne zaman söyledim?"

Yine de ensemdeki tüyler diken diken oluyor.

Joshua'nın ne yaptığını benden başka herkes biliyor gibi görünüyor.

Bu sona erecek.

Emily biraz rahatlıyor. "İyi, belki de biliyordur. Her iki durumda da onunla olan ilişkini bitirmelisin. Bu evliliğin asla yürümeyeceğini ikinizin de görmesi an meselesi."

İçimi çekip ayağa kalkıyorum, masanın etrafından dolanıp kapıya yöneliyorum. Kapıyı çekip açıyorum ve kenarda duruyorum. "Gitmelisin. Bu sefer istediğini elde edemeyeceğini anladığında hâlâ burada olmanı istemem."

Ayağa kalkıyor ve bana yaklaşıyor. "Buna pişman olacaksın. Babam bunu hafife almayacaktır."

"Ona bir şey demiyorum ama Grady'ye söyle, eğer medeni durumum hakkında benimle tartışmak istiyorsa, babasının ona koca bulmasını isteyen güvensiz küçük bir kızı göndermek yerine beni kendisi bulabilir."

"Seni kaltak."

"Muhtemelen bana söylenen en güzel şey." Kapıyı biraz daha açık tutuyorum. "Şimdi, kendini daha da büyük bir aptal durumuna düşürmeden git."

Emily çamaşırhaneden hışımla çıktı ve kapıyı arkasından çarparak kapattı.

İnleyerek duvara yaslandım ve kot pantolonumun içine uzanıp telefonumu çıkardım.

Aramanın bağlanması sonsuza kadar sürecektir gibi görünüyor, ama bağlandığında, içimde bir öfke seli oluşuyor.

"Hemen buraya gelsen iyi olur."

Ve başka bir şey söylemeden Joshua'nın yüzüne telefonu kapatıyorum, buraya geldiğinde bunun bana pahalıya patlayacağını biliyorum ama umurumda değil.

Bu onun sorunu. O da en az benim kadar sinirlenmeyi hak ediyor.

JOSHUA bir saat sonra çamaşırhaneye giriyor, bana doğru hışımla gelirken yüzü gök gürültüsünü andırıyor. "O telefon da neydi öyle?"

Masamdan başımı kaldırıp önümdeki evraklara bakıyorum. "Günaydın aşkım, seni görmek de güzel. Seninle evlenebilmek için senden boşanmamı isteyen kadınla olaylı bir sabah geçirdim. Senin sabahın nasıldı?"

Olduğu yerde durdu, gözleri büyüdü. "Emily burada mıydı?"

"Ah, evet."

Joshua ofise girdi ve kapıyı arkasından kapatarak kilidi yerine çevirdi. "Peki neden burada olmam gerekiyor? Onunla tek başına başa çıkabilecek kapasiteye sahipsin."

Alay edip ayağa kalkarken kaşlarım havaya kalkıyor ve masanın etrafından dolanıp göğsünü dürtüyorum. "Bu küçük sorundan kaçınabilmen için seninle evliymiş gibi davranmayı kabul ettim. Şimdi benim işime geliyor, yüzüme bakıyor ve beni tehdit ediyor."

Elimi tutup beni kendine doğru çekti ve dönerek beni vücuduyla kapının arasına soktu. "Öfkelendiğinde çok ateşli oluyorsun."

"O zaman şu anda güneşin sıcaklığı kadar sıcak olmalıyım çünkü çok öfkeliyim!" Ondan uzaklaşmaya çalışıyorum ama çenemi avucunun içine alıp beni olduğum yerde tutuyor.

Joshua sırtlıyor, başparmağı alt dudağıma sürtünüyor.
"Yaklaştın."

"Çileden çıkarıyorsun."

"Ve sen de büyüleyicisin."

Ondan uzaklaşıyorum, aramıza mesafe koyuyorum, böylece tam olarak neden kızgın olduğumu hatırlayabiliyorum. "Biliyor musun, insanlar senin hakkında bilmediğim şeyler olduğunu söyleyip duruyor. Sence de bu küçük sırrını öğrenmemin zamanı gelmedi mi?"

Kaşlarını çatıyor ve duvara yaslanıp ellerini ceplerine sokuyor. "Lanet olası sırlar hakkında mı konuşmak istiyorsun Skyla? Seninkiyle başlayalım."

Ona bakarken ağzım kuruyor, başımı yana eğiyorum. "İnsanların sürekli ortaya çıkıp beni ifşa etmekle tehdit ettiği kişi ben değilim."

"Saçmalık."

Yer değiştiriyorum, masayı aramızda tutuyorum, ereksiyonunun daha da büyümesi ihtimaline karşı bir bariyer istiyorum.

Sırf o bu konuşmadan sıyrılabilsin diye masamın üzerine eğilip sikilmeyeceğim.

Bu fikir bugün aklıma gelenlerin hepsinden daha çekici olsa bile.

Joshua duvarı iterek bana yaklaşıyor. "Senin de benim kadar çok sırrın var. Hatta muhtemelen daha fazla."

"Bu şu anda benimle ilgili değil. Müstakbel karın seni bırakmamı ve satışları senden almamı istedi. şu anda konuşmamız gereken şey bu."

Bana doğru tekrar ilerlerken masayı aramızda tutarak kenara çekiliyorum.

Sırıttıyor, yırtıcı bir hayvan gibi beni masanın etrafında takip ediyor, durmadan önce bir tur atıyor.

Sonunda iç çekiyorum, bakışlarım onunkilerle buluştuğunda omuzlarım çöküyor. "Bu işi tamamen iptal etmeliyiz. İnsanlar bunun bir yalandan başka bir şey olmadığını er ya da geç anlayacaklar. Eğer şimdi bitirirsek, bunu bir boşanma gibi gösterebiliriz."

Ve belki de kalbim hâlâ kurtarılabilir.

Hızlı bir hareketle masanın etrafından dolanıp tekrar yüzüme bakıyor ama bu sefer bana uzanmıyor.

Bakışları benimkilerle kilitleniyor ve sanki dünyadaki tek iki insan bizmişiz gibi hissediyorum.

Avuçlarım kaşınırken kalbim göğsümden fırlayacakmış gibi atıyor. Benden birkaç santim ötede durduğunda midem bulanıyor, göğsü neredeyse benimkine değecek kadar yakın.

"Bu evliliği bitirmeyeceğiz." Sesi hırıltılıydı. "Bu sahte bir evlilikten çok daha fazlası ve bunu sen de benim kadar iyi biliyorsun. Yüzük parmaklarımızdaki bu dövmelelerin bir anlamı var. Ve sen tanıdığım en büyük yalancı olsan bile, seninle birlikte olmak istiyorum."

"Kulağa bir hata gibi geliyor."

Boğazımdaki yumruyu yutuyorum, kalbim ve zihnim birbiriyle savaş halinde.

Birbirimizi daha fazla incitmeye fırsat bulamadan ona hemen kaçmasını söylemeliydim. Yapılacak en doğru şey bu olurdu.

Birbirimiz için asla iyi olamayacağız. Yine de, bir şekilde, birlikte harika olabileceğimizi düşünüyorum.

Sadece aramızdaki sırlarla ilgili sinir bozucu bir sorun var. Ve bunun kendi kendine çözüleceğini hiç sanmıyorum. Ne kadar istersek isteyelim.

Çünkü bu, bunu kaybetmek anlamına gelir. Onu kaybetmek. Ve muhtemelen yapılacak en akıllıca şey bu olsa da, artık buna dayanabileceğimden emin değilim.

Yirmi İkinci Bölüm

JOSHUA

Ona bakıyorum, bizim bir hata olduğumuzdan başka bir şey söylemesini bekliyorum. Aramızda gelişmekte olan küçük bir kıvılcımı bile hissettiğini söyleyecek bir şey.

Sonra nefesi kesiliyor, gözlerinde daha önce olmayan bir parlaklık belirliyor.

Aramızda olup biten her şeyi anlamlandırmaya çalışırken kulaklarıma kan hücum ediyor.

Bunu şimdi çözmek istiyorum, bize verilen şansı en iyi şekilde değerlendirmek için.

Onu istiyorum.

Parmaklarım çenesini sıyırdığında, dokunuşa doğru eğiliyor. Çok hafif, bunu yaptığının farkında olmasına yetecek kadar değil, ama yapıyor.

Ve kalbim uçuyor.

Skyla bir adım geri çekilmeden önce uzun bir süre bana bakıyor. "Eğer aramızdaki ilişkinin yürümesini gerçekten istiyorsan

iş yerime gelip beni tehdit eden küçük kızla uğraşmak zorunda kalacağım."

"Yardımlımı istiyorsan, söylemen gereken tek şey buydu." Onu izlerken ses tonumu hafif ve alaycı tutuyorum, ağzının köşesinde aramızdaki şeylerin artık o kadar gergin olmadığını bilmemi sağlayan seğirmeyi arıyorum.

O seğirme hiç gelmiyor.

Onun yerine benden olabildiğince uzaklaşıyor, kollarını kavuşturuyor ve kaşlarının arasında o ince çizgi beliriyor. "Ben ciddiym. Eğer bu sahte evlilikten ve ikimizin arasında olup biten diğer şeylerden daha fazlasını istiyorsan, Emily ile anlaşmak zorundasın."

Başımı sallıyorum. "Peki bunu nasıl yapmamı öneriyorsun?"

Gözlerinde soğuk bir şey parlıyor, yüzüne zalim bir gülümseme yayılıyor. "Aklımda bazı fikirler var ama bu yüzden iş ortaklığını kaybedebilirsin."

İnsanları öldürmekten bahsederken kullandığı rahat üslupta, bunu yapan diğer herkesten daha kötü görünen bir şey var.

Öldürmeyi umursamasam da bundan zevk almıyorum. Bazen onun gibi görünmüyor.

Ve bu konuda hem ilgimi çeken hem de beni korkutan bir şey var.

Andrew onu takip ediyor olsa da, neler yapabileceğini, neler sakladığını anlamaya hâlâ yaklaşamadım.

Masasının kenarına tüneyerek ona istediği gibi bir alan açıyorum. "Onu öldürmeyeceğim. Grady kelleme ister ve ben de ithalatçımı kaybederim."

"Birine ölmeden önce yapabileceğin pek çok farklı şey var."
Tekrar yerine oturdu ve elimin altındaki evrakları çıkardı.
"Sanırım bunu çözmekte zorlanmayacaksın."

İçimi çekerek saatime bakıyorum. "O zaman benimle eve gel
de bunu konuşalım."

"Sen sadece eve gidip sorunlarımızı unutmak istiyorsun."

Uzanıp masasının köşesinden arabasının anahtarlarını
aldıktan sonra dizüstü bilgisayarını da alıyorum. "Bu doğru
ama Logan'ın köşede bekleyip içeri girip bizi konuşurken
yakalamak için fırsat kollamayacağına da güvenmiyorum."

"Ekibim her sabah temizlik yapıyor. Burada bizi
kaydedecek bir şey yok. Çamaşırhanenin son hamlesi
olduğundan şüpheliyim."

"Sevişirken çok gürültü yapıyorsun." Eğildim, anahtarlardan
biriyle çenesini kaldırdım ve tekrar bana bakmasını sağladım.
"Sikime boşalırken çıkardığın sesler sadece benim için."

Sertçe yutkunuyor, gözlerindeki soğuk ve hesapçı bakışın
yerini arzu alıyor.

Sırtarak ayağa kalkıyorum ve anahtarları uzatıp almasını
bekliyorum. Aldığı zaman, dizüstü bilgisayarını kolumun
altına sıkıştırarak kapıya yöneliyorum.

Kendisi için neyin iyi olduğunu biliyorsa, benimle evde
buluşur.

SKYLA KAPANIŞ ön kapıyı arkasından açıp ayakkabılarını
tekmeledi, yüzünde mesafeli bir ifade vardı.

Ofisinde birlikte olduğum kad ın gitmiş, yerine insanları uzak tutmaya çalışırken herkesi selamlayan bir kabuk gelmiş.

O kadar içine kapandığının farkında mı bilmiyorum.

Ve bunu bana yapıyor olmasını umursamaktan nefret ediyorum.

Mutfağa gidiyor ve içkileri sakladığım dolaba uzanıp bir şişe tekila çıkarıyor.

"Shot içmek için biraz erken değil mi?" O şişeden büyük bir yudum alırken ben koltuktan kalkıp mutfağa gidiyorum.

"Her şey hakkında gerçeği bilmek istiyorsun, değil mi?"

Şişeyi ondan alıp tekrar rafa koyuyorum, ulaşabileceğinden daha yükseğe. "Anlıyorum ama bu neden günün ortasında bir tekila imen gerektiği anlamına geliyor?"

Ağzı birkaç kez açılıp kapanıyor. Bakışları benimkilerle buluştuğuunda, orada kırılğanlıktan başka bir şey yok.

Tezgâha yaslanıp yüzünü ellerinin arasına gömerken kendisiyle savaş halindeymiş gibi görünüyor.

"Her ne ise, o kadar da kötü olamaz." Ellerimi kollarında aşağı yukarı gezdiriyorum.

Skyla gülüyor ve başını sallayarak bir kez daha bana bakıyor. "Böyle düşünüyorsun, değil mi? Bana bakıyorsun ve herkesle aynı şeyi görüyorsun. Zavallı küçük Skyla. Kötü bir şey yapabilecek biri gibi görünmüyor. Sadece muhasebe yapıyor. Elbette arada bir birini öldürüyor ama o kadar da kötü olamaz, değil mi? Çünkü bu Skyla."

Ona ne diyeceğimi bilemiyorum. Eğer onunla aynı fikirde olursam, onu çocuklaştırdığımı düşüneceğini biliyorum. Eğer ona katılmazsam, bir kez daha onu tanımamakla suçlanacağım.

Ki bu yanlış değil. Ama ben bunu düzeltmek istiyorum. Onun sırrını bilmek istememin ana nedeni bu. Gerçek onu tanımam gerek. Benim olduğum kadını.

Aşık mı?

Kendimi bundan sıyrıyorum.

Gece yemek hazırlarken hangi müziği dinlemekten hoşlandığını soran herkese söyleyebilirim. Onlara bir şarkıyı gerçekten sevdiğinde vücudunun o ilahi küçük yuvarlanışını yaptığını söyleyebilirim.

Ama derinlerde? Kimdir o? En derin, en karanlık sırrı nedir?

Kelebek bıçağının boynuma girmemesini umarak suları test etmeye karar veriyorum. "Pekâlâ. Neden bana senin hakkında bilmediğim şeyin ne olduğunu söylemiyorsun, böylece tüm bu karmaşayı birlikte çözebiliriz?"

Sırıttıyor ve bana aptalmışım gibi bakarak başını sallıyor. "Bu her şeyi değiştirecek. Umarım bunu biliyorsundur. Bana bir daha asla aynı gözle bakamayacaksın."

Lanet olsun. Ne saklıyor? Ve bu gerçekten onun hakkındaki hislerimi değiştirecek mi? Çünkü gördüğüm kadarıyla hiçbir şey beni bu korkutucu ama karşı konulmaz kadından uzak tutamayacak.

Öğrenmenin zamanı geldi.

"Senin hakkında bilmem gereken şeyin ne olduğunu söyleyene kadar bunu bilemezsin."

Başını bir kez daha sallayarak tezgahı itti. Ellerini yumruk yaparak koridorda ilerliyor ve dün gece beni dışarıda bıraktığı misafir odasına giriyor.

Derin bir nefes alıp onu takip ediyorum.

Ondan kaçacağımı düşünecek kadar kötü olan ne? Çünkü bu noktada kaçmama neden olacak bir şey olduğunu düşünüyorsa, dikkatini vermiyor demektir.

Ama belki de bu benim suçumdur. Belki de bunu onun için yeterince açık ifade edemedim. Belki de bu evliliğin benim için sahte olmaktan çıktığı an, ona nasıl hissettiğimi söylemem gereken andı.

Elbette bu, duyguların tam olarak ne zaman değiştiğini bilmek anlamına gelirdi ve silah zoruyla bile bunu söyleyemezdim.

O yavaş yavaş damlayan bir zehir, damarlarımdan sızıyor, vücudumun ve zihnimin her bir parçasına sızıyor. Beni tüketiyor.

Ele geçirilmiş bir adam gibi onu yatak odasına kadar takip ediyorum, sadece kelebek bıçağı açık bir şekilde önüme geçtiğinde duraklıyorum.

Pencereden içeri süzülen güneş bıçağı yakalıyor ve parıltılı bir ışık saçmasına neden oluyor.

Beni öldüreceği an bu mu?

Bunun yerine yere diz çöküyor ve bıçağı iki döşeme tahtasının arasına saplıyor. Birini kaldırıp yana kaydırıyor ve bıçağı yatağın üzerine fırlatıyor.

Skyla başka bir döşeme tahtasını yoldan çekerken bir kutu ortaya çıkıyor.

Onu çıkarıyor ve elini deliğin derinliklerine sokarak bir şeyler arıyor.

Bir anahtar çıkardığında tek yapabildiğim orada durup onu izlemek oluyor.

Tek kelime etmeden kutunun kilidini açıyor ve ayağa kalkıp bana uzatıyor.

Bir an için kutuyu almamayı düşünüyorum. Sakladığı şeyin önemli olmadığına karar verebilirim.

Çünkü kalbimin gittiği yere kadar, önemli değil.

Ama eğer bunu yapıyorsak, bu ilişkiyi yürütüyorsak, önemli.

Bu onun ölümüne neden olabilir ve bundan kaçınmak için her türlü önlemi almazsam lanetleneceğim. Bu onun hakkında bilmemi istemediği bir şeyi öğrenmem anlamına gelse bile.

Kutuyu alıp yatağa oturuyorum ve onun bakışlarının ağırlığı içimi yakarken kutuyu açıyorum.

Kapağı açarken kendimi her şeye hazırlamaya çalışıyorum.

Kutunun içinde gazete kupürleri vardı. Neredeyse yirmi yıl önce başlamış gibi görünen sonu gelmeyen cinayetler.

*RHODE ISLAND'DA ERKEKLERİ EVLERİNE KADAR
TAKİP EDEN VE SEVDİKLERİNİN BULMASI İÇİN
BIRAKAN KATİL*

*ŞÜPHELİ SERİ KATİL OREGON KİYİLERİNDE
DOLAŞIYOR*

*GÜNEY KAROLİNA'DAKİ YUNAN PARTİLERİNDEN SONRA
KAYBOLAN ÖĞRENCİLER*

Başımı kaldırıp Skyla'ya baktıktan sonra tekrar kupür yığınınına bakıyorum. "Nedir bunlar?"

"Benim ve öldürdüğüm insanlar hakkında yazılmış tüm önemli makaleler."

Sözlerini pişmanlık belirtisi göstermeden söylüyor. Aksine, karşımda dimdik dururken sesinde bir gurur var.

Skyla kutuya taç mücevherleriymiş gibi bakıyor.

Duraksıyorum, hâlâ gözden geçirmediğim bir yığın makaleye bakıyorum. "Bu hikâyeler yayınlanmaya başladığında sen on üç yaşında olacaktın."

"Evet."

Şu anda bunu sindirebilmek için dünyada yeterince tekila shot yok.

Bir seri katille yatıyordum. Sadece Amerika'nın en büyük mafya ailelerinden birine mensup bir kadın değil. Zorunluluktan öldüren biri değil.

Eğlenmek için öldürüyor.

Şu an karşımda duran kadın insanları takip edip öldürüyor. Bunu bir spor gibi görüyor, kurbanlarını hayvanlar gibi avlıyor.

Martina Esposito'nun evindeki adama da böyle mi yaptı?

Skyla yanımdaki yatağa oturuyor, yatak onun ağırlığıyla dalgalanıyor. "Sana bunun beni farklı görmeni sağlayacağını söylemiştim."

"Bütün bunları sen yaptın."

Başını salladı. "On üç yaşımdan beri."

"Kaç kişi?" Sertçe yutkunuyorum, kelimelerin dilimde acı bir tat bırakmasından nefret ediyorum.

Yaptığı hiçbir şey benim yaptığımdan daha kötü olmadığı halde onu yargıladığım için kendimi aptal gibi hissediyorum. Hem de hiç.

Onu utandırabileceğimden eminim.

Yine de, onun yaptıklarını kafamda toparlamaya çalışırken imkansız gibi görünen bir şey var.

Yanımda oturan kadınla, birkaç ayda bir ölüm çılgınlığı yapan kadını bir araya getiremiyorum.

Kenara koyduğum makalelere uzanıyor ve onları kutuya geri sokuyor. "Eğer kendini daha iyi hissetmeni sağlayacaksa, ölen insanların çoğu bunu hak ediyordu."

"Bunu kaç kişi biliyor?"

"Ailem." Boğuk bir ses çıkarıyor ve ayağa kalkıp önümde bir ileri bir geri volta atıyor. "Yine de hepsi bunu görmezden geliyor. Hiçbiri birkaç ayda bir Azrail'e dönüştüğümü kabul etmek istemiyor. Başka bir eyalete gidiyorum, insanları öldürüyorum ve sonra hiçbir şey olmamış gibi eve dönüyorum. Aiden'ın neler yapabileceğimi kabul ettiği tek zaman benim hizmetlerime ihtiyaç duyduğu zamanlar."

"Onun bir pislik olduğunu zaten biliyorduk, bu yüzden bana tahmin etmediğim bir şey söylemiyorsun."

Gülüyor, başını sallamadan önce şaşırmış görünüyor. "Bunu düşündüğümden daha iyi karşılıyorsun."

Ayağa kalkıp ona uzanmadan önce kutuyu yere bırakıyorum ve onu yatağa fırlatıyorum.

Gülümsüyor, dirseklerinin üzerinde doğruluyor, ben elbisemin kollarını açarken bakışları şehvetle parlıyor.

elbise gömleği ve onları rulo.

"Sana çok kızgınım." Yatakta üzerine eğilerek ona doğru ilerliyorum. Kulak memesini dişlerimin arasına alıp, küçük bir inilti çıkarana kadar ısıyorum. "Bana doğruyu söyleyeceğini sanmıştım. Birbirimize güveneceğimizi sanıyordum ama şimdi ne sakladığını öğrendim."

"İnsanlar eşlerinin bir seri katil olduğunu öğrenmekten hoşlanmazlar."

Yataktan bıçağı alıp, bıçağın düz kısmını köprücük kemiğı boyunca sürüklüyorum.

Titriyor, dili alt dudağını ıslatmak için dışarı fırlıyor.

Bacakları daha da açıldı. "Biliyor musun, bu evliliğı şimdi bitirmen senin için daha iyi olur. Seni suçlamıyorum. Aiden'a da izin vermezdim. Ona tüm bunların benim hatam olduğunu söyledim."

Bıçağı döndürerek ince kenarını tenine sürüyorum, yumuşak tıslaması ve zar zor açılan kesikte biriken kan beni kaya gibi sertleştiriyor. "Oh, hayır, şimdi gitmene izin vermeyeceğim. Hiç şansın yok."

"Gerçekten mi?" Ayağını dizimin arkasına dolayarak beni yatağı doğru çekiyor.

Ona zarar vermemek için bıçağı zamanında hareket ettirdim. "Komik olduğunu sanıyorsun, değil mi? Bu gece bana söylediğın onca şeyden sonra hâlâ beni itebileceğini mi sanıyorsun?"

"Bana bir ders vermeye daha hevesli olacağını düşünmüştüm."

Tekrar ayağı kalkarak bıçağı gömleğinin etek ucunun altından geçirdim ve kumaşı ondan uzaklaştırdım.

Bıçağı göğüslerinin arasında gezdirerek kremsi teninde bir kan perçemi daha bırakıyorum.

Kot pantolonunun düğmelerini açıp aşağı indirdiğinde sabrımın son damlaları da tükenmişti.

Yere çökmeden ve onu yatağın kenarına çekmeden önce tangasını kesip çıkarıyorum.

Bacakları omuzlarıma dökülüyor, uyarılmışlığının kokusu bağımlılık yapıyor.

Dilim kaygan kıvrımlarının arasından kayıyor, klitorisinin etrafında döndürmeden önce her damlayı yakalıyor, tadının tadını çıkarıyor.

Beni hayatta tutmak istemesi mi yoksa karımın kendi başının çaresine bakabileceğini bilmek mi beni daha çok tahrik ediyor bilmiyorum ve bunun bir önemi de yok.

Tek istediğim, o sırtımı tırmalarken bacaklarının arasında olmak.

Üzerimde onun izini istiyorum. Hayatta kalan ben olmak istiyorum. Etrafında tuttuğu kişi. Onun ödülü.

Ve karşılığında, o benim. İtaatkar. Uyumlu. Başka hiç kimse için yapmadığı şekilde benim için boyun eğmeye istekli.

Dünyada onun üzerinde gücü olan tek kişi ben olabilirim ve bu gücü benden alabilecek hiçbir şey yok.

Dilim klitorisinin etrafında dönerken, inlemeleri daha da yükseliyor.

İki parmağımı ıslak amına sokup iç duvarlarına masaj yaparken sikim fermuarıma doğru zonkluyor.

Boşalmadan önce etrafımda çırpınıyor, ben ona daha hızlı pompalarken elimi ıslatıyor.

Skyla benimle birlikte sallanıyor, orgazmı ikinci kez tam sınırına gelene kadar tekrar artıyor.

Çekiliyorum ve kalçalarından birini tutarak onu ters çeviriyorum.

Ben sikimi çıkarırken, o dört ayak üzerine kalkıyor, kıcı havada ve damlayan amı benim için yalvarıyor.

Elimi kıcına sertçe indiriyorum, önümüzdeki bir iki gün boyunca acıyacak kırmızı bir iz bırakıyorum.

"Lütfen." Sesi bir iniltiden biraz daha fazlasıydı.

"Seni becermemi mi istiyorsun?" Ona yaklaşıyorum, gömleğimin düğmelerini açıyorum ve tüm kıyafetlerimin yere düşmesine izin veriyorum.

Sikimi kıvrımları boyunca kaydırıyorum, klitorisine sürtünüyorum ama içine girmiyorum. "Sır saklayan pis bir sürtük gibi davrandıktan sonra sana istediğini vermem gerektiğini mi düşünüyorsun?"

"Eğer beni sikmezsen, vibratörümü sikmeye gideceğim ve boşaldığımda haykıracağım şey senin adın olmayacak."

Elim diğer kık yanağına iniyor, orada ilkiyle eşleşen ikinci bir el izi var. "Tekrar dene. İstedığın şey için yalvar. Bana burada gerçek gücün kimde olduğunu göster."

Kalçalarını döndürüyor, bacaklarını daha geniş açıyor ve o güzel pembe amını g ö s t e r i y o r .

Klitorisine şaplak atıyorum, inlediğinde sırtıyorum.

"Yalvar, Sky."

"Lütfen." Klitorisine tekrar vurduğumda nefesi kesiliyor.

"Lütfen, sik beni."

"Aferin kızıma." Sert bir hamleyle içine batıyorum.

İ duvarları etrafımı sıkıca sarıyor.

Kalçalarını kavradığımda sikimin ağrımına neden olacak şekilde sıkıyor.

Parmaklarım etinin derinliklerine batıyor ve ben ona pompalayıp tekrar tekrar sertçe çarpıyorum.

İnliyor, çarşaflara tutunmak ve sırtını dik tutmak için çabalıyor.

Bir elimi kürek kemiklerinin arasına bastırıp onu aşağıya doğru itiyorum ve kışını havada bırakıyorum.

Tekrar içine girdiğimde sertçe boşalıyor, amcığı etrafımda titreşiyor.

Sikim zonkluyor, ona vurdukça ağrıyor, boşaldığımda kendimi kabzasına kadar gömüyorum.

Kendimi tutmam imkansız. Etrafımda bu kadar iyi hissederken yapamam. Evimde gibi hissediyorum.

Özellikle de bana boyun eğmeye istekliyen.

Çekiliyorum ve yatağa yanına uzanıyorum, onu göğsüme çekiyorum ve ikimiz de nefes nefese kalana kadar süren uzun ve yavaş bir öpücükle dudaklarına yapışıyorum.

"Bu aramızdaki hiçbir şeyi değiştirmez." Dudaklarımı tekrar onunkilere değdiriyorum. "Grady'yi sabah hallederim."

GRADY dudaklarının arasına bir sigara sıkıştırmadan önce esniyor. "Bu sabah buluşmak istediğini söylediğinde, güneş doğmadan önce demek istediğini düşünmemiştim."

"Gördüğüm kadarıyla seninle konuşacak çok şeyimiz var." Sokak lambasına yaslanıp liman boyunca kıvrılan sise bakıyorum. "Emily geçen gün Skyla'nın iş yerine geldi. Skyla'nın benden boşanmasını istiyor. Eğer boşanırsa beni aradan çıkarmayı ve karımın sadece seninle ilgilenmesini teklif etti."

"Emily açısından zekice." Sigarasını ağzından çekip ince bir duman şeridi çıkarırken Grady'den gurur fişkırıyor.

"Evet, senin yavrun oldukça girişimci." Ellerimi ceplerime sokuyorum, şu anda onu öldürmekten daha çok istediğim bir şey olmamasına rağmen mümkün olduğunca gevşek kalmaya çalışıyorum.

Onu öldürmek, başa çıkmaya hazır olmadığım bir solucan kutusu açacaktır.

En azından şimdilik.

Grady kıkırdıyor ve sırtı açık suya dönük bir şekilde bana dönüyor. "Karını terk edeceksin."

"Terk etmeyeceğim." Daha dik dururken ses tonum sertleşti. "Skyla'yla evlendim ve hoşuna gitse de gitmese de düğün günümüzde ona ettiğim yeminleri tutmaya niyetliyim."

Grady dilini şaklatır. "Bu bir hata olur. Hayatını karmaşıktırmak istemiyorum Joshua. Senden hoşlanıyorum. Ancak, beni öyle bir noktaya itiyorsun ki bir kenarda durup doğru seçimi yapmanı beklemek imkânsız hale geldi. Artık arkama yaslanıp oturamam."

"Peki bu ne anlama geliyor?"

Sigarasının ucundaki vişneye bir fiske vuruyor. "Bu, hayatına giren sorunlardan sorumlu tutulmayacağım anlamına geliyor."

Yirmi Üçüncü Bölüm

SKYLA

KALANI YERE ATLIYOR. "Yere yat!"

Etrafımızda silah sesleri patladığında yere tam olarak dokunmamıştı bile.

Kurşunlar inşaat ofisinin camlarını kırarken bir kez daha ağır ahşap için şükrederek masamın arkasına geçiyorum.

Körü körüne alt çekmeceyi açıp içindeki gizli bölmeyi açan düğmeye uzanıyorum.

Her şey sessizleşirken silahımı çıkarıp şarjörünü kontrol ediyorum.

Ayak sesleri ahşap zemine vuruyor.

Sessizlik.

Gittiler mi?

Bir silah sesi ve bir inilti.

Sanırım gitmediler.

Elimde silahla kapıya doğru sürünüyorum.

Kalani diğer masalardan birinin altına girmişti, ona orada kalmasını işaret ettim.

Karanlık bir gölge kapıya doğru ilerliyor.

Ana ofisteki dolaplardan biri açılıp kapanıyor.

Kapı çerçevesinin etrafından dolanıyorum, silahı nişan alıyorum ve tetikçi dolapların köşesinden belirdiğinde tetiği çekiyorum.

Kurşun sağ pazılarına saplanıyor ve silahı düşürüyor.

Kalani masanın altından fırlıyor, terk edilmiş silahı kapıyor ve bize dik dik bakan adama doğrultuyor. Bana bakıyor, adamı olduğu yerde tutarken göğsü kabarıyor.

Bir elini yarasına bastırırken ona doğru ilerliyorum.

Kan gömleğini lekeliyor ve kolundan aşağı süzülerek parmaklarının arasından sızıyor.

"Seni kim gönderdi lan?" Silahı kalbine doğrultuyorum.

Sırıttıyor ve dudaklarını birbirine bastırıyor, karanlık gözleri beni delip geçiyor, sanki elinden gelse sadece bakışlarıyla beni öldürecekmiş gibi.

Başımı arkasındaki kanepeye doğru eğiyorum. "Otur."

Benim için çalışan iki adam köşeden dönüyor.

Biri vurulmuş, eli gövdesine yapışmış ama kanı durdurmak için pek bir şey yapmıyor gibi görünüyor.

"Yardıma ihtiyacın var mı patron?"

"Hayır. Sadece onu hastaneye götürün ve diğer herkesi bugünlük evlerine gönderin."

Adamlarım ayrılırken Kalani daha uzun duruyor, parmağı adamın silahının tetiğine sarılmış.

Adam kanepeye doğru ilerleyip otururken o silahı sabit tutuyor.

Bir sandalye çekip önüne oturuyorum ve silahı kasıklarına doğrultuyorum. "Kolundaki yara yüzünden kan kaybından ölmeyeceksin ama bu bilmek istediklerimi söylemezsen seni öldürmeyeceğim anlamına gelmez."

"Peki ne bilmek istiyorsun?" Sırıttıyor, yaralı kolunu kanepenin arkasına sarkıtıyor ve kanın bej deriden aşağı süzülmesine izin veriyor.

Çıkarılması imkânsız bir leke bırakacak.

"Seni kim gönderdi?"

Omuz silkiyor. "Duyduğuma göre çok fazla düşmanı olan bir kadına benziyorsun."

"Ve sen de hayatına bir dereceye kadar değer veren bir adama benziyorsun." Silahı diğer elime geçiriyorum ve bıçağımı çıkarıp kalçasına saplıyorum, çığlık attığında sırtıttıyorum. "O da iyileşecek ama kolay olacağından şüpheliyim. Bir ya da iki kasını kesmiş gibiyim."

Dişlerini gıcırdatıyor, boynundaki kaslar geriliyor ve bıçağa bakıyor, sanki bıçağı yerinde bırakmakla çıkarmak arasında kalmış gibi.

Onun yerine ben karar veriyorum, bıçağı çekip çıkarıyorum ve kan fişkırdığında gülüyorum. "Doktorlar için bunu düzeltmek daha karmaşık olacak. Senin yerinde olsaydım, bilmek istediklerimi söyledim."

"Her iki şekilde de yaşamama izin vermeyeceksin."

"Bu konuda haklısın." Pantolonundaki kanlı bıçağı sildim. "Biri seni öldürmeye çalışsa yaşamasına izin verir miydin?"

Ellerini kalçasının üzerinde kenetliyor. "Eğer beni öldürecekse, cevap vermen için hiçbir neden yok."

"Bak, bence var." Öne doğru eğilip bıçağı kolundan aşağı sürüklüyorum ve derin bir kesik bırakıyorum. "Eğer bana bilmek istediklerimi söylersen, söz veriyorum ölümünü çabuklaştıracam. Olduğunun farkına bile varmayacaksın."

Dudaklarını daha sıkı bir çizgi halinde birbirine bastırıyor ve başını sallıyor.

Anlaşılan onu gönderen her kimse sadakatini hak edecek kadar para ödemiş. En azından bir dereceye kadar.

Ama herkesin bir bedeli vardır ve ben de onunkini öğreneceğim.

Şimdi onunla uğraşmak yerine telefonumu çıkarıp Joshua'yı arıyorum. "Biliyor musun, bu küçük iş ortaklığın benim için gerçek bir sorun olmaya başladı. İnsanların sürekli kapıma gelip benimle bir şeyler yapmaya çalışmasına izin veremem."

Joshua iç çekiyor. "Peki neden benim bununla bir ilgim olduğunu düşünüyorsun?"

"Sen gelmeden önce hayatım huzurluydu. İnsanlar beni yalnız bırakıyordu. Ve her gün her saniye arkamı kollamak zorunda değildim. Şimdi sen buradasın ve bu tam zamanlı bir iş gibi görünüyor."

"İnsanların seni öldürmek istemesinin nasıl benim suçum olduğunu hâlâ anlamıyorum." Boğazının arkasından bir ses çıkartıyor ve telefonunun arka planından arabasının anahtarlarının belirgin şingirtisi geliyor. "Neredesin? Bunu halletmeye geliyorum."

"Çok geç."

Aramayı sonlandırıyorum ve önümdeki adama dönüyorum. Gözleri kısılıyor ve burun delikleri açılıyor.

Bıçağın yan tarafını yüzüne doğru sürüklüyorum, derisi açılıyor ve ben ilerledikçe kan sızıyor.

"Biliyorsun, birinin yüzünü kesmeyeli uzun zaman oldu ama sanırım senin için bir istisna yapmaktan daha fazlasını yapabilirim. Hatta bunu her seferinde bir parça yaparak bizim için daha da eğlenceli hale getireceğim. Belki alnından başlayabilirsin. Canın yanacak. Muhtemelen acıdan bayılacaksın."

Gözleri açılıyor, vücudu benden uzaklaşıyor. Hiçbir şey söylemiyor ama bunun bir önemi yok.

Ona yaklaştıkça gözeneklerinden sızan korkunun kokusunu alabiliyorum.

Ciddi olduğumu biliyor. Yapacağımı biliyor.

Sonunda ne kadar acısız öleceğinin kendisine bağlı olduğunu anlıyor. Çünkü ölecek ve bunu o da en az benim kadar biliyor.

Ama ona bir seçenek sundum.

Ve şimdi karar vermesi gerekiyor... Nasıl ölmek istediğine.

Ne kadar cesur olacağına.

Paranın gerçekten ne kadar sadakat satın alabileceğine.

Bıçağı yüzünde gezdirmeye devam ediyorum. "Ama endişelenme. Hiçbir şeyi kaçırmayı istemem. Bu yüzden her bayıldığında durup uyanmanı bekleyeceğim. Bu

Bu şekilde daha eğlenceli. Birlikte geçirdiğimiz zamandan gerçekten keyif alabiliriz."

Başını sallarken kolunu kanepenin arkasına bırakıyor.

"Hayır mı? Ah..." Sesimdeki tatlılık kayboluyor. "O zaman bana bilmek istediklerimi söyle, ben de senin ölümünü olabildiğince çabuk gerçekleştireyim. Bu kadar basit."

"Grady Granville."

"Teşekkür ederim." Ayağa kalktım ve silahı şakağına dayayıp tetiği çektim.

Ceset kanepeye doğru gevşedi.

Kalani iç geçiriyor ve silahını kucağına atıyor. "Bu pisliği temizlemeleri için temizlikçileri çağıracağım."

Temizlikçiler cesedi dışarı çıkarırken JOSHUA ofise girer. "Ben gelene kadar onu öldürmemeni söylemiştim. Hiç dinledin mi lan?"

"Pek sık değil."

Gözlerini devirir ve kanlı kanepeye bakar. "Kimin için çalışıyordu?"

"Bir tahmin hakkın var."

Benimle kanepenin arasına bakarken yüzünün rengi soluyor. "Granville'ler."

"Grady, özellikle, ama evet. Müstakbel kayınpederin şimdi beni öldürtmeye çalışıyor." Kollarımı göğsümde kavuşturuyorum, ona s a l d ı r m a m a k için sinirlerimi kontrol altında tutmaya çalışıyorum.

Beni kızdırdığında Joshua'yı öldürmeme konusunda çok iyiydim. Elbette aklımdan geçti ama hiç harekete geçmedim. Yapabilir miyim bilmiyorum.

Normal kurbanlarıma benzemiyor, beni kızdırma kısmını saymazsak.

Onun etrafımda olması hoşuma gidiyor. Zihnimin arkasında insanlara korkunç şeyler yapmamı isteyen sesleri susturuyor.

Temizlikçiler odaya geri dönüyor, kanepeyi alıp kapıdan çıkıyorlar.

Derin bir nefes alıyorum, yerleri temizlemek için kullandıkları çamaşır suyunun pis kokusundan uzaklaşıyorum. "Sana bundan bıktığımı söylemiştim Joshua ve bunda ciddiyyim. Eğer buna kendim son vermem gerekiyorsa, yapacağım şey bu, ama bu hiç de hoş olmayacak."

"Kendini toparlaman gerek. Öylece gidip onu öldüremezsin."

Ona bakıyorum, ağzım bir karış açık kalıyor ve sonra kapanıyor. "Şaka yapıyor olmalısın. İthalatçınız beni öldürtmeye çalışmışken burada durup bunu yapamayacağımı mı söyleyeceksiniz?"

"Bak, bunu ben halledeceğim."

"Nasıl? Çünkü senin işleri halletme yöntemini gördüm ve şu ana kadar etkilendiğimi söyleyemem. Şu anda, eğer Kalani olmasaydı, ölmüş olurdum."

Andrew odaya girdi, Joshua ile aralarında bir bakış geçti. "Bela geliyor."

Ellerimi havaya kaldırıp ikisinden uzaklaşıyorum. Pencereden dışarı baktığımda, temizlikçilerin siyah minibüsü uzaklaşıyor, yan tarafındaki catering logosu parlak ve neşeli.

Aklı başında hiç kimse o minibüste bir suç mahalli olduğunu düşünmez.

Ve tam o sırada Logan'ın arabası park yerine yanaşır.

"Bela az bile kalır." Buzdolabını açıp bir enerji içeceği çıkardım, kapağını kırıp biraz doldurdum.

Sabahın bu erken saatinde Logan'la uğraşmak zorunda kalırsam alabileceğim tüm kafeine ihtiyacım olacak.

Joshua kenara çekiliyor, Andrew ise eskiden kanepenin bulunduğu boş alanda duvara yaslanmış, telefonunda geziniyor.

Andrew telefonu bana çeviriyor, ekranda bir kanepeler var. "Bu müşterileriniz için daha rahat olacak. Eskisi berbattı."

Andrew konuşurken Logan kapıdan içeri giriyor. Bakışları bana yöneliyor ve yüzünde kendini beğenmiş bir gülümseme beliriyor.

"Haklısın. Ama teslim ettirdiğim yeterince iyi olmalı. Ve eskisi çoktan götürüldü, yani burada ne olması gerektiğine dair fikrimi değiştirmek için artık çok geç."

Logan dördümüzün arasına baktı.

Andrew ve Kalani, hâlâ seçmediğim yeni kanepelere uyacak yeni bir sehpa hakkında konuşmak için odadan çıkıyorlar.

En sıcak gülümsememi takındım. "Yardımcı olabileceğim bir şey var mı Logan?"

Bakışları bana kilitlenmeden önce ofiste geziniyor. "Biliyorsun, seninle işim bittiğinde mahkemede çok çetin bir savaş olacak. Elimdeki her şeyi sana teslim edeceğim.

ve avukatlar seni parçalara ayırmayı bitirdiğinde hapiste çürüyeceksin."

"Memur bey, şu anda hangi suçla itham edildiğimi söyleyebilir misiniz?" Ona bakarken ses tonumu tatlı tutuyorum. "Ve benim için bir tutuklama emri var mı? Çünkü eğer varsa, görmek isterim."

Dudakları ince bir çizgiye dönüşüyor. "Ne yaptığını biliyorsun."

Joshua öne çıkıyor, birkaç adım ötede durmasına rağmen kardeşinin üzerine abanıyor gibi görünüyor. "Eğer tebliğ edeceğin bir arama emrin yoksa, resmi sıfatın dışında onu taciz etmek için buradasın demektir. Amirlerinin bunu duyduklarında ne düşüneceklerini hayal et."

Logan'ın yüzü kıpkırmızı oldu, dudakları yüzünde görünmez bir çizgi haline geldi. "Seni birden fazla kez kurtarmaya çalıştım Joshua, ama yanlış tarafı seçmeye devam edersen onunla birlikte batacaksın. Ne yaptığı ya da neler yapabileceği hakkında hiçbir fikrin yok."

Bir adım öne çıkıp bir şeyler söylemek üzereydim ki Joshua önce davranıp Logan'ı yakasından tuttuğu gibi duvara çarptı.

Logan inliyor, yüzü buruşuyor.

Joshua ona yaklaşır. "Bu sana son kez bu işin peşini bırakmanı söylüyorum. Sana karşı gereğinden fazla hoşgörölü davrandım ve artık bundan bıktım."

Onunla tanıştığımdan beri ilk kez Logan'ın gözlerinde korku var. Hiç değilse kardeşinin neler yapabileceğini biliyor ve onu karşısına almak istemiyor.

Logan sertçe yutkunuyor. "Bunun için seni tutuklatabilirim."

"Dene bakalım." Joshua onu tekrar duvara çarpıyor. "Karımı ve ailesini rahat bırakacaksın."

Logan'ı bırakıyor ve bana dönmeden önce kapıdan dışarı fırlamasına izin veriyor.

Bir elini yüzünde gezdiren Joshua bana bakmadan önce gözlerini ovuşturuyor. İç çekiyor, yaklaşırken omuzları çöküyor.

"Tüm bunlarla ben başa çıkacağım."

"Nasıl?" Bir adım daha yaklaşıyorum, ellerimi göğsüne koyup yukarı kaydırıyorum, kolları belimi sararken boynunun arkasında birleştiriyorum. "Bunun devam etmesine izin veremeyiz."

Andrew odaya geri adım atıyor. "Patron?"

"Peşinden git." Joshua bakışlarını benimkilerden ayırmıyor. "Burada olanları kendine sakladığından emin ol ve ona kışının benim elimde olduğunu hatırlat."

Andrew başını sallayıp ayrılıyor, Kalani neşeli bir gülümsemeye arkasından geliyor.

Kendi başına bir yıkım yaratmayalı uzun zaman olmuştu. Şimdi onu serbest bırakmak için doğru zaman olabilir.

O ve Andrew gittikten sonra Joshua bir elini kaldırıp saçlarımın bir kısmını kulağımın arkasına itiyor.

Kulağımın hemen altındaki çeneme bir öpücük konduruyor. "Onları öldüreceğim."

Bir an için onu inceledim.

Sözleri, bakışlarında parlayan aynı samimiyetle çınlıyor. "Cuma akşamı aile yemeğine gelmek ister misin?"

"Hepsi bu kadar mı?" Dudaklarını dudaklarımın üzerinde gezdirmeden önce ses tonu alaycı. "Seni eritmek için gereken tek şey insanları öldürmeye söz vermek mi?"

"Benim yapmam gerekmeyen işleri senin halletmenin belli bir çekiciliği var."

"Bu da ailenle daha fazla vakit geçirebileceğim anlamına mı geliyor?" Sırıttıyor ve dudaklarını tekrar dudaklarıma değdiriyor, bu sefer biraz daha uzun sürüyor. "Bu pek de adil bir değiş tokuş gibi görünmüyor."

"Bunun yerine ne istersin?"

Yüzüne ciddi bir ifade gelmeden önce bir iki saniye duraklıyor. "Ailene bizim hakkımızdaki gerçeği anlatmak istiyorum."

Etrafımdaki her şey dondu. Bu

gerçekleşiyor olamaz.

Neden	yok o	istiyorum için	harabe şeyler	ne
zaman	onlar	Sonunda iyiye mi	gidiyor?	

Yirmi Dördüncü Bölüm

JOSHUA

"GEÇ KALACAĞIZ." Kolumu uzatarak Skyla'nın yüksek topuklu savaş botlarını giymek için dengede dururken onu kullanmasına izin veriyorum.

"Geç kalmak iyi bir fikir olabilir. Bu insanlar canavar."

Aceleyle kapıdan çıkıyor ve ben de arkasından merdivenlerden inip binanın arkasındaki otoparka adım atıyorum.

Andrew arabamın yanında duruyor, ellerini ceplerine sokmuş ve yüzünde asık bir ifade var.

Skyla arabaya binmeden önce ona meraklı bir bakış

fırlatıyor. Onun önünde duruyorum. "Neler oluyor?"

Arabadan birkaç adım uzaklaştı, vücudu hâlâ gergindi. "Seni bekleyen o paketleri ne yapmamı istiyorsun? Kardeşin etrafı koklarken, onları depoda bırakmak doğru görünmüyor. Onlar da huzursuzlanmaya başladı. Er ya da geç başımız derde girecek."

İfademi nötr tutmak zor olsa da bunu yapıyorum.

Şu anda ihtiyacım olan son şey Skyla'nın bir şeyler döndüğünü düşünmesi. Bilgi için beni öldürmeye istekli olmayabilir ama beni bayıltıp Andrew'a hayatımın daha az lezzetli kısımlarını anlatana kadar işkence edeceğine inanıyorum.

Andrew benimkinin yanına park etmiş olan arabaya yaslanıyor. "Bu gece halletmemiz gereken bir sorun bu. Logan huzursuzlanmaya başladı ve bence kendini kaybetmesi an meselesi."

Derin bir nefes alıyorum ve omuzlarımı geriye atarak ne yapacağıma dair tüm seçenekleri gözden geçiriyorum. "Paketleri birkaç eyalet sınırının ötesine ya da uluslararası sulara götürmeniz gerekecek. Mümkün olduğunca çabuk halledilmelerini istiyorum."

"Peki ya diğer eyaletlerde saklananlar?"

"Onların da icabına bakın. Gereken paketleri temizleyin. Uymaya istekli olanları yata yükleyin ve açık sulara götürün. Ben geri gelmelerini söyleyene kadar birileri onları orada tutsun."

"Bunu yaparsanız bazıları hâlâ bulunabilir."

"Bu, şu anda vazgeçmeyi göze alamayacağımız büyük bir iş bölümü. Sadece bunu gerçekleştirin ve ben söylemedikçe batırmayın."

Andrew başını salladı ve dönüp arabanın kapısını açarak içeri girdi. Başka bir şey söylemeden yola çıkar.

Kardeşimin geçmişe bakmak istemeyeceğini düşündüğüm bazı şeyler var ve bu da onlardan biri. O dünyanın sonuna kadar araştırırdı.

bulmacanın geri kalan parçaları. Yıllar önce aile şirketini devraldığımdan beri ondan sakladıklarım.

Logan benim için gerçek bir sorun haline geldi ve şimdi bu konuda bir şeyler yapmaya her zamankinden daha çok ihtiyacım var.

Ama bu saniye değil. Önümüzdeki birkaç saat boyunca odak noktamın Skyla olması gerekiyor.

Kendime biraz zaman ayırdıktan sonra Skyla'ya sırtarak arabaya biniyorum ve yerleşiyorum. Kontak anahtarını çeviriyorum, motor kükreyerek alışıyor.

Dudaklarını birbirine bastırıyor. "İkinizin ne hakkında konuştuğunu bana söylemek ister misin?"

"Buna değeceğini sanmıyorum. Sadece bazı sıkıcı iş konuları." Onunla ne kadar uzun süre birlikte olursam, ona yalan söylemekten o kadar nefret ediyorum.

Keşke ona gerçeği syleyebilseydim ama bu henüz güvenli değil. Aynı anda hem Logan hem de Grady için endişelenmem gerekirken olmaz.

İşler biraz daha yoluna girdiğinde ona her şeyi anlatacağım ve her şeyi açıklığa kavuşturacağım.

O zaman ilerlemekte zgr olacağız.

Skyla bir bacağını diğerinin üzerine atıyor. "Biliyorsun, eğer bir şeyler dönüyorsa benimle konuşabilirsin. Benim de dolabımda duran kendi payıma düşen iskeletlerim var."

"Biliyorum." New York trafiğinde arabaların arasından sıyrılarak ailesinin evine doğru ilerliyorum. "Yine de endişelenecek bir şey yok. Logan ve Grady ile uğraşıyorum ve işimle ilgili endişelenmem gereken başka konular da var ama bunlar senin için sorun teşkil edecek şeyler değil."

Kaşları birbirine çarpıyor ama bana inanmadığını anlamama rağmen üstüme gelmeye devam etmiyor.

Soru sormaya devam etmek istiyor, ağzının açılıp tekrar kapanmasından bu çok açık.

Ona şu anda gerçeği söyleyebilirim.

Bu gecemizi mahveder. Ve muhtemelen beni affetmez.

Daha kötülerini de yaptı. Belki de.

Skyla yanımdaki koltukta kıpırdanıyor, eve yaklaştıkça kot pantolonunun yırtık kumaşıyla oynuyor.

Uzanıp elini tutuyorum ve parmaklarımızı birbirine geçiriyorum. "Her şey yoluna girecek. Burada oturup endişelenmene gerek yok."

"Tek yapabildiğim endişelenmek. Onlara bizim hakkımızdaki gerçeği söylemek istiyorsun."

Aiden'ın sokağına döndüm. "Onlara gerçeği birlikte söylemeliyiz ve sonra hayatlarımıza devam edebiliriz."

"Bu işin böyle gideceğini düşündüğünü biliyorum ama ailemi tanımıyorsun. Bildiğini sandığın şekilde değil. Bunlar affedici insanlar değil. Ellie on yıldan fazla bir süre kin tuttu. Royce eski kız arkadaşını kaçırdı."

"Daha kötüsünü de yapabilirlerdi."

"Onlar ailenin en uyumlu üyeleri. Örnek olarak, yanınızda oturan seri katil." Pencereden dışarı bakmadan önce eliyle kendini işaret ediyor. "Bu bir kabus olacak."

Arabayı garaj yoluna çekerken tüm vücudum geriliyor. "Gerçekten o kadar kötü olacağını mı düşünüyorsun?"

"Bizi parçalara ayıracaklarından eminim." İç çekmeden önce ağzının kenarı seğiriyor. "Çok kızacaklar ve beni affedip affetmeyeceklerini bilmiyorum. Yaptığım şey yüzünden aramız yeterince gergin."

"Hepsi biliyor mu?"

"Evet. Yine de çoğu bunu görmezden gelmeyi tercih ediyor. Gia - Royce'la birlikte - bundan rahatsız olmamış gibi görünen tek kişi. Annesi buzdolabında bıraktığım kanlı sütü bulduğunda ne kadar heyecanlandığını duymalıydın."

"Buzdolabına kanlı süt mü bıraktın?"

"Diğer vücut parçalarını çabucak bulacaktı. Ailemi siken kişi kızı olduğu için bir süre bulamayacağı bir şey bırakmanın komik olacağını düşündüm."

"Zoe?"

"Ding ding ding." Skyla parmak tabancasıyla beni işaret ediyor, bunu yapacağını hiç düşünmemiştim.

Yanımda oturan kadının normal davranışlarına pek uymuyor.

Bu kadar tuhaf davrandığına göre ailesi için gerçekten endişeleniyor olmalı. *Beni* bile ~~karneye~~ başladı.

Ya da belki de hayatımda olup biten her şey hakkında ona gerçeği söylemiyor olmamla bir ilgisi vardır. Bu onu biraz şaşırtıyor olabilir.

Arabayı garaj yoluna çekiyoruz ve o elini benimkinden çekip arabadan iniyor ve olduğu yerde donup kalıyor.

Nedenini ancak arabadan indiğimde anlıyorum.

Evin içinden bağırışlar geliyor, ama kelimeleri ya da kimin kime bağırdığını anlayamıyorum.

Arabanın etrafında dönerken bana bakıyor. "Onları iptal edip eve gitmek için çok geç değil. Henüz burada olduğumuzu kesinlikle bilmiyorlar."

Bir elimi sırtının küçük kısmına bastırarak onu ileriye doğru yönlendiriyorum. "Ailenin birbirine bağırmasından korkmuyorum."

"Korkmalısın. Kavga ettikleri zaman vahşileşiyorlar." Ön kapıyı açıp içeri adımını atıyor, bağırışlar yeniden başlamadan önce duruluyor.

"Ben artık çocuk değilim!" Summer mutfakta Aiden'in önünde duruyor ve ona karşı meydan okuyor. "Bana on yaşıdaymışım ve dünya hakkında hiçbir fikrim yokmuş gibi davranmayı bırakmalısın. Ben bir yetişkinim."

"Evet, çünkü bir yetişkin böyle mi yapar?" Aiden ellerini tezgâha vuruyor. "Bu konuda tartışmaya devam etmeyeceğiz! Kendini toparlayacaksın ve benim temizlemem için sorun yaratmayı bırakacaksın!"

Belki de bu gece onlara Skyla ve benden bahsetmek için iyi bir gece değildir.

Gerçi zaten kızgınlar, o yüzden şimdi tam zamanı olabilir. Sonuçta, daha ne kadar kötü olabilir ki?

"Hayatımın geri kalanını Jade'in ikizi olarak geçiremem! Ya da senin küçük kız kardeşin olarak! Ya da geri kalanınızın yapmaktan memnun görüldüğü gibi hayatımın her bölümünü aileme adayarak! Kendim için daha fazlasını istiyorum."

Skyla bana baktı. "Hâlâ tepelere kaçmanın iyi bir fikir olmadığını mı düşünüyorsun?"

Gözlerimi deviriyorum. "Hayır. Herkesle birlikte akşam yemeği yemek için buradayız ve her şey yolunda gidecek."

Skyla başını sallayarak karmaşanın ortasına giriyor. "İkiniz de kendinize çeki düzen vermeli ve ilk defa karşınızdakinin söylediklerini gerçekten dinlemelisiniz."

Aiden alay ediyor. "Bu işe karışma Sky. Bu sefer ne yaptığını bile bilmiyorsun."

Summer ellerini havaya kaldırırken diğer kardeşler mutfağın etrafından onu izliyor. "*Senin* yaptıklarına ne demeli? Bir ya da iki randevuya çıkıp iyi vakit geçirmemde yanlış bir şey yok!"

"Sana asla iyi davranmayacak bir pislikle çıkıyorsan var. Sana askerlerle görüşmeni istemediğimi söyledim ama sen her seferinde beni görmezden geliyorsun. Hayatının çoğunu ben ve Skyla tarafından şımartılarak geçirdiğin için kuralların senin için geçerli olmadığını sanıyorsun ama artık bitti."

Skyla iç geçiriyor ve fiziksel olarak ikisinin arasına giriyor. "Şimdilik bu konuşmayı masaya yatıracağız. Herkesin kafası rahat olduğunda ve Ellie bütün gün hepimizi doyurmak için akşam yemeği hazırlamadığında bu konuyu daha sonra konuşabiliriz."

Ellie yemeği bitirirken ona minnettar bir gülümseme atıyor. "Geri kalanınız oturmak istiyorsa yemek hazır."

Diğerleri mutfaktan çıkıp yemek odasına süzülüyorlar ama ortam hâlâ gergin.

Skyla ve Ellie birkaç tabak alıyor, ben de birkaç tane daha alıp onları yemek odasına kadar takip ediyorum ve yemekleri herkesin önüne koyuyorum.

Birkaç dakika içinde Bianca'nın mama sandalyesinde kendi kendine mırıldanması ve çatalların tabaklara sürtünme sesinden başka bir şey duyulmuyor.

Birkaç dakika sonra, sanki hiçbiri birbiriyle hiç kavga etmemiş gibi konuşuyor ve gülüyorlar. Konuşma, benim tam olarak yetişemediğim bir hızda bir sohbetten diğerine geçerek inişli çıkışlı bir seyir izliyor.

Ellie gülümseyerek bana dönüyor, Sean onun diğer tarafında oturuyor ve etrafında olup bitenlere neredeyse hiç dikkat etmiyor.

Bana doğru eğildi, gözlerinde eğlence vardı. "Bu grup hakkında endişelenmemelisin. Çok kavga edebiliriz ama günün sonunda birbirimiz için yapmayacağımız şey yoktur."

Jade masanın diğer tarafından homurdanıyor. "Görünüşe göre kaçtığımızda birbirimize söylememiz dışında."

Skyla diğer tarafımda kaskatı kesiliyor ve masanın diğer ucundan kız kardeşine bakıyor. "Peki, evli olmadığımızı ve tüm bunların göstermelik olduğunu bilmek seni daha iyi hissettirir mi?"

Masa o kadar sessizleşiyor ki iğne atsan yere düşmez.

Jade çatalını ağzına götürmek üzereyken duraksıyor. "Affedersiniz?"

Skyla nefesinin altında bir şeyler mırıldanıyor ve tabağındaki yemeğe bakıyor, onu kenarlara doğru itiyor ve üzerindeki tüm gözleri görmezden geliyor.

Boğazımı temizleyip Aiden'a bakıyorum, her şey boka sardığında beni destekleyeceğini umuyorum. "Biz hiç evlenmedik-"

Bir yumruk yüzümün yan tarafına çarpıyor, ağzıma kan doluyor.

Yirmi Beşinci Bölüm

SKYLA

Royce Joshua'yı yere uçururken GIA gülüyor, yumruklar birbiri ardına vücudunun her yerinde yuva buluyor.

Joshua inliyor ve onu altından atmaya çalışarak çırpınıyor.

En azından denediğini düşünüyorum. Çabalarında pek şansı varmış gibi görünmüyor.

Joshua sonunda onu itiyor ama Royce bir saniye sonra tekrar üzerine geliyor.

Jade ayağa kalkıyor, sandalyesi gıcırdayarak yere çarpıyor ve bana bakarken geri düşüyor. "Yani, evlenme konusunda yalan söyledin, bizi hayatından böyle çıkaracağını düşünmeme izin verdin ve şimdi bana her şeyin saçmalık olduğunu mu söylüyorsun?"

Aiden iç geçiriyor ve ayağa kalkıyor. "Hepiniz saçma sapan davranıyorsunuz."

Jade'e bakıyorum, bakışlarındaki ihaneti nasıl düzelteceğimi bilemiyorum.

Keşke bunu daha iyi hale getirmek için söyleyebileceğim bir şey olsaydı. Aileme gerçeği söylemenin sadece insanların incinmesine yol açacağını biliyordum ama Joshua beni dinlemek istemedi.

En iyisini kendisinin bildiğini düşünüyordu. Şimdi de ağabeyimden dayak yiyor.

Aiden ikisini birbirinden ayırdı, Royce'u bir tarafa, Joshua'yı diğer tarafa itti. "Bu kadar yeter. İki arasında anlaşılmayı biliyordum ve benim için sorun yoktu. Onlar da öyle. Geri kalanınızın üzölmeye hiç hakkı yok."

Şaşırtıcı bir şekilde, Ellie onun yüzüne ilk vuran kişi oldu. "Bu da ne böyle, Aiden? Bizi ilişkilerin içine itip duruyorsun ve bu şekilde küçük imparatorluğunu mu kuruyorsun? Hiçbirimizin hayatından memnun olup olmaması umurunda bile değil. Tek önemsendiğin sana en çok neyin fayda sağlayacağı."

Omuz silkiyor ve ellerini ceplerine sokuyor, Royce için hâlâ bir duvar görevi görüyor. "Anlaşılmayı yapanlar onlardı. Skyla ne düşüneceğimi görmek için bana getirdi."

Summer ayağa kalkıp Bianca'yı mama sandalyesinden kaldırırken gözlerinde yaşlarla bana bakıyor. "Hadi, Bia. Şu anda ailenin yanında olmayacağız. Summer Teyze'nin yanında olman çok daha iyi. Psikopat bir yalancı olmayan tek kişi o olabilir."

Gia bok yiyen bir sırtışla bana döndü. "Biliyor musun, bu konuda haklı olabilir. Eskiden Ellie'nin normal olduğunu düşünürdüm ama herkesi öldürmeye hazır görünüyor."

Jade'in alt dudağı titriyor. "Neden bize yalan söyleyip duruyorsun anlamıyorum. Hepimiz yetişkiniz. Bir kez olsun düşünmedin mi

Bizi hayatına alabilirsin ve ne bileyim, belki de bu boktan şey yerine bir aile olabiliriz?"

Omuz silkiyorum, midem bulanıyor ve dönüyor. "Ailem için doğru olan kararı vermek zorundaydım. Joshua'nın yardıma ihtiyacı vardı ve bana reddedemeyeceğim bir teklifte bulundu."

Ellie dönüp bana ters ters baktı. "Aiden'dan daha iyi değilsin."

"Daha kötüyüm, eğer her şeyi ortaya dökmek ve yıllardır ailemize musallat olan her şeyi gerçekten araştırmak istiyorsak." Boğazımdaki yumrunun içinden kelimeleri zorla çıkarıyorum. "İşte sana fırsat, Ellie. Jade. Her şeyi anlatmanın zamanı geldi."

Royce başını sallıyor ve tekrar Joshua'ya saldırıyor. "Seni aptal, çıkarıcı piç! Bu lanet aileyi ve uğruna çalıştığımız her şeyi mahvetmekten başka bir şey yapmayacaksın."

Aiden sesini yükseltir. "Birkaç ay önceki halimizle Zoe ve Rinaldoların geri kalanına karşı çıkabileceğimizi mi sanıyorsun? İşlerin ne durumda olduğunu gördün. Bu anlaşma bize para ve güçlü müttefikler kazandırdı. Hepiniz Skyla'ya ailemiz için yapmaya hazır olduğu şey için teşekkür etmelisiniz."

"Ben olsam o kadar ileri gitmezdim." Kardeşlerimden birinin üzerime gelmesini önlemek için bir adım geri çekiliyorum.

En kötü yanlarım şu anda yüzeye çok yakın duruyor. Her şey bunaltıcı ve bir çıkış yolu bulma ihtiyacı zihnimin arkasını kaşındırıyor.

O korkunç küçük ses beni çağırıyor, kendimi daha iyi hissetmem için ne gerekiyorsa yapmam için yalvarıyor.

O sesi dinlemek istiyorum. Şu anda olan her şeyin sona ermesini istiyorum.

Seslerin kesilmesini istiyorum.

Ailenin tartışmayı bırakmasını

istiyorum. Tartışmayı

bırakmalarını *istiyorum*.

Royce, Aiden'ı iterek Joshua'yı duvara yapıştırdı.

"Kendi başının çaresine bakamayacağını düşündüğün için onu manipüle etmeye çalışan bir adamdan başka bir şey değilsin. Onu tanımıyorsun. Aklından neler geçtiğini bilmiyorsun!"

Joshua daha önce hiç bu kadar öfkелendiğini görmemiştim.

Hiç düşünmeden Royce'un üzerine atılıyor, onu yere yatırıyor ve üzerine biniyor.

Joshua onu yumruklarken Royce'un onu atmak için yapabileceği hiçbir şey yok.

Ele geçirilmiş bir adam gibiydi.

"Yeter!" Gia bağılıyor, beni omuzlarımdan tutup bir odanın köşesine götürüyor. "Hepiniz bunun ne yaptığını göremiyor musunuz?"

Royce bir ağız dolusu kan tükürür. "Bir fahişе gibi davranan ve ailenin iyiliği için olduğunu iddia ettiği için bir adamla yatan o."

Joshua onu çenesinden yakalar. "Karımla bu şekilde son kez konuşuyorsun."

Royce'un kafasının yan tarafına indirdiği yumruk onu bayıltmaya yetmiyor ama bilmesem Royce'un şu anda yıldızlar gördüğünü söyleyebilirdim.

Aiden'ın yanında duran ve olabildiğince sakın görünen Sean'a bakıyorum. "Birbirlerini öldürmeden önce onları ayırmalısın."

Aiden omuz silkip bana bakıyor. "Daha fazla sorunumu çözebilir."

Hepsini öldürmek.

Sesi kafamın arkasına itiyorum, ellerim yumruk oluyor ve tırnaklarım derimi ısıyor.

Sesten daha güçlüyüm ve ailem öyle düşünmek istemese de her zaman öyleydim.

"Yeter!" Aiden ve Sean'ın yanına gidip onları harekete geçirerek bağıyorum. "İkisini hemen ayırın."

Royce ve Joshua'yı ayırdılar, her iki adam da nefes nefese kalmış ve kan damlıyordu, birbirlerini tekrar öldürmeye çalışmaktan saniyeler uzaktaymış gibi görünüyorlardı.

Bunu bu gece yapmanın kötü bir fikir olduğunu biliyordum. Yemeği iptal edip evde kalmalıydım. Daha iyi olurdu. Ailemin milyonuncu kez bana bok atmasını dinlemek zorunda kalmayacağım bir gece geçirirdim.

Benim hakkımda nasıl hissediyorlarsa öyle hissedeceklerini bilsem de, bunu tekrar tekrar duymak yine de acı veriyor. Özellikle de onlar için yaptığım onca şeyden sonra.

Bunlar için takdir edilmeye ihtiyacım olduğundan değil ama bana ailenin bir parçasıymışım gibi davranılması güzel olurdu.

Gia yanımda durup elimi tutuyor ve sıkıca kavırıyor.

Onu tutarken biraz titriyorum ama yargılayıcı gözler Joshua ve benim aramda gidip gelirken bile başımı dik tutuyorum.

"Royce ona saldırmadan önce söylediği şey bizim evli olmadığımızdı ama hiçbiriniz bunu kimseye söyleyemezsiniz. Grady Granville'in birlikte olduğumuzu düşünmesi gerekiyor. Size söyleyeceği diğer şey de birlikte olduğumuzdu."

Masaya tekrar otururken Ellie'nin ağzı ince bir çizgi halinde sıkıştı. "Kendin için ne tür bir karmaşa yarattığını bilmiyorum Skyla, ama korkunç bir fikre benziyor ve hala yapabiliyorken bundan kurtulmalısın."

Nefes almaya ve patlamamaya çalışarak gerildim. "Ben bir yetişkinim Ellie. Ne yaptığımı ve verdiğim kararları biliyorum ve bu da onlardan biri."

Başını sallamadan önce bir süre beni inceliyor, yavaş bir gülümseme ağzının kenarını kıvrıyor. "Herhangi biri Logan'dan daha iyidir. Tam bir baş belasıydı."

Joshua homurdanarak onun yanına oturdu. "Bir de bana sor. Doğduğu günden beri bir sorundan başka bir şey değildi. Annem onu birden fazla kez evlatlık vermeye çalıştığımı söylerdi."

"Bunun için seni suçladığımı söyleyemem." Gia onun karşısına oturuyor ve masanın ortasındaki kâsedan bir parça ekmek alıyor.

Ellie sırtlıyor ve gözlerinde anlayışa yakın bir ifadeyle bana bakıyor. "Eğer seni mutlu eden buysa, ben kim oluyorum da buna karşı çıkıyorum?"

Jade ona bakakalıyor. "Şu anda ne dediğini duymuyor musun?"

Ellie omuz silkiyor ve bir parça ekmek alıp küçük parçalara ayırıyor. "Duyuyorum ama Skyla'nın enine boyuna düşünmeden bir şey yapmayacağını da biliyorum."

Jade kollarını göğsünde kavuşturup başını sallıyor. "Bunun doğru olduğunu sanmıyorum."

Royce odadan çıkıyor, kapı arkasından çarparak kapanıyor.

Gia iç geçiriyor ve bana bakıyor. "İyi olacak mısın? Gidip onunla konuşacağım ve onu bu fikre ikna etmeye çalışacağım."

Bu."

"İyi şanslar." Kalbim saatte milyonlarca mil hızla atmasına ve hasta olacaktım gibi hissetmeme rağmen gülümsemeye zorluyorum. "O inatçı biri ve şu anda ona söyleyeceğin hiçbir şeyi nazikçe kabul etmeyecektir."

"Kukunun gücü günü düzeltecek." Royce'u takip etmeden önce bana göz kırpmıyor.

Aiden inliyor ve koltuğuna geri oturup ellerini yüzünde ovuşturuyor.

Ellerini bıraktığında, bakışlarında hastalıklı bir eğlence duygusuyla bana bakıyor. "Biliyor musun, bir kereliğine de olsa işlerin tamamen sarpa sarmadığı bir aile yemeği yemek isterdim."

Tekrar yerime oturuyorum, iştahım kaçmış olsa da yere çöküp derin bir nefes alıyorum. "Her şey düşünüldüğünde oldukça iyi gittiğini düşünüyorum."

Jade bize bakakaldı. "İyi gittiğini mi düşünüyorsun?"

Öne doğru eğilip şarap kadehime uzanıyorum. "Kimse ölmedi ve çok az gözyaşı dökülmüş gibi görünüyor, bu yüzden muhtemelen bunu iyi bir şey olarak değerlendirebilirim. Konuşacak başka ne var bilmiyorum."

"Senin Azrail olduğun gerçeğini tekrar gözden geçirelim." Jade Joshua'nın diğer tarafına oturur ve ona doğru eğilir. "Sana bundan bahsetti mi? Öldürdüğü tüm insanlardan bahsetti mi? Hâlâ öldürmeyi planladığı insanlardan bahsetti mi?"

Joshua yüzündeki kanın bir kısmını temizlemek için beyaz bir peçete kullanıyor. "Bunların hepsini biliyorum."

"Anlatamazsın." Jade'in sesi biraz kırılır. "Pek sayılmaz. Onunla birlikte yaşamamanın nasıl bir şey olduğunu bilmiyorsun."

raylar ve kana susamış. Şu anda gözlerindeki bakışı görmüyor musun?"

Ona baktığında yüzü sertleşiyor. "Neymiş o bakış?"

"Birini öldürmek istiyormuş gibi bakıyor!" Jade bana bir el sallıyor. "Zar zor dayanıyor ve yine de hepiniz burada oturup her şey yolundaymış gibi davranmaya hazırsınız. Kimse onun nasıl bir canavar olduğunu görmek istemiyor."

Şaraptan uzun bir yudum alıyorum, bakışlarım Joshua'ninkilerle buluşuyor. Başımı hafifçe sallıyorum ama o beni görmezden geliyor, dikkati tekrar Jade'e kilitleniyor.

Joshua peçeteyi kenara bırakır, sesinde buz vardır. "Peki *seni* korumak için kaç şey yaptı? *Senin* korku içinde yaşamaman için kaç can aldı? Büyürken gecenin bir yarısı onu kaç kez aradınız, kim olduğunu bildiğiniz halde yanınızda olacağını biliyor muydunuz?"

Jade kaşlarını çatıyor, bakışları masaya düşüyor. "Şu anda konumuz bu değil."

"Hayır. Konu, hepinizin onun bir seri katil olduğu gerçeğinin etrafında dans ediyor olmanız. Ne olmuş yani? Hepiniz insan öldürdünüz. Elbette, bunu onsuz yapamayacağınız bir ihtiyaç gibi hissetmeyebilirsiniz. Üstesinden gelemeyeceğiniz bir bağımlılık, ama kesinlikle bundan faydalanıyorsunuz."

Ağzım açık kalıyor ve sanki bir el göğsümü sarmış gibi hissediyorum. Ciğerlerimdeki havayı sıkıyor ve ne düşüneceğimi bilemiyorum.

Hiç kimse beni Joshua'nın savunduğu gibi savunmadı ama şu anda ailemle karşı karşıya gelmeye hazır.

Jade'e tiksintiyle baktıktan sonra ayağa kalkıp masanın etrafında dönüyor ve elini bana uzatıyor. "Sanırım bu gecelik burada işimiz bitti Sky. Belki ailen senden özür dilemeye istekli olduğunda bunu yeniden değerlendirebiliriz."

Bir an için ikilemde kaldım.

Onunla gidersem ailemde bir çatlak açmış olacağımı biliyorum. Daha önce açtığım tüm yarıklardan daha büyük bir yarık. Onarılması mümkün olmayabilecek bir yarık.

Ama onunla gidersem, daha önce hiç karşılaşmadığım bir kabullenmeyle de karşılaşacağım.

Bu yüzden ayağa kalkıp elimi onun elinin içine koyuyorum ve evden çıkıp arabaya kadar bana yol göstermesine izin veriyorum.

Kapıyı açıyor, kapıyı kapatmadan önce benim yerleşmemi bekliyor.

Ancak arabaya bindikten sonra bana döndü. "Her şeyi açıklığa kavuşturmak adına sana söylemem gereken bir şey var."

Yirmi Altıncı Bölüm

JOSHUA

Bana bakıyor, dudakları ne söyleyeceğinden emin değilmiş gibi ince bir çizgi halinde büzülüyor.

Garaj yolundan geri dönüp caddeye çıkıyorum ve onun gerginliği bozmasını bekliyorum.

Arabanın içinde boğuluyorum ve nefes alamıyorum. Günlerdir göğsümü saran elim sıkılaşıyor.

Skyla boğazını temizliyor. "Bana ne söyleyeceksin?"

Direksiyonu kavrarken eklemlerim beyazlaşıyor, çatı katına geri dönüyorum, ancak bir Cuma gecesi dışarıdaki tüm trafikle yavaş bir yolculuk olacak.

Ona söyleyeceğim kelimeleri düşünmeye çalışarak bir şeritle birleşiyorum.

Ne kadar dürüst olmak istesem de, sakladığım şeyi ona söylediğimde beni eskisi gibi görmeyeceğini biliyorum.

Ailesi olabildiğince berbat olabilir ama onların bile sınırları var.

Uzanıp elini kalçama koyuyor, başparmağı bir aşağı bir yukarı geziniyor. "Senin için ailemi terk ettim. Bana gerçeği söylemelisin, o zaman her şeyi geride bırakmaya başlayabiliriz. Ya da sürekli önümüze çıkan bu bok fırtınasından nasıl kurtulacağımızı bulabiliriz."

Boğazımı temizliyorum ve pencerelerde parlayan neon ışıklarının yüzüne düşürdüğü sert gölgelere bakıyorum.

Birine kendinizle ilgili en kötü yanlarınızı nasıl anlatırsınız?

Onlara tüm o karanlığı gösterip sonra da gitmemelerini nasıl umarsınız?

Ona gerçeği söylersem ve beni terk etmek isterse, ondan kalmasını istemeyeceğim. Onu anlaştıktan çıkaracağım ve ailesi de işlerine devam edebilecek.

Ama bu beni öldürecek.

Boğazımı temizliyorum ve gecenin serin havasını arabanın içine almak için camları açıyorum. "Uyuşturucu benim tek işim değil."

Bakışları meraklı, eli hâlâ bacağымda. "Öyle olduğunu düşünmemiştim."

"Yasal işlerden bahsetmiyorum." "Tamam."

Kırmızı ışığa geldiğimizde elimi onunkinin üzerine koymak için uzandım.

Onun parmaklarıyla benimkiler sanki birbirimiz için yaratılmışız gibi birbirine geçiyor.

Kayıp parçanıza benzeyebilecek bir kişinin tam yanınızda oturduğunu bilmek garip bir his, ama onu kaybetmek üzere olabilirsiniz.

Başparmağı yine bana sürtünüyor. "Beni korkutmaya başlıyorsun."

"İstemiyorum ama ailenin kaçınmaya çalıştığı şeyler olduğunu biliyorum."

Skyla elini benimkinden çekiyor. "Adam kaçırmaktan mı bahsediyorsun?"

"Hayır." Sertçe yutkunuyorum ve bir elimi enseme gezdiriyorum.

Işık yeşile dönüyor ve yavaş da olsa ilerlemeye devam ediyoruz.

Keşke onunla bu konuşmayı yapmak için başka bir yer seçseydim. Onunla kapana kısılmak ve hayal kırıklığının ağırlığını hissetmek konusunda endişelenmeme gerek olmayan bir yer.

"Sonra ne olacak?" Sesi biraz çatlıyor. "Sence bu kadar korkunç olan ne? Sana ne olduğumu ve neler yapabileceğimi söyledim. Bence sen de aynısını yapabilmelisin, değil mi?"

"Biliyorum." Diğer elimi onunkinden çekmeden önce parmaklarımı direksiyona vuruyorum.

Bunu bilmesine izin vermeliyim. Bu ilişkiyi ilerletmek için herhangi bir şansımız olmasını istiyorsak, bunun gerçekleşmesi gerekiyor. Artık sır yok.

Derin bir nefes alıyorum. "İnsanları farklı nedenlerle uluslararası sınırlardan kaçırıyorum."

"Seks ticareti mi?" Yer değiştirirken kelimelerinde zehir var.

Bakışları başımın yan tarafını yakıyor ve midemi bulandırıyor.

Böyle bir şey yapabileceğimi düşünmesinden nefret ediyorum.

Arabanın izin verdiği ölçüde benden uzaklaşıyor, gözlerinde tiksinti var. "Bence beni burada bırakmalısın. Eve yürüyebilirim."

"Şehrin diğerk tarafındayız. Eve yürüyerek gidemezsin." Boğazımı temizliyorum. "Ayrıca, bu seks ticareti değıl."

"Kadınları yakalayıp pezevenklik yapmaları için buraya getirmiyor musunuz? Bunun için onları denizaşırı ülkelere de göndermiyorsunuz?" Sanki içimi görebilecek bir güce sahipmiş gibi bana bakıyor.

Belki de öyledir.

"Hayır." Arabayı kenara çekip yüzümü ona dönüyorum. "Yakınından bile geçmedim. Boktan bir adam olabilirim ama bu benim bulaşmadığım şeylerden biri. Sadece bir ülkeye girmek ya da o ülkeden çıkmak isteyen insanlar."

Boğazının arkasından, ona doğruyu söyleyip söylemediğime karar vermek için zaman ayırıyormuş gibi bir ses çıkarıyor. "Seks ticareti yok mu?"

"Hayır. Öyle bir ilgim yok ve hiç olmadı."

Skyla titrek bir nefes verdi. "O zaman neden bana bundan daha önce bahsetmedin?"

"Bu benim işimin kimsenin bilmediğı bir kısmı. Logan'ın bile."

"O neden bilmiyor?" Koltuğına geri yaslanırken bakışlarında merak parlıyor.

Seri katil kaçakçıyı yargılıyor. İçinde bulunduğumuz durumun ironisi gözümde kaçmıyor.

Tekrar trafiğıe çıktım. "Ona asla güvenemeyeceğim bazı şeyler var. Bu da onlardan biriydi. Eğer

Bir şeyler ters gitti ve artık beni korumamaya karar verdi, o zaman hangi bilgi hakkında biriyle anlaşma yapmam gerekiyor? Ben besin zincirinin en tepesindeyim."

Pencereden dışarı bakıyor. "Biliyor musun, insan kaçakçılığı yapabiliyorsun ama kendi ürününü sınırlardan geçiremiyorsun, bu çok komik."

"Bu da tüm konuya geri dönüyor, anlaşma yapmak için hangi bilgilere sahibim?" Ona bakarken ağzımın kenarı seğiriyor. "Bu ve Grady'nin benim sahip olmadığım bağlantıları var. Kolombiya'daki kartelin lideriyle çok yakın ve kazıklanmaktan korkmuyor."

"Ve sen de aynı anlaşmayı yapamayacağını mı düşünüyorsun?"

"Yapmayacağımı biliyorum. Arkasından iş çeviriyormuşum ve ona karşı geliyormuşum gibi görülürüm. Kartel için sadakat büyük bir şeydir."

Skyla başını sallar. "Kendi işini kaybetmeden Grady'den kurtulmanın bir yolunu bulmalısın."

"Doğru."

Sokağımıza dönüyorum, şimdiden onu odamızda, önümde soyunmuş halde bulacağım anı, aramızdaki son sırların da nihayet eriyip gittiğini düşünüyorum.

Telefonum çalmaya başlıyor, Grady'nin adı gösterge panelinde yanıp sönüyor.

İçimi çekiyorum ve ekrandaki düğmeye basıyorum, arabayı dolduran ağır nefes alma sesi.

"Joshua, buluşmamız gerek. Şu anda senin tartışmaların için zamanım yok, o yüzden bunu yapmayı aklından bile geçirme."

"Şu anda ailemle dışarıdayım."

"Siktir et aileni. Hemen evime gel. Konuşmamız gereken bir iş var."

Başka bir şey söylemeden aramayı sonlandırıyor.

İçimi çekiyorum ve bir elimi çeneme götürerek binamızın önündeki kaldırıma yanaşıyorum.

Skyla kapı koluna uzanıp kapıyı açtıktan sonra duraksıyor. "Hayatta kal, tamam mı? Sana biraz bağlandım."

Kalbim göğsümde dörtlüla koşmadan önce bir atım atlıyor. Keşke ona ne kadar *bağlı* olduğumu bilseydi.

Eğildim, elimle başının arkasını kavradım ve Onu içime sokuyorum.

Dudakları benimkilere karşı aceleci, dişler sıyrılıyor ve diller birbirine karışıyor.

Bir erkeğin çılgınca şeyler vaat etmek istemesine neden olan türden bir öpücük. Ne yapacağı belli olmayan bir uyuşturucu ithalatçısıyla uğraştıktan sonra eve dönmek için ölümü aldatmak gibi.

"Elimden geleni yapacağım." Ondan uzaklaşıyorum, keşke gitmek zorunda olmasaydım.

Eğer yapabilseydim, sonsuza kadar burada onunla kalırdım. Bu beni çok korkutuyor.

Başka hiç kimse için böyle hissetmemiştim. Ve bu beni çok korkutuyor.

Çünkü ona geri dönmek için ateşin içinden geçerdim.

Skyla arabadan inmeden önce bana sıcak bir gülümseme veriyor.

Telefonumu çıkarıp binadaki kameraları izliyorum ve onun dairemize girmesini bekliyorum.

telefonu uzaklaştırdım.

Kaldırımdan uzaklaşırken dikiz aynasına, arkamda bıraktıklarına bakıyorum.

Eve, onun yanına dönmek için sabırsızlanıyorum.

GRADY beni garaj yolunda karşılıyor, ağzının kenarından bir sigara sarkıyor, kiraz rengi parlıyor. "Çok geç kaldın."

"Gelebildiğim kadar çabuk geldim. Cuma gecesi ve lanet şehir tıkanmış durumda." Arabanın kapısını çarpıyorum, toplantının kötüye gitme ihtimaline karşı ona yakın duruyorum.

"Bilirsin, bu şehirde sırlar hızlı yayılır. Gerçekten hızlı."

Omuz silkiyorum, kollarımı göğsümde kavuşturarak arabaya yaslanıyorum. "Neden bahsettiğin konusunda bana ipucu vermen gerekecek."

"Gerçekten mi?" Sırıttıyor ve sigarasını dudaklarının arasından çekip külünü savuruyor.

Uzun bir nefes daha çekip duman bulutunu dışarı üflüyor. "Buraya gelip evliliğinizin bunca zamandır sahtelikten başka bir şey olmadığını itiraf etmek istemiyor musun?"

Midem ayaklarımın altına düşüyor. "Etrafa yaymak için tuhaf bir hikâye."

Grady sigarayı yere atıp ayağının altında eziyor. "Komik. Ne düşünüyorum biliyor musun? Bence bir Lynde buldun ve her ne amacın varsa ona hizmet edeceğini düşündün. Tabii ki, en dengesiz olanı seçtin ve bunun beni gerçeği araştırmaktan alıkoyacağını düşündün."

"Peki bu hangi gerçek?"

"Belediyeye sunulmuş bir evlilik cüzdanınız yok."

Hay sikeyim.

Gölüyor ve başını sallıyor. "Sana güvenmiştim. Bana doğruyu söylediğini sanıyordum, ama gerekli özeni göstermiş olsaydım, evliliği daha önce kontrol ederdim."

"Sana yalan söylediğim için beni öldüreceğin bölüm bu mu olacak?" Sırtımın alt kısmındaki silaha uzandım.

"Bunu aklımdan bile geçirme." Bana bakarken sesi ölümcül bir ton alıyor. "Eğer o silahı çekersen, bu yapacağın son şey olur."

"Neden çekmeyeyim?"

"Çünkü ben nazik bir adamım." Grady bana bakarken sırıtıyor. Önümde adım adım ilerliyor ve birkaç adım ötemde duruyor. "şimdi, bu evlilik bir erkek olup kızımın evlenmek yerine uydurduğun bir dümendenden başka bir şey olmadığına göre, bir anlamaya varmamız gerekiyor."

O söylemese de bunu gözümün önünde görebiliyorum.

Uğruna çalıştığım her şey tehlikede. Ailemi ayakta tutmak için yapmak zorunda kaldığım her şey, babam hapse girdikten sonra aile şirketini yeniden kurmam ve sonra onu öldürtmem, hepsi pamuk ipliğine bağlı.

şu anda her şeyimi kaybedebilirim. Ama

savaşmadan yıkılmayacağım.

Arabayı itiyorum, dik duruyorum, ellerim yanımda gevşek duruyor. "Eğer güven hakkında konuşmak istiyorsak, belki de bir tetikçinin Skyla'yı neden öldürmeye çalıştığını konuşmalıyız."

Grady sırtıyor ve omuz silkiyor. "Ona bir mesaj göndermek için iyi bir yol olacağını düşündüm. Öyle de olmuş gibi görünüyor."

"Ve  imdi de seninle çalışmaya devam etmem gerektiğini mi düşünüyorsun? Karımı   ld rmeye çalışmanın iyi bir fikir olduğuna karar verdiğinde mi?"

Dilini  aklatır ve ba ını sallar. " imdi,  imdi, Joshua.  ikimiz de onun senin karın olmadığını biliyoruz. Rol yapmaktan vazgeçmenin zamanı geldi."

Dudaklarımı ince bir çizgi halinde bastırıyorum. "Evet,  yle. Lanet olası belgeleri buraya koymayı unutmu um. Yine de bizi yalnız bırakmak için ne istiyorsun?"

"O kadar basit değil. Ve ben size inanmıyorum. Anladığım kadarıyla, kurduğumuz i  ilişkisini aldın ve bunun senin için yeterince değerli olmadığına karar verdin. Bu da benim de bir karar vermem gerektiği anlamına geliyor."

Grady önümde bir ileri bir geri yürüyor, her adımda kendimi daha da hasta hissediyorum.

Grady önümde durdu. "Tetik i sadece bir uyarıydı. Yirmi dört saatin var. Emily'yle evlenirsen, seni beslemeye devam ederim ve Skyla ya ar. Emily'yle evlenmemeyi seçerseniz hepinizi   ld r r m. Basit bir seçim."

Alay ederek arabamın kapısını açıp içine girdim ve çarparak kapattım.

Cama vuruluyor ve ben camı indirirken Grady yaklaşıyor, sırtıyor, nefesinde bayat sigara kokusu var.

Ağzının köşesi kıvrılıyor. "Yerinizde olsam, o sahte küçük karınızı güvende tutmak için ne yapmak istediğinizi d   n rd m."

Yirmi Yedinci Bölüm

SKYLA

"BUNA BİR SON VERMELİYİZ." Joshua gece yarısından çok sonra daireye girdi.

Kalbim daha hızlı atıyor, kan kulaklarıma hücum ediyor.
"Neden bahsediyorsun sen?"

Kitabımı kapatıp kenara koyuyorum, ayağa kalkıp onu karşılamak için odanın karşısına geçiyorum.

Kaşları birbirine yaklaşmış ve ağzının kenarlarındaki çizgiler derinleşmiş.

Bir çöküşün eşiğinde geziniyor gibi görünüyor.

Grady'ye ne oldu böyle?

Yanağına dokunmak için uzandığımda elimi tutuyor.

Hüzünlü bir gülümsemeyle bırakmadan önce avucumu öpüyor.

Şu anda zihninde bir savaş var. Bunu gözlerinden ve bana tam olarak odaklanmayışından anlayabiliyorum, sanki benim içimi görmeye çalışıyor gibi. Sanki söyleyeceklerini söylerken bana bakmak zorunda kalmazsa, söyleyeceklerini bana anlatması daha kolay olacakmış gibi.

Çenesini elime alıp onu bana bakmaya, gözlerimle buluşmaya zorluyorum. "Ne oldu?"

"Evliymişiz gibi davranmayı bırakacağız. İlişkiyi bitireceğiz, birlikte yaşamayı bitireceğiz, her şeyi bitireceğiz." Sesi hırıltılı ama tonu sert.

Tartışmaya yer yok. Ama tartışmamak hiçbir zaman benim tarzım olmadı.

"Soruma cevap vermedin." Parmaklarımı çenesine bastırarak onu kendime doğru çekiyorum. "Grady ile buluştuğunda ne oldu? Neden şimdi bir korkak gibi davranıp bu işten sıyrılmaya çalışıyorsun?"

Ağzının kenarı seğiriyor. "Az önce bana korkak mı dedin?"

"Sana başka ne dememi istersin?" Yüzünü bıraktım ve bir adım geri çekildim. "Kaçmaya çalışıyorsun ama anlamadığım şey neden kaçtığın. Eğer bana seni bu aptalca karara neyin sürüklediğini söylersen, o zaman sana yardımcı olabilirim."

"Bunun için herhangi bir yardım olduğunu sanmıyorum."

"O zaman sorun korkuyor olman." Sesimdeki tiksintiyi engelleyemiyorum. Yaşadığımız onca şeyden sonra olmaz.

Çok bir şey ifade etmeyebilir ama Logan'dan beri ailem dışında bana yakınlaşmasına izin verdiğim ilk kişi o.

Saklamak için elimden geleni yaptığım hayatımın en kötü kısımlarına girmesine izin verdim.

Ve şimdi burada, önümde duruyor ve hiçbir sebep göstermeden bunu yüzüme vurmaya çalışıyor.

Ona izin vermeyeceğim.

Joshua iç çekti. "Sana ne söylememi istediğini bilmiyorum Sky. Bunun şimdi bitmesi en iyisi. Sonsuza kadar sürmeyeceğini hep biliyorduk ama görünüşe göre zamanımız düşündüğümüzden daha kısa sürdü."

Alay ederek ondan uzaklaşıyorum ve silahını sakladığını bildiğim çekmecelerden birini açıyorum. Sırtarak silahı çıkardım ve ona doğrultmadan önce şarjörünü kontrol ettim.

"Pekâlâ, neden bunu tekrar denemiyoruz? Bana Grady ile ne haltlar döndüğünü anlat, ben de senin çüküne bir kurşun sıkmayayım."

Acı bir kahkaha attı. "Sen bunu yapmazsın. Çok hoşuna gidiyor."

Aletin ucunu, en azından şu anda olduğunu düşündüğüm yeri hedefleyerek omuz silkiyorum. "Eğer bir şeyleri bitiriyorsak, hoşuma gidip gitmemesi önemli değil, değil mi? Ayrıca, daha kısa da olabilirdi ve muhtemelen ben de aynı şekilde hoşuma giderdi."

Bana ters ters bakıyor, ilerliyor ve silahı elimden çekip alıyor. "Bu oyunu oynamıyoruz."

"Neymiş o oyun?" Silahı çekmeceye geri iterken soruyorum.

"Beni deliliğinle korkutmaya çalıştığın oyun." Dönüyor ve üzerimdeki büyük boy gömleğin eteklerinden tutup beni kendine çekiyor. "Senin çılgınlığını seviyorum. Beni çok sertleştiriyor. Tekrar dene Sky."

"O zaman gidip Grady'yi öldüreceğim, çünkü bu işin merkezinde onun olduğunu biliyorum. Bana ne yaptığını söylemek istemiyor olabilirsin ama bunu öğrenmenin başka yolları da var."

"Sen de onun peşinden gitmeyeceksin." Joshua dönüyor ve beni bedeniyle duvar arasına hapsediyor. "Sen burada kalacaksın."

ve giden ben olacağım." "Saçmalık."

"Öyle değil." Sertçe yutkunuyor, yüzünde milyonlarca farklı duygu titreşirken bana bakıyor. "Lütfen, bu konuda benimle kavga etme."

"Edeceğim." Ona yaklaşıyorum, ellerim göğsünde geziniyor ve gömleğini yumrukluyor, onu kendime çekmekle itmek arasında gidip geliyorum. "Sen o piçle dövüşmek istemiyor olabilirsin ama ben onu öldürmekten mutluluk duyarım. Hayatımızdan bir sorun eksilir ve ben de gidip Zoe'yle ilgilenebilirim."

Joshua iç geçiriyor, alnı benimkine değiyor. "Bunu yapmayacaksın. Sana izin vermeyeceğim."

"Bana izin veremezsin."

"Evet, var."

Vücudunun her santimi benimkine baskı yapıyor, beni hapsediyor.

Bir . onun eller sarar etrafında benim
Boğaz, onun Parmaklar yana doğru baskı uyguluyor.

I basın benim uyluklar daha yakın
Birlikte, benim uyarılma zaten iç uyluklarımı
kaplıyor.

O böyleyken, soyunup beni yarın yokmuş gibi becermesi için her şeyi yapabileceğimi düşünüyorum.

Beni kontrol eden tek kişi o. Boyun eğceğim tek kişi.

Joshua'nın başparmağı çeneme sürtünüyor. "Seninle oynamıyorum ve bu kesinlikle ön sevişme değil, bu yüzden benimle başlama bile."

Bir elimi aramıza sokup sertleşmiş sikini kavıyorum. "Emin misin? Olabilir. Sevişebiliriz ve sonra sen yatakta uzanıp kıcıma sardığın esrarı tüttürürken, ben dışarı çıkıp bize ne yapacağımızı söyleyebileceğini sanan o piçi katlederim."

Benden uzaklaşıyor. "Sana bunun ön sevişme olmadığını söylemiştim."

"Elbette." Yana kayıyorum, ama o beni yerimde sabit tutuyor. "Ve sen de beni duvara yapıştırıp buradan çıkmadan önce kendini tatmin etmeye çalışmayacaksın. Korkak."

Elini indiriyor ve dönerek odanın diğer tarafına doğru ilerliyor, aramıza birkaç metre mesafe koyuyor. "İster inan ister inanma, şu anda ikimiz için de en iyisi bu."

"Evet, tamam." Gözlerimi deviriyorum, duvarı itiyorum ve ona doğru yürüyorum. "Hangi dünyada?"

"Grady Granville tehlikeli bir adam. Seni hiç düşünmeden öldürebilecek türden biri."

"Ve senin ona ihtiyacın yok."

"Bütün uyuşturucularımı ülkeye o getiriyor." Joshua raftaki viski şişesine uzanıyor, açıyor ve bir bardak alıyor. Geri fırlatmadan önce bir yudum viski dolduruyor. "Bunu görmezden gelemem Skyla. İstesem bile."

"Yine de yapabilirsin." Ondan birkaç adım ötede duruyorum, biraz daha yaklaşırsam tutmaya çalıştığım öfkenin bir kısmını bırakacağımı biliyorum.

"Hayır, yapamam."

"Yapabilirsin. İnsanları ülkeler arasında götürüp getiren gemileriniz var. Sanırım buna adanmış uçaklar ve trenler de var. Bu da demek oluyor ki

Eğer birkaç kartel bağlantısı kurmaya istekliysen onu saf dışı bırakacak güce sahipsin."

Joshua dişlerini gıcırdattı ve bana ters ters baktı. "Çok kolaymış gibi söylüyorsun ama nasıl bir şey olduğunu bilmiyorsun."

"Elbette, bir uyuşturucu operasyonunu yürütmenin nasıl bir şey olduğunu bilmiyorum. Ama insanları nasıl öldüreceğimi biliyorum. Onları iş anlaşmalarından nasıl çıkaracağımı ve nasıl bağlantılar kuracağımı biliyorum. Kara para aklama işlerini yürütmemin bir nedeni var."

İç geçiriyor ve bir bardak daha dolduruyor. "Hâlâ anlamıyorsun."

"Kendine verdiğin değerden çok daha fazlasını yapabilecek kapasitede olduğunu anlıyorum ama nedense kolay yolu seçmeye kararlısın."

Etrafında dönerek bardağı duvara fırlatıyor ve milyonlarca küçük parçaya ayrılmasını izliyor. "Seni hayatta tutmaya çalışıyorum!"

"Kendi başımın çaresine bakabilirim!"

"Pek olası değil." Bana bakarken göğsü kabarıyor. "Bu adamın neler yapabileceğini bilmiyorsun. Onun gibi adamlarla uğraştığın için bildiğini sanıyorsun ama günün sonunda en ufak bir fikrin bile yok."

"Yani bu kadar mı? Neye bulaştığımı bilmediğimi düşündüğün için, bunların hiçbirisiyle uğraşmak istemiyor musun? Kuyruğunu bacaklarının arasına kısırmayı ve gerçekte korkakça bir seçenek olmasına rağmen gitmenin en iyi seçenek olduğunu düşünmeyi tercih ediyorsun."

"Bunu seninle yapmaya devam etmeyeceğim."

"Harika." Pencereden dışarı, aşağıda parlayan şehre bakıyorum.

Ona dönüp baktığımda boğazımda nefes almayı zorlaştıran ağır bir yumru var. "Senin farklı olduğunu sanıyordum."

"Neden bahsettiğini bilmiyorum." Ön kapıya doğru ilerlerken omuzları çöküyor.

"Beni gören ve tüm bu saçmalıklara ve acılara değdiğime karar veren tek kişinin sen olacağını düşünmüştüm. İşler zorlaştığında bile yanımda kalmaya değer. Ama şu haline bak."

Sertleşiyor, arkasını dönmese de dimdik duruyor. "Skyla."

"Kendine sakla." Bir elimi saçlarımdan arasından geçirip adımlarının yavaşlamasını izliyorum. "Gitmek istiyorsan git. Seni durdurmayacağım."

Kapı koluna uzanıyor. "Sen burada kalabilirsin. Ben biraz uzaklaşıp nefes alacağım, sonra belki bu konuyu daha fazla konuşabiliriz."

"Eğer bu konu hakkında daha fazla konuşmak geri dönüp ne kadar korkak olduğunu söyleyeceğin anlamına geliyorsa, hiç zahmet etme. Burada olmayacağım."

Karşılaştığım tek şey arkasından kapanan kapının sesi.

Yere çöktüğümde içimden boğuk bir hıçkırık kopuyor ama gözyaşlarım akıyor.

Canım yanıyor ama sanki bedenim ağlamanın bizi gitmemiz gereken yere götürmeyeceğini biliyor.

Bundan sonra ne yapacağımı bulmalıyım.

Hayatımın kırık parçalarını bir kez daha toplayıp hayatıma devam etmeliyim.

Bir şeyler yapmalıyım.

Bir şeyler yapmalıyım çünkü burada oturmaya devam edersem tek düşünebileceğim şey hayatımın bir kez daha nasıl parçalandığı olacak.

Vermont'ta kalmalıydım.

Kendime acımak için bir otuz saniye daha ayırdıktan sonra kalkıp Kalani'ye bir mesaj gönderiyorum.

Parçaları toplamaya başlamanın zamanı geldi.

Kalani iç çamaşırlarımı bir kutuya koyuyor. "Bu kararı şu anda vermek zorunda olduğumu sanmıyorum. İkiniz kavga ettiniz ama bu her şeyin bittiği anlamına gelmez, değil mi?"

"Her şeyi bitirdi ve gitti." Boğazımı temizliyorum, dizüstü bilgisayarımı ve tabletimi çantama tıktırıyorum. "Güven bana, bitti."

"Bence ikiniz de sakın olduğunuzda konuşmalısınız."

"Öyle bir şey olmayacak." Saçlarımı yüzümden geriye doğru topluyorum ve komodinin alt rafında duran kitap yığınımı çıkarmak için eğiliyorum.

Kalani gözlerini deviriyor ve kitapları benden alıp bir kenara koyuyor. "Bu konuda bu kadar inatçı olmana gerek yok. Üzgün olman ve yas tutmak için biraz zaman ayırman sorun değil."

"Neden yas tutayım ki?" Kalbim paramparça olmuş bir halde ellerimi kalçalarımın altına koyarak ayağa kalktım ve ona baktım. "Evliliğin sahte olduğunu zaten duydun. Ailemin bu konuyu dinleyecek herkese anlattığını biliyorum, çünkü bir kez olsun bir şeyi aile içinde tutmamız yasak."

"Pekâlâ, evliliğin sahte olduğunu biliyorum ama duyguların sahte olduğunu sanmıyorum."

"Sanmalısın, çünkü öyleydi."

En azından onun tarafında. Bana karşı hiçbir zaman gerçekten bir şey hissetmediği artık çok açık.

Kitapları geri aldım ve boş kutulardan birine koydum. "Her şeyi uydurduk ve artık sona erdi."

"Hayır, şimdi kalbini korumaya çalışmak için kendini kapatıyorsun çünkü ona gerçekten değer veriyorsun."

Tanrım, çok fazla.

"Hayır."

Kutuyu kapatmadan önce içine birkaç defter de atıyorum.

İç geçiriyor ve beni omuzlarımdan tutarak ona bakmaya zorluyor. "Bu konuda üzgün olman sorun değil."

"Üzgün değilim. Hayatıma devam ediyorum çünkü anlaşma sona erdi. Hepsi bu kadar."

Hepsi yalan, ama hissetmeme, kırılmama izin veremem. Kendimden başka güvenebileceğim kimsem yok.

Tam onu silkelemek üzereyken telefonum cebimde bip sesi çıkarıyor.

Oyuncağını aldım.

Yirmi Sekizinci Bölüm

JOSHUA

BAŞIM ÇOK AĞRIYOR.

Gözlerimi açtığımda etrafımı saran beton duvarlar ve ayak bileklerimdeki prangalar beni birkaç metre ötedeki zemine gömülü metal parçalarına zincirliyor.

Zincirlerde ayağa kalkmama ve etrafta dolaşmama izin verecek kadar gevşeklik var.

Etrafımda daha fazla zincir asılı ve loş ışık pencerelerden parlıyor, aksi halde boş olan depoyu aydınlatıyor.

Ayağa kalkmaya çalışıyorum, etrafımdaki dünya dönerken biraz yalpalıyorum. Gözlerimi sıkarak kapatırken, başımdaki acıyı uzaklaştırmaya çalışıyorum.

Ne oldu? Neredeyim ben?

Hatırladığım son şey apartmandan çıktığım ve sokağın etrafında yürüyüşe çıktığım. Birkaç tur attım ve eve gitmek üzereydim. Yukarı çıkıp Skyla'ya her konuda haklı olduğunu söyleyecektim.

Bu da yeterince zor olurdu. Gururumu ayaklar altına alıp ondan özür dilemem gerekecekti.

Ama eğer kalırsa, beni affederse, buna değerdı.

Derin bir nefes alıyorum, dengemi buluyorum ve dönüp odaya bakıyorum.

Tüm pencerelerin üzerinde parmaklıklar var. Binada tek bir kutu ya da palet bile kalmamıştı. Silah olarak kullanabileceğim hiçbir şey yok.

Tanrım, neden ayrıldım ki?

Skyla haklıydı. Ben bir korkağım.

Ona bir şey olacağını düşünmek bile kuyruğumu bacaklarımın arasına sıkıştırıp o piç Grady'ye boyun eğmemi sağladı.

Benim yüzümden Skyla acı çekiyor. Ve ona bunu yaptığımı bilmek içimi parçalamıyorsa ne olayım.

Kalıp onunla konuşmalıydım.

Kalıp ona gerçeğı söyleseydim bunların hiçbirı olmayacaktı.

Ya da belki de olurdu ama şu anda benimle olurdu ve o zaman endişelenecek başka bir şeyim olurdu.

Ama en azından onu sırtından bıçaklayan ben olmazdım.

Tek istediğim onun güvende olduğundan emin olmaktı. Çünkü bu büyük şemada, hayatımın hiçbir anlamı yoktu. Eğer onu kaybedersem.

Ve şimdi onu yine de kaybettim.

Bir kapı açıldı ve odaya ışık doldu. Sabahın

erken saatleri için çok fazla ışık. *Ne*

zamandır bğm?

İçeri dolan seslere bakılırsa, muhtemelen bir yerlerdeyim.
Limanda ya da marinada.

Topuklar yere vuruyor ve Zoe Esposito önümde adım atarak zincirlerin ulaşamayacağı bir yerde duruyor.

Onu iki adam takip ediyor, her biri önümde diz çöküyor ve ayak bileklerimdeki prangaları çözüyor.

Prangalar düşüyor ve birkaç adım geri çekiliyorlar.

Zoe gülümseyerek bana yaklaşıyor, parmakları yüzümün yan tarafında geziniyor ve uçlarında kurumuş kanla geri çekiliyor. "Biliyor musun, seni minibüse bindirmek için canını yakmak zorunda kalmamız utanç verici."

"Elbette." Başımdaki ağrıyı görmezden geliyorum. "Bana burada ne halt ettiğimi söylemek ister misin, Zoe?"

"Kim olduğumu biliyorsun. Bu işi çok daha eğlenceli hale getirecek." Bir adım geri çekilir ve kollarını kavuşturur. "Biliyor musun, seni uzun zamandır izliyordum Joshua. Skyla'yı öldürmeyi düşünüyordum ama bunun ailesini yeterince rahatsız edeceğini sanmıyorum, sence de öyle değil mi?"

"Neden bahsettiğini bilmiyorum."

Zoe tırnaklarını inceliyor, altlarındaki görünmez kiri karıştırıyor. "Hadi ama, sana söylediğini biliyorum. Siz ikiniz bunu göremeyecek kadar aptal olsanız da, o sana yarı aşık."

"Siktir git."

Ellerini indirdi, sonra öne atılarak ağzıma bir yumruk attı ve dudağımı patlattı. "İyi davranacaksın

Sen buradayken."

"Ve sen de karımın adını ağzından uzak tutacaksın."

"O senin karın değil." Zoe birkaç adım geri çekildi, yanındaki adamlar ona yaklaşıyordu.

Yine de ben ellerimi boynuna dolamadan ona ulaşamayacaklardı. Onu bir saniye bile düşünmeden öldürebilirdim. Yerde cansız yatacaktı ve Skyla'nın sorunu çözülmüş olacaktı.

Geriye sadece Grady'nin icabına bakmak kalırdı ama Skyla zaten ağzından köpükler saçarak ona ulaşmaya çalışıyor.

Bu her şeyin çözümü olabilir.

Zoe ellerini arkasında kavuşturur. "Seni öylece oturup birinin sana yumruk atmasına izin verecek bir adam olarak görmemiştim. Burada oturup Skyla'nın seni kurtarmasını mı bekliyorsun? Liderliği onun almasına izin vermen çok hoş."

Dişlerimi gıcırdatarak onu izliyorum, hangi tarafı tuttuğunu anlamaya çalışıyorum. Adamlar üzerime çullanıp beni ondan uzaklaştırmadan önce onu öldürmek için sadece bir şansım olacak.

"Benim için gelmeyecek." Kollarımı kavuşturuyorum, rahat görünmek için elimden geleni yapıyorum. "Bence beni ne kadar önemseydiğini gözünde fazla büyütmüşsün."

"Abarttığımı sanmıyorum." Zoe gülümsüyor, başını yana eğiyor. "Sende ne bulduğunu bilmiyor olabilirim ama sana değer verdiğinden eminim. Hiçbir şey bilmiyor olman oldukça acınası bir durum."

"Senin bir sürtük olduğunu ve eninde sonunda sana acı çektireceğini biliyorum, ama onun seni istediğini düşünüyorsan aptalsın.

benimle hiçbir ilgisi yok."

"Sana ne olduğunu söyledi. Azrail." Zoe adım adım bana yaklaşıyor, birkaç santim ötemde duruyor ve onu öldürmem için bana adeta meydan okuyor.

Hepsi bir oyun. Her küçük bakış, her kelime. Her biri derimin derinliklerine batırmaya çalıştığı bir diken ve ben kopana kadar bekliyor.

Ona bu zevki tattırmayacağım.

Kapı açılıyor ve başka biri içeri giriyor, önce gölgeler tarafından örtülüyor, sonra ışığa doğru adım atıyor.

"Grady, seni lanet olası piç!" Yeterince yaklaştığı anda üzerine atılıyorum, ellerimi boğazına doluyor ve onu yere çarpıyorum.

Onu boğmak için çabalıyorum, altımda çırpınırken ellerim boğazına sertçe bastırıyor.

Vücudundan canlılığın çıktığını hissedemeden, iki adam beni geri çekiyorlar.

Kafamı burunlarından birine çarpıyorum, yere düşmeden önce diğerini savurup tekmeliyorum.

Ayağa kalkmaya çalışarak y u v a r l a n ı y o r u m ama hâlâ başım dönüyor gibi hissediyorum.

Ve şakağıma yediğim sert bir yumruk bunu daha da kötüleştiriyor. Adamlar beni tekrar yakalayıp geri çekiyorlar.

Kelepçeler bileklerime dolanıyor.

Çenemi o kadar sert sıkıyorum ki ellerim başımın üzerine kaldırılırken bir dişimi kıracağımdan eminim.

Ayak parmaklarımın üzerinde durarak, kollarım başımın üzerine doğru çekilirken omuzlarımın yerinden çıkmasını engellemeye çalışıyorum.

Zoe dilini şaklatıyor. "Bu hiç akıllıca değildi Joshua. Sana bundan daha fazla kredi veriyordum. İyi davranacağını düşünmüştüm. Belki işbirliği yaparsın ve sonra da eve gidersin. Elbette eve ölü bir sahte eşle dönecektin ama bu en iyisi olacaktı. Ne de olsa onun gibi biri sokaklarda olmamalı, değil mi?"

Grady güler ve ağzının kenarındaki kanı siler. "Bu sadece iş, Joshua."

"Ve görünüşe göre sen de bir hainden başka bir şey değilsin."

Grady omuz silkiyor, Zoe'nin yanında dururken elleri ceplerinde. "Bütün mesele bu değil mi zaten? Biri diğerine kazık atıyor, o kişi yeniden inşa ediyor, sonra da işler dönüp duruyor."

"Bunun için seni öldüreceğim." Kollarım yukarı kalkarken inliyorum, ayak parmaklarım yere değmiyor bile. "Seni daha önce öldürmeliydim, seni lanet olası hain."

Sırıttıyor, başını sallıyor ve bana yaklaşıyor. "Dediğim gibi, bu sadece iş."

Zoe gülüyor ve belinden bir silah çıkarıyor. "Haklısın, bu sadece iş."

Grady dönüp ona bakıyor, gözleri kocaman açılmış, ağzı bir karış açık, sanki ona karşı gelme ihtimali hiç yokmuş gibi.

O her zaman bir aptal olmuştur.

Grady'nin kafasına nişan alırken parmağı tetiğe sarılır.

Silah sesi depoda çınlıyor ve kulak zarlarımın patlayacakmış gibi hissetmesine neden oluyor.

Grady'nin bedeni yere düşüyor, kanı yere sıçırıyor.

Zoe iç çekerek elini uzatıyor ve adamlardan biri bir susturucu çıkarıp avucuna yerleştiriyor.

Gülümseyerek silahın üzerine vidalıyor. "Muhtemelen onu vurmadan önce bunu takmalıydım."

Bu kaltak çıldırmış!

Başımı arkaya yaslayıp tavana bakıyorum ve bundan kurtulmanın bir yolu olmasını diliyorum. Karşımdaki deli kaltak beni öldürmeden önce Skyla'yı son bir kez görebilmeyi diliyorum.

Zoe iç geçiriyor ve zincirleri kontrol eden adama bakıyor. "Onu biraz indirin. Eğlencemizin gerçekten başlamadan bitmesini istemiyorum."

Ayaklarımın üzerinde düz durana kadar zincirler hafifçe indiriliyor, kollarım başımın üzerinde.

Alay ediyorum. "Bunun için sana teşekkür etmeyeceğim."

Omuz silkiyor, kollarını kavuşturuyor, silahı hâlâ elinde. "Teşekkür etmeni beklemiyorum. Yine de sen ondan daha zekisin. Bunu gözlerinde görebiliyorum. Son birkaç aydır seni izlerken bunu gördüm."

"Buradan çıktığımda seni öldüreceğim."

Bana acıyormuş gibi başını sallıyor. "Joshua... İkimiz de bu işin böyle gitmeyeceğini biliyoruz. Görüyorsun, yaşayabilmen için bir yol düşündüm."

"Elbette düşündün."

"Tedarikçinin öldü." Ağzının köşesi yukarı doğru kalktı. "Ve onun operasyonunun kontrolü bende. Şimdi, küçük işinizi olduğu gibi sürdürmek istiyorsanız, benimle çalışacaksınız, anlaşıldı mı?"

"Bunu yapmayacağım."

İç geçirdi ve silahını bir kenara koydu. "Şimdi, bunun senin için zor bir karar olduğunu anlıyorum. Lyndes ile bağlarını koparman gerekecek. Sen de benim dediklerimi yapmak zorunda kalacaksın. Bu zavallı pisliğin yaptığı gibi itaatsizliğe müsamaha göstermeyeceğim."

Zoe bana gülümseyerek bakmadan önce Grady'nin bedenini tekmeliyor.

Onda tam olarak oturmayan bir şeyler var.

Tehlikeli biri ama benim ya da Skyl'a'nın olduğu gibi değil.

Onunla ilgili daha kötü bir şey var. Akıl almaz bir şey.

Bana bakarken yüzünde yine o zalim gülümseme vardı.

"Bu konuda ne yapmak istediğini düşünmen için sana biraz zaman vereceğim. Ne de olsa küçük partimize henüz katılmamış bir misafirimiz var."

"Benim için gelmeyeceğini sana zaten söyledim. Hayal kurmaya devam edebilirsin ama o senden daha zeki."

Zoe gülüyor ve dönüp kapıya yöneliyor. "Aşk söz konusu olduğunda hepimiz aptalız, en mantıklı insanlar olduklarını düşünenler bile."

"Ve sen de onun ailesiyle arasına herhangi bir şeyin girmesine izin vereceğini düşünerek aptallık ediyorsun."

"Onu hiç tanıyor musun?" Zoe dönüp bana bakıyor, gözleri kısılıyor. "Skyla'nın işlerini takip etmek için çok zaman harcadım. Öldürdüğü insanlar hakkında bulabildiğim her makaleyi topladım. Olay yeri kanıtlarını gördüm. Yaptığı her şey, birinin onu fark etmesi için yalvarmakla ilgiliydi. Onu senin gördüğün gibi gör, güzel bir canavar olarak. Sence bunun peşini bırakacak mı?"

Dudaklarımı birbirine bastırıyorum.

Bunu düşünmek bana ne kadar acı verse de, en azından bir dereceye kadar haklı olduğunu biliyorum.

Skyla bunu hafife almayacak. Bu kaçık sürtüğün icabına sonsuza dek bakmak için bile olsa gelecek.

Ama bana karşı bir şeyler hissedebileceği için gelmeyecek. Çünkü hissetmiyor. Onu nasıl terk ettiğimden sonra bundan emin oldum.

Tanrım, ben tam bir aptalım. Ve sonunda o kadını sevdiğimi itiraf edebilirim. Onsuz yaşayamam.

Ve onu uzaklaştıran bendim.

Eğer bundan kurtulursam, onu geri kazanmak için elimden gelen her şeyi yapacağım. Bana güvenebileceğini göstermek için. Ve onu bir daha asla bırakmayacağım.

Zoe iç çeker ve başını sallar. "Ama bu konunun dışında. Ya dediğimi yaparsın ya da senin yerini almak isteyen başkaları olur."

"Beni şimdi de öldürebilirsin. Karıma karşı gelmeyeceğim."

"Bunu aştığımızı sanıyordum. O senin karın değil."

Herkesin Skyla'nın benim karım olmadığını söylemesinden bıktım usandım, oysa yol boyunca kafamda ve kalbimde o hale geldi.

Bu yüzden bir ara bu konuda da bir şeyler yapmalıyım.

Ama önce buradan çıkmam gerek.

Skyla, eğer bunu atlatırsam, senin için geleceğim bebeğim. Ve bu bizim için sonsuza dek sürecek. O yüzden acele edin ve gelip bu deli kaltağın icabına bakın.

Yirmi Dokuzuncu Bölüm

SKYLA

Pier 4. İki saat sonra. Eğer burada olmazsan o ölür.

Derin bir nefes alıyorum, arabayı sürerken kalbim küt küt atıyor. Oraya vardığımda ne bulacağımı bilmiyorum.

Mesaj bana şimdilik hayatta olduğunu düşündürüyor ama daha ne kadar öyle kalacağını bilmiyorum. Ama yine de, sürtük yalan söylüyor olabilir ve ben çoktan geç kalmış olabilirim.

Göğsüm acıyor ve gözlerim yanıyor ama gözyaşı dökmüyorum.

Onun gittiğini düşünemem. Şimdi düşünemem. Sadece oraya ulaşmaya odaklanmalıyım.

Trafik her zamanki gibi berbat, ben orada oturup önümdeki arabaların hareket etmesini beklerken dakikalar geçiyor. Yine de hiçbiri yeterince hızlı gitmiyor.

Kornaya basıyorum, etrafıma bakıyorum ve sonsuz araba akışında bir boşluk bulmaya çalışıyorum. İçinden geçebileceğim ve etraftan dolaşabileceğim bir şey.

Oraya daha hızlı varmanın bir yolu olmalı.

Tek istediğim ona ulaşmak. Onu öldürmeden önce kurtarmak.

Bana karşı olan kişisel kinini ondan çıkaracağını, ailenin bir parçası olmayı seçtiği için onu cezalandıracağını biliyorum.

Benimle hiçbir şey yapmak istemese bile bunu yapmasına izin veremem.

Bu benim pisliğim ve onu bırakmadan önce temizleyeceğim.

Joshua'ya zamanında ulaşamazsam, Aiden ulaşabilir.

Titreyen ellerimle yolcu koltuğundaki telefonuma uzanıyorum ve Aiden'ın numarasını bulana kadar kaydırıyorum. Tek yapabileceğim cevap vermesini ve limanda olmasını ummak.

Uzun ve sert bir nefes verdikten sonra numarayı çeviriyorum.

Telefonun bitmek bilmeyen zil sesi beni sonsuza dek rahatsız edecek. Bunu zaten biliyorum.

"Aiden. Mesaj bırakın."

"Aid, benim. Bir sorunumuz var. Zoe Joshua'yı kaçırdı. Onunla birlikte dördüncü iskelede. Deponuzun olduğu yerin aşağısında. Trafiğe takıldım ve oraya zamanında varabileceğimi sanmıyorum." Sertçe yutkunuyorum, ona asla vermek istemediğim bir sözü vermeye hazırlanıyorum. "Eğer onu kurtarırsan, ne istersen yaparım. Biz Rinaldos'la uğraşırken aile için kim olmamı istersen o olurum. Söz veriyorum."

Aramayı sonlandırdım ve telefonu yanımdaki koltuğa fırlattım.

Tek başıma olmam sürpriz değil. Hayatım boyunca hep böyle oldu.

Diğer kardeşlerimden birini arayabilirim ama onların telefonu açacaklarından şüpheliyim. Onlar hepsi hala gidiyor için olmak sersemletici akşam yemeğinden , ve eğer

Ailede bildiğim bir şey varsa, o da kin tutmaktır.

Gia cevap verebilir, ama onu kız kardeşiyle aynı duruma sokmak istemiyorum. Eve dönmesi gereken bir kızı ve yolda bir bebeği varken olmaz.

Bunu yapabilirim.

Belki.

Yapabilirim.

Eğer kontrolümü kaybetmezsem.

O aptal sürtüğü elime geçirdiğimde ölecek.

Ölümü olabildiğince yavaş ve acı verici olacak.

Ona zaman ayırmak çok tatlı olacak. Sıcak kanı ellerimi lekeleyecek ve durmam için yalvaracak.

Yüzeyin altında yattığını bilmediği bir canavarı uyandırdı.

Nabzım sabit ve sakinliğim üzerime çökmüş bir halde çelik kapının ARKASINA GEÇİYORUM.

Avımı takip etmek benim iyi olduğum şey. Alışkın olduğum şey bu.

Sırıtarak binanın içine doğru dikkatli adımlarla ilerliyorum, bir o yana bir bu yana bakıyorum, silahım sıkıca elimde. "Zoe."

Deponun ortasından alçak bir inilti geliyor ve o yöne baktığımda Joshua'nın bileklerinden tavana asılı olduğunu görüyorum, bileklerine ağır prangalar sarılmış.

"Buradayım," diye fısıldıyor yumuşak bir ses hemen arkamdan. Omzumun üzerinden bakarak yavaş bir nefes alıyorum. Aiden arkamda duruyor, gözlerinde sert bir bakış var.

Deponun etrafına bakıp hafifçe geri çekiliyor. "Burada kimse yok gibi görünüyor."

"Bizi izlemediğini düşünmek aptallık olur. Ben de olsam şu anda bunu yapardım."

Joshua tekrar inliyor ve ancak ona yaklaştığımda vücudundan aşağıya doğru akan kalın kan damlalarını fark ediyorum.

Derisinin her yerinde kesikler açılmış.

Belki bin t a n e değil ama onu bu şekilde öldürmeye niyetli g i b i görünüyor.

Sesimi alçak ve yumuşak tutmaya çalışarak ona doğru aceleyle ilerliyorum. "Her şey yolunda. İyi olacaksın. Seni buradan çıkaracağız ve bunun bedelini ona ödeteceğim."

Şişmiş gözlerini açtı, gözlerinin altında koyu halkalar oluşmaya başlamıştı bile. "Git buradan."

"Olmaz." Aiden aceleyle merdivenlerden yukarı çıkıp zincirin dolandığı kırıslara doğru ilerlerken ona bakıyorum. "Seni aşağı indireceğiz. Sadece dayan ve kan kaybından ölmemeye çalış, tamam mı?"

Aiden zincirleri dolandıkları yerden gevşetmeye çalışırken Joshua biraz sallanıyor.

Deponun diğ er tarafındaki kapı ç arparak kapanıyor, topuklar yere vuruyor.

Zoe bana yaklaşırken yavaş ç a alkışlıyor. "Buraya zamanında geleceğini sanmıyordum. Bütün hız yasalarını çiğ nemiş olmalısın. Etkilendim."

"Git, Sky." Joshua'nın sesi kırılır. "Lütfen. Gitmek zorundasın. Seni öldürecek."

Elimi bacağ ının üzerinde gezdiriyorum, kısa bir süreliğine pantolonunun nereye gittiğini merak ediyorum. "Kötülüğü öldüremezsın, Josh. Her şey yoluna girecek."

Tüm kontrolümü kaybetmiş gibi hissetmeme rağmen kendime bunu söylemeye devam etmek zorundayım.

Dünya dönüyor ve ayaklarımın üzerinde durabileceğimi sanmıyorum. Ş u anda değil. Joshua ölebilecekken olmaz.

Zoe adım adım yaklaşırken ikisinin arasında durup ona ulaşamayacağından emin oluyorum.

Omuzlarımı geriye atıp silahımı yanımda tutuyorum. Ne istediğini ya da ne planladığını bilmiyorum.

Kurmuş olabileceğ i tuzaklardan haberim yokken onu ş imdi vurmak aptalca bir karar olurdu.

Zoe baş ını kaldırıp Joshua'ya bakıyor, yüzünde eğlenceli bir gülümseme beliriyor. "Tüm o kesikleri yapmamın ne kadar uzun sürdüğüne inanamazsın. Sahte kocan tam bir savaşç ı, Azrail. Etkilenmiş olmalısın."

Sırıtıyorum, ş u anda sahip olmadığım sahte bir özdenetim duygusu ortaya koyuyorum. "Onu bırakırsan gitmene izin veririm. Ş imdilik."

Alay ediyor, gözleri nefretle parlıyor. "Gerçekten bunu yapacağımı mı düşünüyorsun? Ailenin tüm yaptıklarından sonra

Benim mi? Benden aldığın onca insandan sonra mı?" "O Aiden'dı, ben değil."

"Yine de buradasın, Aiden onu indirmek için uğraşırken *kocan* zincirlerle asılı." Zoe gülüyor ve yana kayıyor.

Joshua'yla arasında kalarak onun adımlarını takip ediyorum. "Bu kadar yeter."

Zoe duruyor, odadaki enerji değişiyor. "Onu mu istiyorsun? Neden istiyorsun? Onu öldürecek misin? Seninle ve erkeklere yaptığın şeylerle ilgili her şeyi okudum. Gece boyunca onları nasıl takip ettiğini duydum. Ya da onları nasıl baştan çıkardığını, tuzağa düşürdüğünü ve sonra senin yeterli olmadığına karar verdiklerinde -ki hiçbir zaman yeterli olmadığını hepimiz biliyoruz- onları öldürdüğünü."

Dişlerim gıcırıyor. "Yapabileceklerimin yarısını bile bilmiyorsun."

Sırıtıyor ve Aiden'a bakıyor. "Sana yardım etmek için burada olduğunu düşünmüyorsun, değil mi? Tedarikçisi ve seri katil kız kardeşi arasındaki seçimde, tedarikçisini seçecektir."

Ona doğru hamle yaptım.

Zoe beni karşılamaya hazırdı, elimdeki silahı yüzünün yan tarafına doğru savuramadan yakaladı.

Silahı benden koparıp yere fırlattı.

Ayağımı dizlerinin arkasına atıp yakasından tutuyorum ve aynı anda onu çekiyorum.

Yere çarpıyor, kafası betona çarpıyor.

O daha ayağa kalkamadan ben üzerine atladığım için kan zemini lekeliyor.

Onu saçlarından tutup yüzünü tekrar yere çarpıyorum ve burnu kırıldığında odayı dolduran mide bulandırıcı çıtırtıya sırtıtıyorum.

Kafasını olabildiğince sert bir şekilde geriye doğru koparıyorum. "Ailemle taşak geçerken iki kere düşüneceksin."

Gülmeye başlıyor, yere bir ağız dolusu kan tükürüyor. "Artık çok geç."

"Skyla!" Aiden bağırır gelen ve kırışlar olarak
Kalın, siyah duman odayı doldurmaya başlar.
"Ateş. Yardıma ihtiyacım var!"

Zoe dirseğini kalçama çarpacak kadar çırpınıyor. Beni
yana fırlatacak kadar dengemi bozdu.

Onunla birlikte hareket etmek zor, ama yapıyorum, ağzıma kan tadı dolana ve görüşümde yıldızlar dans edene kadar yüzüme birkaç darbe alıyorum.

Tekrar üstüne çıkıyorum, bir dizimi göğsüne saplıyorum ve bıçağımı çıkarıyorum.

Fiskeyle açıp bıçağı çenesinin altına yerleştiriyorum.
"Seninle zaman geçireceğim. En kötü kâbuslarında bile yapmayı düşünmeyeceğin şeyler yapacağım ve seninle işim bittiğinde ölmek için yalvarıyor olacaksın."

"Sahip olduğun en kötü şey bu mu?" Gülüyor, yüzünde siyah morluklar oluşmaya başlamış bile.

"Skyla!" Aiden öksürmeye başlamadan önce bağırıyor.
"Hemen onun altına inmen gerek! Onu güvenli bir şekilde aşağı indiremem!"

Zoe sırtıtıyor. "Ne olacak Azrail? Avını kaybedip kocanı kurtarmak mı, yoksa kocanı kaybedip avını öldürmek mi?"

Damarlarımı dolduran ve her gözeneğimden sızan nefretle ona bakıyorum.

Vücudumdaki her bir hücre onu öldürmem için yalvarıyor. Bıçağı derisinin arasına sokup onu öldürmem için.

Tereddüt anını kullanarak ayağa kalkıp bıçağı alıyor, elimden çekip alıyor ve kalçama saplıyor.

Ayağa kalkmadan önce beni yana iterken acı içinde çığlık atıyorum.

Kaltağı kovala.

*Joshua'yı
kurtar.*

Öldür onu.

Onu kurtar.

Dişlerimi sıkarak ona doğru ilerliyorum, duman ciğerlerimin derinliklerine işliyor ve nefes almamı zorlaştırıyor.

Joshua'nın altına girerken öksürüyor ve boğuluyorum, göz ucuyla Zoe'nin başka bir kapıdan kaçışını izliyorum.

Aiden Joshua'yı indirmeye başlıyor, hepimizin ortak öksürükleri odayı dolduruyor, ortalık ısınıyor ve havayı daha fazla duman dolduruyor.

Kollarımı Joshua'nın bacaklarına dolayarak onu aşağı indirmeye yardım ediyorum, ezilecekmişim gibi hissetmeme rağmen ağırlığını elimden geldiğince desteklemeye çalışıyorum.

Joshua mırıldanıyor ama bilincinin yerinde olduğunu sanmıyorum. Kanı sıcak ve yapışkan bir şekilde üzerime bulaşıyor.

Ağırlığının bana yaslanmasına izin veriyorum, neredeyse ayağa kalkana kadar kendimi destekliyorum.

Aiden onu indirmeye devam ederken ben de sırtına doğru kayıyorum, kollarının altından destek alarak başını çarpmasını önlemeye çalışıyorum.

Onu yere indirirken ciğerlerim yanıyor, siyah duman o kadar yoğun ki artık zar zor görebiliyorum.

Ter ensemden ve alnımdan aşağı dökülüyor.

Bunu atlatacağız. Başarmak zorundayız.

Aiden'in ayak sesleri merdivenlerden gürleyerek iniyor.
"Skyla!"

"Buraya gel!"

Ağır ayak sesleri bana doğru geliyor ve sisin içinden Aiden orada.

Joshua'yı omuzlarına alırken başka bir şey söylemiyor.

Joshua'yı mümkün olan en rahat pozisyona getirdikten sonra, öksürerek ve dumanın arasından görmeye çalışarak kapıya doğru yola çıkıyoruz.

Ateş topuklarımın etrafını yalıyor, ben çömelip binadan çıkarken odadaki sıcaklık neredeyse dayanılmaz hale geliyor.

Yangın binanın içinde sürünmeye devam ederken temiz havaya çıkıyoruz.

Bıçak hâlâ bacağımda.

Ona bakarken yanıyor.

Görünüşe göre Zoe atardamarı ıskalamış ama yine de sökmeyeceğim.

Her ihtimale karşı.

Joshua'yı görmek için hayatta olmalıyım. İyi olacağından emin olmak için.

En başta onu bu duruma soktuğum için beni affedeceğinden emin olmak için.

Bu olaydan sonra hala uzaklaşıyor olsa bile.

Joshua'yı Aiden'in arabasının arkasına bindirirken gözyaşlarım yanaklarımdan süzülüyor ve yanına geçip parmaklarımı saçlarında gezdiriyorum.

Saçlarına kan bulaşmış, yumuşak teller kaygan ve yapış yapış.

"Her şey yoluna girecek," diye fısıldıyorum, bir elimi saçlarında tutarken diğer elimi bıçağı bacağımda sabit tutmak için kullanıyorum. "Seni hastaneye götüreceğiz ve her şey yoluna girecek."

Öyle olmak zorunda.

Çünkü Joshua'nın olmadığı bir dünyada yaşayamam. Benim olmasa bile.

Otuzuncu Bölüm

JOSHUA

Daha önce HİÇ kamyonun altında kalmamıştım ama böyle bir his olduğunu tahmin ediyorum.

Tüm vücudum ağrıyor ve yanıyor ama düşünebildiğim tek şey Skyla.

Oturmak için mücadele ediyorum.

Ciğerlerim bir kova kömür yutmuşum gibi hissediyor.

Öksürüyorum ve yastıklara sürtünerek parlak beyaz odada etrafıma bakıyorum.

Kollarımdan köşede bip sesi çıkaran makinelere giden tüpler geçiyor.

"Skyla?" Sesim kendim gibi gelmiyor.

Kendim gibi de hissetmiyorum ve kollarıma baktığımda onlarca küçük kesikle kaplı olduklarını görüyorum.

Zoe.

Beni defalarca bıçakla kesti, birkaç dakikada bir beni yukarı kaldırıp sonra indirdi.

Tekrar. Dünya kararına kadar acele etmedi. Ve sonra benim intikam meleğim geldi.

"Skyla?" Battaniyeleri geriye atıyorum.

Onu bulmalıyım. İyi olduğunu bilmek için. Bir daha başına böyle bir şey gelmeyeceğinden emin olmalıyım.

Ve ondan özür dilemeliyim.

Bunu düzelteceğim.

Dik oturup ayaklarımı yere basarken ve yatağın demirine tutunurken vücudumdaki acı gözümü kör ediyor.

Nerede olduğunu bilmiyorum ama onu bulacağım. İyi olduğundan emin olmalıyım. Çünkü ölmüş olamaz. Olamaz.

Sana henüz üzgün olduğumu söylemedim.

"Ne yaptığını sanıyorsun sen?" Hafif bir topallamayla odaya girdi.

Karşımda duranın gerçekten o olduğundan ve bir hayal olmadığından emin olmak için birkaç kez göz kırpmam gerekiyor.

Yanağında birkaç kesik, kollarında ve yüzünde morluklar var. Şortunun paçasının hemen altından uyluğuna sarılmış kalın beyaz bir bandaj var. Uzun saçları yüzünün etrafında dağınık bir şekilde sallanıyor.

Daha önce hiç bu kadar güzel görüldüğünü sanmıyorum. "Skyla?"

"Evet." Aceleyle odanın karşısına geçiyor, ellerini nazikçe omuzlarıma koyuyor ve beni yatağa geri yatırıyor. "Yatağa dönmen gerek. Çok şey yaşadın."

Gülüyorum ama bu bir öksürük nöbetine dönüşüyor. "Sen de çok şey yaşamış gibi görünüyorsun."

Skyla arkama uzanıp yastıklarımı düzeltirken gülümsemiyor. "Dinlenmen gerek. Yapacağın şey her neyse bekleyebilir. Sadece yatağa gir ve rahatla."

"Senin de rahatlamaya ihtiyacın var."

Ağzının kenarında küçük bir gülümseme var ama gözleriyle buluşmuyor.

Onun yerine komodinden bir bardak su alıyor ve dudaklarıma götürüyor.

Bir yudum alıyorum, onu ve sonsuz bir endişeyle bana nasıl baktığını izliyorum.

"İyiyim," diyorum bardağı çekip kenara koyarken.

"Gerçekten nasılsın?" Bana bakarken sesi titriyor. "Neredeyse ölüyordun. Kesikler seni öldürmediyse bile duman solumanın öldürebileceğini düşündük. Çok yüksekte asılı duruyordun ve biz seni aşağı indirmeden tüm duman orada toplanıyordu. Neredeyse çok geç kalmıştım."

Bir adım geri atmaya çalıştı ama elini tutup onu kendime çektim.

Yatakta bir kez daha doğruluyorum ve beni yastıklara geri itmeye çalıştığında ona sert bir bakış atıyorum.

"Joshua, dinlenmen gerek. Kendini bu kadar yormamalısın. Tamam mı?" Beni tekrar itiyor, bu sefer biraz daha güçlü bir şekilde. "Doktorları dinlemen ve uslu durmanı istiyorum."

"Benim için ve olabilecekler için endişelenmeyi bırakmanı istiyorum."

"Bunu yapmayacağım."

Sesinin kesilmesi ve gözlerinin dolması dışında neredeyse ona inanacaktım.

Başka bir şey söylemeden, onu yatağın kenarına mümkün olduğunca yaklaştırmak için elini tutuyorum. Ona ulaşabildiğimde, benimle birlikte yatağa çekiyorum.

Dışarı çıkmaya çalıştı ama onu sıkıca tuttum.

Şu anda ona ihtiyacım var ve sanırım onun da bana ihtiyacı var.

Sonunda pes etti ve başını omzuma koydu. "Zamanında yetişemeyeceğimden korkuyordum. Çok fazla trafik vardı ve saat işliyordu, sonra içeri girdim ve seni nasıl kestiğini gördüm ve senin de bundan sağ çıkabileceğini düşünmedim. Bu mümkün görünmüyordu."

Elini tutuyorum, parmak uçlarını öpüyorum ve kalbimin üzerine koyuyorum. "Bunu hissediyor musun? Ben buradayım ve seninleyim. Bok gibi hissediyor olabilirim ama buradayım."

Burnunu çekiyor, onu hiç görmediğim kadar savunmasız görünüyor. "Senin için onu öldüremezdim."

"Güzel. Artık onu birlikte avlayabiliriz."

Skyla başını sallıyor. "Hayır, geri çekilme emrini Aiden verdi. Ona, seni kurtaracaksa ne isterse yapacağımı söyledim."

Yüzünü ellerimin arasına alıp başparmaklarımla gözyaşlarını siliyorum. "Onun her dediğini yapmak zorunda değilsin, tamam mı? Ayrıca, sen de onunla birlikte beni kurtarmak için oradaydın, değil mi? Yani kurtarmayı tek başına yapmadı."

"Her halükarda kaçmasına izin verdim. Seçim seninle onun arasında kaldı ve ben onu seçemedim. Onu seçemezdim.

Senin orada asılı olduğunu ve sana yardım etmezsem ölebileceğini bildiğim halde peşinden gidip onu öldürdüm."

"Beni seçtiğiniz için teşekkür ederim. Lütfen, bu konuda üzülme."

Ona bakarken suçluluk duygusu içimi kemiriyor.

Midem düğümleniyor ve ağzıma ekşi bir tat doluyor.

Onun ve ailesinin Rinaldos'u avlamak için çok uzun zaman harcadıklarını biliyorum ve Zoe'nin rüzgârda savrulmasıyla, savaşları daha erken sona ermeyecek.

Onları avlamaya devam etmek zorunda kalacaklar ve bu süreçte daha kaç kişiyi kaybedeceklerini kimse bilemez.

Hepsi benim hatam.

Skyla'yı terk etmeseydim, konuşmak için kalsaydım, belki de her şey şu anda farklı olurdu.

"Ve özür dilerim." Dudaklarımı şakaklarına bastırıyorum, vücudunun benimkine karşı titremesinden nefret ediyorum. "Çok üzgünüm. Keşke her şey farklı olsaydı."

Sertçe yutkunuyor ve kendini toparlamaya başlıyor. "Yapmam gereken bir seçim vardı ve ben seçimimi yaptım."

Dilimin ucundaki soru acı.

Bunu dile getirmek ya da korkularımı kelimelere dökmek istemiyorum. Olanlar hakkında gerçekten ne düşündüğünü bilmek istemiyorum, ama bir yanım bilmek *zorunda*.

"Bu seçiminden pişman mısın?" Bakışları benimkilere kayarken ona bakıyorum.

Kalbim göğsümden fırlayacakmış gibi atıyor. Kulaklarıma kan hücum ediyor ve tüm acı kayboluyor.

Şu anda var olan tek şey ben ve o. Dünyadaki başka hiçbir şeyin önemi yok.

Sadece iyi olacağımızı bilmeye ihtiyacım var. Günün sonunda hala ona sahip olacağımı bilmeliyim. Her şeyi berbat etmediğimi.

Ona bu kadar uzun süre sahip olduktan sonra, onsuz yaşamaya geri dönmemin imkanı yok.

Ben onsuz var olamam.

Bana bakmaya devam ettiğinde, beni duymamış olabileceğini düşünüyorum. Ya da belki bana gerçeği söylemek istemiyordur.

Birçok şey olabilir, ama tek bildiğim şu anın zincirlere asılmaktan daha kötü hissettirdiği.

Boğazımı temizleyerek gözlerinin derinliklerine bakıyorum, oradaki gerçeği görmeye ihtiyacım var. "Sky, beni kurtardığına pişman mısın?"

Başını kaldırıyor, bakışları benimkileri yakıyor ve yüzümü ellerinin arasına alıyor. "Seni binlerce kez seçerdim."

İçimden rahat bir nefes akıyor.

Dudakları yumuşak bir öpücükle benimkilere değiyor, sanki beni incitmekten korkuyormuş gibi. Ya da belki onu tekrar göndermemi bekliyor.

Bana dokunmaktan korkmamalı.

Bir pislik gibi davrandım ama bir daha asla

olmayacak. Onu incitmeyeceğim. Bir daha asla. Asla.

Ve onun gitmesine asla izin vermeyeceğimi bilmesi gerekiyor.

Geri çekilip bana bakarken sesi yumuşak ve sıcaktı. "Seni sevmekle ilgili sorun da bu."

Midemde kelebekler patlarken kalbim hızla çarpıyor.

Beni seviyor... Az önce beni sevdiğini söyledi.

Bunu büyütürsem onu korkutur muyum?

Muhtemelen. Sakin olsam iyi olur.

"Bu da ne?"

"Beni aynı anda hem zayıf hem de güçlü kılıyorsun ve hangisini daha çok sevdiğimi bilmiyorum." Parmaklarını yüzümün kenarında gezdiriyor. "Beni hiç kimsenin görmediği bir şekilde görüyorsun ve bu beni bazen korkutuyor çünkü bir daha kimsenin beni bu şekilde göreceğini sanmıyorum."

"Ben seni her zaman gördüm." Onu kucağıma çekiyorum, bacağına itmemeye dikkat ederek, vücudumu parçalayan acıyı görmezden geliyorum.

Şu anda ona sarılmaya her şeyden daha çok ihtiyacım var.

"Bak, bunun bitmesini istediğini biliyorum. Ama aramızda geçen onca şeye rağmen senden uzaklaşamam. İstemiyorum da. Her günümü seninle geçirmeyi, düşmanlarımızı dünyanın öbür ucuna kadar avlamayı, sensiz tek bir saniye bile geçirmeye tercih ederim." Gözlerindeki yaşları kırıpıştırıyor. "Sana bu şekilde aşık olacağımı hiç düşünmemiştim ama tüm bu deneyimin bana öğrettiği bir şey varsa o da seni sonsuza dek sevdiğimdir."

Hiç böyle hissetmemiştim... mutluluk mu? Bu muydu yani?

Başının arkasını kavrayıp onu bir öpücük için kendime çekmeden önce bir süre ona bakıyorum.

Dudaklarımız sanki birbirimiz için yaratılmışız gibi birbirine yapışıyor.

Kendimi onun içinde kaybediyorum, hissettiğim ve nasıl söyleyeceğimi bilemediğim her şeyi öpücüğe döküyorum.

Birbirimize bastırıyoruz, dudaklar kıpırdıyor, diller birbirine dolanıyor, ta ki ikimizin de nefesi kesilene kadar.

Ve geri çekilip gözlerinde parlayan aşktan başka bir şey olmayan bana baktığında, daha da sert düşünüyorum.

"Seni bırakmayacağım. Asla." Parmaklarımı çenesinde ve boynunun kenarında gezdiriyorum, nabzını hissediyorum ve orada olduğundan, kalbinin hala attığından, kanının hala damarlarında pompalandığından emin oluyorum. "Sana ne zaman aşık olmaya başladığımı bilmiyorum. Seni ne zaman sevmeye başladığımı bilmiyorum ama seviyorum. Hem de çok. Ve asla durmayacağım."

Skyla gülümsüyor ve beni tekrar öpüyor. "Gerçekten nasıl hissediyorsun?"

"Cehennem gibi." Ağzının köşesini öpüyorum. "Grady öldü. Onu Zoe öldürdü. Onun operasyonunu devralıyor, bu da uğruna çalıştığım her şeyin alevler içinde kalacağı anlamına geliyor."

Skyla kucağımdan kayarak yanıma oturuyor, parmakları benimkilerle birleşiyor. "Bunu birlikte çözeceğiz. Eskisinden daha büyük ve daha iyi bir şekilde yeniden inşa edebiliriz."

Kıkırdıyorum ve elini ağzıma götürüp arkasından öpüyorum. "Bunu nasıl yapacağımızı bilmiyorum ama inancını takdir ediyorum."

"Bu konuda endişelenmene gerek yok. Ailem şu anda bize kızgın olabilir ama onlar hâlâ bizim ailemiz ve başarılı olmamız için canla başla mücadele edecekler."

Boğazımın arkasından bir ses çıkarıyorum, bakışlarım onun bacağına kayıyor. "İyi misin?"

"Bir bıçak yarası. Çocukken Aiden'ın bana verdiğinden daha kötü bir şey değil." Tekrar uzanıyor ve başını omzuma yaslıyor, birleşmiş ellerimize bakıyor, onun yüzük dövmesi ve benimki yan yana.

Parmağındaki mürekkebe dokunuyorum. "Bu senin benim olduğun anlamına geliyor, tıpkı benim senin olduğum anlamına geldiği gibi. Bildiğim kadarıyla sen benim karımsın, duydun mu?"

Gülüyor. "Bu iyi oldu. Sen hastanede uyuklarken ben de evlilik cüzdanımızı devlete teslim etmekle meşguldüm."

Tanrım, o mükemmel.

"Ne zamandır baygınım?"

"İmzanı taklit edip evrakları belediyeye götürmeme yetecek kadar uzun süredir." Sırıttıyor ve bana o çok sevdiğim yaramaz bakışını atıyor.

"Seni seviyorum." Dudaklarımı onunkilerin üzerinde gezdiriyorum. "Karım."

"Koca." Gözlerini kırpıştırarak kapatıyor ve beni tekrar öpüyor. "Ben de seni seviyorum."

Ve kendimi tekrar onun içinde kaybederken, şu anda ihtiyacım olan başka bir şey olmadığını biliyorum.

Her şeyi anlamlandırmaya çalışarak sabah olacak diğer her şeyi çözebiliriz.

Günün geri kalanında bu hastane yatağında Skyla'yla vakit geçirecek, hayatta olduğum gerçeğinin tadını çıkaracağım.

Bölüm Otuz Bir

SKYLA

"Sahtecilik bu kadar iyi sonuçlandığı için endişelenmeli miyim?" Joshua omzunun üzerinden gülümseyerek bana bakıyor, yüzünü kaplayan morluklar iyileşiyor ve sık kesikler kabuk bağlıyor.

"Belki de."

Sırıttıyor ve çerçeveli evlilik cüzdanını masasının karşısına asıyor.

Ona bakarken kalbim göğsümde sıkışıyor, keşke daha erken gelseydim diyorum.

Onu zincirlerinden indirip hastaneye getirmemin üzerinden sadece bir hafta geçti. Zoe'yi tekrar bulup öldürme şansımı beklediğim bir hafta.

Joshua bana dönüyor, odanın içinde adım atıyor ve ellerini kalçalarımın altına koyuyor.

Beni kendine çekiyor, dudakları çeneme değiyor. "Onu avlayacağımızı biliyorsun. Endişelenmeyi bırak."

Ağzımın kenarı seğiriyor. "Sanki aklımı okuyabiliyorsun."

Kıkırdıyor. "Endişelenmeyi bırakmalısın. Ben hayattayım ve diğer her şeyi çözeceğiz."

"Hayattasın ama olmayabilirdin de. Ya seni indirmeseydim?"

Elleri kıcıma doğru inerken bakışlarında muzip bir ifade beliriyor. "Biliyor musun, belki de tavana bazı bağlantı noktaları koymalıyım diye düşünüyordum. Seni bağlayıp asabiliriz."

Çıkıntısının karnımın alt kısmına battığını hissederek homurdanıyorum. "Travmanı sapkınlığa dönüştürmek. Bunu sevdim."

"Seni seviyorum."

Yanaklarım ısındı. "Ben de seni seviyorum."

Dudakları kulak mememi sıyrıyor, nefesi ensemden ılık bir şekilde hissediliyor ve kalbim küt küt atıyor.

Sırıttıyor. "Biliyor musun, günün birinde bunu bana söylerken daha rahat olacaksın."

"Peki o zaman ne olacak?"

Arkasına yaslanıyor, bakışları benimkileri arıyor. "Açıkçası, bir aptalmışım gibi pantolonumun içine boşalıyorum."

Bir kahkaha patlattım ve ondan uzaklaştım. "Ahmak mı?"

"Summer ve Jade benim aptal olduğumu söylediler." Omuz silkiyor, masasından bir mektup alıp yırtarak açıyor. "Açıkçası, beni aşağılamak için uydurma kelimeler kullanacaklarsa, ne anlama geldiklerini bilmeliyim."

"Peki simp nedir?"

"GörünüŖe göre bana kırbaçlı demek artık yeterince iyi deęilmiŖ."

Onun yanındaki masanın kenarına tünerken kaŖlarını havaya kalkıyor. "İŖte sana sapkınlık için bir fikir."

Mektup zarftan yarıya kadar çıkmıŖken duraklıyor. "Biliyor musun, böyle konuşmaya devam edersen, bugün yapmamız gereken diğer Ŗeyleri asla yapamayacağız."

"Ben sadece buradaki işleri halletmek için kendini çok zorlamak yerine dinlenmeye daha fazla zaman ayırabileceğini düşünüyordum. İşinizi hemen sıfırdan yeniden inşa etmenize gerek yok."

Yurtdışında bir ithalatçı ya da tedarikçi olmadan Joshua'nın işin uyuŖturucu tarafını yeniden inşa etmek için zaman harcaması gerekecek ve bunu yapana kadar hem kendisi hem de ailem para kaybedecek.

Tüm bunlar olurken, Zoe onun kurduğu imparatorluğın üzerinde oturuyor.

Joshua gözlerini deviriyor ve mektubu çıkarıp göz gezdirdikten sonra bana uzatıyor. Dönüyor, Ŗehri çerçeveleyen pencerelerin önünde volta atıyor.

Mektuba bakıyorum, ağzım kuruyor.

GörünüŖe göre istediğin fahiŖeyi bulmuŖsun kardeŖim.

Bu kadar pahalıya mal olması ne yazık, değil mi?

En azından Zoe'nin gelecek için bir vizyonu var. Masaya ne getirdiğimi görüyor. Senin her zaman yaptığın gibi beni bir kenara itmeyecek, onun için yararlı olmayı bırakacağım anı bekleyecek.

Benim gibi birinin onun yanında olmasının gücünü biliyor.

Mektubu ikiye katlıyorum ve bana doğru adım attığında ona geri veriyorum. "Logan'ın kızgın göründüğünü söylemeye gerek yok sanırım."

"Bunu Aiden'a anlatmamız gerekecek." Joshua mektubu masanın üzerine fırlatıp başını sallıyor. "Sanki kendini öldürtmeye çalışıyor. Ben artık ona engel olamam ve onun bunun farkında olduğunu sanmıyorum."

"Tabii ki bilmiyor. Onu hayatta tutmak için neler yaptığını hiç görmedi." Bacağımı onunkine dolayarak, bacaklarımın arasında durana kadar onu kendime doğru çekiyorum. "Aiden onu öldürecek. Bundan kaçış yok. Logan çok büyük bir risk."

"Onu öldürmeyecek misin?"

"Son iki yıldır bana onu hatırlatan herkesi öldürüyorum. Saldırganlığımı kontrol altına aldım."

Boğazının arkasından bir ses çıkarıyor, eli boynumun yan tarafını kavlıyor. "Nedense buna inanmıyorum."

"Tamam, belki de bu bir yalandır." Ellerimi eteğinin altından geçiriyorum, vücudunun dokunuşuyla gerilmesine bayılıyorum. "Ama en azından cinayet listemin başında olmadığını biliyorsun."

"Şeref listesinde bile miyim?"

Dudaklarımı birbirine bastırıyorum ve omuz silkiyorum, ağzımın köşesi kıvrılıyor. "Bence bu gerçekten güne bağlı, sence de öyle değil mi?"

Eğiliyor, dudakları dudaklarımın üzerinde geziniyor ve vücudumda kıvılcımlar çıkarıyor.

Parmakları giydiğim uzun eteği yukarı kaldırıyor, mektup unutulmuş.

Gömleğini tutup başından çekmeden önce ellerim göğsünde geziniyor.

Bana bakıyor, gözlerinde şehvet parlıyor.

Masanın en ucuna kadar sürünüyorum, amım ince şortunun ve dantel tangamın arasından sertleşmiş sikine sürtünüyor.

Joshua önümde dizlerinin üzerine çöküyor. Bacaklarımı omuzlarının üzerine çekiyor, dişleri kumaşın arasından klitorisimi sıyrıyor.

Geriye yaslanıyorum, tangayı yırtıp ağzını amımın üzerine kapatırken nefes nefese bir inilti çıkarıyorum.

İki parmağı içime girerken dili klitorisime çarpıyor. İç duvarlarıma karşı sallanıyor, daha sert ve daha hızlı bastırıyor.

"Siktir." Sırtım kamburlaşıyor, gözlerim kapanırken başım geriye eğiliyor.

"Şimdiden boşalmayacaksın." Topuklarının üzerinde geriye doğru oturuyor ve bana bakıyor.

Dili alt dudağının üzerinde geziniyor, gözlerinde hınzır bir parıltı var.

"Evin geri kalanını boşaltmamız gerekiyor, eğer aletini ıslatmak istiyorsan bunu şimdi yapmanı öneririm."

"Otoriter." Ayağa kalkarken parmaklarını tekrar içime sokuyor, başparmağı klitorisime bastırıyor.

Parmaklarının sallanışıyla kalçalarımı yuvarlıyorum, daha fazlasına ihtiyacım var.

Onları iç duvarıma doğru kıvırıyor.

Kukum onun etrafında daha sıkı kenetlendiğinde sırtması kalbimin çırpınmasına neden oluyor.

Beni öpmek için eğildiğinde, ağzı benimkinin üzerine eğildiğinde, diller birbirine karıştığında, parmaklar sallandığında, orgazmımın kenarına yaklaşıyorum.

Tırnaklarımı kaburgalarının yan tarafına geçirirken öpücüğün içinde inliyor.

Olabildiğince sert ittiğinde sert ve hızlı boşalıyorum.

O pompalamaya devam ederken uyarılmam parmaklarını kaplıyor ve orgazmı mümkün olduğunca uzun süre uzatıyor.

Dişleri alt dudağıma batıyor ve geri adım atmadan önce onu sürüklüyor.

Şortu ve boxerı yere düştü.

Göbeğimde ısı yükseliyor, amım ve uyluk içlerim kayganlaşıyor.

O sikinin tabanını kavrarken ben bacaklarımın arasına uzanıp küçük sinir yumağıyla oynuyorum.

Eli yukarı aşağı vuruyor, başparmağı başının üzerinde geziniyor.

Bütün gün yumruğunu sikmesini izleyebilirim ama vaktimiz yok.

Joshua bunu biliyor, ama kendi adımı unutana kadar beni becermek için acelesi varmış gibi görünmüyor, ben istesem bile.

Sırıtarak iki parmağımı amıma daldırıyorum, başım geriye doğru eğiliyor ve dudaklarımdan kısık bir inilti dökülüyor.

Tekrar boşluğuma girip parmaklarımı amımdan çekmeden önce gözleri parlıyor.

Bir eliyle iki bileğimi de kavlıyor, beni masaya yaslıyor ve başımın üzerinde tutuyor.

Tek yapması gereken kalçalarını yumuşak bir şekilde itmek ve kabzasına kadar içime gömülmesi.

Topuklarımı bacaklarının arkasına gömüyorum, kontrolü ele geçirecek durumda olmasam da onu daha yakına çekmeye çalışıyorum.

Bana sırtıtarak bakıyor ve siki içimde zonklamaya devam ederken duruyor.

"Yeni sikilmiş gibi görünüyorsun. Ailen gelip bavulları boşaltmamıza yardım ettiğinde ne düşünecekler?"

"Eğer kıpırdarsan ben de yeni sikilmiş *olurum*." Kalçalarımı oynatıyorum ve bileğimdeki tutuşu sıkılaştırıyor.

"Kibarca iste."

"Lütfen, sik beni." Ben de sırtımı masaya yaslıyorum, ondan herhangi bir sürtünme almaya çalışıyorum.

"Tanrım, amın çok sıkı ve ıslak." Geri çekiliyor ve tekrar içime giriyor, yine durgunlaşıyor. "Ama henüz yeterince istediğini sanmıyorum."

"Lütfen." Tutuşuna karşı zorlanıyorum. "Lütfen."

Sırtıyor, boştaki eliyle kalçamı kavlıyor.

Sert ve hızlı bir şekilde iterken, aleti zonkluyor ve daha fazla dayanamayacağımı hissedene kadar beni dolduruyor, bakışları benimkinden hiç ayrılmıyor.

Göbeğimde ısı birikiyor ve orgazmın başlangıcı oluşmaya başlıyor.

Ona daha önce hiç kimseye ihtiyaç duymadığım kadar ihtiyacım var. Sanki o benim için yaratılmış.

Benim güvenli limanım, evim.

Joshua inliyor, iç duvarlarım onun etrafında titrerken siki sertleşiyor.

Elini boynuma sarmak için bileklerimi bırakıyor, beni öpüyor ve ben sertçe boşalırken iniltilerimi yakalıyor.

İticileri yavaşlıyor, boşalırken parmakları kalçamın daha derinlerine giriyor.

Bacaklarım beline dolanıyor, bitirirken onu bana tutuyor, vermesi gereken her damla boşalmayı alıyor.

Sonunda dışarı çıktığında, kalbimin göğsümde zıplamasına neden olan orantısız bir gülümseme veriyor. "O tangayı mahvetmiş olabilirim."

Ağzımın kenarı seğiriyor. "Artık neden iç çamaşırı giymeye zahmet ettiğimi bile bilmiyorum. Çoğunu mahvettin."

Joshua beni yukarı çekiyor ve nefesimi ciğerlerimden çalana kadar öpüyor. Geri çekilip alnını benimkine yaslıyor. "Eğer iç çamaşırı giymezen, sadece etek ve elbise giymen için ısrar etmeye başlayacağım, böylece seni istediğim zaman becerebileceğim."

Parmaklarımı göğsünde gezdirip sikine sürüyorum. "Biliyor musun, ben de bundan sonra sadece bekaret kemeri takacağımı düşünüyordum."

Gülüyor ve şakağımı öpüyor. "Sapıkça."

Gülerek, yırtık tangayı çekip çıkarıyorum ve ofisini açmaktan arta kalan diğer çöplerle birlikte karton kutuya atıyorum.

"Hadi ama, ailem kapısından ve başlamadan önce en azından bunların bir kısmını açmak istiyorum."

Her şeye dokunarak."

Gülümsemesi duraksadığında, yüzünü tutarak onu bana bakmaya zorluyorum.

Bakışları bir şeyin cevabını arıyormuş gibi benimkileri tarıyor.

Bunun ne olduğunu bilmiyorum ama şu ana kadar ihtiyacı olan şeyi elde etmek için tüm dünyayı yakabileceğimi bilmesi gerekirdi.

Joshua iç çekiyor, parmakları kalçamı okşuyor. "Logan."

"Eğer geceyi birlikte geçirmek istiyorsan ailemi iptal edebilirim." Başparmağımı elmacık kemiğinin üzerinde gezdiriyorum. "Bunların hiçbirinin senin için kolay olmadığını biliyorum."

"Sorun o değil. Sadece senden başka ailem kalmadı."

Gülümsemeye zorlarken kalbim acıyor. "Benim ailem her zaman senin ailen olacak. Muhtemelen onları çoğu zaman öldürmek isteyeceksin ama onlar senin yanında olması gereken dünyadaki en iyi insanlar."

"Her şeye rağmen, onları çok az tanıyorum."

"Bunun için bir çözümüm var." Geri çekiliyorum, kardeşlerimden herhangi birinin kapıdan beklenenden erken girme ihtimaline karşı ona giyinmesi için yer açıyorum.

"Neymiş o?"

"Yeni bir başlangıç. Ailem her zaman Ekim ortasında bir haftalığına Vermont'taki evime gider. Sen de bizimle geleceksin ve artık biraz farklı görünse de hâlâ bir ailen olduğunu göreceksin."

"Gerçekten mi?"

"Evet."

"Peki ya beni orada istemezlerse? Kardeşlerinin bana ısınacağından şüpheliyim."

Gülümsüyorum ve ayak parmaklarımın üzerinde durarak ağzının kenarına hızlı bir öpücük konduruyorum. "Şanslısın ki bir seri katille evlenmişsin."

"Benden hoşlanmazlarsa aileni öldürecek misin?"

"Hayır." Elini tutuyorum ve dışarıdan kahkaha sesleri gelirken onu kapıya doğru çekiyorum.

Erkenciler, ki bu hiç de şaşırtıcı değil. Muhtemelen daha geç gelirlerse onları dışarıda bırakacağımı düşünüyorlar.

Haksız da sayılmazlar.

"O zaman ceset sayınızın herhangi bir şeyle ne ilgisi var?"

Sırıtarak ona doğru dönüyorum. "Korkunun gücü harika bir şeydir."

Gülüyor ve beni kendine doğru çekiyor. "Düşündüğünün yarısı kadar bile korkutucu değilsin."

"Fikrini değiştirebilirsin." Joshua

gözlerini deviriyor. "Nasıl?"

"Benimle bir ömür geçirerek."

"Bunu planlıyorum."

EPILOG

Skyla

BİRKAÇ AY SONRA

"Onları öldürmeyeceğimi söylediğimi biliyorum ama çok erken konuştuğumu düşünmeye başlıyorum."

Joshua gülüyor ve kolunu başının altına sokarak yan yatıyor. Boştaki eli belimin kıvrımlarında aşağı yukarı gezinirken, günün ilerleyen saatleri olmasına rağmen pencerelerden içeri güneş ışığı süzülüyor.

"Biliyor musun, Vermont'taki altın saatlerde olduğundan daha güzel görüldüğünü hiç sanmıyorum." Parmakları göğsümün kıvrımında geziniyor ve omurgamdan aşağı ürperti gönderiyor.

Evin başka bir yerinden çığlıklar geliyor ama bunun Ellie'nin bodrumdaki şarap zulasını bulmasından kaynaklandığına eminim.

Koleksiyonumu diğer evimden yeni evime taşımak günlerimi aldı ve Vermont'a tek bir aile gezisinde zulanın azalacağını biliyorum.

Joshua gülüyor, eli hala boğazımın kenarında duruyor, başparmağı çeneme sürtünüyor. "Bunu dünyadaki hiçbir şeye değişmezsin."

"Yapmayacağımı biliyorum." Başımı çeviriyorum ve başparmağını öpüyorum. "Aslında düşünüyordum."

Ona bakarken midem düğümleniyor, söylemek istediğim kelimeleri arıyorum.

Günlerdir bunu düşünüyorum ve cevabının ne olacağını bilmesem de aklımdaki her şeyi onunla konuşmazsam patlayacağım.

Bir kaşını kaldırıyor, gözlerinde eğlence parlıyor. "Aklında bir şey varmış gibi görünüyorsun. Bu gece dışarı çıkıp bir barda birini avlamak ister misin?"

"Yaşadığım yerde adam öldürmem."

"Bir uçağa binebiliriz. Güzel ve sıcak bir yere gideriz. Tatilde bir turisti öldürürüz."

Gülerek onun üstüne yuvarlanıyorum, kalçalarına biniyorum ve aşağı bakıyorum. "Öldürecek birini bulmama yardım etmek istemene bayılıyorum ama senin bol miktarda uyuşturucuyla birlikte ülkeye insan sokup çıkarıyor olman gerekiyordu. Bir sonraki kurbanımı avlamama yardım etmemen gerekiyor."

Sırıttıyor ve bizi ters çeviriyor. "Ben birçok yeteneği olan bir adamım."

"Ve bunlardan biri de en uygunsuz zamanlarda ereksiyon olmak."

"Senin hatan. Göğüslerin dışarıda."

Altından sıyrılıp ayağa kalkıyorum ve yerden örgü elbisemi alıp üzerime geçiriyorum. "I

bunun bugün beni mıncıklamak için bir bahane olacağını düşünmemiştim."

Tek koluyla kendini destekliyor. "Bahanenin ne olacağını sanıyordun?"

"Bugünün Salı olması mı?"

Sırıttıyor ve omuz silkiyor. "Olabilir. Şimdi, aslında ne hakkında konuşmak istiyordun?"

"Gelecek hafta New York'a döndüğümüzde bir aile kurmayı denemeye başlamamız gerektiğini düşünüyordum, ama tabii senin çocuk isteyip istemediğini bilmiyorum, sonra çocuk isteyip istemediğimi düşündüm, yani gerçekten isteyip istemediğimi, sonra daireler çizmeye ve anlamaya çalışmaya başladım ve hala nereye gideceğimi ya da ne istediğimi bilmiyorum."

Gözleri açılıyor ve ağzı kapanmadan önce düşüyor.

Oh, Tanrım. Burada onun önünde durmaktan hasta olacağım.

Bu konuşmayı çok daha önce yapmamız gerekirdi.

"İnsanların normalde çocuk sahibi olmayı konuşmadan evlenmediklerini biliyorum ama biz hiçbir şeyi normal şekilde yapmadık. Yani, düğün yapmadan evlendik. Bunu kim yapar ki? Düşündüm de, bu neden normal olsun ki?"

Joshua yataktan fırladı ve beni kucakladı.

Gülmeye başlamadan önce dudakları boynumun kenarına bastırıyor. "Ciddi misin?"

"Heyecanlı mısın?" Sesim hafifçe titriyor.

Kollarımı omuzlarına doluyor, üzerime çöken duygu dalgasını zapt etmeye çalışıyorum.

"Her şeyden çok sevdiğim kadınla bir aile kurmak istiyor muyum? Ailemizi başka birinin devam ettirmesini istiyor muyum? Etrafta koşuşturan sana benzeyen çocuklar mı?"

"Peki ya onlar da benim gibi kırılırsa?" Ona bakmak için arkama yaslanırken alt dudağımı ısırıyorum. "Bir anaokulu öğrencisinin insanları öldürmesine izin veremeyiz."

"O zaman bu, ilginç aile tatili aktivitelerine yol açacak."

Yüzümü omzuna gömerek inliyorum. "Hiç komik değilsin."

"Aksine, bunun oldukça komik olduğunu düşündüm. Espriyi görmesi gerektiği halde görmeyen sendin."

Aklımdan milyonlarca farklı düşünce geçiyor.

Bir çocuğu mahvedebileceğimiz pek çok farklı yol var. Benim tek başıma bir çocuğu mahvedebileceğim yollar.

Belki de çocuk sahibi olmak istemem bencillik. Belki de anne olmaya hakkım yok.

"Şu anda kafanda her ne oluyorsa durması gerekiyor." Şakağımı öperken sesi yumuşak. "Bu çok fazla, ama en iyi şeylerin hepsi ilk başta korkunç hissettirir. Hayat değişecek ve ikimiz de ne yaptığımız hakkında hiçbir fikre sahip değiliz ama bu iyi olacak."

"Bundan emin misin?"

"Eminim." Elini saçlarıma daldırıp başımı geriye çekerek ona bakmamı sağlıyor. "Harika ebeveynler olacağız."

Derin bir nefes alarak ondan uzaklaşıyorum. "Yani, bunu yapmak istiyorsun, öyle mi? Bir aile sahibi olmak istiyor musun?"

"Seninle bir aile kurmak hayatımın macerası olacak." Uzanıp elbisesini düştüğü yerden alıyor ve üzerine geçiriyor. "Yürüyüşe çıkıp bu konu hakkında daha fazla konuşmak ister misin?"

Başımı salladım. "Göle doğru gidebiliriz. Aileden kimse orada olmaz ve tüm bu yolculuk boyunca ilk kez gerçek bir mahremiyete sahip olabiliriz."

Sırıttıyor ve giyindikten sonra elimi tutuyor.

Birlikte arka merdivenlerden gizlice inip eve giriyoruz ve ailemizden herhangi biri bizi görmeye fırsat bulamadan arka kapıdan kaçıyoruz.

Dışarıdaki hava soğuk ve keskin ama batan güneş hâlâ sıcak. Yapraklar dökülüyor, dünyayı kırmızı ve turuncuyla kaplıyor.

Yüzümü yukarı eğip derin bir nefes alıyorum.

"Biliyor musun, şehre döndüğümde en çok özlediğim şey temiz hava." Yürümeye devam edip ağaçların arasına doğru ilerlerken ona bakıyorum. "Ormandaki yeni evle bile aynı olduğunu sanmıyorum."

"Burada olmakla ilgili bir şey var." Elimi tutuyor ve parmaklarını benimkilere geçiriyor. "Sence Aiden buraya taşınmamızı çok fazla umursar mı?"

"Hiçbir fikrim yok ve son zamanlarda ona bir şeyler oluyor. Ne olduğunu bilmiyorum ama sanki üzerinde kara bulutlar dolaşıyor. Geçen yıl Noah onu almadan önce olduğu kişi değil."

"Kaçırıldığını bilmiyordum."

Omuz silkiyorum. "Bu konuda konuşmayı pek sevmez. En çok dayak yiyenler Ellie ve Sean'dı. Aiden hâlâ pek çok şey için kendini suçluyor ama şu anda ona olan şeyin bu olduğunu sanmıyorum. Bence kafasında her ne varsa çok çok daha kötü."

Adım attığımız açıklığın diğer ucundaki ağaçlardan hafif kahkahalar geliyor.

Joshua silahına uzanıyor ama silah orada değil. İkimiz de evden çıkarken bir tane almadık.

Biz içinde ve orta . ve ORMANLAR içinde Vermont. Burada kimse bizi takip etmemeli.

Yine de, botlar dökülen yapraklara çarpıyor.

Karanlık figürler ağaçların kenarlarında hareket ediyor.

Zoe, Logan arkasında dururken önümüzde beliriyor.

Ellerini havaya kaldırarak ağacın etrafından dolanırken gülümsüyor. "Buraya kavga çıkarmak için gelmedim. Buraya kalbimin iyiliği için geldim."

Boğazımın arkasındaki safra yükseliyor.

Ona ulaşmaya çalışabilirdim. Onu şimdi ve burada öldürebilirdim. Joshua Logan'ı halledebilir.

Ama görüş alanının dışında kimin kaldığını bilmiyorum.

Yanında saldırmak için bekleyen bir ordu olabilir. Tüm ailemi katletmek için burada olabilir ve hiçbirimiz bunun geldiğini göremezdik.

Joshua Zoe'nin yanından Logan'a bakar. "Aylardır yoktun. Kuyruğunu kıstırıp ailene sırtını dönmeden önce seni son kez gördüğümü sanıyordum."

Logan omuzlarını silkiyor, ellerini ceplerine sokuyor. "Daha iyi bir anlaşma geldi."

Ağaçların arasından bir çığlık yankılanıyor ama bu az önceki mutlu çığlık değil. Bu seferki ölmek üzere olan bir hayvan gibi.

Zoe gülmeye başlayınca kalbim boğazıma düğümleniyor.

Bir silah çıkarıp bana doğrultuyor ve emniyetini kapatıyor.

"Bunu mazur görmem gerekecek. Her zaman ne yapacağı belli olmayan biri oldun Skyla."

"Ne yaptın sen?" Joshua omzunun üzerinden evin olduğu yöne bakıyor. "Kim bağılıyor lan?"

"Sanırım bunu oraya geri döndüğünde öğreneceksin." Logan kardeşine yaklaşıyor, gözlerinde sadece birkaç kez gördüğüm bir soğuklukla ona sırtıyor.

Logan şu anda stabil değil. Her neyin peşindeyse, kendini kaybetmiş durumda.

Onun için hiçbir şey yapmak istemem. Özellikle de Zoe ile çalışıyorsa.

Zoe mırıldanıyor ve etrafımda dönüyor. "Emily'yi senin için öldürdüm. Ailen ve ben bu oyunu oynamaya devam ederken senin dikkatinin dağılmasını istemedim."

"Ne istiyorsun?" Joshua soruyor.

Başını sallayarak dilini şaklatıyor. "Bu benimle karın arasında. Eğer kadınların işine burnunu sokmazsan, ellerin ve ağzın bağlanacak, anlaşıldı mı?"

Joshua onu öldürecekmiş gibi görünüyor ama Logan gülerken dudaklarını birbirine bastırarak başını sallıyor.

Kocam kendini Logan'a fırlatmaktan saniyeler uzakta gibi görünüyor, ben de başımı sallıyorum.

Üstünlük onda olsaydı Zoe şu anda burada olmazdı. İsteddiği bir şey olmalı. Saklandığı gölgelerden çıkma riskini almasını sağlayacak bir şey.

Ve eğer istediği bir şey varsa, bu ona ve Rinaldos'a karşı kullanabileceğimiz bir şey olduğu anlamına gelir.

Dikkatimi ona veriyorum, bir noktayı kanıtlamak için Joshua'nın kafasına bir kurşun sıkmaktan kaçınacağına güvenmiyorum. "Bir şey istiyorsun. Nedir o?"

Önümde durdu, silahını hafifçe indirdi. "Gia, Bianca ve yeni bebek."

"Bir oğlu olacak. Dominic."

Zoe başını sallıyor, dudakları ince bir çizgi halinde birbirine yapışıyor, gözlerinde bir duygu parıltısı belirliyor. "Onları güvende tutmanı istiyorum."

Kollarımı kavuşturarak homurdanıyorum. "Yaptığın tüm bu saçmalıklarla onları tehlikeye atan sensin. Gerçekten savaşmadan buna katlanacağımızı mı sanıyorsun? İnsanlarımızı katlediyorsun, uyuşturucu ticaretimizi mahvediyorsun ve arkamızı döndüğümüzü düşündüğün her an bizden çalıyorsun."

Gülüyor ve inlemeden önce başını sallıyor.

Bakışları bir kez daha üzerime yerleşmeden önce başını gökyüzüne doğru eğiyor. "Hâlâ anlamadın, değil mi?"

"Kız kardeşini, yeğenini ya da yeğenini umursamayan öfkeli bir sürtük olduğunu mu?"

Zoe sertçe başını sallıyor ve silahı bir kenara bırakıyor. "Sadece onu güvende tut. Üçünü de güvende tut. En kötüsü henüz gelmedi."

Topuklarının üzerinde dönüp ormana doğru ilerliyor, Logan da çaresiz küçük bir köpek yavrusu gibi arkasından geliyor.

Ağaçların arasında kayboluyorlar ve kulaklarıma hücum eden kan dışında her şey yeniden sessizliğe gömülüyor.

En kötüsü henüz gelmedi.

Joshua önüme çıktı. "Bunun ne olduğunu sanıyorsun? Neden Gia'yı güvende tutmak için sana söylemesi gerektiğini düşünüyor? Bu da ne demek oluyor?"

Sertçe yutkunuyorum ve ona bakıyorum, göğsüm sıkışıyor. "Birinin oyun oynamayı bıraktığı anlamına geliyor. Savaşa girme zamanı."

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

